

วิวรณ์

Revelation by Paul D. Dugas

รวบรวมโดย พอล ดี ดูกัส

สำนักพิมพ์อพอสตอลิก บู้คพับลิเชอร์ส

แปลโดย

พรอนงค์ สนทนาสัมพันธ์

ศูนย์ศึกษาพระคริสตธรรม

สหคริสตจักรเพนเตคอสแห่งประเทศไทย

96/2 บ. หลังกฤษกร ต. ดอนศิลา

อ. เวียงชัย จ. เชียงราย 57210

โทร. 01-2877940, 053-736294

คำอุทิศ

ขอขอบคุณคณะผู้ร่วมงานของสำนักพิมพ์พอสตอลิก บู้ค พับลิเชอร์สที่ทำงานหนักหลายชั่วโมงเพื่อพิมพ์และเย็บเล่มหนังสือนี้

ขอแสดงความขอบคุณทุกคนที่คริสตจักร Abundant Life Church ผู้สละเวลาของตนเพื่องานนี้โดยไม่คิดมูลค่าใดๆ
ขอบคุณเดนนิส แมคครีร์เป็นพิเศษที่ใช้เวลาในวันหยุดหลายชั่วโมงเพื่อเรียบเรียงและจัดเตรียมพิมพ์หนังสือเล่มนี้

ออกแบบปกโดย โรเบิร์ต แมคลาฟลิน – เดนนิส แมคครีร์

ภาพวาดโดย พอลลีน จอห์นสัน

คำนำ

ในการเขียนหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งแก่ครูสอนพระคัมภีร์ที่ดีเลิศมากมายหลายท่านในคณะพันธกิจที่เชื่อพระเจ้าองค์เดียว คำเทศนาที่ได้รับการคล้อยใจของพวกท่านในเรื่องคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจที่สำคัญในเรื่องนี้

แม้ว่าข้าพเจ้าจะยอมรับว่าชายเหล่านี้ให้ความช่วยเหลือและแรงบันดาลใจแก่ข้าพเจ้า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าพวกท่านจะเขียนเหมือนเช่นที่ข้าพเจ้าได้เขียน หรือจำเป็นว่าต้องเข้าใจทุกสิ่งเหมือนกันกับข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะแสดงความขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือของพวกท่านในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้

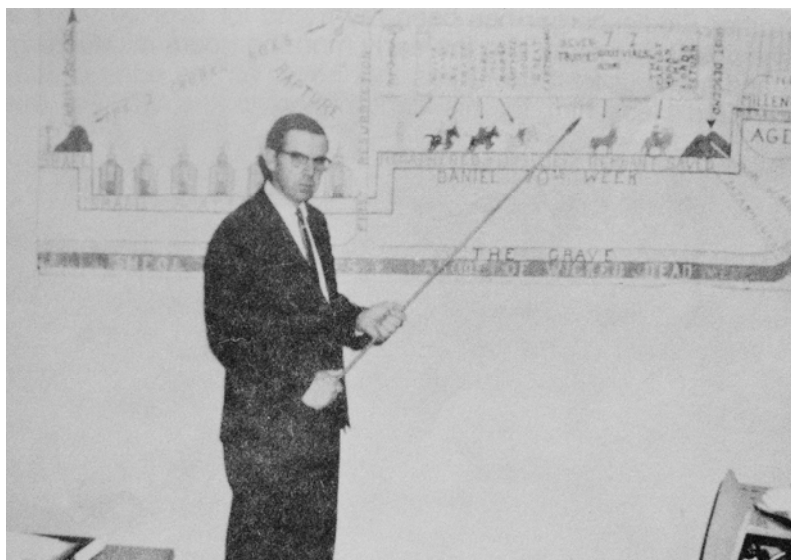
ในบรรดาชายเหล่านี้ บุคคลคนแรก คือ เดวิด เอฟ เกรย์ แห่งเมืองซานดิเอโก รัฐแคลิฟอร์เนีย ในช่วงฤดูร้อนปี ค.ศ. 1956 ภาคตะวันตกของสหคริสตจักรพันธกิจได้จัดสัมมนาขึ้นที่วิทยาลัย Western Apostolic Bible College เมืองสต็อกตัน รัฐแคลิฟอร์เนีย ในการประชุมสัมมนานี้ อาจารย์เกรย์สอนเรื่องสมัยและยุคต่างๆ รวมทั้งเรื่องพันธสัญญาของพระเจ้า การสัมมนานี้มีประโยชน์อย่างมากในชีวิตของข้าพเจ้า และนอกเหนือไปจากการที่ข้าพเจ้าได้เข้าใจความจริงใหม่ๆ มากมายแล้ว ความหมายที่แท้จริงของ 2ทิโมธี 2:15 ยังได้ซึมซาบเข้าไปในใจของข้าพเจ้าด้วย

“จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง”

ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า [อย่างเดียว] ไม่เพียงพอ แต่จะต้องใช้ความจริงแห่งพระวจนะอย่างถูกต้อง โดยใช้พระคัมภีร์ทุกตอนในความหมายที่ถูกต้อง

ชายคนที่สองที่มีผลต่อความเห็นของข้าพเจ้าเกี่ยวกับคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์เป็นอย่างมาก คือ ไคลด์ เจ เฮนีย์ ผู้ล่องลับแห่งเมืองสต็อกตัน รัฐแคลิฟอร์เนีย

โครงสร้างหลักของทุกสิ่งที่เขียนอยู่ในหนังสือเล่มนี้มีพื้นฐานอยู่บนคำสอนในชั้นเรียนของผู้รับใช้ที่ดีของพระเจ้าผู้นี้

ไคลด์ เจ เฮนีย์กำลังสอนในชั้นเรียนการศึกษาคำพยากรณ์ ในช่วงทศวรรษ 1950

อาจารย์เฮนีย์มีความรู้สึกเช่นนี้และแสดงความรู้สึกดังกล่าวออกมาว่า “คำพยากรณ์เป็นกระดูกสันหลังของพระคัมภีร์ การใช้พระวจนะของพระเจ้าในเรื่องคำพยากรณ์อย่างไม่ถูกต้อง จะทำให้ใช้พระวจนะผิดในทุกเรื่อง”

ท่านมีความคิดว่า ผู้ที่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับคำพยากรณ์สำคัญของพระคัมภีร์เปิดตัวเองเพื่อรับและเชื่อคำหลอกลวงทางศาสนา ขบวนการฝนชุกปลายฤดู (Latter rain movement) เป็นการหลอกลวงอย่างหนึ่งที่ทำให้คนทั้งหลายทิ้งความจริงเพื่อเป็นสมาชิกของขบวนการนั้น คำหลอกลวงคือการบอกว่าการฟื้นฟูในเวลาสุดท้ายซึ่งพยากรณ์ไว้เพื่อชนอิสราเอลและยังไม่เกิดขึ้นนั้น (กระดูกแห่งของเฮเศเคียล) คือการฟื้นฟูของคริสตจักร และไม่ใส่ใจข้อความที่กล่าวไว้ว่า

“แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้คือพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งสิ้น ดูกูเถิด เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘กระดูกของเราแห้ง และความหวังของเราก็สิ้นไป เราถูกทำลายเสียหมดจดทีเดียว’

เพราะฉะนั้น จงเผยพระวจนะและกล่าวแก่เขาว่า พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ‘ดูกูเถิด โอประชากรของเราเอ๋ย เราจะเปิดหลุมฝังศพของเจ้า และยกเจ้าออกจากหลุมฝังศพของเจ้า และนำเจ้ากลับมายังแผ่นดินอิสราเอล

โอ ประชากรของเราเอ๋ย เจ้าจะทราบว่าเป็นพระเจ้า ในเมื่อเราเปิดหลุมฝังศพของเจ้า และยกเจ้าออกจากหลุมฝังศพของเจ้า

และเราจะบรรจวิญญาณของเราไว้ในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดินของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเจ้าได้ล้นพ้นแล้ว และเราได้กระทำ พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ’ ”

ชายอีกคนหนึ่งที่มีผลอย่างมากต่อความเห็นของข้าพเจ้าในเรื่องคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ คือ คลาเรนซ์ ริดเดิลสเปอร์เกอร์ แห่งเมืองคาร์ไมเคิล รัฐแคลิฟอร์เนีย อาจารย์ริดเดิลสเปอร์เกอร์เป็นผู้เทศนาที่โดดเด่น แม้ว่าจะเป็นที่รู้จักแต่เพียงในภาคของท่านเท่านั้น แต่ก็เป็นผู้ศึกษาคำพยากรณ์ที่ไม่เหมือนใครและเป็นครูที่ใช้แผนภาพหนังสือวิวรณ์ในการสอน

อาจารย์ริดเดิลสเปอร์เกอร์เป็นเพื่อนกับข้าพเจ้ามากกว่า 20 ปี และทำให้ข้าพเจ้าไม่ได้นอนทั้งคืนเพราะต้องอธิบายให้เรื่องที่ไม่แน่ชัดให้กับข้าพเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า

ขอให้พระเจ้าทรงอวยพรอาจารย์ที่ให้ความช่วยเหลือสำหรับหนังสือเล่มนี้

สารบัญ

บทที่		
คำนำ	3	
บทนำ	12	
วัตถุประสงค์ของหนังสือวิวรรณ์	17	
1 เหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น	22	
มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว		ฤทธิ์เดชของลูกบุญแจ
2 คริสตจักรทั้ง 7 ของเอเชียไมเนอร์	38	
คริสตจักรจะสิ้นสุดลงด้วยการฟื้นฟูทั่วโลกหรือไม่		
“เหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้”		
คำสอนของเยเซเบล		
3. ช่วงสุดท้ายของยุคคริสตจักร	61	
คริสตจักรในพระนามของพระเยซู		
คริสตจักรที่ดำเนินการโดยสมาชิก		
4. คริสตจักรที่ล้าลึก	73	
ภาพการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป		
ผู้อาวุโสทั้ง 24		
วิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า		
วิญญาณทั้งเจ็ดของปฏิปักษ์ของพระคริสต์		
5. หนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวง	90	
พระเมษโปดกของพระเจ้าทรงมีชัยชนะ		
การนมัสการของผู้อาวุโส 24 คน		
6. ตราประทับ 7 ดวง	98	
ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ซึ่งมีออกมา		
การฟื้นฟูในเวลาสุดท้าย		
7. พระกิตติคุณเกี่ยวกับอาณาจักร	108	
การฟื้นฟูทั่วโลก		
การตั้งอิสราเอลขึ้นใหม่		
ใครคือธรรมิกชนจากความทุกข์เวทนา		
8. ตราดวงที่ 7	119	
แตร 7 คัน		
9. วิบัติอย่างแรก	127	
วิญญาณชั่วถูกปล่อย		
ภาพสงคราม		
10. หุตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มาก	134	
เวลาหมดลงแล้ว		

11. วิหารที่สร้างขึ้นใหม่	140
พยานสองคน	
วิบัติอย่างที่สอง	
12. ผู้หญิงและบุตรชาย	152
ผู้หญิงคือใคร	
บุตรชายคือใคร	
คน 144,000 เป็นผลแรก	
วิบัติอย่างที่สาม	
13. การขึ้นมาของสัตว์ร้าย	167
อาณาจักรโรมที่ฟื้นฟูล้มขึ้นมา	
การนมัสการสัตว์ร้าย	
สัตว์ร้ายออกจากโลก	
14. พระเมษโปดกและ 144,000 คน	179
ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ	
ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่	
ภาพอาวมาเกิดโดน	
15. ภัยพิบัติ 7 อย่างสุดท้าย	192
ธรรมิกชนในช่วงความทุกข์เวทนา	
ชั้น 7 โบ	
16. ชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า	197
ผีโศโครก 3 ตน	
การทำลายโลกอย่างแท้จริง	
17. คริสตจักรของโลกนี้ – บาบิโลน	209
บาบิโลนที่ลับลึก	
ผู้หญิงและสัตว์ร้าย	
18. บาบิโลนล่ม	221
ออกมาจากนคร	
19. การเฉลิมฉลองบนสวรรค์	229
บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์	
ผู้ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรส	
การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์	
20. ยุคอาณาจักร	239
การฟื้นจากความตาย	
สงครามโลกและมาโกก	

พระที่นั่งใหญ่สีขาว

21. นครเข็รฐาเล็มใหม่	249
22. ดินแดนบรมสุขเกษมแห่งสวรรค กฤษแแห่งพระพร	259

บทนำ

การศึกษาเรื่องคำพยากรณ์เป็นการศึกษาที่สำคัญที่สุดและน่าสนใจมากที่สุดเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์ แต่ก็เป็นเรื่องที่ถูก
ละเลยและใช้อย่างไม่ถูกต้องมากที่สุดในการศึกษาคัมภีร์ด้วยเช่นกัน โดยส่วนใหญ่แล้ว เป็นเพราะการคาดคะเนอย่างไม่มีหลักการของผู้
ที่สอนการตีความพระคัมภีร์ของตนเอง แทนที่จะอนุญาตให้ข้อพระคัมภีร์ตีความข้อพระคัมภีร์ เนื่องจากการใช้อย่างผิดๆ นี้ หลาย
คนจึงฝังใจว่าการศึกษาหนังสือวิวรณ์ไม่มีความสำคัญและไม่จำเป็น ผู้รับใช้ท่านหนึ่งกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “จะเสียเวลาศึกษาเรื่อง
อนาคตไปทำไมในเมื่อเรายังรู้เกี่ยวกับปัจจุบันไม่พอ” แต่นี่เป็นเหตุผลที่ถูกต้องว่าเหตุใดเราจึงต้องรู้เกี่ยวกับความจริงเรื่องคำ
พยากรณ์ ก็เพราะเป็นทางเดียวที่จะรู้ว่าเราอยู่ที่ไหน เรากำลังจะไปไหน และทำไมเหตุการณ์ในปัจจุบันจึงเกิดขึ้น

เหตุการณ์ที่มีการพยากรณ์เอาไว้ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญลำดับต่อมาบนปฏิทินของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ คือ การ
ทรงรับคริสตจักรขึ้นไป เราจะต้องทราบลักษณะทุกประการที่แวดล้อมเหตุการณ์นี้

การเสด็จมาครั้งแรกขององค์พระผู้เป็นเจ้ายังทรงอยู่ในเมืองเบธเลเฮมเป็นเหตุการณ์ที่มีบอกไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจนใน
คำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ แต่มี**เพียงไม่กี่คน**ที่ตระหนักในทางฝ่ายวิญญาณและทราบว่าพระองค์ทรงเป็นผู้นั้น ผู้มีปัญญาทาง
ฝ่ายวิญญาณรู้จักพระเยซูได้อย่างไร พวกเขาพบพระองค์ได้อย่างไร

สิเมโอนทราบว่าพระองค์กำลังจะเสด็จมาเพราะ**ข้อพระคัมภีร์ที่
เป็นคำพยากรณ์** และได้รับการยืนยันจากพระเจ้าว่าเขาจะได้เห็นพระองค์
(ลูกา 2:25-35)

นักปราชญ์ทราบว่ากษัตริย์ของอิสราเอลกำลังจะเสด็จมาเพราะ**การศึกษาคำพยากรณ์** จากนั้นเมื่อดูหมายสำคัญจาก
สวรรค์ พวกเขาจึงพบพระองค์ (มัทธิว 2:1-12)

ธรรมิกชนของพระเจ้าในปัจจุบันต้องเตรียมพร้อมดูหมายสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงการเสด็จมาบนโลกเป็นครั้งที่สองขององค์
พระผู้เป็นเจ้า หมายสำคัญเหล่านี้เป็นคำเตือนแก่เราซึ่งอยู่ในคริสตจักรว่าการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปกำลังจะเกิดขึ้น ผู้เชื่อทุกคน
จะต้องระลึกว่าคำพยากรณ์ คือ “ประวัติศาสตร์ที่ให้ไว้ล่วงหน้า” ดังนั้นถ้าเราเข้าใจพระวจนะของพระเจ้าในเรื่องคำพยากรณ์ไม่
ถูกต้อง เราก็จะไม่สามารถเข้าใจพระวจนะของพระเจ้า**ทั้งหมด**ได้อย่างถูกต้อง

เมื่อท่านศึกษาหนังสือวิวรณ์จากหนังสือเล่มนี้ ขอให้เปิดความคิดและจิตใจเพื่อที่จะ “ฟังข้อความซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า
ตรัส”

วิวรณ์

บทนำ

สิ่งสารพัดจะตั้งขึ้นใหม่

หนังสือวิวรณ์เป็นความสมบูรณ์สุดท้ายและและครบถ้วนของแผนการและวัตถุประสงค์ในการไถ่บาปของพระเจ้า เป็นสิ่งสำเร็จสุดท้ายของถ้อยคำที่กล่าวไว้ในกิจการ 3:20, 21 ว่า

“และเพื่อพระองค์จะได้ทรงใช้พระคริสต์ซึ่งกำหนดไว้แล้วนั้นมาเพื่อท่านทั้งหลาย คือพระเยซู

พระองค์นั้นสวรรค์จะต้องรับไว้จนถึงวาระเมื่อสิ่งสารพัดจะตั้งขึ้นใหม่ ตามซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา”

การตั้งขึ้นใหม่มีความเฉพาะเจาะจงมาก เป็นสิ่งที่**ตามซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์** เท่านั้น ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เก่าเป็นพยานเกี่ยวกับอะไร

ประการแรก

พวกเขาเป็นพยานครั้งแล้วครั้งเล่าเกี่ยวกับการตั้งอิสราเอลขึ้นใหม่เป็นพระที่นั่งของอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าบนโลก

ประการที่สอง

พวกเขาเป็นพยานว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยืนยันและทรงทำให้พระสัญญาตามพันธสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำกับมนุษย์นับตั้งแต่เวลาเริ่มต้นนั้นสำเร็จทุกประการ พันธสัญญาเหล่านี้ประกอบไปด้วยพระสัญญาของพระเจ้าสำหรับยุคนี้

เราได้รับพันธสัญญาสำคัญแปดอย่างในพระวจนะของพระเจ้า¹ พระสัญญาห้าอย่างเกี่ยวข้องกับชาติอิสราเอล ส่วนพระสัญญาสามอย่างหลังประกอบไปด้วย

1. การกู้ชาติอิสราเอลขึ้นใหม่ในดินแดนปาเลสไตน์
2. การบังเกิดใหม่ทางวิญญาณของชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ซึ่งจะออกจากความทุกข์เวทนา
3. กษัตริย์และอาณาจักรที่จะทำให้อิสราเอลเป็นศิระะ ไม่ใช่หางของบรรดาประชาชาติบนโลกนี้

ดังนั้นวัตถุประสงค์หลักของหนังสือวิวรณ์ คือ มุมมองด้านการพยากรณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์สุดท้ายทั้งหลายที่นำไปสู่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์เพื่อตั้งอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้ในแผ่นดินอิสราเอลที่ได้รับการกู้ เมื่อหนังสือวิวรณ์จบลง ไม่มีสิ่งใดในพระทัยและความคิดของพระเจ้าตั้งแต่เวลาเริ่มต้นมาที่ไม่สำเร็จหรือไม่เป็นจริง แผนการที่สมบูรณ์ในการไถ่บาป

¹ 1. พันธสัญญาในสวนเอเดน (Edemic) ปฐมกาล 1:8, 31

2. พันธสัญญากับอาดัม (Adamic) ปฐมกาล 3:15

3. พันธสัญญากับโนอาห์ (Noahic) ปฐมกาล 9:1

4. พันธสัญญากับอับราฮัม (Abrahamic) ปฐมกาล 15:18

5. พันธสัญญากับโมเสส (Mosaic) อพยพ 19:15

6. พันธสัญญากับชาติปาเลสไตน์ (Palestinian) เฉลยธรรมบัญญัติ 30:3

7. พันธสัญญากับดาวิด (Davidic) 2ซามูเอล 7:16

8. พันธสัญญาใหม่ (New Covenant) ฮีบรู 8:8

ของพระองค์จะสำเร็จตามความพอพระทัยของพระองค์เอง หนังสือเล่มนี้นำข้อมูลส่วนต่างๆ จากพระคัมภีร์เก่าและใหม่มารวมกัน และทำให้เกิดภาพที่สมบูรณ์

การตีความอย่างถูกต้อง

เนื่องจากหนังสือวิวรณ์มีสัญลักษณ์มาก จึงเป็นหนังสือที่ตีความได้ยากที่สุดในพระคัมภีร์

แม้ว่าหนังสือวิวรณ์จะมีคำอธิบายพิเศษแก่ผู้ที่อ่านและเชื่อฟังสิ่งที่ได้อ่าน แต่ก็อาจจะเป็นหนังสือที่มีผู้อ่านและศึกษาน้อยที่สุดในพระคัมภีร์

มีระบบการคิดที่สำคัญสองประการเกี่ยวกับวิธีการตีความหนังสือเล่มนี้อย่างถูกต้อง

1. การตีความว่าเป็นเหตุการณ์ในอดีต (Historical Interpretation)

เป็นระบบที่ถือว่าวิวรณ์ได้สำเร็จสมบูรณ์แล้วเกือบจะทั้งหมดนับตั้งแต่เขียนขึ้นมา คนส่วนใหญ่ที่สอนมุมมองนี้เชื่อว่าปฏิปักษ์ของพระคริสต์คือสันตะปาปา ความทุกข์เวทนาสิ้นสุดลงแล้ว และหลายคนเชื่อว่าเรากำลังอยู่ในยุคอาณาจักรหนึ่งพันปี

2. การตีความว่าเป็นเหตุการณ์ในอนาคต (Futurist Interpretation)

เป็นความจริงที่ว่าหนังสือทั้งเล่ม (ยกเว้นสามบทแรก) ยังคงเป็นอนาคต ระบบในการแปลนี้สอนว่าคริสตจักรจะได้ทรงรับขึ้นไปในตอนท้ายของบทที่สาม เหตุการณ์ต่างๆ จากบทที่สี่จนถึงตอนจบของหนังสือเกิดขึ้นหลังจากการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป และนำไปสู่การพิพากษาที่จะต้องเกิดขึ้นกับโลกนี้ เหตุการณ์เหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นก่อนหน้าการตั้งชาติอิสราเอลขึ้นใหม่ในท้ายที่สุด และการตั้งอาณาจักรขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราขึ้นบนโลกนี้

ความจริงนี้สอดคล้องกับวิธีการตีความพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง และเป็นวิธีการตีความซึ่งผู้สอนพระคัมภีร์ที่สำคัญส่วนใหญ่ถือตาม

การตีความว่าหมายถึงเหตุการณ์ในอนาคตสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่าหนังสือวิวรณ์เป็นหนังสือพยากรณ์อย่างแท้จริงและไม่ใช่อดีตที่เกิดขึ้นแล้ว เนื่องจากหนังสือนี้เป็นคำพยากรณ์ เนื้อหาส่วนใหญ่จึงยังไม่เกิดขึ้น

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงอนาคตหลังจากการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปและนำไปสู่การสำเร็จสุดท้ายของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เก่าทั้งหมดเกี่ยวกับชาติอิสราเอล ประเทศชาติต่างๆ รวมทั้งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

ผู้เขียน

อัครสาวกยอห์นเขียนหนังสือวิวรณ์ในขณะที่ถูกเนรเทศไปอยู่ที่เกาะเป็ทมอสในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เขาถูกขับไล่ให้ไปอยู่ที่เกาะนี้เพราะเป็นพยานถึงองค์พระเยซูคริสต์เจ้า (วิวรณ์ 1:9)

เวลาที่เขียนเชื่อกันว่าประมาณปี ค.ศ. 96 อัครสาวกยอห์นเป็นผู้มีอายุมากแล้วในเวลานั้น และเป็นอัครสาวกคนสุดท้ายที่มีชีวิตอยู่

ยอห์นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้เป็นคนเดียวกับยอห์นผู้เขียนพระกิตติคุณของยอห์น และจดหมายที่มีชื่อของเขาสามฉบับ

วัตถุประสงค์ของหนังสือ

หนังสือวิวรณ์เป็นหนังสือที่เปิดเผย วลีที่เปิดหนังสือขึ้นมาบอกกับเราว่าใครได้รับการสำแดงหรือเปิดเผยเพื่อให้ทั้งโลกได้เห็น “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์” (วิวรณ์ 1:1)

องค์พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นใจความสำคัญของพระคัมภีร์ทั้งหมด พระองค์ทรงเป็นพระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก มีกรกล่าวถึงพระองค์ด้วยชื่อเรียก [ตำแหน่ง] หลายอย่างทั่วทั้งพระคัมภีร์ แต่ที่เด่นกว่าตำแหน่งอื่นๆ นั้นคือ พระผู้ช่วยให้รอด หรือพระผู้ไถ่ของเรา พระองค์ทรงเปิดเผยตำแหน่งของพระองค์ในฐานะพระเมษโปดกและพระผู้ไถ่ของเราผู้เต็มพระทัยที่จะทนทุกข์และวายพระชนม์เพื่อช่วยโลกที่หลงนี้ให้รอดจากความบาป

ตำแหน่งที่สำคัญเป็นอย่างที่สองและมีความสำคัญเท่าๆ กันคือตำแหน่งที่เขียนไว้เหนือศีรษะของพระองค์เมื่อถูกตรึงบนไม้กางเขน “ผู้นี้คือเยซู กษัตริย์ของชนชาติยิว” (มัทธิว 27:37) อิสราเอลปฏิเสธพระองค์ผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาและกษัตริย์ของพวกเขาเมื่อพวกเขาตรึงพระเยซู

ในหนังสือกิจการ อัครสาวกเปโตรให้คำพยานนี้อย่างกล้าหาญว่า “เหตุฉะนั้น ให้พงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งปวงทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขนนั่น ทรงตั้งขึ้นให้เป็น**ทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์**” (กิจการ 2:36)

“พระเยซูซึ่งท่านทั้งหลายได้ฆ่าเสียโดยขวานไว้ที่ต้นไม้นั้น พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราได้ทรงบันดาลให้เป็นขึ้นมาใหม่ พระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ให้เป็น**องค์พระผู้เป็นเจ้าและองค์พระผู้ช่วยให้รอด** เพื่อจะให้ชนอิสราเอลกลับใจใหม่ แล้วจะทรงโปรดยกความบาปผิดของเขา” (กิจการ 5:30-31)

ในขณะที่ชาวต่างชาติมากมายยอมรับพระเยซูคริสต์ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและองค์พระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา อิสราเอลดำเนินต่อไปโดยไม่มีพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระองค์หรือให้พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ ในจดหมายทุกฉบับ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเมษโปดกของพระเจ้า เต็มไปด้วยพระเมตตา พระคุณ และความปรารถนาคือความรัก แต่ในหนังสือวิวรณ์นี้ องค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงได้รับการเปิดเผยทั้งหมด ไม่ใช่ในฐานะองค์พระผู้ช่วยให้รอดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ทรงเป็น “สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์”

ในฐานะกษัตริย์ของทุกยุคสมัย พระองค์ได้รับการเผยว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ เรื่องราวทั้งหมดในหนังสือวิวรณ์เกี่ยวข้องกับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเหนือชนชาติทั้งหลายที่หัวเราะเยาะพระองค์ ผู้ที่ได้ละเลยพระองค์ และกองทัพที่ต่อสู้กับพระองค์

เป็นภาพที่ชัดเจนแสดงถึงชัยชนะของพระเยซูคริสต์เหนือความชั่วทั้งปวงของโลกนี้และการตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้นบนโลกที่ซึ่งพระองค์จะทรงเป็นจอมเจ้านายและจอมกษัตริย์

สัญลักษณ์

มีการใช้สัญลักษณ์มากมายในงานเขียนหนังสือเล่มนี้ หลายคนอ่านแล้วรู้สึกว้าวุ่นว่าสัญลักษณ์เหล่านี้ไม่มีความหมายที่แน่นอน อย่างไรก็ตาม ไม่เป็นความจริงเลย สัญลักษณ์มากมายได้รับการอธิบายในบริบทที่เขียนเอาไว้ เช่น ดวงดาวและคันประทีปในวิวรณ์ 1:13, 17 มีคำอธิบายไว้ชัดเจนในข้อ 20 สัญลักษณ์อื่นๆ มีคำอธิบายไว้โดยสัญลักษณ์นั้นในข้อพระคัมภีร์อื่นๆ พระคัมภีร์เก่าเป็นพื้นฐานของพระคัมภีร์ใหม่ ที่มาและความหมายของสัญลักษณ์ในพระคัมภีร์ใหม่ส่วนใหญ่พบอยู่ในข้อพระคัมภีร์เก่า หนังสือวิวรณ์จะเป็นความลับที่เก็บไว้มิดชิดถ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์เก่า หนังสือดาเนียลเป็นกุญแจที่เปิดข้อความที่ยากๆ มากมายที่พบอยู่ในหนังสือวิวรณ์

วิวรณ์

บทนำ

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

วิวรณ์ 1:19

ก่อนที่จะศึกษาหนังสือวิวรณ์ เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องรู้จักกุญแจที่ปลดล็อกส่วนต่างๆ ของหนังสือ ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญนี้คือ 1:19

“จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็นและเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย”

ทั้งสามส่วนนี้เป็นกุญแจที่ปลดล็อกลำดับเหตุการณ์ที่เป็นการพยากรณ์ในลำดับที่ถูกต้อง

1. เหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น – บทที่ 1

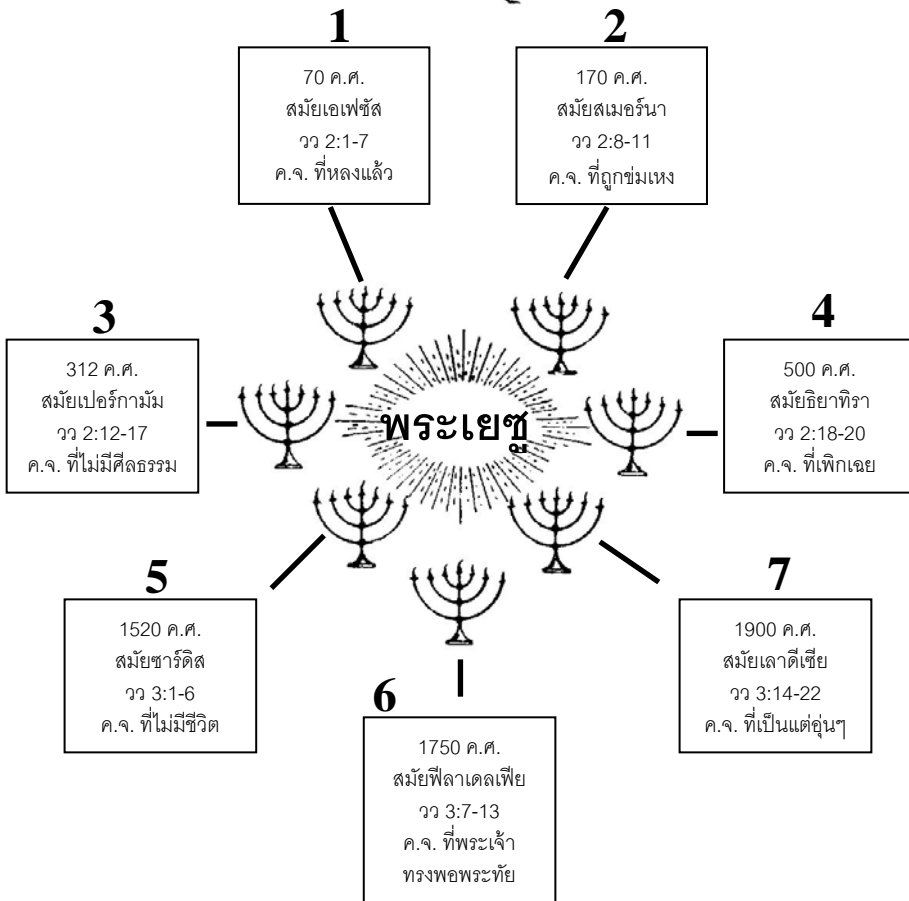
องค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้เป็นขึ้นใหม่ พระราชกิจของพระองค์คือเป็นมหาปุโรหิตและผู้พิพากษาผู้ทรงประทับอยู่ท่ามกลางคริสตจักร

2. เหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ – บทที่ 2, 3

คริสตจักรทั้งเจ็ดแสดงภาพยุคคริสตจักร

3. เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้า – บทที่ 4-22

เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

วิจารณ์

บทที่หนึ่ง

ส่วนที่หนึ่ง

“เหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น”

(อ่านข้อ 1-3)

วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์

1:1 “วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์รู้ว่า...”

คำว่าวิจารณ์สามารถอธิบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้นได้คือ “การเปิดเผย” หรือ “การประกาศ” ในข้อพระคัมภีร์เริ่มต้นนี้ อัครสาวกยอห์นได้รับมอบหมายให้เปิดเผยทุกสิ่งที่เขาได้เห็นและได้ยินเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ ข้อพระคัมภีร์ต่อไปๆ มาให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่ยอห์นทั้งเห็นและได้เป็นพยาน

1:2 “ยอห์นเป็นพยานฝ่ายพระวาทะของพระเจ้าและเป็นพยานของพระเยซูคริสต์ ท่านเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งสิ้น ซึ่งท่านได้พบเห็น”

ข้อพระคัมภีร์นี้เริ่มต้นส่วนแรกของหนังสือด้วยถ้อยคำว่า

“เหตุการณ์...ซึ่งท่านได้พบเห็น”

ในกลุ่มอัครสาวกทุกคน ไม่มีใครมีคุณสมบัติเหมาะสมมากไปกว่ายอห์น ที่จะได้เห็นและเป็นพยานถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ ยอห์นเป็นหนึ่งในสามคนที่พระเยซูทรงรวมอยู่ในกลุ่มคนใกล้ชิดที่สุดของพระองค์ เขายืนอยู่กับเปโตรและยากอบ และได้เห็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงจำแลงพระกาย เขาอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าในสวนเกทเสมนีและได้เห็นการอธิษฐานคร่ำครวญขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เขาเป็นผู้ที่เอนกายอยู่ใกล้พระทรงของพระองค์ที่มีอาหารสุดท้าย และตอนนี้เขาได้รับการทรงเรียกให้บันทึกเหตุการณ์ที่จะทำให้ประวัติศาสตร์สุดท้ายของการ “เปิดเผย” ของพระเยซูคริสต์ต่อทั้งโลกนั้นสำเร็จ

คำพยานที่ยอห์นต้องเขียนนั้นประกอบไปด้วยคำพยานเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็น และสิ่งที่พระเยซูตรัสกับเขาหรือถ่ายทอดให้เขาทางทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ก่อนหน้านี้ออห์นได้บันทึกความรู้ของเขาเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าไว้บางส่วนใน 1ยอห์น 1:1-2 ดังนี้

“ซึ่งมีตั้งแต่ปฐมกาล ซึ่งเราได้ยิน ซึ่งเราได้เห็นกับตา ซึ่งเราได้พิณิจดู และจับต้องด้วยมือของเรานั้นเกี่ยวกับพระวาทะแห่งชีวิต (และชีวิตนั้นได้ปรากฏ และเราได้เห็น และเป็นพยานและประกาศชีวิตนิรันดร์นั้นแก่ท่านทั้งหลาย ชีวิตนั้นได้ดำรงอยู่กับพระบิดาและได้ปรากฏแก่เราทั้งหลาย)”

คำพยานส่วนตัวของยอห์น

คำพยานส่วนตัวของยอห์นก่อนหน้าหนังสือวิจารณ์เป็นเรื่องราวชีวิตและพระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้าในเวลาสองช่วงด้วยกัน

1. พระราชกิจบนโลกของพระเยซูตั้งแต่เวลาของยอห์นผู้ให้บัพติศมาจนถึงการวายพระชนม์ การฝัง และการฟื้นคืนพระชนม์ สิ่งเหล่านี้บันทึกเอาไว้ในหนังสือเล่มที่มีชื่อของยอห์น

2. คำพยานที่เขาได้เห็นพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์จากภูเขามะกอกเทศ เรื่องนี้บันทึกไว้ในหนังสือกิจการและกล่าวถึงใน 1 ยอห์น

ยอห์นผู้เห็นเป็นพยาน

ในบทแรกของหนังสือวิวรณ์ อัครสาวกยอห์นบันทึกคำพยานที่สามและสุดท้ายของเขาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เขาได้เห็นเป็นพยาน

1:3 “ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว”

ทุกคนที่อ่าน ฟังและถือรักษา (หรือปฏิบัติตาม) ข้อความที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ จะได้รับการอวยพรพิเศษ การอวยพรนี้ขึ้นอยู่กับปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งสามประการ บางคนอ่านแต่ไม่เชื่อฟัง สำหรับพวกเขาแล้ว หนังสือวิวรณ์เป็นเหมือนนวนิยาย เป็นสิ่งที่อ่านเพื่อความบันเทิงหรือความรู้ทางปัญญา

ในบทที่ 2 และ 3 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนคริสตจักรเจ็ดครั้งไม่ให้เพียงแคฟังแต่ไม่ประพฤติสิ่งที่พระคำสั่งไว้

“ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความ ซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย”

พระคำของพระเจ้ามีไว้สำหรับฝ่ายวิญญาณ การได้ยืมทางฝ่ายวิญญาณไม่ใช่แค่การรับเสียงที่สามารถได้ยินได้เท่านั้น แต่ยังเป็นการฟังที่เอาใจใส่โดยปฏิบัติตามสิ่งที่ได้ตรัส

บุคคลที่จะปฏิบัติตามคำสั่งที่มีสามส่วนนั้นคือ **อ่าน ฟัง ถือรักษา** ข้อความของหนังสือนี้ จะได้รับการอวยพรในการกระทำของตน

การเปิดเผยเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้ออด

ผู้ทรงได้รับสงสาราคี

1:4 “ยอห์นขอเรียนคริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชียให้ทราบดังนี้ ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับพระคุณและสันติสุข จากพระองค์ ผู้ทรงดำรงอยู่ในปัจจุบัน และผู้ทรงดำรงอยู่ในอดีต และผู้จะเสด็จมาในอนาคตและจากวิญญาณทั้งเจ็ดที่เฝ้าอยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์”

ในตอนนี้กล่าวถึงคริสตจักรเจ็ดแห่งในเอเชีย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกและตรัสกับคริสตจักรเจ็ดแห่งนี้เพราะทั้งเจ็ดแห่ง แสดงภาพประวัติศาสตร์ที่สมบูรณ์ของคริสตจักรจนถึงปลายยุคนี้ทั้งในคริสตจักรแต่ละแห่งและคริสตจักรโดยรวม ในเรื่องนี้จะกล่าวถึงในบทที่ 2 และ 3

1:5 “และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ และทรงเป็นผู้แรกที่ได้อิสรภาพจากความตาย และผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงในโลก แต่พระองค์ผู้ทรงรักทั้งหลาย และได้ทรงปลดปล่อยบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์”

[ประการแรก]

ในที่นี้กล่าวว่าพระเยซูทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ การเรียกผู้หนึ่งว่าเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์นั้นเป็นคำชมเชยลักษณะของมนุษย์ที่ดีที่สุด พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อการทรงเรียกของพระองค์จนถึงความมรณา ธรรมชาติในพระเศียรคนเดียวและปากีสถาน ขอบร้องเพลงหนึ่งที่เป็นพยานว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงซื่อสัตย์ดังนี้

“พระองค์ทรงเป็นพระเยซูเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง
พระเยซูไม่เปลี่ยนแปลง พระเยซูไม่เปลี่ยนแปลง
พระองค์ทรงเป็นพระเยซูเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง
ตลอดนิรันดร์กาล”

พระองค์ทรงเป็นสหายที่ใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง “พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลานี้ และต่อไป เป็นนิกาล” (ฮีบรู 13:8)

ประการที่สอง

[ในที่นี้] กล่าวว่าพระองค์ทรงเป็นผู้แรกที่ได้ออกจากความตาย

“...ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง” (โคโลสี 1:15) ไม่มีใครได้เป็นขึ้นมามีชีวิตนิรันดร์ก่อนหน้าพระองค์

พระเยซูคริสต์เป็นผลแรกที่ขึ้นขึ้นจากความตาย คนอื่นๆ ทั้งหมดก่อนหน้าพระองค์ เช่น ลาซารัส เป็นเพียงผู้ที่คืนชีวิตขึ้นมาเพราะพวกเขาถูกลบลงไปสู่หลุมฝังศพ

แต่พระเยซูทรงเป็นผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว แต่ดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ หลักสำคัญเรื่องความรอดคือว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตาย และทรงพระชนม์อยู่ ทรงทูลขอพระกรุณาให้ประชากรของพระองค์

แม้ว่าพระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ของทุกยุค แต่พระองค์ทรงก่อนพระองค์ลงและหลังพระโลหิตจนถึงแก่ความตายเพื่อล้างเราจากความผิดบาปและให้เราได้อยู่ในคริสตจักรที่มีสง่าราศีของพระองค์

1:6 “และทรงตั้งเราไว้ ให้เป็นอาณาจักร [กษัตริย์] และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติและไศสยวิชัยมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน”

คริสตจักรที่ได้รับการชำระด้วยพระโลหิตและเชื่อเหมือนอัครสาวกอย่างแท้จริงมีตำแหน่งพิเศษในพระเจ้าที่ไม่มีบุคคลซึ่งได้รับความรอดในยุคอื่นใดสามารถอ้างได้ ธรรมชาติของคริสตจักรเป็นทั้งกษัตริย์และปุโรหิตของพระเจ้า เราใช้พระเจ้าในฐานะผู้ทูลขอพระกรุณาในปัจจุบันนี้ และวันหนึ่งเราจะได้ครอบครองกับพระองค์

อิสราเอลมีตำแหน่งสำคัญกับพระเจ้าในฐานะประชากรบนโลกของพระองค์ แต่ไม่มีผู้ใดเป็นได้ทั้งกษัตริย์และปุโรหิต มีแต่ชาวเลวีเท่านั้นที่สามารถเป็นปุโรหิตได้ และมีเพียงเผ่ายูดาห์เท่านั้นที่เป็นกษัตริย์ได้ แต่คำว่ากษัตริย์และปุโรหิตเป็นของประชากรของพระเจ้าที่มีความเชื่อเหมือนอัครสาวกอย่างแท้จริง ได้รับการซื้อด้วยพระโลหิต และมีใจอยู่ในความบริสุทธิ์เท่านั้น

“ของพระเจ้าพระบิดา”*

วลีนี้เป็นลักษณะเฉพาะของคำแปลจากภาษากรีก แต่มีความสำคัญมากเพราะการใช้คำเช่นนี้สนับสนุนข้อเท็จจริงว่ามีพระเจ้าองค์เดียวอย่างแท้จริง เราทราบว่าไม่มีพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์องค์หนึ่งและมีพระบิดาของพระเจ้าองค์นี้ ข้อความนี้มี

* วลีนี้ในภาษาอังกฤษ เขียนว่า “Unto God and His Father” ซึ่งแปลตามตัวได้ว่า “ของพระเจ้าและพระบิดาของพระองค์” ทำให้เกิดปัญหาในภาษาอังกฤษว่า มีพระเจ้าองค์หนึ่งและพระบิดาของพระเจ้าองค์นั้น [ผู้แปล]

ความหมายที่ถูกต้องว่า “ของพระเจ้า [คือ] พระบิดา” (unto God and Father) เพราะในภาษากรีกมีคำนำหน้านามเพียงคำเดียว **เพื่อใช้กับทั้งสองคำในครั้งเดียว** ให้เปรียบเทียบวลีนี้กับทิตัส 2:13 ที่กล่าวถึงพระเยซูว่า “ให้คอยท่ารับความหวังใจอันให้มีสุข และการสำแดงสง่าราศีของ**พระเจ้าใหญ่ยิ่ง คือพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรานั้น**” (great God and our Saviour Jesus Christ)

“ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมา”

1:7 “ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ และนัยน์ตาทุกดวง และคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะร้องไห้เพราะพระองค์ จะเป็นไปอย่างนั้น อาเมน”

ใครจะเสด็จมา พระเจ้าพระบิดาของเราดังที่กล่าวถึงในข้อหก นั่นคือ องค์พระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์ทรงเป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้า (พระเยซูฮาว์) และพระคริสต์ (พระเมสสิยาห์) ตอนนี้อ่างถึงการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมาพร้อมกับบรรดามิกชนของพระองค์เพื่อตั้งอาณาจักรของพระองค์บนโลก เมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ทุกคนในโลกจะได้เห็นพระองค์

การทรงรับคริสตจักรขึ้นไปไม่ใช่การเสด็จมาครั้งที่สองของโลกนี้ เพราะไม่ใช่ทุกคนจะมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์จะทรงปรากฏแก่ผู้ที่ยึดถือพระองค์ [เท่านั้น] ในการเสด็จมานี้ เราจะได้รับขึ้นไปพบกับพระองค์ในอากาศ เราจะได้พบกับพระองค์บนโลกนี้

มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว

1:8 “พระเจ้าผู้ทรงอยู่เดี่ยวนี้นี้ ผู้ใดทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน ผู้จะเสด็จมานั้น และผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ได้ตรัสว่า ‘เราเป็นอัลฟา และโอเมกา [เป็นปฐมและอวสาน *]’ ”

ในตอนนี้อีกองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ชัดเจนว่าพระองค์ไม่ได้เป็นบุคคลที่สองในตรีเอกานุภาพ แต่พระองค์ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา (อักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายในภาษากรีก) พระองค์ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย หมายเหตุ ข้อ 11 เขียนว่า “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นผู้ต้นและผู้ปลาย *”

หนังสืออิสยาห์ยืนยันข้อเท็จจริงว่ามีองค์พระผู้เป็นเจ้าเดียว พระเจ้าเดียว และพระผู้ช่วยให้รอดเดียวเท่านั้น และพระเยซูฮาว์ทรงเป็น**พระเจ้าเดียว**นั้น

“พระเจ้า พระบรมมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล และผู้ไถ่ของเขา พระเจ้าจอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า ‘เราเป็นผู้ต้นและเราเป็นผู้ปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า’ (อิสยาห์ 44:6)

“พระเจ้าตรัสว่า ‘เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเจ้า และเป็นผู้ใช้ของเราซึ่งเราได้เลือกไว้แล้ว เพื่อเจ้าจะรู้จักและเชื่อถือเรา และเข้าใจว่าเราเป็นผู้หนึ่งแหละ ก่อนหน้าเรา ไม่มีพระใดถูกปั้นขึ้น และภายหลังเราก็จะไม่มี เรา เราคือพระเจ้า และนอกจากเราไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด’ (อิสยาห์ 43:10, 11)

* ข้อความนี้ไม่มีในภาษาไทย [ผู้แปล]

* ข้อความนี้ไม่มีในภาษาไทย [ผู้แปล]

จึงมีความหมายได้เพียงอย่างเดียวว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระเยซูฮาวาห์แห่งพระคัมภีร์เก่า ผู้ทรงเปิดเผยพระองค์
เองแก่อัครสาวกยอห์น (ดูอิสยาห์ 40:25; 41:4; 42:8; 45:5, 11, 18, 21, 22; 46:5, 9)

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์นี้ได้รับการเปิดเผยตามตำแหน่งที่เป็นของพระองค์

1. พระองค์ทรงเป็นพระเยซูฮาวาห์ พระเจ้า “ผู้ทรงอยู่เดี๋ยวนี้และผู้จะเสด็จมานั้น”
2. พระองค์ทรงเป็น “พยานที่ซื่อสัตย์” ผู้ที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง

“ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และส่งลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดา
ดวงสว่าง ในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง” (ยากอบ 1:17)

3. พระองค์ทรงเป็น “ผู้แรกที่ได้ฟื้นจากความตาย” ผู้ทรงฟื้นจากหมู่คนตายเป็น “ผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วง
หลับไปแล้วนั้น”
4. พระองค์ทรงเป็น “ผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงในโลก” ตำแหน่งนี้ทำให้พระองค์ทรงฤทธิ์สูงสุดแต่พระองค์
เดียวในจักรวาลทั้งปวง “พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และพระผู้เป็นเจ้าของเทพเจ้าทั้งปวง”
การครองบัลลังก์ที่มีสง่าราศีนี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาบนโลกเป็นครั้งที่สอง

นิมิตเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ในท่ามกลางคริสตจักร

1:9-11 “ข้าพเจ้าคือยอห์น พี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก และร่วมราชอาณาจักร และร่วมความอดทน
ซึ่งเป็นประสบการณ์ในพระเยซู ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปัทมอสเนื่องด้วยพระวอนของพระเจ้า และเนื่องด้วยการเป็น
พยานฝ่ายพระเยซู

พระวิญญูญาณได้ทรงดลใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจ
เสียงแตร

ตรัสว่า ‘[เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นผู้ต้นและผู้ปลาย]* สิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือม้วน และฝากไปให้คริสตจักร
ทั้งเจ็ด [ที่อยู่]ในแคว้นเอเชีย] คือคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสมเออร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธียาทிர่า เมืองซาร์ดีส เมืองฟี
ลาเดลเฟียและเมืองเลาดิเซีย’

นิมิตเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นขึ้นและได้รับสง่าราศีทรงยืนอยู่ท่ามกลางคริสตจักรนี้แสดงภาพพระองค์เป็น
ศิระษะของพระกายของพระคริสต์ ซึ่งนำศิษยาภิบาลของพระองค์ และทำหน้าที่ผู้พิพากษาทุกสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชา

ข้อ 10 บอกเราเกี่ยวกับความยากลำบากของยอห์นเมื่อเขาถูกเนรเทศไปอยู่ที่เกาะปัทมอส เมื่อเขาอธิษฐานในวันขององค์
พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเขาด้วยเสียงดัง และยอห์นได้รับคำสั่งว่าเขาจะต้องเขียนทุกสิ่งซึ่งเขาจะ
ได้เห็นและได้ยินไว้

1:12-13 “ข้าพเจ้าจึงเหลียวมาทางพระสุรเสียงที่ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น ครั้นแล้วข้าพเจ้าก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน

* ข้อความนี้ไม่มีในภาษาไทย [ผู้แปล]

และในท่ามกลางคันประทีปเหล่านั้นมีผู้หนึ่งเหมือนกับบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์กรอมพระบาท และทรงคาดผ้ารัดประคดทองคำที่พระอุระ”

ตอนนี้ ยอห์นได้ยินเสียงและหันไปเห็นนิมิตจากสวรรค์ เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน

ข้อนี้สืบทำให้เราทราบว่าคันประทีปทองคำเหล่านี้หมายถึงคริสตจักร ซึ่งเป็นแสงสว่างของโลก ไม่ต้องสงสัยเลยว่าทองคำหมายถึงความไ้มลทินของคริสตจักร

เสียงที่ยอห์นได้ยินมาจากท่ามกลางคริสตจักร (คันประทีป) ทั้งเจ็ด และผู้หนึ่งเหมือนกับบุตรมนุษย์ นี่คือพระเยซูทรงรับใช้คริสตจักรของพระองค์ในฐานะปุโรหิตซึ่งทูลขอพระกรุณาสำหรับคริสตจักรของพระเจ้า และในฐานะผู้พิพากษาประชากรของพระองค์

พระเยโฮวาห์แห่งพระคัมภีร์เก่าคือ

พระเยซูคริสต์แห่งพระคัมภีร์ใหม่

ฉลองพระองค์กรอมพระบาท และผ้ารัดประคดทองคำที่พระอุระเป็นแบบของทั้งผู้วินิจฉัยและปุโรหิตในพระคัมภีร์เก่า (อพยพ 28:2)

1:14 “พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะสีขาว และดุจหิมะและพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง”

คำพรรณนาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า [ในที่นี้] เหมือนกับที่อยู่ในดาเนียล 7:9 ว่า

“ขณะที่ข้าพเจ้ายืนดูอยู่ มีหลายบัลลังก์มาตั้งไว้ และผู้หนึ่ง ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ มาประทับ ฉลองพระองค์ขาวอย่างหิมะ พระเกศาที่พระเศียรของพระองค์เหมือนขนแกะบริสุทธิ์ พระบัลลังก์ของพระองค์เป็นเปลวเพลิง กงจักรของบัลลังก์นั้นเป็นไฟลุก”

คำพรรณนານี้แสดงว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น “ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ” ซึ่งคือพระเยโฮวาห์แห่งพระคัมภีร์เก่า

ตำแหน่งของพระองค์ในฐานะมหาปุโรหิตได้พรรณนาและอธิบายเอาไว้ในฮีบรู 4:15-16 ว่า

“เพราะว่า เรามีได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้น พระองค์ก็ยังปราศจากบาป ฉะนั้น ขอให้เราร้องทูลขอร้อง จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะที่ต้องการ”

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้พิพากษาสุดท้าย

1:15 “พระบาทของพระองค์ดุจทองคำของสัมฤทธิ์ เกือบเหมือนกับว่าได้หลอมให้บริสุทธิ์แล้ว พระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ำมาหลาย”

พระบาทของพระเยซูมีลักษณะเป็นพระบาททองคำของสัมฤทธิ์ ทองสัมฤทธิ์ในพระคัมภีร์แสดงถึงการพิพากษาของพระเจ้า ฐทองสัมฤทธิ์ในถิ่นทุรกันดารเป็นแบบในพระคัมภีร์เก่าที่เชื่อมโยงทองคำสัมฤทธิ์กับการพิพากษาความบาป (กันดารวิถี 21:6-9) แทน

บูชาของสัมฤทธิ์ที่ใช้ถวายเป็นเครื่องบูชาของอิสราเอลไม่เพียงแต่เป็นสถานที่พิพากษาความบาปเท่านั้น แต่ยังเป็นสถานที่ซึ่งมีไฟลุก
อีกด้วย

ภาพในที่นี่คือพระเยซูทรงเป็นผู้พิพากษาท่ามกลางคริสตจักรของพระองค์

“การพิพากษาจะต้องเริ่มต้นที่ครอบครัวของพระเจ้า” (1เปโตร 4:17)

การพิพากษาในยุคคริสตจักรบรรเทาหลงเพราะความเมตตาและพระคุณ วิบัติแก่โลกเมื่อองค์ผู้พิพากษาแห่งทุกยุคสมัยนี้
ทรงก้าวออกจากคริสตจักร และยุคพระคุณจบสิ้นลงด้วยการพิพากษาที่ลุกเป็นไฟแก่โลกที่อธรรมนี้

ศิษยาภิบาลต้องรับผิดชอบคริสตจักร

1:16 “พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวง และมีพระแสงสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ และพระพักตร์ของ
พระองค์ดุจดั่งดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงกล้า”

ดวงดาวเจ็ดดวงในพระหัตถ์ขวาของพระองค์คือศิษยาภิบาลของคริสตจักรทั้งเจ็ด ศิษยาภิบาลยืนอยู่ระหว่างพระเจ้าและ
คริสตจักรของพระองค์ ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร วิบัติแก่ศิษยาภิบาลที่ไม่ใส่ใจตำแหน่งของตน วิบัติแก่ผู้ที่ทำอันตรายต่อผู้นำที่พระ
เจ้าทรงเลือก การรับใช้ที่แท้จริงอยู่ในอู่พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้อพระคัมภีร์ให้คำเตือนจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าว่า “อย่า
แต่ต้องบรรดาผู้ที่เราเจมิไว้ อย่าทำอันตรายแก่ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายของเรา” (สดุดี 105:15) (ดู 1พงศาวดาร 16:22)

คำพยานส่วนตัวเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในตอนนี้อยู่บนบันทึกคำพยานส่วนตัวเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

1:17-18 “เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนกับคนที่ตายแล้ว แต่พระองค์ทรงแตะตัว
ข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์เบื้องขวา แล้วตรัสว่า ‘อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย

และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ นี่แน่ะ เราก็ยังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ [อาเมน*] และเราถือลูกบุญแก่แห่ง
ความตายและแห่งแดนคนตาย”

ข้อความข้างนี้หมายถึงพระเยซูคริสต์แห่งพระคัมภีร์เก่าอย่างแน่นอน

ผู้พยากรณ์อิสยาห์กล่าวถ้อยคำเหล่านี้เกี่ยวกับพระองค์ว่า

“พระเจ้า พระบรมมหาราชตรีแห่งอิสราเอล และผู้ไถ่ของเขา พระเจ้าจอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า ‘เราเป็นผู้ต้นและเราเป็นผู้
ปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า

ฟังเราสิ โอ ยาโคบเอ๋ย และอิสราเอล ผู้ซึ่งเราเรียก เราคือพระองค์ที่เดียว เราเป็นต้นและเราเป็นปลาย” (อิสยาห์ 44:6;
48:12)

พระเยซูคริสต์นี้เป็นใคร

* ข้อความนี้ไม่มีอยู่ในภาษาไทย [ผู้แปล]

พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ตรัสในเวลาที่ว่า “[เรา] เป็นผู้ที่ยังดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ นี่แน่ะ เรายังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไป เป็นนิรันดร์ [อาเมน*]” 1:18

ไม่อาจเป็นใครไปได้นอกจากองค์พระเยซูคริสต์เจ้า เพราะพระองค์เท่านั้นที่วายพระชนม์แล้วเป็นขึ้นมาใหม่ และดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ คำว่าอาเมนมีความหมายว่า “ให้เป็นไปดังนั้นเถิด” ถ้อยคำเหล่านี้หมายถึงพระเยซูในวิวรณ์ 1:11; 2:8 และ 22:13

ฤทธิ์เดชของพระองค์คืออะไร

“เรายังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และเราถือลูกกุญแจแห่งความตายและแห่งแดนคนตาย” นี่เป็นฤทธิ์เดชของการฟื้นคืนพระชนม์ การซื้อของพระโลหิตที่ไหลออกของพระเยซูคริสต์ พระเมษโปดกของพระเจ้า

เหตุการณ์นี้เป็นการสำเร็จของคำพยากรณ์ในอิสยาห์ 22:22 ว่า

“และเราจะวางลูกกุญแจของวังดาววิดไว้บนบ่าของเขา เขาจะเปิดและไม่มีผู้ใดปิด เขาจะปิดและไม่มีผู้ใดเปิด”

ดูวิวรณ์ 3:7

ฤทธิ์เดชของลูกกุญแจ

1. เปิดแผ่นดินสวรรค์ (มัทธิว 16:19)
2. เปิดหลุมฝังศพและนำเหล็กในของความตายนั่นออกไป (1 โครินธ์ 15:55-57)
3. เปิดประตูสำหรับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปบนสวรรค์ ประตูที่ไม่มีมนุษย์ใดสามารถปิดได้ (วิวรณ์ 3:7)
4. ปิดประตูนรก (วิวรณ์ 1:18, มัทธิว 16:18)

1:19-20 “จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็นและเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย

ส่วนความลึกลับของดาวทั้งเจ็ดดวง ซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคัมภีร์ที่ปของคำทั้งเจ็ดนั้นก็คือ ดาวเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคัมภีร์ที่ปเจ็ดคัมภีร์นั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด”

ข้อ 1:19 คือลูกกุญแจสู่หนังสือวิวรณ์ คู่มือเกี่ยวกับความสำคัญของข้อนี้ในการอ่านหนังสือนี้ ข้อ 1:20 อธิบายแบบในข้อ 13 และ 16 อย่างชัดเจนว่าคัมภีร์ที่ปทั้งเจ็ดและดวงดาวทั้งเจ็ดหมายถึงอะไร เราเรียนรู้ในที่นี้ว่าข้อความขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงประทานให้กับสมาชิกของคริสตจักรโดยตรง แต่ให้ไว้กับทูตสวรรค์ของคริสตจักร คำว่า “ทูตสวรรค์” หมายถึง “ผู้ส่งสาร” และไม่ได้หมายถึงสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในสวรรค์ แต่หมายถึงมนุษย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกศิษยาภิบาลให้เป็นผู้รับใช้ที่จะนำพระคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังคริสตจักรของพระองค์ ดวงดาวทั้งเจ็ดคือศิษยาภิบาลของคริสตจักรทั้งเจ็ดซึ่งมีสัญลักษณ์คือคัมภีร์ที่ป

* ข้อความนี้ไม่มีอยู่ในภาษาไทย [ผู้แปล]

วิจารณ์

บทที่สอง

บทนำ

ส่วนที่สำคัญส่วนที่สองเริ่มต้นขึ้นในหนังสือวิจารณ์บทนี้ บทที่หนึ่งทำให้คำสั่งที่อยู่ในข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ (1:19) สมบูรณ์

“จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น”

วิจารณ์ที่ทรงประทานให้แก่ยอห์นเป็นภาพของยุคคริสตจักรทั้งยุค นับตั้งแต่สมัยของยอห์นจนถึงการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

ในบทที่ 2 และ 3 ข้อความที่ทรงประทานให้กับคริสตจักรทั้งเจ็ดของเอเชีย มีคำกล่าวเตือนสติและคำเตือนที่หนักแน่นซึ่งใช้ได้กับยุคปัจจุบันด้วย

มีคริสตจักรอื่นๆ อีกมากมายในเอเชียในเวลานี้ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกคริสตจักร 7 แห่งนี้ด้วยวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด วัตถุประสงค์นี้คือเพื่อประทานภาพคำพยากรณ์เกี่ยวกับยุคคริสตจักรทั้งยุคตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนจบ หมายเลข 7 เป็นหมายเลขแห่งความสมบูรณ์ของพระเจ้า

เมื่อศึกษาประวัติศาสตร์ของคริสตจักรอย่างรอบคอบ จะเห็นช่วงเวลาที่แตกต่างกัน 7 ช่วงซึ่งตรงกับลักษณะและเหตุการณ์แวดล้อมของคริสตจักรทั้ง 7 แห่งนี้ ซึ่งชัดเจนแม้กระทั่งความหมายของชื่อคริสตจักรแต่ละแห่งด้วย

ส่วนนี้ ซึ่งคือ “เหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้” กล่าวถึงเหตุการณ์ในปัจจุบัน (ในกรณีนี้ คริสตจักรทั้งเจ็ดแสดงถึงยุคคริสตจักร) ซึ่งจะไม่สิ้นสุดลงจนกว่าช่วงเวลาของประวัติศาสตร์คริสตจักรทั้งเจ็ดช่วงจะสมบูรณ์

เป็นการดีที่จะสังเกตว่าบทที่สามจบลงด้วยบันทึกเกี่ยวกับข้อความสุดท้ายถึงคริสตจักรเจ็ดแห่ง (บทที่สี่จึงเริ่มด้วยถ้อยคำว่า “เหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหน้า” (4:1) คำว่าในภายหน้ามีความหมายว่าอย่างไร มีความหมายเพียงอย่างเดียว นั่นคือ หลังจากคริสตจักรสิ้นสุดลงและได้ทรงรับขึ้นไปแล้ว สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น

ความจริงนี้ได้รับการสนับสนุนจากถ้อยคำของอัครสาวกเปโตรในกิจการ 15:14-16 ดังนี้

“สิเมโอนได้บอกแล้วว่า พระเจ้าได้ทรงเยี่ยมเยียนคนต่างชาติครั้งแรก เพื่อจะทรงเลือกชนกลุ่มหนึ่งออกจากเขาทั้งหลาย ให้เป็นของพระองค์

คำของผู้เผยพระวจนะก็สอดคล้องกับเรื่องนี้ ดังที่ได้เขียนไว้แล้วว่า

ภายหลังเราจะกลับมา และเราจะสร้างพลับพลาของดาวิดซึ่งพังลงแล้วขึ้นใหม่ ที่ร้างหักพังนั้น เราจะก่อสร้างขึ้นอีก และจะตั้งขึ้นใหม่”

คริสตจักรจะสิ้นสุดลง

ด้วยการฟื้นฟูทั่วโลกหรือไม่

ควรสังเกตว่าภาพการพยากรณ์ของคริสตจักรสุดท้ายคือภาพของคริสตจักรเลาดีเซีย คริสตจักรนี้ทำให้เราคาดว่าคุณนี้ จะจบลงด้วยความล้มเหลวเหมือนเช่นยุคก่อนๆ คริสตจักรสิ้นสุดลงพร้อมกับเสียงของผู้คนที่ดำเนินกิจธุระของคริสตจักรของพระเจ้า [แต่] องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่นอกคริสตจักร กำลังเคาะประตูที่ปิดใส่พระองค์

ดูข้อความอ้างอิงเหล่านี้เกี่ยวกับการหนีไปจากพระเจ้าในเวลาสุดท้าย ได้แก่ ลูกา 18:8; 2เปโตร 2:1, 3; 2เธสะโลนิกา 2:3; 1ทิโมธี 4:1; 2ทิโมธี 4:3; ยูดา 3-5

ประวัติศาสตร์ของคริสตจักร

ประวัติศาสตร์ของโลกที่เขียนขึ้นเกี่ยวกับคริสตจักรไม่ใช่ประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง นักประวัติศาสตร์ของโลกไม่ได้พิจารณาว่ามีทั้งคนดีและคนชั่ว และทั้งสองฝ่ายอ้างตนเป็นคริสตจักร เนื่องจากนักประวัติศาสตร์ไม่ใช่ผู้ที่อยู่ฝ่ายวิญญาณ พวกเขาจึงใส่ใจผู้เชื่อชาวโลกที่อ้างตนเป็นคริสตจักร แต่ [ในความเป็นจริง] เป็นเพียงคริสเตียนแต่ในนามเท่านั้น

คริสตจักรที่แท้จริงของพระคัมภีร์คือคริสตจักรเช่นในเอเฟซัส 2:19-22 ดังนี้

“เหตุฉะนั้นท่านจึงไม่ใช่คนต่างด้าวต่างแดนอีกต่อไป แต่ว่าเป็นพลเมืองเดียวกันกับบรรรมิกชนและเป็นครอบครัวของพระเจ้า ท่านได้ถูกประดิษฐานขึ้นบนรากแห่งพวกอัครทูตและพวกผู้เผยพระวจนะ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลาามุมเอก ในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงสร้างต่อกันสนิท และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในพระองค์นั้นท่านก็กำลังจะถูกก่อสร้างให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าในฝ่ายพระวิญญาณด้วย”

คริสตจักรที่แท้จริงนี้เป็น “ที่สถิตของพระเจ้าในฝ่ายพระวิญญาณ” นับตั้งแต่สมัยของอัครสาวกจนถึงทุกวันนี้ มีผู้เชื่ออยู่อย่างน้อยสามประเภทด้วยกัน ได้แก่

1. ผู้เชื่อชาวโลกด้านศาสนา

คนเหล่านี้เป็นผู้แสวงหาที่เรียกตนเองว่าเป็นคริสเตียน แต่ไม่มีประสบการณ์ที่แท้จริงกับองค์พระผู้เป็นเจ้า คนเหล่านี้เป็นผู้เชื่อชาวโลกด้านศาสนาผู้ทำเช่นนั้นเพื่อประโยชน์ส่วนตัว และเพื่อความพอใจในชีวิตที่ได้มาจากการประกาศความเชื่ออย่างผิดๆ

2. สมาชิกคริสตจักรเพียงในนาม

สมาชิกนี้เป็นผู้ที่ถือเอาฐานะของตนในพระกายของพระคริสต์จากการที่เขาเป็นสมาชิกคริสตจักรของคริสตจักรที่เขาได้เลือก ประสบการณ์ของเขาในพระเจ้าอาจเป็นจริง แต่ความรักของเขาสำหรับพระเจ้าไม่ลึกพอที่จะเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าอย่างแท้จริง “เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ แต่ไม่กระทำตามที่เรายกนั้น” (ลูกา 6:46)

3. บรรรมิกชนที่แท้จริงของพระเจ้า

คนเหล่านี้คือผู้ที่บังเกิดใหม่ตามพระคัมภีร์ (ยอห์น 3:1-8; กิจการ 2:38) และผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า “ทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนโดยความเกรงกลัวพระเจ้า” พวกเขาจึงกลายเป็น “ที่สถิตของพระเจ้าในฝ่ายพระวิญญาณ”

คริสตจักรที่แท้จริงออกไปนอกกลุ่มนอกรทางและปนเปื้อนตลอดทั้งประวัติศาสตร์เพราะผู้ที่ไม่ยึดมั่นต่อพระวจนะของพระเจ้า พระเยซูตรัสไว้อย่างชัดเจนในอุปมาในมัทธิว 13 ว่าเหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้น

ข้าวละมานคือผู้แสวงหาชั่วร้ายที่นำอิทธิพลชั่วและอธรรมของตนเข้ามาในคริสตจักร ผลลัพธ์คือคริสตจักรเติบโตอย่างผิดปกติเพราะศิษยาภิบาลที่ปล่อยให้เชื่อความบาปเข้ามาในพระกาย

ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรที่เราได้รับในบทที่ 2 และ 3 ยืนยันข้อเท็จจริงว่าผลลัพธ์สุดท้ายของการปนเปื้อนของ (สิ่งที่เรียกว่า) คริสตจักรนี้คือการหนีไปจากพระเจ้าอย่างแท้จริง

ส่วนที่สอง

“เหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้”
คริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชียไมเนอร์

เอเฟซัส “คริสตจักรซึ่งเป็นที่ปรารถนา”

ช่วงประวัติศาสตร์ ตั้งแต่พื้นเทคอสต์ถึง ค.ศ. 96

คริสตจักรของอัครสาวก

(อ่านข้อ 1-7)

2:1 “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่า พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวา และดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสดังนี้ว่า”

ข้อความแรกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงคริสตจักรต่างๆ เป็นข้อความถึงคริสตจักรที่เอเฟซัส ชื่อเอเฟซัสหมายถึง “เป็นที่ปรารถนา” คริสตจักรในช่วงเวลาของอัครสาวกนี้เป็นคริสตจักรที่พระเจ้าทรงปรารถนา

ภาพที่เราเห็นคือภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนอยู่ท่ามกลางคริสตจักรของพระองค์ พระองค์ทรงถือผู้รับใช้ของพระองค์ไว้ในฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์ (ดู 1:13 สำหรับคำอธิบายเกี่ยวกับดวงดาวและคันประทีป)

ตั้งแต่วันพื้นเทคอสต์จนถึงการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป จุดสนใจขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือคริสตจักรที่ทรงซื้อเข้ามาด้วยพระโลหิตของพระองค์

2:2 “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหน็ดเหนื่อยและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทุรชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่คิดว่าตนเป็นอัครทูต แต่หาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมูสา”

ในตอนนี้อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชมเชยคริสตจักรเพราะคุณสมบัติที่ดีของคริสตจักร “เรารู้แนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหน็ดเหนื่อย [ของเจ้า]” คริสตจักรที่ได้รับการอวยพรคือคริสตจักรที่ทำงาน ไม่ใช่กาฝากซึ่งนั่งอยู่ทั้งวันยุ่งเรื่องของผู้อื่น คำชมเชยได้แก่

1. ความอดทนอย่างมากของพวกเขา
2. พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่ชั่ว
3. พวกเขาไม่ยอมรับทุกคนเป็นผู้รับใช้หรือพี่น้อง แต่พิสูจน์คนเหล่านั้น (ดู 1 ยอห์น 4:1)

ความรักของพระเจ้าเป็นเหตุจูงใจของคริสตจักรนี้ในการแสวงหาสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงประสงค์ การแสวงหาความจริงนี้เกิดประโยชน์สองประการด้วยกันคือไม่เพียงแต่เป็นการก่อตั้งคริสตจักรในคำสั่งสอนเท่านั้น แต่ยังเปิดเผยว่าครุฑที่สอนเท็จเป็นคนมูสาอย่างแท้จริง

พระเจ้าทรงมี**พระประสงค์**ให้พระวณะของพระองค์เป็นหลักสำคัญในการตัดสินใจของคริสตจักร คริสตจักรที่ก่อตั้งบนพระวณะของพระเจ้าเป็นคริสตจักรที่มั่นคง

การต่อสู้เพื่อพระนามของพระเยซู

2:3 “เรารู้ว่าพวกเจ้ามี [ความเพียรและ*] ความอดทน และเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้อ่อนระอาไป”

ความเหนื่อยยากของคริสตจักรนี้ไม่ใช่เพื่อชื่อเสียงของตนเอง แต่ทุกสิ่งกระทำไปเหมือนเช่นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เพราะเห็นแก่นามของเรา” การต่อสู้ของคริสตจักรยุคแรกก็เพื่อพระนามของพระเยซู (กิจการ 4) การต่อสู้จะเป็นเช่นนี้เสมอ (มัทธิว 10:22; 24:9; มาระโก 13:13; ลูกา 21:17)

จงระลึก

2:4-5 “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า

เหตุฉะนั้นจงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่”

องค์พระผู้เป็นเจ้ามีทรงพอพระทัยกับการดำเนินของคริสตจักรยุคแรกทุกประการ และหลังจากคำชมเชยสำหรับงานที่ดีของพวกเขา มีถ้อยคำว่า “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า”

บทเรียนที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งที่คริสตจักรจะได้รับคือในคำว่า “แต่” บทเรียนนั้นชัดเจนคือไม่ว่าจะมีความตั้งใจเพียงใด หรือมีการเสียสละมากแค่ไหน พระเจ้าไม่ทรงมองข้ามการไม่ปฏิบัติตามพระวาระของพระองค์ เครื่องบูชาทั้งหมดในโลกไม่สามารถแทนที่การเชื่อฟังได้ (1ซามูเอล 15:22) คำเตือนคือ “เจ้าได้หล่น” คำตักเตือนคือว่า “เจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า” ซึ่งเป็นก้าวแรกที่คริสตจักรของอัครสาวกเดินไปในทางของการหันไปจากพระเจ้า

คำเตือนขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ “จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น” คริสตจักรในปัจจุบันต้องระลึกที่จะ **มองย้อนกลับไป** ในหนังสือกิจการเพื่อเห็นภาพที่แท้จริงของคริสตจักรตามพระประสงค์ของพระเจ้า และรักษาความมั่นคงที่แท้จริงของคริสตจักรไว้

วิธีการแก้ไขขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการหล่นนั้นคือ **กลับใจใหม่** (หันกลับอย่างแท้จริง) กลับไปยังจุดเริ่มต้นและประพฤติตามอย่างเดิม

ผลของการไม่กลับใจใหม่คือองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงถอนการชำระของพระองค์ออกจากที่ประชุม เมื่อแสงแห่งความจริงจากไป คริสตจักรจะเดินโซเซไปสู่ความมืดของการหันไปจากความจริง (ยอห์น 12:35; 8:12; 9:4, 5)

เกลียดชังคำสั่งสอนเท็จ

2:6-7 “แต่ว่าพวกเจ้ายังมีความดีอยู่บ้าง คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโคเลาส์นินยม ที่เราเองก็เกลียดชัง

ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความ ซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ในอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า”

ตอนนี้ คริสตจักรได้รับคำชมเพราะเกลียดชังการกระทำของพวกนิโคเลาส์นินยม รากศัพท์ภาษากรีกสองคำทำให้เกิดคำว่า “นิโคเลาส์นินยม” คือ “นิกาโอ” (Nikao) ซึ่งหมายถึง “ชนะ” และ “ลาออส” (Laos) ซึ่งหมายถึง “ประชาชน” คำสั่งสอนนั้นเกี่ยวกับการก่อตั้งคณะผู้รับใช้ปกครองที่แยกออกและตั้งอยู่เหนือสมาชิก ซึ่งทำให้สมาชิกเป็นชนชั้นที่ต่ำกว่าซึ่งไม่สามารถได้รับของประทา

* ข้อความนี้ไม่มีในภาษาไทย [ผู้แปล]

ฝ่ายพระวิญญาณได้ ภาพของคริสตจักรโรมันคาทอลิกปรากฏอยู่ในที่นี้เพราะแยกและตั้งบาทหลวงไว้เหนือสมาชิกเพื่อเป็นผู้กลางระหว่างสมาชิกและพระเจ้า การกระทำเช่นนี้ไม่ใช่แผนการของพระเจ้าสำหรับผู้รับใช้ของพระองค์

สเมอรนา “คริสตจักรที่ทนทุกข์”

ช่วงประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ ค.ศ. 96 ถึง ค.ศ.316

(อ่านข้อ 8-11)

คริสตจักรที่สเมอรนาเป็นคริสตจักรที่ทนทุกข์ ถูกทำร้ายและบดขยี้โดยจักรวรรดิโรม ธรรมิกชนของพระเจ้าหลายพันคน ถูกทรมานจนเสียชีวิตเพราะความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ตามคำสั่งของจักรพรรดิแห่งโรม

รากศัพท์ภาษากรีกว่า “เมอริ” (Myrrh) เป็นส่วนสำคัญของชื่อสเมอรนา “เมอริ” (มดยอบ) เป็นน้ำมันของเครื่องหอมที่ถูบบดขยี้ใช้เป็นน้ำมันหอมเพื่อชโลมศพ

การที่มดยอบถูกสกัดออกมาโดยการบดขยี้ รวมทั้งการใช้มดยอบเพื่อชโลมศพ แสดงว่าคำดังกล่าวเป็นสัญลักษณ์ของการทนทุกข์และความตาย

ความหวังในการฟื้นคืนชีพ

2:8 “ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองสเมอรนาว่า พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นคืนชีพ ได้ตรัสดังนี้ว่า”

“เบื้องต้นและ...เบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นคืนชีพ” พระเยซูตรัสกับคริสตจักรนี้ด้วยถ้อยคำปลอบโยนที่สำคัญ พระองค์ได้ทนทุกข์และวายพระชนม์ก่อนหน้าพวกเขาในฐานะพยานที่ซื่อสัตย์ ข้อความปลอบโยนแก่คริสตจักรนี้มีอยู่ในพระคำของพระองค์ที่ว่า “สิ้นพระชนม์แล้ว” “กลับฟื้นคืนชีพ” ข้อความที่มีสง่าราศีนี้แสดงว่าแม้ว่าเราจะทนทุกข์ แต่ก็มีการกลับฟื้นคืนถึงชีวิตนิรันดร์

การข่มเหงนำมาซึ่งรางวัลที่มีค่า

2:9 “ เราารู้ [แนวการกระทำของพวกเขา และ *] ว่าพวกเขามีความทุกข์ลำบากและยากจน (แต่พวกเขาก็มี) และรู้เรื่องการใส่ร้ายของคนเหล่านั้น ที่กล่าวว่าเขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของซาตาน”

คริสตจักรสเมอรนาเต็มไปด้วยการกระทำดีโดยกระทำภารกิจอันยิ่งใหญ่ในการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ในระหว่างเวลาการข่มเหงที่เลวร้ายนี้เองที่คริสตจักรมีความแข็งแกร่งที่สุด นี่โรจักรพรรดิของโรมต้องยอมรับว่า “ยิ่ง คริสเตียนถูกเผาที่เสาไม้มากเท่าไร ดูเหมือนจะกลับมาจากขี้เถ้ามากยิ่งขึ้นเท่านั้น”

ในสมัยนั้น ไม่มีคนหน้าซื่อใจคดที่อ้างตนเป็นผู้ติดตามขององค์พระผู้เป็นเจ้า การประกาศตนอย่างเปิดเผยแสดงว่าผู้ประกาศนั้นเป็นบุตรที่แท้จริงของพระเจ้าเพราะต้องเสี่ยงชีวิตอยู่ทุกวัน ไม่มีคนหน้าซื่อใจคดคนใดจะประกาศตนว่ารู้จักพระเยซูคริสต์เมื่อจะต้องเสี่ยงตาย

การประชุมไม่ได้จัดขึ้นที่โบสถ์ขนาดใหญ่ แต่สุสานใต้ดินของโรมกลายเป็นสถานที่พบกันอย่างลับๆ และเป็นที่พักพิงที่สัตย์ซื่อจนถึงความตาย คริสตจักรนี้ถูกข่มเหงอย่างมากและเป็นที่ยากจนในสายตาของโลก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริทรงเปิดผ้า

* ข้อความนี้ไม่มีในภาษาไทย [ผู้แปล]

ที่ปิดเหตุผลทางเนื้อหนังออกเพื่อประกาศว่า “แต่พระเจ้าก็มี” รางวัลจากสวรรค์สำหรับผู้ที่ยกย่องพระนามของพระเยซูจะทำให้การทดลองและความทุกข์ลำบากทุกอย่างในชีวิตเป็นสิ่งเล็กน้อย

ผลลัพธ์ของการข่มเหง

คริสตจักรที่สเมอร์นาได้เข้าไปใกล้ชิดกับองค์พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงทนทุกข์เพราะพวกเขาประสบกับการทดลอง การทดลองความเชื่อของพวกเขาด้วยการทนทุกข์ทำให้กายผู้เชื่อนี้เป็นหนึ่งเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

คริสตจักรนี้พิสูจน์ความรักของตนเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการเชื่อฟังพระวจนะของพระองค์จนซื้อความที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับพวกเขาไม่มีการว่ากล่าวเลย

เรื่องการทนทุกข์

บางคนคิดว่าบุตรของพระเจ้าที่ถูกข่มเหงหรือต้องทนทุกข์เป็นผู้ที่ไม่อยู่ในน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่คริสตจักรที่สเมอร์นาไม่ได้เป็นเช่นนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัยในพวกเขา

มงกุฎแห่งชีวิต

มงกุฎของผู้ที่ถูกทรมาณ
จนเสียชีวิตเพราะความเชื่อ
วิวรณ์ 2:10

โดยปกติ การทนทุกข์ซึ่งเกิดขึ้นกับบุตรของพระเจ้าทำให้พวกเขาเข้าไปใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากยิ่งขึ้น

อัครสาวกเปาโลเขียนว่า “ยิ่งกว่านั้น เราชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากของเราด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้นทำให้เกิดความอดทน และความอดทนทำให้เห็นว่าเราเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ได้ และการที่เราเห็นเช่นนั้นทำให้เกิดมีความหวังใจ และความหวังใจมิได้ทำให้เกิดความเสียใจเพราะผิดหวัง เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลังเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว” (โรม 5:3-5)

หนังสือฮีบรูสอนไว้ชัดเจนว่าการทนทุกข์เป็นวิธีเรียนรู้การเชื่อฟัง “ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟังโดยความทุกข์ลำบาก” (ฮีบรู 5:8)

อัครสาวกเปาโลซึ่งทราบสิ่งเหล่านี้ ร้องออกจากวิญญาณจิตของเขาว่า “ข้าพเจ้าต้องการจะรู้จักพระองค์...ร่วมทุกข์กับพระองค์” ซาตานทำผิดอย่างใหญ่หลวงเมื่อนำการข่มเหงมายังคริสตจักรของพระเจ้า คริสตจักรเจริญและเติบโตขึ้น ไม่ใช่แคมีจำนวนมากขึ้นเท่านั้น แต่มีความมั่นคงทางวิญญาณและความโปรดปรานของพระเจ้าอย่างมาก พวกเขาเชื่อฟังจนถึงความตาย

มงกุฎรอผู้ที่สัตย์ซื่อ

2:10-11 “อย่ากลัวความทุกข์ทรมาณซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น นี่แน่ะ มารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อจะล่องใจเจ้า และเจ้าทั้งหลาย จะได้รับความทุกข์ทรมาณถึงสิบวัน แต่เจ้าจะมีใจมั่นคงอยู่ตราบเท่าวันตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า

ใครมีทุกข์ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย”

“อย่ากลัวความทุกข์ทรมาน” องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาเพื่อบรรเทาความกลัว “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวเสีย” คริสตจักรที่สมอรรนามีความรักเพื่อพระเจ้านี้ในวิญญาณจิตของพวกเขาซึ่งช่วยให้พวกเขาเผชิญกับความตายโดยปราศจากความกลัวได้ พวกเขาให้ชีวิตของตนด้วยใจยินดีเพื่อพระนามของพระเยซู

สัญญาแก่ผู้ที่ถูกทรมานจนถึงความตายซึ่งสัจยชื่อเหล่านี้คือมงกุฎพิเศษ นั่นคือ “มงกุฎแห่งชีวิต”

คริสตจักรที่เปอร์กามัม “คริสตจักรที่ยิ่งใหญ่”

ช่วงประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ ค.ศ. 316 ถึง ค.ศ. 500

(อ่านข้อ 12-17)

ซาตานเปลี่ยนกลยุทธ์

2:12-13 “ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กามัมว่า พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมตรัสดังนี้ว่า

“[เรา]รู้จักแนวการกระทำของเจ้า *] เรารู้จักที่อยู่ของเจ้า รู้ว่าที่นั่งของซาตานอยู่ที่ไหน (คือเป็นที่นั่งของซาตาน) เจ้ายึดนามของเราไว้มั่น และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาอื่นที่พาสผู้เป็นพยานที่ชื่อสัจยของเราต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้า ในที่ซึ่งซาตานอยู่”

ชื่อ “เปอร์กามัม” มาจากคำกรีกสามคำ ได้แก่ “เพริ” (peri) ซึ่งแปลว่า กับ “กาเมโอ” (gameo) ซึ่งแปลว่า สมรส และ “คอสมอส” (kosmos) ซึ่งแปลว่า โลก เปอร์กามัมจึงแสดงถึงการ “สมรสกับโลก” เมื่อซาตานเห็นว่าการข่มเหงมีแต่จะทำให้คริสตจักรแข็งแกร่งขึ้น มันก็เปลี่ยนกลยุทธ์

ก้าวต่อไปของมันคือพยายามที่จะรวมโลกเข้ากับคริสตจักร ซาตานไม่เคยเปลี่ยนแปลง ก่อนอื่น มันจะข่มเหง และถ้าไม่สำเร็จ ก็พยายามที่จะเอาโลกเข้ามาในคริสตจักรเพื่อทำลายฤทธิ์เดชของคริสตจักรจากภายใน

อัครสาวกเปาโลเตือนเกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า เมื่อข้าพเจ้าไปแล้วจะมีสุนัขป่าอันร้ายเข้ามาในหมู่พวกท่าน และจะไม่ละเว้นฝูงแกะไว้เลย” (กิจการ 20:29) (ดู 2 เปโตร 2:1-3; 1 โครินธ์ 11:19)

หมายเหตุ ถ้อยคำที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงใช้เพื่อเรียกพระองค์เองกับคริสตจักรที่มีใจอยู่ทางโลกนี้ว่า “พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคม” ฮีบรู 4:12 กล่าวว่าพระวจนะของพระองค์เป็นดาบสองคม ด้วยพระวจนะของพระองค์ พระองค์ทรงพยายามที่จะแยกคริสตจักรของพระองค์ออกจากโลก

ที่นั่งของซาตาน

ซาตานเริ่มศาสนาของมันที่บาบิโลน ผู้สนับสนุนของมันในเวลานั้นคือนิมโรด การบูชารูปเคารพที่กระทำกันในเมืองชั้วนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้โลกเป็นมลทิน

ลูรา ดูเพรบอกกับเราว่าที่นั่งของซาตานถูกย้ายจากบาบิโลนไปที่เอเชียไมเนอร์ได้อย่างไร และก่อให้เกิดการผสมศาสนาของมันกับศาสนาของคริสตจักรที่แท้จริง² หลังจากเมืองบาบิโลนถูกชาวมีเดียและเปอร์เซียยึดแล้ว ผู้ปกครองในระบบสมณศักดิ์ของบาบิโลนหนีไปที่เปอร์กามัมในเอเชียไมเนอร์ และนำเอาสิ่งลึกลับของพวกเขาเคลเดียโบราณเข้ามา เราจะนึกได้ว่าจุดหมายถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรเมืองเปอร์กามัมมีถ้อยคำว่า “ที่อยู่ของเจ้า คือเป็นที่นั่งของซาตาน” นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมความลึกลับของพวกเขาเคลเดียโบราณถูกนำไปที่เปอร์กามัม เราต้องจดจำไว้ว่ากษัตริย์ของบาบิโลน เช่น เนบูคัดเนสซาร์และเบลซัสซาร์ ไม่เพียงแต่

* ข้อความนี้ไม่มีในภาษาไทย [ผู้แปล]

² Babylon Origin of Religions หน้า 13 และ 14

เป็นบุคคลสำคัญในราชวงศ์เท่านั้น แต่ยังเป็นบุคคลสำคัญทางศาสนาอีกด้วย พวกเขาไม่เพียงแต่มีอำนาจปกครองสูงสุดเท่านั้น แต่ยังเป็นสันตะปาปาอีกด้วย กษัตริย์ของบาบิโลนโบราณเป็นสันตะปาปาที่มีอำนาจปกครองสูงสุด ดังนั้น เมื่อความลึกลับถูกนำไปที่เปอร์แกมัม เมืองนั้นไม่เพียงแต่กลายเป็นศูนย์กลางทางศาสนาของบาบิโลนโบราณเท่านั้น แต่ยังเป็นศูนย์กลางอำนาจทางราชวงศ์โบราณของบาบิโลนอีกด้วย กษัตริย์องค์สุดท้ายของเปอร์แกมัม ซึ่งมีนามว่า แอตตาลีส์ที่สาม ผู้ถูกกฎหมายบังคับให้ยกอำนาจการปกครองและอำนาจทั้งหมดให้แก่สมณศักดิ์ของโรม โดยพิธีกรรม พิธีการ อำนาจในหน้าที่ตำแหน่งและฐานันดรศักดิ์ทั้งหมดจึงไปอยู่ที่โรมที่ไม่เชื่อพระเจ้า ดังนั้น เราขอย้อนรอยความลึกลับของบาบิโลนโบราณจากบาบิโลนไปยังเปอร์แกมัม และจากเปอร์แกมัมไปยังโรมที่ไม่เชื่อพระเจ้า ดังนั้น ชีวประวัติของโรมจึงไม่เพียงแต่เป็นกษัตริย์และจักรพรรดิเท่านั้น แต่ยังเป็นปฏิวัติอีกด้วย พวกเขาเป็น Pontif ex Max คือเป็นกษัตริย์ สันตะปาปา สันตะปาปาสูงสุด ซึ่งยังคงใช้ตำแหน่งนั้นแม้เมื่อพวกเขากลายเป็นคริสเตียนแต่เพียงในนามแล้ว ประมาณศตวรรษที่สี่หลังจากพระคริสต์วายพระชนม์ จักรพรรดิเคลอเรียสกล่าวว่าเขาถือว่าไม่เหมาะสมที่จักรพรรดิซึ่งเป็นคริสเตียนแต่เพียงในนามจะใช้ตำแหน่งสันตะปาปาสูงสุดของผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงทิ้งตำแหน่งนั้นไป ผลของการกระทำนี้คือไม่มีศาสนพิธีกรรมที่คนนอกคริสตจักรพิจารณาดีต่อหน้าคริสเตียน และเกิดความสับสนตามมามากมาย อำนาจจึงถูกรวบรวมไว้โดยหรือจริงๆ แล้วให้ไว้กับ “บิชอปแห่งโรม” ซึ่งมีนามว่า ดามาซัส เขามีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่สี่และเป็นบิชอปแห่งโรมคนแรกที่ใช้ตำแหน่งสันตะปาปาสูงสุด หรือ Pontif ex Max ดังนั้น เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเวลานี้จากโรมที่ไม่เชื่อพระเจ้าเป็นโรมที่มีสันตะปาปา และโรมได้รับมาจากเปอร์แกมัม เปอร์แกมัมได้มาจากบาบิโลนโบราณ และบาบิโลนได้มาจากมาร”³

ข้อพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าที่นั่งของซาตานไม่ได้อยู่ในนรกแต่อยู่ในระบบของโลกนี้ (2โครินธ์ 4:4) เครื่องมือที่ซาตานใช้เพื่อนำโลกเข้ามาในคริสตจักรคือคอนสแตนติน จักรพรรดิโรมผู้ไม่เชื่อพระเจ้า ลูรา ดูเพร์ช่วยให้เรามีความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในเวลานั้นว่า

“คุณอาจจะถามว่า คอนสแตนตินทำอะไรในการรวมสองอย่างเข้าไว้ด้วยกัน ดังที่เราได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ว่า เขาเป็น Pontif ex Max หรือสันตะปาปาสูงสุด แห่งลัทธิบาบิโลน ซึ่งเป็นตำแหน่งที่เขาไม่เคยยกเลิก เขาได้สัญญาที่จะลดการข่มเหงทางศาสนาทั้งหมด ซึ่งฟังดูดีสำหรับชาวคริสเตียนอย่างแน่นอน เพราะพวกเขาทนทุกข์กับการทดลองอันเหลือจะพรรณนาเป็นเวลาหลายปี ต้องนมัสการในสุสานใต้ดิน ไม่มีสถานที่อาศัยแน่นอน ฯลฯ เมื่อคอนสแตนตินเห็นความยากลำบากของพวกเขา จึงดำเนินการรับกับสถานการณ์ด้วยการเปิดประตูดิวินของผู้นับถือพระเจ้าให้กับคริสเตียน โดยกล่าวว่า ‘ศาสนาศักดิ์สิทธิ์ของเราทั้งหลายเหมือนกับศาสนาของเจ้า เรามี ‘เด็กที่เกิดจากหญิงพรหมจารี’ ‘ไม้กางเขน’ ‘ความตายและการฟื้นจากความตาย’ ‘สถานที่บัพติศมา’ ‘โต๊ะศีลระลึก’ ‘ตรีเอกานุภาพ’ ‘นรก’ ฯลฯ ที่เหมือนกับศาสนาคริสต์ของพวกเจ้ามาก เราจะยินยอมที่จะเรียกอุปถัมภ์ คำสั่งสอน วันเทศกาล ระเบียบวิธีการของเราตามชื่อของคริสเตียน”⁴ และศาสนานอกคริสตจักรจึงมีเปลือยนอกเป็นคริสเตียน ดังนั้น “สิ่งผิด” จึงถูกแทนที่ “สิ่งถูก” พระเยซูทรงพยากรณ์เกี่ยวกับสิ่งนี้ไว้ในมัทธิว 13 ไม่ใช่หรือ “แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือน คนหนึ่งได้หว่านพืชดีในนาของตน แต่เมื่อคนทั้งหลายนอนหลับอยู่ ศัตรูของคนนั้นมาหว่านข้าวละมานปนกับข้าวดีนั้นไว้แล้วก็กลับไป ครั้นตื่นข้าวนั้นงอกขึ้น ออกรวงแล้ว ข้าวละมานก็ขึ้นปรากฏด้วย”

ศาสนาปลอมเข้าร่วมคริสตจักร

³ Babylon Origin of Religions หน้า 13 และ 14

⁴ IBID *รูปปั้นของคอนนอกรีตได้รับชื่อใหม่ว่า พระแม่มาวี นักบุญปีเตอร์ นักบุญลูก นักบุญสตีเฟน ฯลฯ

2:14-17 “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าสองสามข้อ คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้อิสราเอลทำผิด คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้ว และให้เขาล่วงประเวณี

และมีพวกเจ้าบางคนถือคำสอนของพวกนิโคเลาส์นियม [ที่เราเองก็เกลียดชัง*] ด้วยเหมือนกัน

เหตุฉะนั้นจงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้าและจะสู้กับเขาเหล่านั้น ด้วยดาบแห่งปากของเรา

ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย เราจะให้มานาที่ซ่อนอยู่แก่ผู้ที่มีชัยชนะ และจะให้กินข้าวแก่เขาด้วย ที่นั่นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น”

คอนสแตนตินซึ่งอ้างตนว่าเป็นคริสเตียนได้หยุดการข่มเหงคริสตจักร แต่รวมคริสตจักรเข้ากับโลก ผู้นำทางศาสนาหลายคนเชื่อจริงๆ ว่าอาณาจักรหนึ่งพันปีได้มาถึงแล้ว แต่สันติสุขปลอมที่ผู้ทำการของซาตานนำมายังคริสตจักรได้ทำลายฤทธิ์เดชของคริสตจักรที่มีกับพระเจ้า มีการกล่าวถึงคำสอนของบาลาอัมอีกครั้งในที่นี้

คำสอนนี้คืออะไร บาลาอัมพบว่าตนไม่สามารถแข่งสาปประชากรของพระเจ้าได้ แต่ก่อเหตุให้ทำผิดได้โดยหญิงของโมอับ บาลาอัมรู้ว่าถ้าอิสราเอลทำให้ตนเองเป็นมลทินโดยสมรสกับคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า พวกเขาจะเป็นมลทินและไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ (กันดารวิถี 25:1-2; 31:16; ยูดา 11)

ด้วยการกระทำที่แสดงถึงความเมตตาอย่างใหญ่หลวงในการหยุดการข่มเหงทั้งปวงและเปิดวิหารนมัสการขนาดใหญ่ จักรพรรดิคอนสแตนตินก่อเหตุให้ทำผิดเหมือนเช่นบาลาอัม การนมัสการเปิดกว้างและไม่มีข่มเหง แต่เป็นมลทินเพราะการบูชารูปเคารพของบาบิโลน

คริสตจักรที่เปอร์ก้ามัมยอมรับการประนีประนอมนี้และไม่แยกตนออกต่อพระเจ้า และจบลงด้วยการเป็น” ที่นั่งของซาตาน” ในโลกนี้

หินขาว

2:17 “หินขาว” ในการดำเนินคดีในสมัยโบราณ มีธรรมเนียมการให้หินขาวแก่ผู้ที่ได้รับการตัดสินให้พ้นโทษต่อหน้าผู้พิพากษา โดยที่หินขาวนั้นแสดงว่าเขาไม่มีผิด

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานหินขาวที่มีพระนามใหม่ของพระองค์ให้แก่ผู้ที่มีชัยชนะ

คริสตจักรที่ธียาทิรา “การบูชาอันไม่มีที่สิ้นสุด”

ช่วงประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ ค.ศ. 500 ถึง ค.ศ.1500

(อ่านข้อ 18-19)

2:18-19 “ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทิราว่า พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองคำสัมฤทธิ์เกลี้ยง ได้ตรัสดังนี้ว่า

* ข้อความนี้ไม่มีในภาษาไทย [ผู้แปล]

‘เรารู้จักแนวทางการกระทำของเจ้า รู้ความรัก ความเชื่อ และการปรนนิบัติและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบี่ยงต้น’

ประวัติศาสตร์โลกตั้งชื่อช่วงเวลานี้ได้ดีว่า “ยุคมืด”

แสงสว่างของพระเจ้าหายไปจากคริสตจักรของโรมนานแล้ว คริสตจักรโรมันคาทอลิกที่มีสันตะปาปาเป็นผู้ปกครองมีอิทธิพลเหนือโลกนี้

การนมัสการเป็น “การบูชาอันไม่มีที่สิ้นสุด” ที่ซ้ำซากไร้ความหมาย พิธีมิชซา การสารภาพบาป คำอธิษฐานต่อนางมารีย์ เป็นรูปแบบการนมัสการที่ดำเนินไปโดยไม่มีที่สิ้นสุดและปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า

การพิพากษาด้วยไฟ

2:18 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแนะนำพระองค์เองกับคริสตจักรนี้ว่า “ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองคำสัมฤทธิ์เกลี้ยง”

ไฟ หมายถึง การชำระล้างและการทำให้สะอาดด้วยการเผาเอาสิ่งไร้ค่าออก

ทองคำสัมฤทธิ์ หมายถึง การพิพากษา

ข้อความขององค์พระผู้เป็นเจ้าถึงเมืองธียาทிர่าเป็นข้อความเกี่ยวกับการพิพากษาชำระล้าง

คริสตจักรที่ทำงานแห่งความรัก

1:19 คริสตจักรได้รับคำชมเชยเพราะ “แนวทางการกระทำ [และ] ความรัก” ของคริสตจักรเป็นหลัก เวลานี้เป็นเวลาของการมีชีวิตอยู่อย่างโหดร้าย ไม่มีโรงพยาบาลหรือสถานบันการกุศล ในช่วงเวลานี้ โรงพยาบาลเดียวที่มีอยู่คือคริสตจักรและงานการกุศลมาจากสถาบันของคริสตจักรเกือบทั้งหมด งานแห่งความรักได้รับคำชมเชยจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

คำสอนของเยเซเบล

(อ่านข้อ 20-29)

2:20-22 “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือพวกเจ้าทนฟังผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็นผู้เผยพระวจนะ หญิงนั้นสอนและล่อลวงผู้รับใช้ของเราให้ล่วงประเวณี และให้กินของที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว

เราให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจ แต่นางก็ไม่ได้กลับใจจากการประพฤดิชั่วเลย

นี่แน่ะ เราจะโยนหญิงนั้นไว้บนเตียงคนไข้ และคนทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนาง เราก็จะทิ้งไว้ให้ผจญกับความมรณะทุกซ์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะสำนึกในความประพฤดิชั่วของนาง”

ผู้หญิงชื่อเยเซเบลเป็นแบบของคริสตจักรโรมันคาทอลิกอย่างแท้จริง เยเซเบลเป็นหญิงที่ไม่เชื่อพระเจ้าซึ่งสมรสกับกษัตริย์ของอิสราเอล (1พงศ์กษัตริย์ 16:30-33; 21:25) เธอนำการบูชาของผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าเข้ามาในอิสราเอล ทำให้การนมัสการของอิสราเอลเป็นมลทินเพราะรวมการนมัสการบาอัลและอาเซราห์เข้ากับการนมัสการพระเยโฮวาห์ คริสตจักรโรมันคาทอลิกนำวิญญาณแบบเยเซเบลนี้เข้ามา

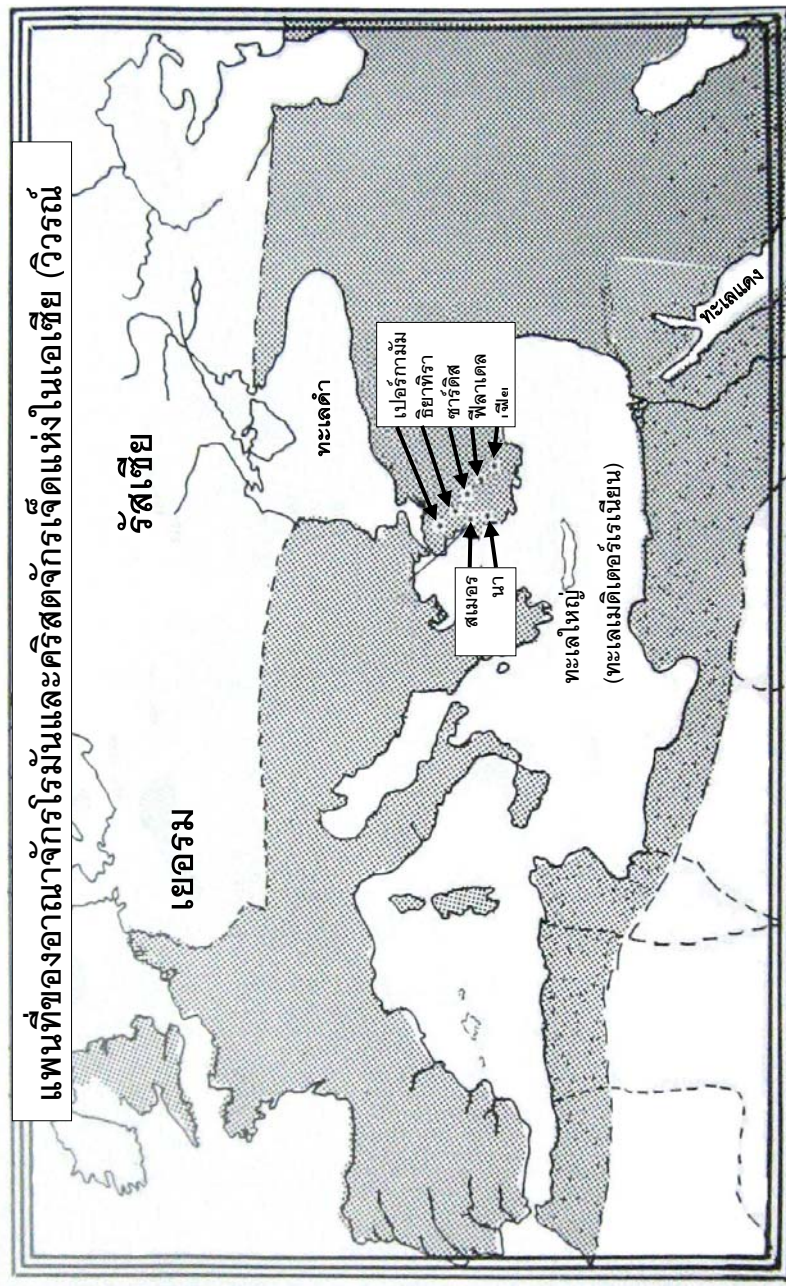
หมายเหตุ ชื่อเยเซเบลมีความหมายสองอย่างด้วยกัน ได้แก่ “ผู้ที่ดิงาม” และ “สิ่งสกปรกโสम्म”

คริสตจักรโรมันคาทอลิกอ้างว่าเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ แต่ในความเป็นจริงเป็นสิ่งสกปรกโสโครก ปลายทางของคริสตจักรโรมันคาทอลิกอยู่ในวิวรณ์ 17:4-6

ตลอดช่วงเวลาที่คริสตจักรโรมันคาทอลิกขึ้นมามีอำนาจนี้ สาวกของคริสตจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ลุกขึ้นมาเพื่อให้ข่าวสารแห่งความจริงกับคริสตจักรโรมันคาทอลิก แต่คริสตจักรโรมันคาทอลิกทรามานธรรมิกชนที่แท้จริงของพระเจ้าจนถึงแก่ความตาย และตราหน้าผู้ที่ไม่ได้แสดงฤทธิ์เดชอัศจรรย์ของพระเจ้าว่าเป็นคนนอกศาสนาและไม่ลังเลที่จะเผาพวกเขาที่เสาไม้ พระเจ้าจะทรงพิพากษาการล่วงละเมิดเหล่านี้ทั้งหมดอย่างแน่นอน

คริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชียไมเนอร์

คริสตจักรที่ซาร์ดิส “การหลบหนี”

ช่วงประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ ค.ศ. 1500 ถึงเวลาปัจจุบัน

(อ่านข้อ 1-6)

คริสตจักรนี้เป็นคริสตจักรปฏิรูปโปรเตสแตนต์ คณะผู้ที่หลบหนีจากการข่มเหงของคริสตจักรโรมันคาทอลิกและเริ่มตั้งความหวังใหม่สำหรับยุคสมัยของตน เวลานี้เป็นเวลารุ่งเช้าของวันใหม่จากคืนที่มีดของ “ยุคมืด” คำที่พูดกันติดปากของพวกเขา คือ “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ” แต่ผู้ปฏิรูปยุคแรกสุดใช้คำสั่งสอนนั้นออกไปจากการใช้ที่มุ่งหมายไว้โดยดูหมิ่นการกระทำที่เกิดขึ้นพร้อมกับความรอดตามพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง

ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำ

3:1-6 “ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิสว่า พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาวาเจ็ดดวงนั้น ได้ตรัสดังนี้ว่า ‘เรารู้จักแนวทางการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว

เจ้าจงตื่นขึ้นและกระตุนส่วนที่เหลืออยู่ ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้น ให้แข็งแรงขึ้น เพราะว่า เราไม่พบการประพฤติของเจ้าที่ดีพร้อมในสายพระเนตรของพระเจ้า

เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงกระทำตามและกลับใจเสียใหม่ ถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร

แต่ก็มีพวกเจ้าสองสามคนที่เมืองซาร์ดิสที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมีมลทิน และเขาเหล่านั้น จะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว

ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์

ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด ”

วิญญาณที่แท้จริงของการปฏิรูปมีอยู่เพียงช่วงสั้นๆ พวกเขามีชื่อแต่กลับตายทางฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรได้หลบหนีออกจากพิธีการของคริสตจักรโรมันคาทอลิก แต่พวกเขาไม่ได้ดำเนินต่อไปเพื่อแสดงถึงงานแห่งความรอดที่แท้จริง

ขอให้สังเกตว่ามาร์ติน ลูเธอร์ ผู้ปฏิรูปที่สำคัญที่สุดคนหนึ่ง ดูหมิ่นการดำเนินการของพระคุณที่แสดงออกให้เห็นถึงการกระทำแห่งความชอบธรรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากหนังสือยากอบไม่ได้ประกาศข่าวประเสริฐแต่เน้นให้ธรรมิกชนแสดงออกซึ่งความรอดของตนทางการกระทำ ลูเธอร์จึงเรียกหนังสือเล่มนี้ว่าเป็น “จดหมายที่ไร้ค่าอย่างแท้จริง”

คำว่ากล่าวคริสตจักรนี้คือ “เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว”

คริสตจักรปฏิรูปกลับไปสู่พิธีการที่เยิ่นเยา แต่มีเพียงไม่กี่ชื่อที่ไม่เป็นมลทิน พระเจ้าทรงมีประชากรที่เหลืออยู่เสมอ

คริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย “รักฉันพี่น้อง”

(อ่านข้อ 7-13)

เราติดตามคริสตจักรลงไปยังยุคมืด คริสตจักรก่อนหน้านี้ซึ่งคือ คริสตจักรที่ซาร์ดิส นำเรากลับสู่การปฏิรูป เดินขึ้นกลับมาสู่หลักการของอัครสาวก ช่วงการปฏิรูปเป็นเพียงช่วงสั้นๆ และไม่นานคริสตจักรกลับไปสู่การหันไปจากความจริง แต่แผนการที่สำคัญของพระเจ้าคือนำโลกออกจากคริสตจักร และนำประชากรกลับคืนสู่ประสบการณ์แบบอัครสาวกอย่างแท้จริง

คริสตจักรฟีลาเดลเฟียแสดงถึงการฟื้นฟูของประชากรของพระเจ้ากลับสู่ความเชื่อที่ครั้งหนึ่งเคยให้แก่ธรรมิกชน

ประตูในสวรรค์

3:7 “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟียว่า พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสดังนี้ว่า”

พระคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งแนะนำพระองค์เองในข้อความถึงคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียมีความสำคัญมาก “พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด”

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสิ่งเตือนใจประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ให้เป็นผู้บริสุทธิ์ เชื่อฟังความจริง เพราะเรามีประตูสู่สวรรค์ที่เปิดออกต่อผู้ที่มีชัยชนะ

การทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

3:8 “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ ไม่มีใครปิดได้ เรารู้ว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้ประพฤติตามคำของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา”

ในข้อนี้กล่าวถึงการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

“เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า” ทำไมคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียจึงมีพระสัญญา

1. คริสตจักรประพฤติตามพระคำของพระองค์
2. คริสตจักรไม่ได้ปฏิเสธนามของพระองค์

คริสตจักรนี้เป็นคริสตจักรตามอย่างพระคัมภีร์ที่สร้างขึ้นบนพระวจนะของพระเจ้า เป็นคริสตจักรที่ไม่เพียงแค่นำได้ยินพระวจนะเท่านั้นแต่ยังเชื่อฟังพระวจนะด้วย คริสตจักรมีหลักฐานว่ายึดถือการบัพติศมาด้วยน้ำในพระนามของพระเยซูและไม่ประกาศเลิกนับถือในเวลาที่มีการทดลอง

“เจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย” คริสตจักรนี้ไม่ใช่คริสตจักรที่มีจำนวนมากที่สุดหรือเป็นคริสตจักรที่มีบุคคลผู้มีชื่อเสียงที่สุดซึ่งประกาศตนเป็นคริสเตียน แต่มีพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่และมีค่าจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

ซาตานปกครองในธรรมศาลาของพวกยิว

3:9 “ดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของซาตานที่พูดมูสาวว่า เขาเป็นพวกยิวและไม่ได้เป็นนั้น มากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่า เราได้รักพวกเจ้า”

แอนดรูว์ เทตให้คำอธิบายเกี่ยวกับธรรมศาลาของซาตานว่า

“ศัตรูที่มีอำนาจมากที่สุดของคริสตจักรของพระเยซูคริสต์คือพวกยิว เราอ่านเกี่ยวกับพวกยิวในเฮสะโลนิกา โนสเมอร์นา และที่นั่นในฟีลาเดลเฟีย และในทุกกรณี พวกเขาไม่เป็นมิตรเลยและเคียดแค้นคริสเตียน ในปาเลสไตน์ พวกเขาเป็นผู้ข่ม

hengพวกเดียวของคริสตจักร และในที่อื่นๆ ถ้าพวกเขาไม่ได้ต่อสู้กับพระกิตติคุณโดยตรง พวกเขาก็ยุ่งคนอื่นๆ ให้กระทำ เช่นนั้น ในสมเอร์นา 'ธรรมศาลาของชาตาน' เดียวกันหมายถึงพวกเขาเหมือนเช่นในที่นี้⁵

3:10 “เพราะเหตุที่เจ้าได้ประพฤติตามคำของเรา คือให้มีความอดทน เราจะป้องกันเจ้าให้พ้นจากช่วงเวลาแห่งการทดลองใจ ซึ่งจะมีทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองใจคนทั้งปวงที่อยู่ในโลก”

“เราจะป้องกันเจ้าให้พ้นจากช่วงเวลาแห่งการทดลองใจ ซึ่งจะมีทั่วทั้งโลก”

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงรับคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียขึ้นไปเพื่อเป็นวิธีในการช่วยกู้จากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ที่จะทดลองมนุษยทุกคนบนโลก สิ่งที่น่าเน้นคือการช่วยกู้ “จาก” หรือจะให้อีกก็คือ “ออกจาก” การพิพากษาของพระเจ้าที่จะเกิดแก่โลก

พระคัมภีร์มีพระสัญญามากมายที่ทรงประทานแก่คริสตจักร แต่พระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความหวังใจอันให้มีสุขในการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป “เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า” วลเวิร์ดให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับพระสัญญานี้ว่า

“ข้อความนี้จึงสนับสนุนเรื่องความหวังที่พระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อคริสตจักรของพระองค์ในเวลาก่อนการทดลองและความยากลำบากตามที่อธิบายไว้วิวรณ์ 6-19 เวลาแห่งความทุกข์เวทนานี้จะเกิดขึ้นกับทั้งโลกเมื่อพระเจ้าทรงลงโทษคนต่างชาติที่ไม่เชื่อเหมือนเช่นชาวยิวที่ปฏิเสธพระคริสต์ คริสตจักรฟีลาเดลเฟียจึงได้รับสัญญาว่าจะได้รับการช่วยกู้จากเวลาแห่งความยากลำบากที่จะเกิดขึ้นทั่วโลก แต่จะไม่เกิดขึ้นกับพวกเขา ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงได้รับกำลังใจที่จะทนการทุกข์ยากในปัจจุบันและดำเนินต่อไปในความสัตย์ซื่อและอดทนเมื่อพวกเขาเป็นพยานเพื่อองค์พระเยซูเจ้า”⁶

นิเวศใหม่

3:11-13 “เราจะมาในเร็วๆ นี้ จึงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้”

ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะตั้งให้ผู้นั้นเป็นหลักอยู่ในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปนอกพระวิหารอีกเลย และที่ตัวของผู้นั้น เราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเรา และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือนครเยรูซาเล็มใหม่ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย

ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเกิด”

สำหรับบรรณิกชนที่มีชัยชนะ ผู้ที่ได้รับการขุดออกจากบ่อดินและอนุญาตให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเจ้าบ้านพวกเขาเป็นเสนาในพระนิเวศของพระเจ้า มีพระสัญญานี้ว่า “ผู้นั้นจะไม่ออกไปนอกพระวิหารอีกเลย” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการคงอยู่อย่างถาวรในสถานที่ที่ไม่มีการทดลอง ความเจ็บปวดใจ และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเราในชีวิตปัจจุบันนี้อีกต่อไป คำเตือนแก่บรรณิกชนของพระเจ้าคือ “จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้”

คริสตจักรที่เลาดีเซีย “การปกครองของประชาชน”

ช่วงประวัติศาสตร์ คริสตจักรในเวลาสุดท้าย

⁵ Tait. Andrew. The Messages to the Seven Churches of Asia Minor: Hodden and Stoughten, 1884

⁶ Walvoord, John F. “The Revelation of Jesus Christ” Moody Press, 1966

คริสตจักรเลาดีเซียเป็นตัวแทนคริสตจักรสุดท้ายของยุคคริสตจักร ซึ่งนำเรามาใกล้กับเวลาสุดท้ายของยุคปัจจุบัน วิญญาณของเลาดีเซียจะทำให้คนมากมายออกจากคริสตจักรฟีลาเดลเฟีย กลายเป็นน้ำอุ่นที่ไม่เชื่อฟังคำเตือนของเปาโลที่ให้แก่ทิมอธี

“เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครุไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง เพื่อบรรเทาความอยาก เขาจะเลิกฟังความจริง และจะหันไปฟังเรื่องนิยายต่างๆ” (ทิมอธี 4:3, 4)

คริสตจักรที่ดำเนินการโดยสมาชิก

3:14 “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซียว่า พระองค์ผู้ทรงเป็นพระอาเมน ทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์และสัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสารพัด ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างได้ตั้งแต่นี้มา”

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแนะนำพระองค์เองกับคริสตจักรนี้ว่าเป็น “พระอาเมน ทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์และสัตย์จริง” คำว่า “อาเมน” เข้าใจกันทั่วไปว่าหมายถึง “ให้เป็นไปดังนั้นเกิด” และใช้เพื่อแสดงการเน้นในตอนจบของการประกาศหรือการอธิษฐาน ในที่นี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งเป็นพยานที่สัตย์จริงทรงเปิดเผยสถานะที่น่าเวทนาของคริสตจักรในยุคสุดท้าย คริสตจักรที่ไม่มีความสัตย์จริงและซื่อสัตย์ต่อพระองค์

บางคนสอนว่าคริสตจักรในเวลาสุดท้ายที่อยู่ทางโลก มีคณะกรรมการดำเนินการและมีความเย็นชานี้ จะจบลงด้วยการฟื้นฟูทั่วโลก พระเยซูทรงบรรยายสถานะสุดท้ายของคริสตจักรนี้ว่าเป็นกายที่ทำงานโดยปราศจากพระวิญญาณของพระองค์ พระองค์ทรงยืนอยู่นอกประตู เคาะประตูและวิงวอนที่จะเข้าไป

ถ้อยคำแนะนำชี้ให้เห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ถ้าพิธีการที่เย็นชาและการปกครองตัวเองเป็นสิ่งที่เจ้าต้องการ “เราก็เป็นพยานที่สัตย์จริงตามใจปรารถนาของเจ้า ให้เป็นไปดังนั้นเกิด”

คริสตจักรเพ็นเทคอสต์ที่อุ่น ๆ

3:15 “เรารู้แนวการกระทำของเจ้า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใครให้เจ้าเย็นหรือร้อน”

งานของคริสตจักรในเวลาสุดท้ายไม่เป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระเจ้า

คริสตจักรเป็นแต่ “อุ่นๆ” การนมัสการแบบเพ็นเทคอสต์ที่แท้จริงถูกทำลาย การเทศนาที่ร้อนรนภายใต้ฤทธิ์เดชการทรงเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต ลักษณะที่ชั่วช้าของของโลกได้เข้ามาและที่ประชุมขนาดใหญ่ “ถือศาสนาแต่เปลือกนอก ส่วนแก่นแท้ของศาสนาเขาไม่ยอมรับ” (2ทิมอธี 3:5)

คริสตจักรนี้ถูกปกครองโดยสมาชิก ซึ่งทำให้พวกเขาเรียกคนเข้ามาเป็นศิษยาภิบาลซึ่งจะกล่าวสิ่งที่พวกเขาต้องการจะได้ยิน การกระทำที่อันตรายนี้นำไปสู่การอยู่ทางฝ่ายโลกและหลงไปจากพระเจ้าอย่างแท้จริงในที่สุด

ในพระคัมภีร์เก่า อิสยาห์กล่าวถึงสภาพเช่นนี้ที่นำอิสราเอลไปสู่สภาพที่หันไปจากพระเจ้าจนไม่มีทางแก้ไข

“เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นชนชาติที่อืดอง เป็นลูกขี้ปด เป็นหลานที่ไม่ยอมฟังพระธรรมของพระเจ้า

ผู้ตรัสแก่ผู้เลี้ยงดูว่า ‘อย่าเห็นเลย’ และแก่ศาสตพยากรณ์ว่า ‘อย่าพยากรณ์สิ่งที่ถูกต้องแก่เราเลย จงพูดสิ่งราบรื่นแก่เรา จงพยากรณ์มายา’ (อิสยาห์ 30:9, 10)

การปกครองแบบประชาธิปไตยที่สมาชิกปกครองศิษยาภิบาลนั้นเป็นสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงก้าวออกไปจากที่ประชุมคริสตจักร⁷

คายออกสู่ความทุกข์เวทนา

3:16 “เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อ่อนๆ ไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา”

จุดจบของการเป็นแต่อ่อนๆ (การฟังเพียงครั้งเดียว) คือการถูกคายออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า คริสตจักรในเวลาสุดท้ายที่หันไปจากพระเจ้าจะถูกคายออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าเข้าสู่ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ เราตรวจสอบเพียงเล็กน้อย ก็จะทราบว่าวิญญาณของการเป็นแต่อ่อนๆ ของคริสตจักรเลาดีเซียนั้นครอบงำศาสนาคริสต์ในปัจจุบัน

คำสอนนั้นชัดเจน คือ การมีเพียงประสบการณ์บังเกิดใหม่ที่ได้รับการสนับสนุนจากพระคัมภีร์นั้นไม่เพียงพอที่จะสามารถหลบหนีจากพระพิโรธของพระเจ้าได้ ธรรมชาติของพระเจ้าต้องมีความร้อนรนเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย

การหลอกลวงของความมั่งมี

3:17 “เพราะเจ้าพูดว่า ‘เราเป็นคนมั่งมีได้ทรัพย์สมบัติมาก และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย’ เจ้าไม่รู้ว่าคุณเป็นคนแร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนขี้ดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่”

ความมั่งมีทรัพย์สินเงินทองเป็นหายนะที่สำคัญอย่างหนึ่งของคริสตจักร พระเยซูเตือนเกี่ยวกับการหลอกลวงของความมั่งมีครั้งแล้วครั้งเล่า (ดูมัทธิว 13:22; มาระโก 4:19; 10:23, 24; ลูคา 18:24)

คริสตจักรเลาดีเซียร่ำรวยเงินทอง แต่ยากจนอย่างมากในวิญญาณ ความมั่งมีของโลกนี้ทำให้พวกเขาตาบอดอย่างสิ้นเชิงในเรื่องของพระทานนิรันดร์ของพระเจ้าที่ทรงสัญญาให้แก่ผู้ที่มีชัยชนะ พระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์คือว่า คริสตจักรจะปกครองและครอบครองในฐานะทายาทและทายาทร่วมกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้มีชัยชนะจะเป็นเศรษฐีพันล้านทางฝ่ายวิญญาณ

ตาบอด

3:18-19 “เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์แล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และให้เจ้าซื้อเสื้อผ้าน้ำขาว เพื่อนุ่งห่มให้พ้นจากความอับอายที่เจ้าต้องเปลือยกายอยู่ และซื้อยาทาตาของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้แลเห็น

เรารักผู้ใดเราก็ตักเตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่”

คำแนะนำขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ “ซื้อยาทาตาของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้แลเห็น”

คริสตจักรนี้ต้องได้รับฤทธิ์เดชการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเปิดตาที่บอดทางฝ่ายวิญญาณของพวกเขาเพื่อที่จะเห็นความมั่งมีมากมายของพระเยซูคริสต์

คำเตือนขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ **กลับใจเสียใหม่** ไม่ตีสอนกำลังจะตีลงมาแล้ว

อีคาโบต - สง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้จากไป

⁷ For a true picture of a Bible run church, see Theocratic Church Government. Apostolic Book Publishers.

3:20-22 “นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้นและจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา

ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์

ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด ”

ภาพสุดท้ายของยุคคริสตจักรนั้นช่างน่าเศร้า

พระเยซูทรงยืนอยู่นอกประตูคริสตจักรที่พระองค์ทรงซื้อด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

พระองค์ทรงยืนอยู่เคาะและร้องว่า “ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น”

ช่างเป็นจุดจบที่น่าเศร้าของผู้ที่แสวงเป็นคริสตจักรของพระเจ้า พวกเขาไขว่คว้าถึงความร่ำรวยของตนและการไม่ขาดสิ่งใดเลย แต่กลับเปลี่ยนแปลงกายใจไม่มีความจริงทางวิญญาณ เป็นผู้ปฏิเสธพระองค์ผู้ที่พวกเขาอ้างว่ารับใช้ ไม่เหมาะสมที่จะออกจากโลกนี้โดยการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป จุดจบของพวกเขาถูกกำหนดไว้แน่นอนแล้ว

ผู้ที่ยังคงเป็นแต่ผู้อื่น จะถูกคายออกมาสู่ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่

อย่างไรก็ตาม พระเมตตาของพระเจ้าเปิดออกกว้างต่อผู้ที่หาตาของตนและเพิ่มเติมพระวิญญาณบริสุทธิ์ สำหรับคนเหล่านั้น ยังคงมีพระสัญญา “ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา”

บทนำ

ในบทที่ 2 และ 3 เราได้ศึกษาเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชียไมเนอร์ ภาพการพยากรณ์ที่อยู่ในพระคัมภีร์ได้ปรากฏว่าเป็นจริงในเรื่องช่วงเวลาต่างๆ ของคริสตจักรซึ่งในเวลานี้กลายเป็นประวัติศาสตร์ไปแล้ว

พระคัมภีร์ประกาศอย่างหนักแน่นว่าคริสตจักรตามประวัติศาสตร์จะสิ้นสุดลงด้วยวิญญานที่เป็นแต่อ่อนๆ และหลงไป (2 เธสะโลนิกา 2:3)

เรากำลังอยู่ในเวลาสุดท้ายเพราะไม่เคยมีคนมากมายขนาดนี้ที่อ้างว่าได้บังเกิดใหม่แต่มีไม่กี่คนที่แสดงความปรารถนาที่จะเชื่อฟังพระวจนะของพระองค์ เวลาสุดท้ายเป็นเวลาที่ยาวของประชาชนเป็นใหญ่ (2 ทิโมธี 4:3, 4)

ความล้าลึกเกี่ยวกับการที่คริสตจักรจะออกไปจากโลก

คริสตจักรฟีลาเดลเฟีย ซึ่งเป็นตัวแทนของคริสตจักรที่แท้จริงที่เหลืออยู่บนโลกในตอนปลายยุคคริสตจักร ได้รับพระสัญญาว่าจะไม่ต้องพบกับเวลาแห่งการทดลองที่จะเกิดขึ้นทั่วโลกซึ่งจะทดสอบคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่บนโลก (วิวรณ์ 3:10)

คริสตจักรนี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขสองประการเพื่อที่จะได้ทรงรับขึ้นไป ได้แก่

1. เพราะเหตุที่เจ้าได้ประพฤติตามคำของเรา
2. และไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา

หมายเหตุ เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเวลาแห่งความทุกข์เวทนา พระองค์ทรงสัญญาสิ่งหนึ่งกับธรรมิกชนที่อธิษฐาน คือ

“เหตุฉะนั้นจงเฝ้าอยู่ตลอดเวลา จงอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลายจะมีกำลังที่จะพ้นเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะบังเกิดมานั้น และจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้” (ลูกา 21:36)

ให้สังเกตพระคำของพระองค์ว่า “จะพ้นเหตุการณ์ทั้งปวง” ไม่ใช่พ้นแค่บางส่วนหรือจะซ่อนตัวอยู่ได้ท่ามกลางเหตุการณ์เหล่านั้น

พระองค์จะไม่ทรงตอบคำอธิษฐานนั้นหรือ

ในข้อความเดียวกันนี้ (ลูกา 21:25-28) องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสถึงเหตุการณ์แวดล้อมการเสด็จกลับมาของโลกเป็นครั้งที่สองเพื่อปกครองในสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ นี่ไม่ใช่การทรงรับคริสตจักรขึ้นไป แต่เป็นอีกเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาบนโลกหลังจากความทุกข์เวทนา แต่หมายสำคัญที่เกิดก่อนการเสด็จกลับมาบนโลกเป็นครั้งที่สองเป็นคำเตือนแก่คริสตจักรว่าการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปนั้นใกล้เข้ามาแล้ว พระเยซูตรัสกับเราในตอนนี้ไว้ด้วยถ้อยคำที่ชัดเจนและไม่ผิดพลาด

“เมื่อเหตุการณ์ทั้งปวงนี้เริ่มจะบังเกิดขึ้น ท่านทั้งหลายจงยึดตัวและมงกุฎศีรษะขึ้น ด้วยการไถ่ท่านใกล้จะถึงแล้ว” (ลูกา 21:28)

พระพิโรธของพระเจ้าไม่ใช่สิ่งที่ทรงกำหนดไว้เพื่อคริสตจักร (1 เธสะโลนิกา 1:9, 10; 5:8, 9)

พระเจ้าไม่ทรงเทพพิโรธของพระองค์แก่ผู้ที่เชื่อฟังเช่นกัน (ปฐมกาล 18:23-26; 19:22)

พระเจ้าจะไม่ทรงทำลายแผ่นดินโลกด้วยน้ำท่วมจนกว่าเอโนค ซึ่งเป็นแบบของคริสตจักรจะได้รับขึ้นสวรรค์ไปก่อน พระองค์จะไม่ทรงทิ้งคริสตจักร ซึ่งเป็นเจ้าสาวของพระองค์ ให้ประสบกับพระพิโรธของพระองค์ซึ่งจะตกแก่โลก

เราได้ศึกษาคำพยากรณ์เกี่ยวกับคริสตจักรทั้งเจ็ดแล้ว ถ้าพระสัญญาเกี่ยวกับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปเป็นความจริง ก็จะต้องมีสิ่งที่ยืนยันว่าพระเจ้าได้ทรงรับคริสตจักรฟีลาเดลเฟียนั้นขึ้นไปจากโลก **ควรสังเกตว่าหลังจากบทที่ 3 ไป ไม่มีการกล่าวถึงคริสตจักรในฐานะกายของผู้ที่เชื่อซึ่งอาศัยอยู่บนโลกอีก**

ถ้าคริสตจักรฟีลาเดลเฟียได้ทรงรับขึ้นไป จะต้องมียุทธการของการทรงรับขึ้นไป และเราต้องเห็นคริสตจักรในสง่าราศี บทที่ 4 และ 5 จะกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้

ส่วนที่สาม

เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้า

บทที่ 4 เป็นจุดเริ่มต้นของส่วนที่สามและเป็นส่วนสุดท้ายของเหตุการณ์ที่บันทึกเอาไว้ในหนังสือวิวรณ์

วลีที่ว่า “เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้า” ซึ่งให้เห็นว่าจะต้องมีสิ่งหนึ่งสำเร็จก่อนที่จะเกิดสิ่งอื่นๆ ตามมา

ในบทที่ 3 ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรได้สำเร็จสมบูรณ์แล้ว ตอนนี้ “ในภายหน้า” หรือหลังจากคริสตจักรได้ทรงรับไปแล้ว เราจะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่จะตามมา

ภาพการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

(อ่านบทนี้)

4:1 “ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่ และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้น ได้ตรัสกับข้าพเจ้าดุจเสียงแตรว่า ‘จงขึ้นมาบนนี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในภายหน้า’ ”

บทนี้เปิดขึ้นว่ายอห์น “เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่” ต่อมาเขาได้ยินเสียงเหมือนเสียงแตรตรัสว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด”

เหตุการณ์ทั้งสองนั้นจะเป็นสัญญาณถึงการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

เหตุการณ์แรกได้ทรงสัญญาไว้กับคริสตจักรฟีลาเดลเฟียว่าเป็นทางที่จะหลีกเลี่ยงจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ ถ้อยคำที่ตรัสไว้คือ “เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า”

ในตอนนี้อยอห์นเห็นประตูแห่งพระสัญญานี้เปิดไว้อยู่ในสวรรค์อย่างชัดเจน

ส่วนสัญญาณอย่างที่สองของการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปนั้น อัครทูตเปาโลได้กล่าวถึงไว้ล่วงหน้าใน 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 ถ้อยคำของเขาคือ “ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วย **พระดำรัสสั่ง (เสียงกู่ก้อง)** ด้วยสำเนียงเรียกของ **เทพบิดรและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า**”

ประการแรก ยอห์นเห็นประตูที่เปิดไว้ตามที่ทรงสัญญา จากนั้น เขาได้ยิน “**พระสุรเสียง...ดุจเสียงแตร**” ฉบับ Weymouth แปลไว้ว่า “ดุจเสียงอีกทีกของแตร”

เสียงเรียกที่ยอห์นได้ยินซึ่งเหมือนกับเสียงแตรเป็นการทรงเรียกรับคริสตจักรขึ้นไปอย่างแน่นอน ถ้อยคำที่ตรัสคือ “จงขึ้นมาบนนี้เถิด”

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นการทรงเรียกรับคริสตจักรขึ้นไป เหตุการณ์นี้ได้รับการพิสูจน์ในวิวรณ์ 11:11-12 เมื่อพยานสองคนถูกฆ่า ศพของพวกเขานอนอยู่บนถนนเป็นเวลา 3½ วัน จากนั้น ในทันใดมี “พระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ตรัสแก่เขาว่า ‘**จงขึ้นมาที่นี่เถิด**’ และ...เขาขึ้นไปในหมู่เมฆหมู่สวรรค์”

พวกเขาได้ทรงรับขึ้นไปเหมือนเช่นคริสตจักรได้ทรงรับขึ้นไปในตอนท้ายของบทที่ 3

เหตุการณ์เหล่านี้สอดคล้องกับความเข้าใจของอัครสาวกเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าสำหรับยุคนี้ทั้งยุค

ในการตัดสินใจที่การประชุมสภาอัครสาวกเป็นครั้งแรกตามที่บ้านที่กัวในกิจการ 15:14-17 อัครสาวกเปโตรแสดงความ
ความเห็นของพวกเขาว่า

“สิเมโอนได้บอกแล้วว่า พระเจ้าได้ทรงเยี่ยมเยียนคนต่างชาติครั้งแรก เพื่อจะทรงเลือกชนกลุ่มหนึ่งออกจากเขาทั้งหลาย
ให้เป็นของพระองค์ (เพื่อพระนามของพระองค์) คำของผู้เผยพระวจนะก็สอดคล้องกับเรื่องนี้ ดังที่ได้เขียนไว้แล้วว่า
‘ภายหลังเราจะกลับมา และเราจะสร้างพลับพลาของดาวิดซึ่งพังลงแล้วขึ้นใหม่ ที่ร้างหักนั้นเราจะก่อขึ้นอีก และจะ
ตั้งขึ้นใหม่ เพื่อคนอื่น ๆ จะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า คือบรรดาคนต่างชาติซึ่งเราจองไว้”

การตัดสินใจของพวกเขาามีประเด็นสำคัญสามประการดังนี้

1. องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำชนต่างชาติออกมาเพื่อพระนามของพระองค์ (ทรงรับออกไป)
2. หลังจากนั้นพระองค์จะทรงกลับมาที่พระสัญญาซึ่งทรงประทานให้แก่อิสราเอลและทำให้พันธสัญญาของดาวิดสมบูรณ์
ด้วยการยกชนชาวอิสราเอลที่เหลือซึ่งมีชีวิตรอดจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ขึ้น (ดูปฐมกาล 12:1-4; 13:14-17; 15:1-
7; 2ซามูเอล 7:8-17) (ดูโรม 11)
3. องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงครอบครองในฐานะกษัตริย์บนโลก โดยประทับอยู่บนพระที่นั่งของดาวิด ชนต่างชาติที่เหลือซึ่ง
รอดจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่จะมีโอกาสที่จะเข้ามาและนมัสการพระองค์

เราพบลำดับเหตุการณ์นี้ในหนังสือวิวรณ์เจ็ดบทแรก

บทที่ 2 และ 3 แสดงภาพของคริสตจักรบนโลก

บทที่ 4 และ 5 แสดงภาพของคริสตจักรที่ได้ทรงรับขึ้นไปในสวรรค์

บทที่ 6 และ 7 แสดงภาพบนโลก ปฏิบัติของพระคริสต์ถูกเปิดเผย ความทุกข์เวทนาเริ่มต้นขึ้น ชนชาติอิสราเอล
144,000 คน ได้ประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

จะต้องจำไว้ว่าวัตถุประสงค์ของหนังสือวิวรณ์ไม่ใช่เพื่ออธิบายเกี่ยวกับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป แต่ให้ภาพการ
พยากรณ์ซึ่งจบลงด้วยการเปิดเผยว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นจอมเจ้านายและจอมกษัตริย์

หนังสือวิวรณ์เป็นการสำเร็จของงานที่อัครสาวกเปโตรกล่าวไว้ในกิจการ 3:20-21 ว่า “วาระเมื่อสิ่งสรรพจะตั้งขึ้นใหม่
ตามซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา”

คำสั่งสอนสำคัญเกี่ยวกับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

คริสตจักรได้รับคำสั่งสอนเกี่ยวกับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปจากหนังสือต่างๆ ในพระคัมภีร์ใหม่ ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ
ได้แก่

ยอห์น 14:1-3

ลูกา 21:34-36

1 โครินธ์ 15:23

1 เธสะโลนิกา 2:19; 3:13; 4:13-17; 5:9, 23

2 โครินธ์ 5:1-8

เอเฟซัส 5:27

ฟิลิปปี 3:11; 20-21

1 เปโตร 5:4

ทิตัส 2:11-13

ในหนังสือวิวรณ์ มีการกล่าวถึงการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปเพียง 3 ครั้ง ได้แก่ วิวรณ์ 2:25; 3:11 และตอนนี้ใน 4:1 หลังจากข้อพระคัมภีร์ที่เรากำลังศึกษาอยู่ตอนนี้คือ วิวรณ์ 4:1 เราจะไม่เห็นว่าเป็นคริสตจักรอยู่บนโลกนี้อีก

ขอให้สังเกตเป็นพิเศษ

ควรจะสังเกตว่าผู้ที่อยู่บนโลกซึ่งได้เรียกว่าเป็นธรรมิกชนในบทที่ตามมา นั้นไม่ได้รับการกล่าวถึงด้วยถ้อยคำที่เป็น

ลักษณะของพระกายของพระคริสต์

มีผู้ที่เรียกว่าเป็นผู้รับใช้

หรือ

มีผู้ที่เรียกว่าเป็นปุโรหิต

หรือ

มีผู้ที่เรียกว่าเป็นคนต่างชาติที่ได้รอด

หรือ

มีผู้ที่เรียกว่าเป็นชาวอิสราเอลที่ได้รอด

แต่

ไม่เคยได้เรียกว่าเป็นเจ้าสาว กษัตริย์และปุโรหิต หรือคำศัพท์อื่นๆ ที่มีความหมายเหมือนกับคริสตจักร

วัตถุประสงค์ของการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

เพื่อให้เข้าใจคำสั่งสอนเกี่ยวกับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปอย่างแท้จริง เราจำเป็นต้องทราบและเข้าใจสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์สอนว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

การทรงรับคริสตจักรขึ้นไปมีวัตถุประสงค์ 6 ประการ

1. เพื่อเป็นเหตุให้ธรรมิกชนหลีกเลี่ยงจากความทุกข์เวทนาและยืนอยู่ต่อพระพักตร์ของบุตรมนุษย์ ลูกา 21:34-36; โรม 5:8-9; 1 เธสะโลนิกา 5:8-10; วิวรณ์ 3:7-10
2. เพื่อนำอำนาจกีดขวางซึ่งหยุดยั้งผู้ไ้กฎระเบียบ นั่นคือ ปฏิบัติของพระคริสต์ ไม่ให้ครอบครองโลกนี้ 2 เธสะโลนิกา 2:1-8 (เปรียบเทียบกับ การทรงรับขึ้นไปของเอโนคก่อนหน้าน้ำท่วมและการหลบหนีของโลกก่อนการทำลายโโดม)
3. เพื่อถวายธรรมิกชนให้กับพระองค์เองในฐานะเจ้าสาวที่จะอยู่ด้วยตลอดไป เอเฟซัส 5:27; 1 เธสะโลนิกา 4:17; ยอห์น 14:3
4. เพื่อให้ผู้ชอบธรรมที่ตายไปในความเชื่อฟื้นขึ้นจากท่ามกลางคนธรรมที่ตายไป 1 โครินธ์ 15:21-23, 51-58; ฟิลิปปี 3:11, 21; วิวรณ์ 20:4-6; โรม 8:9-11
5. เพื่อเปลี่ยนกายที่มตะของเราให้เป็นกายที่อมตะ 1 โครินธ์ 15:21, 23, 51-58; ฟิลิปปี 3:20-21
6. เพื่อพิพากษาธรรมิกชนของพระเจ้าตามการประพฤติในร่างกายที่งานเลี้ยงของพระเมษโปดก 2 โครินธ์ 5:10; วิวรณ์ 19:7-9

ห้องพระที่นั่งและคริสตจักรที่ทรงรับขึ้นไป

4:2-3 “ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงคลใจข้าพเจ้า และนี่แน่ะ มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น และท่านผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประดุจแก้วมณีโชติและแก้วทับทิม และมีรั้วล้อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งแก้วมรกต”

“พระวิญญาณ...ทรงคลใจข้าพเจ้า”

แม้ว่ายอห์นยังคงอยู่ที่เกาะปีทมอส ในวิญญาณ เขาก้าวไปอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า สิ่งที่เขาเห็น ได้แก่ **พระที่นั่งหนึ่ง** และการสำแดงที่ประจักษ์แก่ตาของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น

ผู้นั้นไม่อาจเป็นใครไปได้นอกจากพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นพระเมษโปดกของพระเจ้า

การพรรณนาถึงความงามที่ส่องสว่างของพระองค์เป็นการพรรณนาถึงหินอันมีค่า

สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์อย่างมากเพราะพระองค์ทรงเป็นศิลาที่ทดสอบแล้วในอิสยาห์ 28:16 และเป็นศิลามุมเอกของคริสตจักร (1เปโตร 2:6)

ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจที่ตอนนี้อยู่ในสวรรค์ พระองค์ทรงส่องแสงจากพระกายของพระองค์ รุ่งที่มีสง่าราศีเหมือนเช่นศิลานั่นมีค่าซึ่งได้รับการทดสอบและแท้จริง **ศิลาของทุกยุคสมัย**

ผู้อาวุโสทั้ง 24

(อ่าน 4:4-5 และ 5:8-9)

4:4 “และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่นั่ง และมีผู้อาวุโseyี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนที่นั่งเหล่านั้น ทุกคนนุ่งห่มขาวและสวมมงกุฎทองคำบนศีรษะ

มีฟ้าแลบฟ้าร้อง และเสียงต่างๆ ดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีคบเพลิงเจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง คบเพลิงเหล่านั้นคือวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า”

ผู้อาวุโสเหล่านี้คือใคร

ข้อ 4 เมื่อใช้คำนี้ในพระคัมภีร์เก่า จะใช้กับมนุษย์เสมอ ไม่เคยใช้กับทูตสวรรค์หรือสิ่งมีชีวิตอื่นๆ คำว่า “ผู้อาวุโส” พบอยู่ 152 ครั้งในพระคัมภีร์เก่าและในการใช้ส่วนใหญ่ หมายถึงหัวหน้าของครอบครัวหรือเผ่า **บุคคลผู้เป็นตัวแทน**

ในพระคัมภีร์ใหม่ คำว่า “ผู้อาวุโส” นำมาจากคำภาษากรีกว่า “เพริสบูเทออส” (presbuteros) มีการใช้ 66 ครั้งเพื่อหมายถึงผู้ปกครองในคริสตจักร

การใช้ที่มีเหตุผลมากที่สุดตอนนี้คือผู้อาวุโสเหล่านี้เป็นมนุษย์ผู้ได้รับการไถ่ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่มีจำนวนมากว่านั้น

ข้อสรุปเกี่ยวกับการพรรณนาถึงพวกเขาในข้อนี้ ได้แก่

1. ผู้อาวุโส 24 คนนั่งอยู่บนที่นั่ง
2. พวกเขา นุ่งห่มขาว
3. พวกเขาสวมมงกุฎทองคำ

นอกจากนี้ เราต้องสันนิษฐานจากตำแหน่ง “ผู้อาวุโส” ว่าพวกเขาเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่มีจำนวนมากว่า

1พงศาวดาร 24:1-9 เป็นตัวอย่างของการเลือกผู้แทนสำหรับการรับใช้ ปุโรหิตทุกคนไม่สามารถรับใช้ที่แท่นบูชาได้ในเวลาเดียวกัน จึงต้องแบ่งออกเป็นช่วงเวลาต่างๆ หมายเหตุ ปุโรหิต 24 คนรับใช้ในเวลาเดียวกันและพวกเขาเป็นตัวแทนปุโรหิตทั้งหมดและชนชาติอิสราเอลทุกคนด้วย

ข้อเท็จจริงเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าผู้อาวุโสทั้ง 24 ยืนอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า เป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่เป็นเหมือนกับพวกเขา

พวกเขาเป็นสมาชิกของคริสตจักรที่ได้ทรงรับขึ้นไปซึ่งตอนนี้อยู่ในสวรรค์ โดยมีข้อสนับสนุนจากการบรรยายเพิ่มเติมในวิวรณ์ 5:8-10

เพลงของพวกเขาคืออะไร “พระองค์ได้ทรงไถ่เราทั้งหลาย” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า)

พวกเขาเป็นชนชาติอะไร “ออกจากทุกตระกูล ทุกภาษา ทุกชาติและทุกประเทศ” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า)

การทรงเรียกของพวกเขาคืออะไร “พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราเป็นกษัตริย์ และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)

ใครเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทุกประการ

1. **คริสตจักรที่เชื่อพระนามของพระเยซูเหมือนเช่นอัครสาวก** เป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ เจ้าสาวของพระเมษโปดก แต่งกายในชุดขาว เอเฟซัส 5:27; 2เปโตร 3:14; วิวรณ์ 19:7, 8, 14
2. **คริสตจักรที่เชื่อพระนามของพระเยซูเหมือนเช่นอัครสาวก** จะนั่งกับพระองค์บนพระที่นั่งของพระองค์เพื่อพิพากษาและครอบครองกับพระองค์ 2ทิโมธี 2:12; 1โครินธ์ 6:2, 3
3. **คริสตจักรที่เชื่อพระนามของพระเยซูเหมือนเช่นอัครสาวก** จะได้รับมงกุฎแห่งพันธสัญญาใหม่ มงกุฎ 5 มงกุฎที่ทรงประทานแก่คริสตจักร ได้แก่
  - (1) มงกุฎแห่งชีวิต ยากอบ 1:12; วิวรณ์ 2:10
  - (2) มงกุฎแห่งสง่าราศี 1เปโตร 5:2-4
  - (3) มงกุฎแห่งความชื่นชมยินดี 1ทธะโลนิกา 2:19, 20; ฟิลิปปี 4:1
  - (4) มงกุฎแห่งความชอบธรรม 2ทิโมธี 4:8
  - (5) มงกุฎที่ไม่ร่วงโรย 1โครินธ์ 9:25-27
4. **คริสตจักรที่เชื่อพระนามของพระเยซูเหมือนเช่นอัครสาวก** เป็นผู้เดียวในพระคัมภีร์จนถึงเวลานี้ที่ได้รับการไถ่จากคนทุกชาติ ทุกประเทศและทุกภาษา กิจการ 10:34, 35; 2เปโตร 2:9, 10
5. **คริสตจักรที่เชื่อพระนามของพระเยซูเหมือนเช่นอัครสาวก** เป็นกายเดียวในพระคัมภีร์ที่มีกล่าวถึงว่าเป็นกษัตริย์และปุโรหิตของพระเจ้า

อิสราเอลไม่อาจดำรงตำแหน่งนี้ได้ มีเพียงบุตรของอาโรนในเผ่าเลวีเท่านั้นที่สามารถเป็นปุโรหิตได้ มีเพียงผู้ที่เกิดจากเผ่ายูดาห์จากพงศ์พันธุ์ของดาวิดเท่านั้นที่สามารถเป็นกษัตริย์ผู้ชอบธรรมได้อย่างถูกต้อง ไม่มีใครสามารถเป็นทั้งกษัตริย์และปุโรหิตได้

พระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นบุตรของดาวิด มีสิทธิที่ถูกต้องทางเชื้อสายของดาวิดที่จะครอบครองในฐานะกษัตริย์บนพระที่นั่งของดาวิด

พระเยซูคริสต์ ในฐานะพระผู้ไถ่ของเรา เป็นปุโรหิตเป็นนิรันดร์ตามอย่างของเมลคีเซเดค

ผู้ที่กลับใจด้วยความเสียใจอย่างชอบพระทัยพระเจ้าและได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูซึ่งขึ้นมาแสวงหาและรับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยมีหมายสำคัญคือการพูดภาษาต่างๆ ได้บังเกิดใหม่

“พระองค์ได้เสด็จมายังบ้านเมืองของพระองค์ และชาวบ้านชาวเมืองของพระองค์ไม่ได้ต้อนรับพระองค์ แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า ซึ่งในฐานะนั้นเป็นผู้ที่มีได้เกิดจากเลือดเนื้อ หรือกาม หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า” (ยอห์น 1:11-13)

ด้วยการบังเกิดนั้น เราจึงเป็นบุตรของพระเจ้า ในฐานะบุตร โดยการรับมรดก เราจะปกครองและครอบครองกับพระบิดาแห่งสวรรค์ของเรา **ในฐานะกษัตริย์และปุโรหิต** 1 เปโตร 2:5, 9

เราต้องสรุปว่าหลักฐานตามพระคัมภีร์ทั้งหมดพิสูจน์ว่า

ผู้อาวุโสทั้ง 24 เป็นตัวแทนของกายของเจ้าสาวที่ได้รับการไถ่ของพระคริสต์ ซึ่งคือคริสตจักรของพระองค์ ซึ่งตอนนี้อยู่ในสวรรค์

หมายเหตุ จากจุดนี้เป็นต้นไป ผู้อาวุโสทั้ง 24 ปรากฏอยู่ในหนังสือวิวรณ์ที่เหลื่อมต่อพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์ (ดูวิวรณ์ 5:14; 7:11; 11:15, 16; 14:3; 19:4)

ข้อ 5 ภาพในข้อพระคัมภีร์นี้เปรียบเทียบกับภาพของอพยพ 19:16 ที่ซึ่ง [พระเจ้า] ทรงประทานพระบัญญัติให้กับโมเสสที่ภูเขาซีนาย

เป็นภาพของการสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์อย่างน่าเกรงขาม

คริสตจักรอยู่ในสวรรค์และพระพิโรธของพระเจ้ากำลังจะตกลงบนคริสตจักรโลกที่ชั่วร้ายที่เป็นแต่คู่แข่ง ในโลกที่ถูกแข่งสภาพด้วยบาป

ความทุกข์เวทณากำลังจะเริ่มต้นขึ้น การพิพากษาของพระเจ้าจะตกแก่มนุษย์ทั้งปวง

วิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า

วิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้ามักกล่าวถึงไว้ในวิวรณ์ 1:4 ด้วย ในที่นี้ อาจหมายถึงวิญญาณแห่งการรับใช้ทั้งเจ็ดที่ออกจากพระที่นั่งของพระองค์ ทั้งหมดเป็นวิญญาณของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์องค์เดียว

1. วิญญาณแห่งพระคุณ ฮีบรู 10:29
2. วิญญาณแห่งการวินิจฉัย อีสยาห์ 11:2
3. วิญญาณแห่งการพิพากษา อีสยาห์ 4:4
4. วิญญาณแห่งความรู้ อีสยาห์ 11:2
5. วิญญาณแห่งสติปัญญา อพยพ 28:3
6. วิญญาณแห่งความจริง ยอห์น 14:17
7. วิญญาณแห่งความเข้าใจ อีสยาห์ 11:2

วิญญาณทั้งเจ็ดของปฏิบัติของพระคริสต์

วิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้ามักมีคำตรัสคือวิญญาณของปฏิบัติของพระคริสต์ (1ยอห์น 4:3) ซึ่งมีการสำแดงตน 7 อย่าง

1. วิญญาณแห่งการผูกมัด โรม 8:15
2. วิญญาณแห่งการเล่นซู้ ไฮเซยา 4:12; 5:4
3. วิญญาณแห่งการทำนาย กิจการ 16:16
4. วิญญาณแห่งความเท็จ 1ยอห์น 4:6
5. วิญญาณแห่งความกลัว 2ทิโมธี 1:7
6. วิญญาณแห่งความอิจฉา ก็นดารวิถี 5:14
7. วิญญาณแห่งความเชื่องซึม โรม 11:8

สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่

4:6 “และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมองดูเหมือนทะเลแก้วผลึก และบริเวณรอบพระที่นั่งทั้งสองข้างนั้น มีสัตว์สี่ตัวซึ่งมีตาเต็มทั้งข้างหน้าและข้างหลัง

สัตว์ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงห์ สัตว์ตัวที่สองนั้นเหมือนโค สัตว์ตัวที่สามนั้นมีหน้าเหมือนมนุษย์ และสัตว์ตัวที่สี่เหมือนนกอินทรีกำลังบิน

สัตว์ทั้งสี่นั้นมีปีกหกปีกและมีตาทั้งรอบนอกและข้างใน และสัตว์เหล่านั้นร้องตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลยว่า ‘บริสุทธิ บริสุทธิ บริสุทธิ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงดำรงอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา’ ”

คำแปลว่า “สัตว์” นั้นไม่ใช่การบรรยายที่ถูกต้อง ดีที่สุดที่จะใช้ว่า “สิ่งที่มีชีวิตอยู่” พระคัมภีร์ส่วนใหญ่จะให้คำแปลนี้ไว้ในคำอธิบายด้านข้าง

วัลเวิร์ดอธิบายไว้อย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับ “สิ่งที่มีชีวิตอยู่” ว่า “บางคนแปลสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่ว่าเป็นตัวแทนของพระลักษณะหรือคุณสมบัติของพระเจ้าตามที่แสดงให้กับยอห์นในที่นี้เป็นสิ่งที่มีชีวิต”⁸

มีสิ่งหนึ่งที่เราระหนักเป็นอย่างมาก คือว่าสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านี้ประกาศทั้งวันและคืนถึงลักษณะสำคัญที่สุดสองประการของพระเจ้าของเรา

สิ่งที่ประกาศคือ “บริสุทธิ บริสุทธิ บริสุทธิ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงดำรงอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา” พระเจ้าองค์เดียวนี้ไม่ใช่ใครอื่นนอกไปจากองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ไม่เพียงแต่มีชีวิตอยู่และวายพระชนม์เท่านั้น แต่ทรงเป็นขึ้นจากความตายและเสด็จมาอีกครั้ง ทิตัสกล่าวไว้อีกครั้งว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด

“ให้คอยท่ารับความหวังใจอันให้มีสุข และการสำแดงสงาราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง คือพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรานั้น” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า)

การนมัสการในสวรรค์

4:9-11 “เมื่อสัตว์เหล่านั้นถวายคำสรรเสริญ ถวายพระเกียรติ และคำโมทนาแด่พระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่ง ผู้ทรงดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์คราวใด

ผู้อาวุโสทั้งสี่สิบสี่นั้นก็ทูลดลึงถวายบังคมพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และนมัสการพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และถอคมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่งร้องว่า

‘องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติและฤทธิ์เดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้ว และดำรงอยู่ตามชอบพระทัยของพระองค์’ ”

สรรพสิ่งทั้งปวงได้ทรงสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำความพอพระทัยมายังองค์พระผู้เป็นเจ้า (สดุดี 19:1; โคโลสี 1:16) ในการนมัสการจากใจที่ขอบพระคุณของเรา เราทำให้พระองค์ทรงพอพระทัย และพระองค์ทรงส่งการอวยพรของพระองค์มาให้กับเรา

ผู้อาวุโสทั้ง 24 ได้รับมงกุฎเพราะการกระทำที่ขอบพระคุณอันสำเร็จบนโลก แต่เมื่อพวกเขาเห็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดผู้ถูกตรึงที่ไม้กางเขน พวกเขาร้องออกต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “พระองค์ผู้เดียวทรงสมควรแก่การสรรเสริญและการยกย่องทั้งปวง” พวกเขา

⁸ IBID

เขาล้มลงที่พระบาทของพระองค์ ถอดมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่ง ร้องด้วยการยกย่องว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์
ทั้งหลาย พระองค์ทรงสมควร”

อเล็กซานเดอร์แห่งกรีซ
ตั้งอาณาจักรกรีก
ประมาณ ก.ศ. 300

หนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวง

ทำการซื้อ

5:1 “และในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่งเขียนไว้ทั้งข้างในและข้างนอก มีตราประทับอยู่เจ็ดดวง”

บทที่ 5 ดำเนินต่อไปด้วยนิมิตของยอห์นเกี่ยวกับพระที่นั่งในสวรรค์

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถือหนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวงอยู่ หนังสือนี้เป็นแผ่นหนังที่ม้วนเอาไว้และมีตราประทับเหมือนกับโฉนดที่ดิน

ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์เผยความหมายที่แท้จริงเกี่ยวกับสิ่งที่เราอ่านในที่นี้ในเหตุการณ์ที่บันทึกไว้ในเยเรมีย์บทที่ 32 ในเหตุการณ์นั้น เยเรมีย์ได้รับคำสั่งให้ซื้อที่ดินแปลงหนึ่งแม้ว่ายูดาห์กำลังจะถูกจับไปเป็นเชลยที่บาบิโลนก็ตาม ซึ่งหมายความว่าเขาไม่สามารถครอบครองที่ดินซึ่งเขากำลังจะซื้อได้ แต่ตามพระคำขององค์พระผู้เป็นเจ้า แสดงให้เห็นว่าเยเรมีย์ได้ซื้อที่ดินนั้นและที่ดินก็เป็นของเขาอย่างถูกต้องและได้รับประทับตราอย่างเป็นทางการ เยเรมีย์ทำการซื้อโดยเชื่อว่าวันหนึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้เขาได้ครอบครองสิ่งที่เขามีสิทธิ์อย่างแท้จริง เขาได้รับพระสัญญาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า

“เพราะพระเจ้าจอมโยธาพระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า บ้านเรือนและไร่นาและสวนองุ่นจะมีการซื้อขายกันอีกในแผ่นดินนี้” (เยเรมีย์ 32:15)

สิ่งที่เยเรมีย์ได้รับการซื้อของเขานั้นคือโฉนดที่ดินที่มีตราประทับซึ่งเขาเก็บรักษาไว้ หลายปีผ่านไปและดูเหมือนว่าโฉนดที่ดินจะไม่ม้วนทำให้เยเรมีย์ได้ครอบครองที่ดินนั้น แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัตย์ซื่อต่อพระสัญญาของพระองค์ อิสราเอลได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นเชลย ไม่ใช่โดยศัตรู แต่โดยฤทธิเดชที่ช่วยกู้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ประชาชาติอิสราเอลจึงได้กลับไปยังเมืองของตนอีกครั้ง และได้ครอบครองแผ่นดินซึ่งเป็นมรดกของตน ทายาทของเยเรมีย์ก้าวออกมาและเปิดโฉนดที่มีตราประทับและอ้างสิทธิ์ในที่ดินซึ่งเยเรมีย์ซื้อไว้เป็นของตน

ม้วนหนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวงที่ยอห์นเห็นนั้นเป็นโฉนดเช่นกัน โฉนดนั้นไม่ใช่โฉนดของที่ดินผืนหนึ่ง แต่เป็นโฉนดของโลกและผู้ที่อยู่ในโลกนั้น (1โครินธ์ 6:20; 7:23; สดุดี 24:1)

มนุษย์เดิม คือ อาดัม ได้เสียอำนาจปกครองโลกนี้ให้กับอำนาจของซาตานเพราะความไม่เชื่อฟังของตน

มนุษย์ที่สอง คือ พระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ ได้เสด็จมาบนโลก และทรงนำโลกกลับมาและไถ่โลกนั้นให้กับพระองค์เองด้วยพระโลหิตของพระองค์ พระองค์ทรงซื้อแล้วแต่ยังไม่ได้ครอบครอง เป็นเวลาเกือบสองพันปีที่พระองค์ทรงรอคอยเพื่อให้ประชากรของพระองค์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงซื้อด้วยพระโลหิตของพระองค์ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนทั้งปวง ในเวลานี้เวลาหมดลงแล้ว โลกไม่ได้ถวายเกียรติแก่องค์พระผู้เป็นเจ้าโดยยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ผู้ที่ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งคือ คริสตจักร ได้ทรงรับออกไปจากโลกแล้ว มนุษย์ที่เหลืออยู่บนโลกเป็นผู้ที่ไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นเจ้าของและกษัตริย์ของคนทั้งปวง องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงมีทางเลือกอื่นนอกจากใช้โฉนดที่ดินของพระองค์กับคนไม่เชื่อฟังผู้ชั่วร้ายนี้ พวกเขา กำลังจะได้รับการพิพากษาที่ยุติธรรมตามการกระทำชั่วของตน ในระหว่างการพิพากษานี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาบนโลกและขับไล่ “ผู้บุกรุก” ที่ชั่วร้ายเหล่านี้ โดยมีธรรมิกชนปกครองคนทั้งปวงในโลก ธรรมิกชนจะปกครองและครอบครองร่วมกับพระองค์

5:2-4 “และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วยเสียงอันดังว่า ‘ใครเป็นผู้ที่สมควรจะแกะตราและคลี่หนังสือม้วนนั้นออก’

และไม่มีผู้ใดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินที่สามารถคลี่หนังสือม้วนนั้นออกหรือดูหนังสือนั้นได้

และข้าพเจ้าก็ร้องไห้ เพราะไม่มีผู้ใดสมควรจะคลี่หนังสือม้วนนั้นออกหรือดูหนังสือนั้นได้”

ความสำคัญของเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้เห็นได้จากทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่งร้องว่า “ใครเป็นผู้ที่สมควรจะแกะตราและคลี่หนังสือม้วนนั้นออก” ทูตสวรรค์นี้อาจจะเป็นกาเบรียล ผู้ซึ่งบอกให้ผู้เผยพระวจนะดาเนียลปิดและประทับตรางานเขียนพยากรณ์ของตนเอาไว้

ภาพที่น่าตื่นตะลึงซึ่งปรากฏในตอนนี้นั้นเน้นความสำคัญของหนังสือที่อยู่ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง ไม่มีมนุษย์คนใดบนสวรรค์หรือในโลกมีฤทธิ์และอำนาจที่จะเปิดหนังสือหรือดูหนังสือได้ ยกเว้นร้องไห้เพราะดูเหมือนว่าหนังสือที่มีตราประทับนั้นจะถูกปิดไว้ตลอดไป

พระเมษโปดกของพระเจ้าทรงมีชัยชนะ

5:5-7 “และมีผู้หนึ่งในพวกผู้อาวูโสเหล่านั้น บอกแก่ข้าพเจ้าว่า ‘อย่าร้องไห้เลย นี่แน่ะสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ เชื้อสายของดาวิด พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ดดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้’

และระหว่างพระที่นั่งกับสัตว์ทั้งสี่นั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวูโส ข้าพเจ้าแลเห็นพระเมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรงถูกปลงพระชนม์ พระเมษโปดกทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นวิญญานทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก

และพระเมษโปดกนั้นได้เข้ามารับม้วนหนังสือจากพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น”

ผู้อาวูโสคนหนึ่งประกาศว่า “สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ เชื้อสายของดาวิด พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ดดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้”

สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์นี่คือใคร

นี่เป็นพระลักษณะหนึ่งของพระเยซูคริสต์ซึ่งยังไม่ได้เปิดเผย คือพระเยซูในฐานะกษัตริย์ผู้ทรงมีชัยชนะซึ่งจะเสด็จมาายังโลกเป็นครั้งที่สองเพื่อพิพากษาด้วยคทาเหล็ก เป็นพระองค์ผู้จะทรงครอบครองมรดกของพระองค์ โดยใช้พระพิโรธของพระองค์ (อิสยาห์ 63:1-6)

เมื่อยอห์นมองดูด้วยความประหลาดใจ เขาแลเห็น “พระเมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรงถูกปลงพระชนม์”

พระเมษโปดกคือใคร

นี่เป็นลักษณะของพระเยซูคริสต์ที่ได้เปิดเผยแล้ว พระองค์ได้เสด็จมาบนโลกนี้ในฐานะพระเมษโปดกของพระเจ้าแล้ว และในฐานะพระเมษโปดก พระองค์ได้ทรงไถ่อย่างเต็มราคา พระองค์ทรงเป็นพระเมษโปดกที่ถูกฆ่าเพื่อการไถ่บาปของมนุษย์ทุกคน พระองค์ทรงประทับการไถ่บาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์และทรงจ่ายค่าไถ่ของใจของโลก และทุกคนที่อยู่ในโลก ยกเว้น

เห็นพระเมษโปดกผู้ทรงไถ่บาปนี้เมื่อพระองค์ทรงถือโฉนดของโลกที่มีตราประทับไว้ในพระหัตถ์ที่ยื่นออกมา ไม่มีมนุษย์คนใดมีสิทธิที่จะแกะตราประทับได้ แต่พระเมษโปดกทรงมีชัยชนะแล้ว และเวลาครอบครองได้มาถึงแล้ว ตอนนี้ พระองค์ทรงรับหนังสือเพื่อเตรียมแกะตราประทับและใช้สิทธิในการไถ่

พระเมษโปดกเป็นผู้เปิดโฉนดที่มีตราประทับ แต่พระองค์ไม่ได้ทรงครอบครองโลกนี้ในฐานะพระเมษโปดก แต่ในฐานะ “สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์” พระองค์จะเสด็จกลับมาบนโลกในเวลานี้ไม่ใช่ในฐานะพระเมษโปดกผู้เป็นเครื่องบูชา แต่ในฐานะกษัตริย์เพื่อครอบครองผู้ที่อยู่ในโลกซึ่งพระองค์ทรงเป็นเจ้าของโดยชอบธรรม

ใครประทับบนพระที่นั่ง

ผู้ที่เชื่อตรีเอกานูภาพจะบอกเราว่าผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งคือบุคคลแรกในตรีเอกานูภาพ นั่นคือ พระบิดา และพระเมษโปดกคือพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นบุคคลที่สองในตรีเอกานูภาพ แต่สิ่งนี้และพระเมษโปดกไม่ได้เป็นบุคคล แต่เป็นลักษณะอันเป็นสัญลักษณ์ของพระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่ง

ผู้ประทับบนพระที่นั่งไม่อาจเป็นผู้ใดไปได้นอกจากองค์พระเยซูคริสต์

วิวรณ์ 4:2 กล่าวว่า

“ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงดลใจข้าพเจ้า และนี่แน่ะ มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น”

วิวรณ์ 4:8 เขียนไว้ละเอียดมากยิ่งขึ้นว่าท่านองค์หนึ่งคือผู้ใด

พระองค์คือ “...พระเจ้าผู้ทรงฤทธานูภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงดำรงอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา”

ใครจะเสด็จมา

กิจการ 1:11 กล่าวว่า

“พระเยซูองค์นี้...จะเสด็จมาอีก”

การนมัสการของผู้สาวุโส 24 คน

5:8-12 “เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือนั้นแล้ว สัตว์ทั้งสี่กับผู้สาวุโสสี่สิบสี่คนนั้น ก็ทรุดตัวลงถวายบังคมพระเมษโปดก ทุกคนถือพิณและถือขันทองคำบรรจเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของบรรดาชนทั้งปวง

และพวกเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงใหม่ ว่าดังนี้ ‘พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือ และแกะตราม้วนหนังสือนั้นออก เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงไถ่คนทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกชาติและทุกประเทศเพื่อถวายแด่พระเจ้า

พระองค์ได้ทรงโปรดให้เขาเป็นอาณาจักร (กษัตริย์) และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และพวกเขาจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก

แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆ เป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่งรอบสัตว์ และผู้อาวุโสทั้งหลายนั้น

ร้องเสียงดังว่า ‘พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่เหมาะสมควรได้รับฤทธิ์เดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ พระสิริ และคำสดุดี’ ”

ผู้อาวุโส 24 คนเป็นตัวแทนของคริสตจักร ผู้นำคำอธิษฐานและคำสรรเสริญของธรรมิกชนในการนมัสการมายังพระเมษโปดกของพระเจ้า บทเพลงของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการไถ่ ไม่ใช่ทูตสวรรค์

ตำแหน่งของพวกเขาคือกษัตริย์และปุโรหิต และพวกเขาจะครอบครองแผ่นดินโลก

สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้ง 4 ร่วมร้องบทเพลงแห่งการไถ่ด้วย เนื่องจากสิ่งมีชีวิตอยู่ทั้ง 4 ร้องเพลงแห่งการไถ่เหมือนกับผู้อาวุโส 24 คน นักวิจารณ์กล่าวว่าบทเพลงนี้ไม่อาจเป็นบทเพลงแห่งการไถ่ของคริสตจักรได้ พวกเขามีเหตุผลว่าสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้ง 4 ต้องเป็นทูตสวรรค์ และไม่อาจอยู่ในกลุ่มผู้ได้รับการไถ่ได้ คำตอบของเราคือว่า คริสตจักรได้รับการปกป้องจากทูตสวรรค์และได้รับการเยี่ยมโดยทูตสวรรค์รับใช้ ทูตสวรรค์เป็นส่วนหนึ่งในชีวิต งานและการรับใช้ของเรา พวกเขาร้องเพลงในฐานะพวกเรากคนหนึ่งเพราะเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตและการไถ่ของเรา

ทุกคนร้องว่า “เราชนะแล้ว เราชนะแล้ว เราชนะแล้ว” แม้ว่าจะไม่ได้เล่นอยู่ในทีมแต่รู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง [ของทีม] เพราะกำลังใจอันแรงกล้าของตน ดังนั้น จึงเหมาะสมที่เราจะถือว่าตนอยู่ฝ่ายเดียวกับผู้ที่เราให้กำลังใจ หมายความว่า ถ้าทำได้ เราจะเป็นส่วนหนึ่งของทีมนั้นด้วยตัวของเรา บรรดาทูตสวรรค์ผู้สนับสนุนการต่อสู้ของเราเพื่อให้มีชัยชนะ ก็จะร้องเพลงแห่งชัยชนะร่วมกับเรา รวบรวมว่าได้รับการไถ่เพราะพวกเขาอยู่ฝ่ายเดียวกันกับเรา

ความปีติยินดีในสวรรค์

5:13-14 “และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ได้แผ่นดิน ในมหาสมุทร บรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า ‘ขอให้คำสดุดีและเกียรติ และพระสิริและฤทธิ์เดช จงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไป เป็นนิรันดร์’

และสัตว์ทั้งสิ้นนั้นก็ร้องว่า ‘อาเมน’ และผู้อาวุโสเหล่านั้นก็ทูลดั่งลงกราบนมัสการ”

ในตอนนี้ เสียงแห่งการนมัสการที่ยิ่งใหญ่และมีสง่าราศีดังขึ้นในการยกย่องพระเมษโปดกของพระเจ้า ช่างเป็นภาพที่น่าทึ่งเมื่อสวรรค์มีสุขเพราะเสียงร้องเพลงที่ยิ่งใหญ่

ภาพเหตุการณ์ในสวรรค์จบลงด้วยความปีติยินดีที่ยิ่งใหญ่ ในขณะที่โลกที่ชั่วร้ายรอคอยการพิพากษาอย่างเยือกเย็นและน่าเศร้า ในบทที่หก เราจะกลับไปโลกเพื่อดูภาพเหตุการณ์ที่น่ากลัวของการพิพากษาที่เกิดขึ้นกับโลกที่ชั่วร้ายและไม่เชื่อ

บทที่หก

บทนำ

เราเห็นภาพคริสตจักรมีความปีติยินดีในสวรรค์ไปแล้ว และในภาพเหตุการณ์บนโลกต่อๆ มา เราจะไม่เห็นคริสตจักรอยู่บนโลกจนกระทั่งตอนท้ายของความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบทที่ 6 จนถึง 19 ตรงกับเวลายากลำบากของอิสราเอลนานเจ็ดปี (ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่) ซึ่งจะสิ้นสุดลงเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมายังโลก

ตราประทับ

6:1-2 “เมื่อพระเมษโปดกทรงแกะตราดวงหนึ่งในเจ็ดดวงนั้นออกแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็น และได้ยินสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้นร้องเสียงดังดุจเสียงฟ้าร้องว่า ‘มาเถอะ’

ข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่งออกมา และท่านที่ขี่ม้านั้นถือธนู และได้รับพระราชทานมงกุฎ แล้วท่านก็ขี่ม้าออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ”

บทที่ 5 จบลงที่พระเมษโปดกของพระเจ้าได้รับหนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวง ตอนนี้อยู่ในบทที่ 6 ภาพเหตุการณ์เปลี่ยนมายังโลก มีเสียงฟ้าร้องมาจากสวรรค์ พายุแห่งความเดือดดาลอย่างไม่เคยมีมาก่อนกำลังจะเกิดขึ้นกับโลก

ตราดวงที่หนึ่ง – ปฏิบัติของพระคริสต์

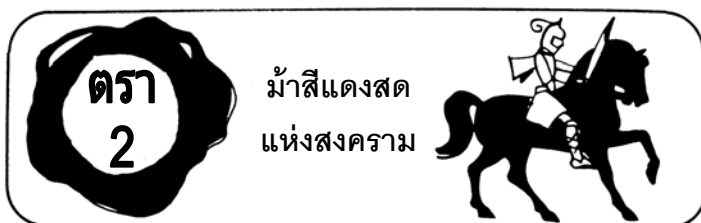
คือพระเมสสิยาห์ปลอม คือปฏิบัติของพระคริสต์ (ดูดาเนียล 7:8, 24-26; 8:8-10, 20-25; 11:35-45)

แม้ว่าปฏิบัติของพระคริสต์สัญญาว่าจะให้สันติสุขแก่โลก แต่จะมาเพื่อเอาชนะโลก เหมือนเช่นผู้เอาชนะโลกอื่นๆ ในเวลาก่อนหน้านั้น ปฏิบัติของพระคริสต์จะทำสงครามกับชาติต่างๆ ที่ประชากรของมันเกลียดชัง มันจะทำสงครามโดยอ้างว่าจะนำความสงบมา และคนทั้งหลายจะยกย่องมันว่าเป็นผู้นำสันติสุขมา ในฐานะจักรพรรดิของจักรวรรดิโรมที่ตั้งขึ้นใหม่จาก 10 ชาติ มันจะถูกขึ้นมามีอำนาจอย่างรวดเร็วโดยการเอาชนะเพื่อเป็นผู้ปกครองชนชาติที่ปวง “ใครจะสามารถต่อต้านมันได้” (2 เธสะโลนิกา 2:8-12; วิวรณ์ 13:1-4)

ความหายนะของสงคราม อันได้แก่ การกันดารอาหาร โรคระบาด ความตาย เป็นผลเนื่องมาจากความทะเยอทะยานที่จะเอาชนะของมัน

ปฏิบัติของพระคริสต์เป็นผู้เดียวที่มีคำพยากรณ์ไว้ว่ามันจะออกไป “มีชัยและเพื่อได้ชัยชนะ” (ดูมัทธิว 24:4, 5; ยอห์น 5:43; ดาเนียล 9:27)

ตราดวงที่สอง – สงคราม

6:3-4 “เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สองนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สองร้องว่า ‘มาเถอะ’

และมีม้าอีกตัวหนึ่งเข้ามาเป็นม้าสีแดงสด ผู้ขี่ม้าตัวนี้ได้รับพระราชานุญาตให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกัน และท่านผู้นี้ได้รับพระราชทานดาบใหญ่เล่มหนึ่ง”

ในตอนนี้ โลกกำลังจะเข้าสู่เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาก่อน

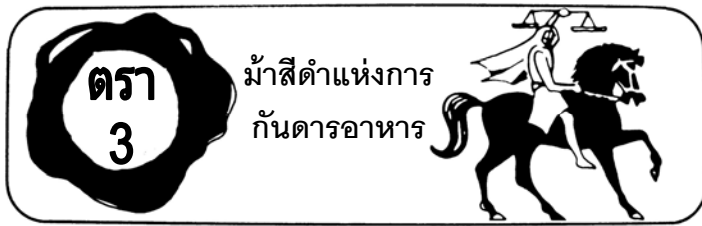
ผู้หลอกลวงที่ร้ายกาจ ซึ่งคือ ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ ซึ่ม้าออกมาเพื่อได้ชัยชนะและมีม้าสีแดงสดแห่งสงครามตามมาอย่างรวดเร็ว

เลือดแดงของสิ่งทีอาจเป็นสงครามโลกครั้งที่สาม ได้แก่ เลือดของรัสเซียแดงที่เป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้า

สงครามดังที่บรรยายเอาไว้ในเอเสเคียล 38, 39 อาจเกิดขึ้นในเวลานี้ ทั้งนี้ จะต้องมีการต่อสู้กันเพราะพระพิโรธของพระเจ้าเกิดขึ้นในการพิพากษาผู้ที่เกลียดชังพระองค์

ดาบของปฏิปักษ์ของพระคริสต์นำเอาสันติสุขออกไปจากโลก เพื่อไม่ให้สันติสุขอีกจนกระทั่งองค์สันติราชเสด็จมาพร้อมกับปีกที่รักษาโรคภัยของพระองค์

ตราดวงที่สาม – การกันดารอาหาร

6:5-6 “เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สามนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สามร้องว่า ‘มาเถอะ’ แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเกิดม้าดำตัวหนึ่งเข้ามา และท่านที่ขี่ม้านั้นถือตราชู

แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียง เหมือนกับว่าดังออกมาจากท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั้นว่า ‘ข้าวสาลีราคาทะนานละหนึ่งเดนาเรียน ข้าวบาร์ลีสามทะนานต่อหนึ่งเดนาเรียน แต่เจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น”

ในเวลานี้ มีม้าดำตัวหนึ่งออกมา ผู้ขี่ม้านั้นถือตราชู ซึ่งตราชูแบบนี้ใช้เพื่อชั่งสินค้าและเสียงร้องที่ตามมาทำให้เราทราบว่าจะมีการกันดารอาหารเกิดขึ้นหลังสงคราม

ตราดวงที่สี่ – ความตาย

6:7-8 “เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สี่ร้องว่า ‘มาเถอะ’

แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด ม้าสี่กะเลียวตัวหนึ่งเข้ามา ผู้ที่นั่งบนหลังมันมีชื่อว่ามัจจุราช และแดนคนตายก็ติดตามมา ด้วย พระองค์ทรงให้ทั้งสองนี้มีอำนาจล้างผลาญแผ่นดินโลกได้หนึ่งในสี่ส่วน ด้วยคมดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยโรคระบาด (ความตาย) และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน”

ตอนนี้ มีม้าสี่กะเลียวออกมา สีที่เหมือนปีศาจนี้เป็นภาพของความตาย

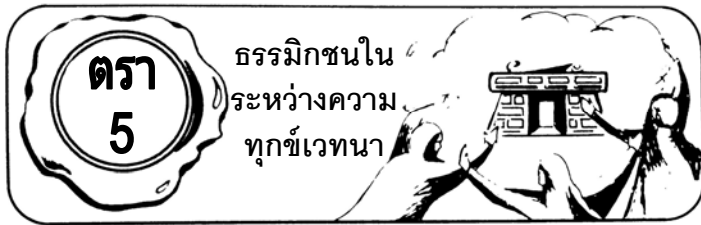
ผู้ขี่มันคือมัจจุราช และตามมาด้วยแดนคนตาย ซึ่งเป็นที่พักอาศัยของผู้ไม่ชอบธรรมที่ตายไปแล้ว

ผู้ขี่ม้าแห่งความตายนี้มีอำนาจมากอย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์โลก

มันมีอำนาจที่จะฆ่าประชากรหนึ่งในสี่ของโลก ถ้าสงครามนี้เกิดขึ้นในปัจจุบัน คนประมาณหนึ่งพันล้านคนจะเสียชีวิตในการทำลายล้างซึ่งผู้ขี่ม้าแห่งความตายนี้จะนำมาสู่โลก

การพิพากษาที่น่ากลัวนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการพิพากษาของพระเจ้าต่อโลกที่ไม่เชื่อฟังนี้

ตราดวงที่ห้า – ธรรมิกชนในระหว่างความทุกข์เวทนา

6:9-11 “เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้าแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็นดวงวิญญาณใต้แท่นบูชา เป็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวาระของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่เขายึดถืออันนั้น

เขาเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า ‘ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิและสัตย์จริง อีกนานเท่าใด พระองค์จึงจะทรงพิพากษา และตอบสนองต่อคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก’

แล้วพระองค์ทรงประทานเสื้อสีขาวแก่คนเหล่านั้นทุกคน และทรงกำชับเขาให้รอดต่อไปอีกหน่อย จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของเขา คือพวกพี่น้องของเขาจะถูกฆ่าเหมือนกับเขาครบจำนวน”

ตอนนี้ ย่อหิ้นเปลี่ยนจากภาพเหตุการณ์บนโลกเป็นภาพเหตุการณ์ในสวรรค์ บางคนคิดว่าไม่อาจมีผู้ใดได้รับความรอดหลังจากคริสตจักรได้ทรงรับขึ้นไป แต่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้เป็นเช่นนั้น พระเมตตาของพระองค์นั้นดำรงอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์ (สดุดี 100:5)

แม้ว่าจะเป็นความจริงว่าเมื่อคริสตจักรได้ทรงรับขึ้นไป ไม่มีผู้ใดอาจบังเกิดเข้าสู่กลุ่มผู้เชื่อที่ได้เลือกสรรไว้ได้อีก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ปิดประตูแห่งพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระองค์

เราจะสังเกตได้ว่าธรรมิกชนในระหว่างความทุกข์เวทนาได้รับการทรงเรียกที่มีฐานะต่ำกว่าคริสตจักรของพระองค์

การที่มนุษย์ได้รับความรอดหลังจากคริสตจักรได้ทรงรับขึ้นไปสู่สวรรค์นั้นเป็นการให้โอกาสครั้งที่สองแก่ผู้ที่พลาดการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปหรือเปล่า ข้อพระคัมภีร์ไม่ได้สอนเช่นนั้น มีคำเตือนที่หนักแน่นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในเยเรมีย์ 12:5 ว่า

“ถ้าเจ้าได้วิ่งแข่งกันด้วยคนเดินเท้า แลเขาได้ให้เจ้าเหน็ดเหนื่อยแล้ว ก็ที่ไหนเจ้าจะอาศัยผู้ด้วยผู้ม้มาเล่า แลถ้าเจ้าในประเทศอันเป็นสุขอยู่ที่เจ้าได้ไว้ใจนั้น เขาทั้งปวงได้ให้เจ้าเหน็ดเหนื่อยแล้ว ก็เจ้าจะทำประการใดในน้ำท่วมของแม่น้ำระเดนเล่า” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า)

ถ้าผู้ที่เข้าร่วมคริสตจักรอยู่ในตอนนี้ไม่ถ่อมใจลงและเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่แท้จริงอย่างเปิดเผยและเต็มที่ในขณะที่ไม่มีการข่มเหง เขาจะมีกำลังในการยืนหยัดเพื่อพระเจ้าในเวลายากลำบากได้อย่างไร เมื่อผู้ซึ่งมีมาออกมาและการประกาศว่าเชื่อในพระเยซูคริสต์หมายถึงการตายด้วยดาบ ผู้กลัวที่จะรับใช้พระเจ้าในเวลานี้ก็จะปฏิเสธพระองค์ในเวลานั้น

อย่างไรก็ตาม จะมีผู้ที่ไม่เคยมีโอกาที่แท้จริงในการรับความรอด ผู้ซึ่งเมื่อเห็นการสำแดงฤทธิ์เดชอัศจรรย์ของพระเจ้าแล้ว จะยอมรับองค์พระผู้เป็นเจ้า

คนเหล่านี้สามารถรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หรือไม่ หลายคนรู้สึกว่เมื่อคริสตจักรได้ทรงรับขึ้นไปแล้ว จะไม่มีผู้ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อีก

คริสตจักรที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นกำลังขัดขวางสุดท้ายที่ขัดขวางวิญญาณปฏิบัติของพระคริสต์ไม่ให้ครอบครองโลก (1 เธสะโลนิกา 2:7) แต่การที่คริสตจักรได้ทรงรับขึ้นไปไม่ได้หมายความว่าไม่มีใครบนโลกที่จะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อีก

การฟื้นฟูในเวลาสุดท้าย

ข้อเท็จจริงคือการฟื้นฟูในเวลาสุดท้ายที่หลายคนบอกว่าเป็นของคริสตจักรนั้นจะเกิดขึ้นหลังจากคริสตจักรสมบูรณ์แล้ว และการฟื้นฟูในเวลาสุดท้ายมีวัตถุประสงค์อื่น

วัตถุประสงค์นั้นคืออะไร

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมายังโลกอีกครั้งหลังความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่เพื่อตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้นบนโลก (วิวรณ์ 19:11-16; 20:4-6)

พระองค์ได้เสด็จมาครั้งแรกยังอิสราเอลหลังการประกาศของยอห์นผู้ให้บัพติศมา เสียงร้องของยอห์นคือว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” ข้อความนั้นชัดเจนว่าอิสราเอล จงกลับใจใหม่เพราะผู้ปกครองสวรรค์กำลังจะเสด็จมา แต่พวกเขาไม่ได้กลับใจใหม่ และเพราะความมืดบอดทางใจของพวกเขา พวกเขาไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขา พระองค์ถูกปฏิเสธและการปกครองอาณาจักรของพระองค์ไม่ได้รับการยอมรับ (ยอห์น 1:11)

การเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะแตกต่างไป พระองค์จะเสด็จกลับมายังชาวอิสราเอลที่เหลือผู้ใส่ใจถ้อยคำของผู้ส่งสารของพระเจ้า และได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามจริงแล้ว ผู้ที่เหลืออยู่ส่วนใหญ่จะพร้อมที่จะรับพระองค์ (เศคาริยาห์ 12:10; 14:16-21; อีสยาห์ 11:4, 6-9; 65:20; สดุดี 2:9; สดุดี 72:1-10; โรม 11)

บริบทที่สมบูรณ์ของโยเอล 2:28-32 จะสำเร็จสมบูรณ์ในวันที่ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่เกิดขึ้นกับโลก

ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่มนุษย์จะได้รับ ความรอดและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของตน พระเจ้าทรงมีงานอื่นนอกไปจากคริสตจักรเพื่อให้เกิดการครอบครองหนึ่งบนโลกอย่างสันติสุขเป็นเวลาหนึ่งพันปี

คนกลุ่มแรกที่ถูกล่าในระหว่างความทุกข์เวทนา

ข้อ 9 ยอห์นเห็นดวงวิญญาณของธรรมิกชนกลุ่มแรกที่ถูกล่าในระหว่างความทุกข์เวทนาที่ได้แทนบูชา

ข้อ 10 ผู้ทรมานพวกเขายังคงมีชีวิตอยู่บนโลก และเสียงร้องของพวกเขาคือ “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อีกนานเท่าใด พระองค์จึงจะทรงพิพากษา และตอบสนองต่อคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก”

ข้อ 11 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำถามนั้นโดยอนุญาตให้พวกเขาทราบว่าแผนการและโครงการของพระองค์สำหรับโลกนี้ยังไม่เสร็จสิ้น ยังมีคนอื่นๆ ที่จะเสียชีวิตของตนเพราะพระนามของพระเยซู

เราไม่ทราบแน่ชัดว่าผู้ที่ถูกฆ่าในที่นี้มีตำแหน่งอย่างไร แต่ดูเหมือนว่าพวกเขาเป็นกลุ่มผู้ที่จะเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในการฟื้นจากความตาย พวกเขาจะรอดจากการตายของผู้อื่นๆ ที่เรียกว่าเป็น “เพื่อนผู้รับใช้” (ดูวิวรณ์ 7:15)

ตราดวงที่หก – พระพิโรธ

6:12-17 “เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่หกนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้เห็นแผ่นดินไหวใหญ่โต ดวงอาทิตย์ก็กลับมืดดำ ภูเขากระสอข่นสัตว์ และดวงจันทร์วันเพ็ญก็กลายเป็นสีแดง

และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงบนแผ่นดิน เหมือนกับต้นมะเดื่ออันถูกลมกล้าพัดจนทำให้ผลที่ยังไม่ทันสุกหล่นลงหมด

ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่เขาฉีกขว้างไปหมด และภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะก็เลื่อนไปจากที่เดิม

แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต นายทหารใหญ่ เศรษฐี ผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสและเป็นอิสระก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและซัดหินตามภูเขา

พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและซัดหินว่า ‘จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ ให้พ้นจากพระพิโรธของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น

เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า’ ”

สิ่งสำคัญเกี่ยวกับตราดวงที่หกคือภัยพิบัติที่ร้ายแรงที่สุดที่จะเกิดขึ้นกับโลก

ในที่นี้เป็นคำบรรยายเกี่ยวกับพระพิโรธของพระเจ้าที่ทรงมีต่อคนในยุคที่ไม่ชอบธรรม

บางคนสอนว่าความทุกข์เวทนาไม่ได้เริ่มต้นขึ้นจนกระทั่งเวลาตอนกลางของช่วงเวลา 7 ปี ที่เรียกกันว่าเวลาทุกข์ใจของยาโคบ (เยเรมีย์ 30:7)

แต่ที่มาของภาพอันน่ากลัวนี้ไม่น่าสงสัยเลย “เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า”

บทที่เจ็ด

พระกิตติคุณเกี่ยวกับอาณาจักร

7:1-3 “ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสี่ไว้ เพื่อให้ไม่พัดบนบก ในทะเลหรือที่ต้นไม้ใดๆ

แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่ และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตทั้งสี่ ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น

ว่า ‘จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าเสียก่อน’

”

ในตอนนี้อย่านเปลี่ยนจากภาพเหตุการณ์ในโลกไปที่ภาพเหตุการณ์ในสวรรค์

มีเสียงร้องว่า “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าเสียก่อน”

ผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลบรรยายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันในเอเสเคียล 9:4-6 ว่า

“และพระเจ้าตรัสสั่งเขาว่า ‘จงไปตลอดนครคือตลอดเยรูซาเล็ม และทำเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากของ ประชาชนที่ถอนหายใจและคร่ำครวญ เพราะความลามกทั้งสิ้นที่กระทำกันในเมือง’

และพระเจ้าตรัสกับคนอื่นๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้ยินว่า ‘จงผ่านไปตลอดนครตามชายคนนั้นไปและฆ่าฟันเสีย นัยน์ตาของเจ้าอย่าได้ปราณี และเจ้าอย่าสงสารเลย

จงฆ่าให้ตายทั้งคนแก่ คนหนุ่มๆ สาวๆ ทั้งเด็กๆ และผู้หญิง แต่อย่าแตะต้องผู้ที่มีเครื่องหมาย และจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา’ ดังนั้นเขาจึงตั้งต้นกับพวกคนแก่ผู้ซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศนั้น”

ในนิมิตของเอเสเคียล เราสังเกตว่าผู้ที่มีเครื่องหมายที่หน้าผากเป็นผู้ที่ถือว่าสมควรที่จะหลีกเลี่ยงจากการพิพากษาของพระเจ้า ทุกคนมีคุณสมบัติอย่างหนึ่ง นั่นคือ **พวกเขาเกลียดชังความบาป** การเกลียดชังความบาปของพวกเขาเน้นแสดงออกมาด้วยการถอนหายใจและคร่ำครวญเพราะความลามกทั้งสิ้นที่กระทำกันในชาติอิสราเอล

การเกลียดชังความบาปจะนำมาซึ่งความรักสำหรับสิ่งที่บริสุทธิ์ ชอบธรรมและบริสุทธิ์ ผลคือว่าคนหนึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และแยกออกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้า

ผู้นั้นในปัจจุบันไม่ใช่ผู้ที่สสารภาพบาปเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผู้ที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเปลี่ยนแปลงชีวิต ผู้นั้นเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงทำเครื่องหมายเอาไว้ ทั้งโลกสามารถเห็นคนของพระเจ้าผู้ดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ ซึ่งได้รับการชำระเพื่อให้เจ้านายใช้งานได้

พวกเราในปัจจุบันไม่ทราบทุกอย่างเกี่ยวกับลักษณะของเครื่องหมายที่มองเห็นได้ของธรรมิกชนในระหว่างความทุกข์เวทนานั้น แต่เราทราบว่ามารจะปลอมเครื่องหมายนี้ด้วยเครื่องหมายของตนเอง แต่จะไม่มีข้ออ้างใดๆ ที่จะยอมรับของปลอมของซาตานเพราะเราทราบลักษณะของเครื่องหมายนี้ นั่นคือเป็นหมายเลขที่ไม่สมบูรณ์ของมนุษย์ คือ 666 (วิวรณ์ 13:18)

การฟื้นฟูทั่วโลก

7:4-10 “และข้าพเจ้าได้ยืมจำนวนของผู้ที่ได้การประทับตรา คือผู้ที่มาจากทุกเผ่าในพวกอิสราเอลได้แสนสี่หมื่นสี่พันคน

ผู้ที่มาจากเผ่ายูดาห์ได้หมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากเผ่ารูเบนหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากเผ่ากาดหมื่นสองพันคน

ผู้ที่มาจากเผ่าอาเชอร์หมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากเผ่าเนฟทาลีหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากเผ่ามันัสเสห์หมื่นสองพันคน

ผู้ที่มาจากเผ่าสิเมโอนหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากเผ่าเลวีหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากเผ่าอิสสาคารหมื่นสองพันคน

ผู้ที่มาจากเผ่าเศบูลุนหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากพงศ์พันธูโยเซฟหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากเผ่าเบนยามินหมื่นสองพันคน

ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนมากมายเหลือคณนามาจากทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติทุกภาษา คนเหล่านั้นสวมเสื้อสีขาว ถือใบตาลยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก

คนเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า ‘ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก’ ”

โคลด์ เจ เฮนีย์ ผู้ก่อตั้งวิทยาลัย Christian Life College อธิบายเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ที่ถูกต้องของการฟื้นฟูในเวลาสุดท้ายนี้ว่า

“ในบทที่ 7 เราจะเห็นว่ามี 144,000 คนที่ได้รับการประทับตรา คือ 12,000 คนจากแต่ละเผ่า ลัทธิผิดๆ จำนวนมากอ้างตนว่าเป็นกลุ่ม 144,000 คน แต่คนเหล่านั้นเป็นแต่คนอิสราเอลเท่านั้น...เป็นการกลับคืนสู่สภาพเดิมของอิสราเอลซึ่งผู้เผยพระวจนะบริสุทธิได้กล่าวไว้ เป็นการเคลื่อนไหวที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจนหลายคนพยายามที่จะใช้เรื่องนี้กับคริสตจักรอย่างไม่ต้องสงสัย โดยสอนว่าจะมีการฟื้นฟูเกิดขึ้นทั่วโลก ซึ่งต้องเกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูจะทรงรับคริสตจักรของพระองค์ขึ้นไปได้

ในบทก่อนหน้านี้นี้ คือบทที่ 6 เราอ่านในข้อ 12, 13 ว่า ‘ดวงอาทิตย์ก็กลับมืดดำ...และดวงจันทร์วันเพ็ญกลายเป็นสีแดง’ หลังจากนั้น ในบทที่เจ็ดนี้ คน 144,000 คนได้รับการประทับตรา

ผู้เผยพระวจนะทำนายถึงการฟื้นฟูทางฝ่ายวิญญาณที่เกิดขึ้นพร้อมกับเหตุการณ์นี้ใช่หรือไม่ ขอให้สังเกตถ้อยคำในโยเอล 2:1, 2 และ 2:25-32 คำพยากรณ์นี้พยากรณ์ขึ้นเกี่ยวกับอิสราเอลเป็นสำคัญ และจะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ในวันเวลาที่ดวงอาทิตย์มืดดำ และดวงจันทร์กลายเป็นเลือด เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในเวลาแห่งความทุกข์เวทนา และเกิดขึ้นพร้อมกับการประทับตรา 144,000 คนพอดี”⁹

การตั้งอิสราเอลขึ้นใหม่

ในวันฟื้นเทออสต์ อัครสาวกเปโตรบอกกับฝูงชนว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งตกลงบน 120 คนที่ห้องชั้นบนนั้นเป็นเหตุการณ์ที่ทำนายไว้โดยผู้เผยพระวจนะโยเอล แต่ก็ยังเป็นเพียงการเริ่มแรกของประสบการณ์ฝนชุกปลายฤดูที่ยิ่งใหญ่นี้ การสำเร็จ

⁹ Haney, Cylde J. Notes on prophetic Research 1958

ของคำพยากรณ์นี้ยังไม่เกิดขึ้นจนกระทั่งปลายยุคนี้ ทั้งนี้ จะมีหมายสำคัญที่โยเอลกล่าวถึง นั่นคือ ดวงอาทิตย์จะกลับมืดดำ และ ดวงจันทร์กลายเป็นสีแดง และมีหมายสำคัญอื่นๆ ในสวรรค์เบื้องบน ในเวลานี้ ผู้ที่เหลืออยู่ในพงศ์พันธุ์ของดาวิด (อิสราเอล) จะหันไปหาพระเจ้าและการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่อย่างไม่เคยมีมาก่อนจะเกิดขึ้น

เหตุการณ์นี้ถูกต้องตามพระคัมภีร์ ข้อความต่อไปนี้เป็นตัวอย่างสอนเราเกี่ยวกับการฟื้นฟูชนชาติที่ยิ่งใหญ่

โรม 11:25, 26 “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเกรงว่าท่านจะอดรู้ จึงอยากให้ท่านเข้าใจข้อความอันล้ำลึกนี้ คือเรื่องที่ว่าบางคนในพวกอิสราเอลมีใจแข็งกระด้างไป จนทำให้พวกต่างชาติได้เข้ามาครบจำนวน

และเมื่อเป็นดังนั้น พวกอิสราเอลทั้งปวงก็จะได้รับความรอดตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาจากเมืองศิโยน และจะทรงกำจัดอธรรมให้สูญสิ้นไปจากยาโคบ”

เอเสเคียล 37:1-14 เป็นข้อพระคัมภีร์ที่รู้จักกันเป็นอย่างดีเกี่ยวกับการกู้ลานกระดูกของเอเสเคียล ผู้ที่ได้กลับมีชีวิตคือ “พงศ์พันธุ์อิสราเอล”

ลานกระดูกของเอเสเคียล

“กระดูกล่านี้คือพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งสิ้น” เอเสเคียล 37:11

อิสราเอลจะเป็นถิ่นทุรกันดาร “จนกว่าพระวิญญาณจะเทลงมาบนเราจากเบื้องบน”

อิสยาห์ 32:13-15 “ด้วยเรื่องที่ดินของชนชาติของเรา ซึ่งออกแต่หนามใหญ่และหนามย่อย ด้วยเรื่องบ้านเรือนที่ขึ้นบานในนครที่
สนุกสนาน

เพราะว่าพระราชวังจะถูกทอดทิ้ง เมืองที่มีคนหนาแน่นจะถูกทิ้งร้าง เนินและหอคอยจะกลายเป็นที่ร้างเป็นนิตย์ เป็นที่ขึ้นบาน
ของลาป่า เป็นลานหญ้าของฝูงแพะแกะ

จนกว่าพระวิญญาณจะเทลงมาบนเราจากเบื้องบน และถิ่นทุรกันดารกลายเป็นสวนผลไม้ และสวนผลไม้เหล่านั้นจะถือว่าเป็นป่า”

เมื่อพวกเขาได้รับการนำกลับมาสู่แผ่นดินที่ของพวกเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากพวก
เขา

เอเสเคียล 39:27-29 “เมื่อเราได้นำเขากลับมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจากแผ่นดินศัตรูของเขา และเมื่อเราสำแดง
ความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขาทั้งหลาย ต่อหน้าต่อตาประชาชาติเป็นอันมาก

แล้วเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เพราะเราได้ส่งให้เขาถูกกวาดไปเป็นเชลยอยู่ท่ามกลางบรรดา
ประชาชาติ แล้วก็รวบรวมเขาเข้ามาในแผ่นดินของเขาทั้งหลาย เราจะไม่ปล่อยให้สักคนหนึ่งของพวกเขาเหลืออยู่ท่ามกลาง
บรรดาประชาชาติอีกเลย

และเราจะไม่ซ่อนหน้าของเราไว้จากเขาทั้งหลายอีกเลย เมื่อเราเทวิญญาณของเราเหนือพงศ์พันธุ์อิสราเอล พระเจ้าตรัสดังนี้
แหละ”

เศคาริยาห์ 12:9, 10 “ในวันนั้น เราจะแสวงหึ่งจะทำลายประชาชาติทั้งสิ้น ซึ่งเข้ามาต่อสู้เยรูซาเล็ม

และเราจะเทวิญญาณแห่งความเมตตาเอ็นดูและการวิงวอนบนราชวงศ์ดาวิดและชาวเยรูซาเล็ม ดังนั้นเมื่อเขาทั้งหลายมองดู
เรา ผู้ซึ่งเขาเองได้แทงเขาจะไว้ทุกข์เพื่อท่าน เหมือนคนไว้ทุกข์เพื่อบุตรคนเดียวของตน และร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อท่าน
เหมือนอย่างคนร้องไห้เพื่อบุตรหัวปีของตน”

ใครจะเทศนาต่ออิสราเอล

7:9-12 “ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนมากมายเหลือคณนามาจากทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติทุกภาษา คนเหล่านั้นสวม
เสื้อสีขาว ถือใบตาลยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก

คนเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า ‘ความรอดขึ้นอยู่กัพระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และขึ้นอยู่กัพระเมษโปดก’

และทูตสวรรค์ทั้งปวงที่ยืนรอบพระที่นั่ง รอบผู้อาวุโส และรอบสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็มลงกราบหน้าพระที่นั่ง และนมัสการพระเจ้า

และกล่าวว่า 'อาเมน ความสรรเสริญ พระสิริ ปัญญา คำโมทนา พระเกียรติ อำนาจ และฤทธิเดชจะมีแต่พระเจ้าของเรา ตลอดไปเป็นนิรันดร์ อาเมน' "

คน 144,000 ที่ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นผู้ประกาศข่าวเกี่ยวกับอาณาจักร ผลของการรับใช้ของพวกเขา คือ "คนมากมายเหลือคณานา" จะกลายเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า การฟื้นฟูนี้เป็นการเตรียมการสำหรับการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อครอบครองเหนือชนทุกชาติบนโลก

ผู้ที่ถูกฆ่าซึ่งยอห์นเห็นรอบ ๆ พระที่นั่งคือใคร

7:13-17 "แล้วคนหนึ่งเฝ้าพวกเขาและถามข้าพเจ้าว่า 'คนที่สวมเสื้อสีขาวเหล่านี้คือใครและมาจากไหน'

ข้าพเจ้าตอบท่านว่า 'ท่านเจ้าข้าท่านก็ทราบอยู่แล้ว' ท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า 'คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมษโปดก จนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด

เพราะเหตุนี้เอง เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะทรงสถิตด้วย และปกป้องคุ้มครองเขา

พวกเขาจะไม่หิวกระหายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป

เพราะว่าพระเมษโปดก ผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะคุ้มครองดูแลเขา และจะทรงนำเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น "

ผู้อาวุโสคนหนึ่งเฝ้าใน 24 คนนั้นตอบคำถามนี้ "คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่"

สิ่งหนึ่งที่มีความชัดเจนในที่นี้ นั่นคือว่าผู้อาวุโส 24 คนเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่ต่างจากผู้ที่มีความรอดออกจากความทุกข์เวทนา

เราได้กล่าวไปแล้วว่าผู้อาวุโส 24 คนหมายถึงคริสตจักร ดังนั้น ผู้ชมนั้นเป็นผู้เชื่อที่ได้รับความรอดอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งตอนนี้อยู่ต่อหน้าพระที่นั่งในสวรรค์

เรารู้จากในข้อ 15 ว่า กลุ่มคนต่างชาติที่ได้รับความรอดนี้ไม่ใช่คริสตจักร พวกเขาไม่ใช่กษัตริย์และปุโรหิตผู้ซึ่งจะปกครองและครอบครองกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ตำแหน่งของพวกเขาเป็นผู้รับใช้ "เพราะเหตุนี้เอง เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าและปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะทรงสถิตด้วย"

ธรรมิกชนที่ได้รับการไถ่เหล่านี้ซึ่งเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามีตำแหน่งที่สำคัญในอาณาจักรในอนาคตขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ไม่มีคุณสมบัติที่จะปกครองกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข่าวสารในระหว่างความทุกข์เวทนาคืออะไร

พระเยซูคริสต์ถึงข่าวสารที่ต้องไปถึงทั้งโลกก่อนที่ปลายยุคจะมาถึง ปลายยุคนั้นไม่ใช่การทรงรับคริสตจักรขึ้นไปเหมือนเช่นที่บางคนสอน แต่เป็นปลายของยุคนี้ หมายถึงการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาเพื่อตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้นในยุคพันปี และการเกิดฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินใหม่

ข่าวเกี่ยวกับอาณัติกร คือ จงกลับใจใหม่เพราะแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว (หรือการปกครองของสวรรค์กำลังจะตั้งขึ้นบนโลก) พวกอิสราเอลที่เหลือจะต้องใส่ใจพระกิตติคุณเรื่องการกลับใจใหม่นี้ก่อนที่อาณัติกรขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะตั้งขึ้นบนโลกนี้ได้ จะมีการเทศนาพระกิตติคุณเรื่องอาณัติกรนี้ทั่วโลกแม้จะมีความน่ากลัวในช่วงเวลาของความทุกข์เวทนามีก็ตาม จากนั้นปลายยุคจะมาถึง (มัทธิว 24:14)

บทที่แปด

ตราดวงที่เจ็ด – เสียงแตรทั้งเจ็ด

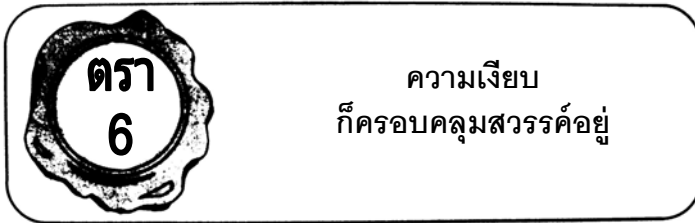
ในบทที่ 7 เราเห็นว่ามีการฟื้นฟูในพวกอิสราเอล คนจำนวน 144,000 คนได้รับความรอดตามการสำเร็จของคำพยากรณ์ของผู้เผยพระวจนะโยเอล

การฟื้นฟูขยายออกไปสู่คนต่างชาติ และคนจำนวนมากได้รับความรอดและถูกฆ่าเพราะเป็นพยานของพระเยซูคริสต์ คนต่างชาติที่ได้รับความรอดเหล่านี้ไม่ใช่ผู้มีตำแหน่งปกครองของคริสตจักรแต่เป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

อาจดูแปลกที่มีคนได้รับความรอดจำนวนมากเช่นนี้เมื่อเทียบกับข้อเท็จจริงว่ามีเพียง 3,120 คนได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันเพ็นเทคอสต์ อย่างไรก็ตาม คริสตจักรมีอยู่มาเกือบจะ 2,000 ปีแล้ว และมีคนมากมายได้รับความรอดตามอย่างพระคัมภีร์ในช่วงเวลานี้ งานขององค์พระผู้เป็นเจ้าในช่วงเวลาแห่งความทุกข์เวทมนานนั้นเป็นงานระยะสั้น

อัครสาวกเปาโลอธิบายเรื่องนี้ในโรม 9:27, 28 “ผู้ที่เหลืออยู่เท่านั้นจะรอด ด้วยว่า **พระองค์จะทรงให้การนั้นสำเร็จ และจะให้สำเร็จโดยเร็วพลันในความชอบธรรม**” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)

การแกะตราดวงที่เจ็ด

8:1 “เมื่อพระเมษโปดกทรงแกะตราดวงที่เจ็ด ความเงียบก็ครอบคลุมสวรรค์อยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง”

ในบทที่ 7 การบรรยายถึงเหตุการณ์บนโลกถูกขัดจังหวะเมื่อยอห์นนำเราไปที่สวรรค์เพื่อดูภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า

ตอนนี้ บทที่ 8 เริ่มต้นด้วยการกลับไปเหตุการณ์บนโลก บทที่ 6 หยุดลงตรงที่ตราดวงที่เจ็ดจะถูกแกะ ตราดวงที่เจ็ดถูกแกะออกในเวลาสั้นและความเงียบครอบคลุมสวรรค์

เมื่อการนมัสการทั้งหมดหยุดลงต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า มีความเงียบเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการพิพากษาของพระเจ้า ซึ่งมีลักษณะน่ากลัวมากจนโลกวิญญาณทั้งหมดยืนอยู่ด้วยความเงียบ ไตร่ตรองถึงเวลาอันเลวร้ายนี้

แตรเจ็ดคัน

8:2-6 “แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ยืนอยู่หน้าพระเจ้านั้น ได้รับพระราชทานแตรเจ็ดคัน

และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่ที่แท่น พระเจ้าได้ทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตสวรรค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวงบนแท่นทองคำ ที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น

และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งหลาย จากมือทูตสวรรค์ผู้เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า

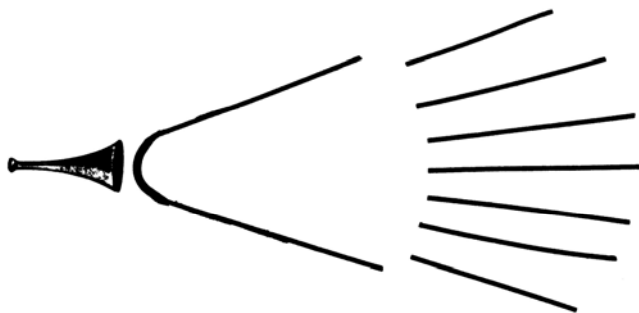
แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็นำกระถางไปบรรจุไฟจากแท่นจันเต็ม และโยนกระถางนั้นลงบนแผ่นดินโลก ทำให้มีเสียงฟ้าร้องเสียงต่างๆ ฟ้าแลบและแผ่นดินไหว

และทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือแตรทั้งเจ็ดนั้นต่างก็เตรียมพร้อมที่จะเป่า”

การแกะตราดวงที่เจ็ดเผยให้เห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดถือแตรเจ็ดคัน เตรียมที่จะเป่าแตรเหล่านั้น

ในตอนนี้ เราเห็นภาพเหมือนเช่นในวิวรณ์ 4:5 เมื่อสวรรค์เริ่มคำรามด้วยเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบ เป็นสัญญาณว่าการพิพากษาโลกที่น่ากลัวของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว

แตรคันแรก – ลูกเห็บ ไฟ เลือด

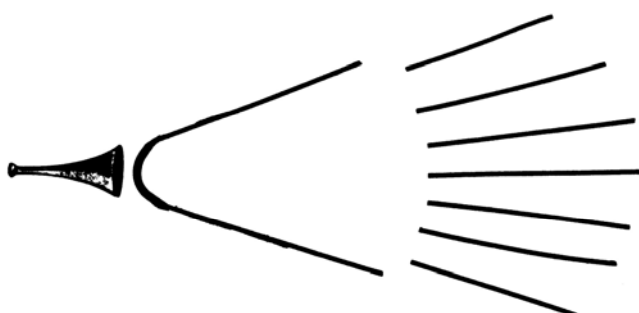
8:7 “เมื่อทูตสวรรค์องค์แรกเป่าแตรขึ้น ลูกเห็บและไฟ ปนด้วยเลือดก็ตกลงมาบนแผ่นดิน แผ่นดินโลกใหม่ไปหนึ่งในสามส่วน ต้นไม้ใหม่ไปหนึ่งในสามส่วน และหญ้าเขียวสดใหม่ไปหมดสิ้น”

ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากแตรทั้งเจ็ดมีลักษณะหลายอย่างคล้ายคลึงกับภัยพิบัติที่เกิดขึ้นกับอียิปต์

วัตถุประสงค์ของภัยพิบัติเหล่านี้ก็คล้ายคลึงกัน ภัยพิบัติของอียิปต์นำอิสราเอลออกจากการเป็นทาสและกลับสู่ดินแดนแห่งพันธสัญญา ภัยพิบัติในเวลานี้เป็นพระหัตถ์ของพระเจ้านำชาวอิสราเอลที่เหลื่ออยู่ออกจากสภาพกระจัดกระจายในชาติต่างๆ และกลับสู่ดินแดนแห่งพันธสัญญาอีกครั้ง

ทูตสวรรค์เป่าแตรคันแรก และต้นไม้และหญ้าเขียวถูกทำลายไป (ดูภัยพิบัติในอพยพ 9:23-26)

แตรคันที่สอง – ชาติหนึ่งล้มลง

8:8-9 “เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่าแตรขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขาใหญ่ กำลังลุกไหม้ถูกทิ้งลงไปในทะเล และทะเลนั้นได้กลายเป็นเลือดเสียหนึ่งในสามส่วน

สัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นตายเสียหนึ่งในสามส่วน และบรรดาเรือกำปั่นแตกเสียหนึ่งในสามส่วน”

แตรคันที่สองดังขึ้น และมีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขาใหญ่ลุกไหม้ถูกทิ้งลงไปในทะเล

เราจะมีภาระวังในการที่จะให้พระคัมภีร์อธิบายข้อพระคัมภีร์เองในการศึกษาหนังสือวิวรณ์นี้ คือ แปลข้อพระคัมภีร์ทุกข้อตามตัวอักษรในที่ซึ่งเป็นไปได้ และเราจะทำเช่นนั้นต่อไป แต่ข้อความนี้ต้องแปลแบบสัญลักษณ์จึงจะเข้าใจความหมายได้อย่างแท้จริง

ภูเขาใหญ่ที่ตกลงในทะเลนั้นมีข้อความนำหน้าว่า “สิ่งหนึ่งเหมือน” ถ้อยคำนี้ชี้ให้เห็นว่าภูเขาเป็นสัญลักษณ์ในข้อพระ

“เราได้เห็นซาตาน ตกจากฟ้าเหมือนฟ้าแลบ” ลูคา 10:18

3)
โดยฉับพลันด้วยไฟ และในการตกลงนั้น มนุษย์
รัฐฯ หรือไม่นั้น ภาพนี้แสดงให้เห็นว่าโลกจะ

พลงดูจได้ตกจากท้องฟ้า ดาวนั้นตกลงบนแม่น้ำ

ดาวดวงนี้มีชื่อบอระเพ็ด รสของน้ำกลายเป็นรสขมเสียหนึ่งในสามส่วน และคนเป็นอันมากก็ได้ตายไปเพราะน้ำนั้นกลายเป็นน้ำรสขมไป”

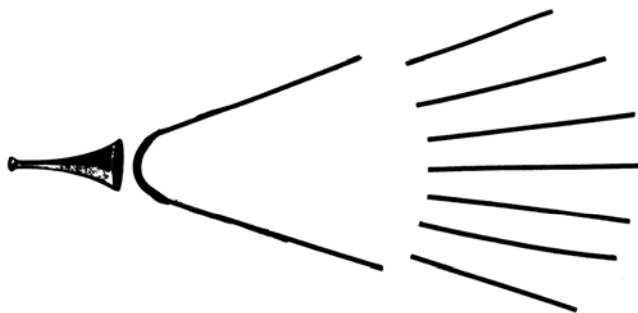
เมื่อแตรคันที่สามดังขึ้น ดาวใหญ่ดวงหนึ่งเหมือนเปลวไฟลุกโผลงตกลงในแหล่งน้ำของโลก

ในที่นี้ มีภาษาสัญลักษณ์ที่อาจชี้ให้เห็นถึงการล้มลงของผู้นำศาสนาที่อ้างตัวเป็นผู้ที่เชื่อที่สำคัญคนหนึ่ง ตัวแทนของซาตานทำตัวเหมือนกับซาตาน และข้อพระคัมภีร์อธิบายว่าซาตานเป็น “ทูตของความสว่าง” ดาวที่ตกนี้เปรียบกับความพ่ายแพ้สุดท้ายของซาตานในสวรรค์เมื่อมันถูกทิ้งลงมาจากบนโลก

ลูอิส ทัลบอทกล่าวไว้ในข้อคิดเห็นของเขาเกี่ยวกับข้อความนี้ในหนังสือวิจารณ์ว่า “ยอห์นกล่าวว่า ‘ดาวใหญ่’ ดวงหนึ่งตกจากสวรรค์ และการที่ดาวตกนั้น จะทำให้คนจำนวนมากได้รับผลกระทบ ดวงดาวนี้หมายถึงใคร ไม่ต้องสงสัยเลยว่าหมายถึงผู้ที่มีอำนาจในทางศาสนาอย่างมาก และผู้ที่กลายเป็นผู้ที่หันไปจากความจริงที่ได้รับการยอมรับ...ลองนึกถึงความสับสนที่จะเกิดขึ้นในกลุ่มผู้ติดตามของเขา เมื่อคนนับล้าน ซึ่งได้ปฏิบัติตามคำสอนและการนำของเขาอย่างไรเหตุผล พบว่าเขาหันไปจากความจริง”¹⁰

ไม่ว่าจะเป็นบุคคล หรือดวงดาวหนึ่งที่พุ่งชนโลกเหมือนเช่นดาวตก โลกนี้จะสั่นสะเทือน

แตรคันที่สี่ – ความสว่างจากสวรรค์ถูกทำลาย

8:12-13 “เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่าแตรขึ้น ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำลายไปหนึ่งในสามส่วน ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายก็เช่นเดียวกันจึงมืดไปหนึ่งในสามส่วน กลางวันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งในสามส่วน และกลางคืนก็เช่นเดียวกับกลางวัน

แล้วข้าพเจ้าก็มองดูและได้ยินนกอินทรีตัวหนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า ร้องประกาศเสียงดังว่า ‘วิบัติ วิบัติ วิบัติ’ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงแตรอีกสามคันซึ่งทูตทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว”

แตรคันที่สี่ตั้งขึ้น และแสงสว่างจากสวรรค์ถูกทำลาย การพิพากษาของแตรนี้เป็นข้อเท็จจริงตามตัวอักษร คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เก่าบอกไว้เกี่ยวกับว่าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวจะถูกบั่นป่วนเพราะการพิพากษาในเวลาแห่งความทุกข์เวทนา (ดูอาโมส 5:8; โยเอล 2:30-31)

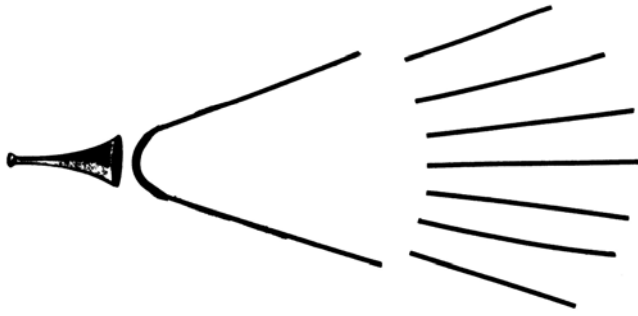
วิบัติ วิบัติ วิบัติ

¹⁰ IBID Talbot, Louis T.

เหตุสวรรคตอีกองค์หนึ่งประกาศทั่วทั้งสวรรคตเกี่ยวกับการพิพากษาที่ร้ายแรงกว่า ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อแต่รออีกสามคัมภีร์ขึ้น
วิบัติสามประการที่กำลังจะเกิดขึ้นทำให้การพิพากษาจากสวรรคตต่อผู้ที่อยู่บนโลกนั้นรุนแรงยิ่งขึ้น

บทที่เก้า

แตรคันที่ห้า – วิบัติอย่างแรก

9:1-2 “เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นดวงดาวหนึ่งตกลงมาจากฟ้าลงมาที่แผ่นดินโลก พระเจ้าทรงประทานลูกกุญแจสำหรับช่องบาดาลให้แก่ดาวดวงนั้น

เมื่อท่าน [ดาวดวงนั้น] เปิดช่องบาดาลนั้น ก็มีควันพุ่งขึ้นมาจากปากนั้น ควันที่เตาใหญ่ และดวงอาทิตย์และอากาศก็มิดไป เพราะเหตุควันที่ขึ้นมาจากปากนั้น”

ในบทที่ 9 แตรคันที่ห้าและหกดังขึ้น และวิบัติอย่างแรกเกิดขึ้น

แตรคันที่ห้าดังขึ้น และดวงดาวตกลงมาที่แผ่นดินโลก

ในที่นี้ หมายถึงชาตาน ก้าวแรกสู่หายนะของชาตานมีบันทึกอยู่ในอิสยาห์ 14:12-19 พระเยซูเองตรัสเกี่ยวกับการล้มลงของชาตานในลูกา 10:18 ว่า

“พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า ‘เราได้เห็นชาตานตกลงจากฟ้าเหมือนฟ้าแลบ’

ชื่อของลูซิเฟอร์หมายถึง “ดาวประจำรุ่ง” มันไม่ได้อยู่ถูกผูกมัดไว้กับโลกในเวลานี้ แต่ถูกไล่ออกจากสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ซึ่งมันเข้าไปในฐานะ “ผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้อง”

มันได้รับลูกกุญแจสู่เหวหรือสถานที่ซึ่งเรียกว่า ช่องบาดาล (เหวอันลึก) ซึ่งเป็นสถานที่คุมขังวิญญาณชั่ว

วิญญาณชั่วถูกปล่อย

9:3-4 “มีผู้ตักแตนบินออกจากควันนั้นมายังแผ่นดินโลก พระเจ้าทรงประทานอำนาจแก่ตักแตนนั้น เหมือนกับอำนาจของแมงป่องแห่งแผ่นดินโลก

พระองค์ทรงห้ามมันไม่ให้ทำร้ายหญ้าบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้ทำร้ายคนเหล่านั้น ที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขาเท่านั้น”

เมื่อชาตานเปิดช่องบาดาลนั้น มีควันขึ้นมา และวิญญาณชั่วและเลวร้ายทุกคนซึ่งถูกกักขังไว้ไม่ให้ต่อสู่มนุษย์นั้นจะถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

เป็นเรื่องแปลกที่โลกนี้มีความรู้บางอย่างเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตเหนือธรรมชาติ เช่น ผีหลอกเด็ก แม่มด สิ่งมีชีวิตพิลึกพิลั่นทุกประเภท มีเครื่องแต่งกาย เรื่องเล่า และเพลง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฮัลโลวีน

แม้ว่าคนส่วนใหญ่จะกล่าวว่าพวกเขาไม่เชื่อสิ่งเหล่านั้น แต่มนุษย์ทราบเกี่ยวกับวิญญาณสกปรกที่ตอนนี้ขาดาน
ปลดปล่อยจากช่องบาดาลอยู่บ้าง

9:5-12 “พระองค์ไม่ให้ฆ่าคนเหล่านั้น แต่ให้ทรมานเขาห้าเดือน การทรมานนั้นเป็นการทรมานที่เหมือนกับถูกแทงปองต่อ

ตลอดเวลาเหล่านั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตายแต่จะไม่พบ เขาอยากจะทำตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา

ตักแต่นั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก บนหัวมีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนมงกุฎทองคำหน้ามนเหมือนหน้า
มนุษย์

ผมมันเหมือนผมผู้หญิง ฟันมันเหมือนฟันสิงห์ มันมีทับทรวงเหมือนกับทับทรวงเหล็ก เสียงปีกมันเหมือนเสียงรถและมันเป็น
อันมากกฎเข้ารอบซ้ำศึก

มันมีหางเหมือนหางแมงป่อง และหางมันนั้นมีเหล็กใน อำนาจของมันที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือนนั้นอยู่ที่หาง

มันมีทูตแห่งช่องบาดาลนั้นเป็นกษัตริย์ปกครองมัน ชื่อทูตแห่งช่องบาดาลนั้น ภาษาฮีบรูเรียกว่าอาบัดโดน และภาษากรีก
เรียกว่าอโพลลิออน

วิบัติอย่างหนึ่งที่หนึ่งผ่านไปแล้ว ดูเถิด ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า”

สิ่งมีชีวิตที่เป็นปีศาจซึ่งตอนนี้เข้าสู่ชีวิตของมนุษย์บนโลก นำมาซึ่งการทรมานที่ร้ายแรงซึ่งทำให้มนุษย์ฆ่าตัวตาย และ
วิญญาณสกปรกเหล่านี้ไม่ใช่วิญญาณแห่งความตาย แต่เป็นวิญญาณแห่งการทรมานและมนุษย์ไม่สามารถฆ่าตนเองได้ ความน่า
กลัวของการรุกรานนี้จากช่องบาดาลของโลกนี้เหนือคำบรรยาย

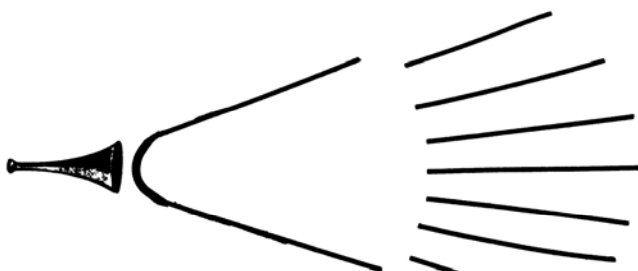
ใครไม่หวาดกลัวในเวลาหนึ่งเวลาใดด้วยการปรากฏอย่างกะทันหันของสิ่งมีชีวิตนี้ที่พวกเขาแล้ว แต่คุณเคยน้อยที่สุด บาง
ที งูพิษ แมงมุมพิษ แมงป่องหรือสิ่งมีชีวิตที่น่ากลัวอื่นๆ

แต่น่ากลัวเพียงใดที่จะพบกับสิ่งมีชีวิตที่เป็นปีศาจแห่งความทรมาน ซึ่งคำบรรยายนั้นประกอบทุกสิ่งที่เราสามารถเข้าใจ
ได้ และมากเข้าไปถึงสิ่งที่เราไม่รู้

ผู้นำของประชากรที่ยากลำบากเป็นเวลาห้าเดือนนี้ ซึ่งโจมตีโลกเป็นผู้ที่เรียกว่า “อโพลลิออน” ซึ่งหมายถึง “ผู้ทำลาย”
ใครจะรู้บ้างว่ามีจิตใจมากเท่าใดที่จะถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงโดยขาดานเอง หรือผู้เป็นตัวแทนสำคัญของมัน

นี่เป็นวิบัติอย่างแรก แต่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของความน่ากลัว เพราะยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะตามมา

แดรคันที่หก - สงคราม

9:13-16 “เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงออกมาจากเชิงงอนมุมทั้งสี่ของแท่นทองคำ ที่อยู่เบื้องหน้าพระเจ้า

เสียงนั้นสั่งทูตสวรรค์องค์ที่หกที่ถือแตรนั้นว่า ‘จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่ใหญ่ นั่นคือแม่น้ำยูเฟรติส

พระเจ้าทรงเตรียมทูตสวรรค์ทั้งสี่ไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือนและปี ที่จะให้ฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน และมีพืชมารมั่วสองร้อยล้าน นี่คือนับจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ยิน”

ในตอนนี้อยู่ได้ยินเสียงโดยตรงจากแท่นทองคำที่อยู่เบื้องหน้าพระเจ้า ไม่ต้องสงสัยเลยว่าแตรคันที่หกซึ่งตั้งอยู่ในตอนนี้อยู่เริ่มต้นการพิพากษาซึ่งเป็นความเดือดดาลอันชอบธรรมของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ

ทูตสวรรค์ที่ถูกมัด

ทูตสวรรค์ซึ่งเป่าแตรคันที่หกได้รับคำสั่งให้แก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำยูเฟรติสใหญ่

สถานการณ์นี้แปลกที่เหล่าทูตสวรรค์ที่ถูกมัดไว้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่กล่าวถึงในยูดา 6

“และเหล่าทูตสวรรค์ที่ไม่พอใจอธิปไตยที่ทรงประทานให้ แต่ได้ละทิ้งถิ่นฐานอันเหมาะสมของตนนั้น พระองค์ก็ได้ทรงจองจำไว้ด้วยเครื่องพันธนาการอันไม่รู้จักสลาย ชังไว้ในที่มืด จนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาในวันสำคัญยิ่งนั้น”

เราได้เรียนรู้แล้วจากแตรคันที่ห้าว่าวิญญาณที่ชั่วร้ายและสกปรกจะเป็นส่วนหนึ่งของการพิพากษาในเวลาทุกขเวทนา

ทูตสวรรค์ทั้งสี่นี้ถูกปล่อยจากแม่น้ำยูเฟรติส ซึ่งเป็นสถานที่ของวิญญาณชั่วที่นำน้ำท่วมมาสู่โลกด้วย

นอกจากนี้ ยังเป็นสิ่งสืบเนื่องมาจากบาบิโลนโบราณที่ซึ่งนิมโรดตั้งศาลาพลมของชาตาดานขึ้น

ทูตสวรรค์ชั่วเหล่านี้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมลทินของมนุษย์โบราณ ตอนนี้อยู่ได้รับการปล่อยให้นำความตายมายังมนุษย์หนึ่งในสามส่วนของโลก เดือน วันและชั่วโมงเดียวกันของเหตุการณ์สำคัญนี้ได้ก่อตั้งขึ้นแล้วโดยพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ

งานของทูตสวรรค์เหล่านี้จะเป็นการเตรียมทางสำหรับกองทัพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะเดินทัพในสนามรบ กองทัพซึ่งมีคนสองร้อยล้านคนนี้จะประกอบเป็นกองทัพของตะวันออก

ภาพการสู้รบ

9:17-19 “ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าสังเกตเห็นม้าเป็นดังนี้คือ ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้น ผู้มีทับทรวงสีไฟ สีน้ำเงิน และสีกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายนั้นเหมือนหัวสิงห์ มีไฟและควันและกำมะถันพุ่งออกมาจากปากของมัน

มนุษย์ถูกฆ่าเสียหนึ่งในสามส่วนด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้ คือ ไฟและควันและกำมะถันที่พุ่งออกมาจากปากม้านั้น

เพราะว่าฤทธิ์ของม้านั้นอยู่ที่ปากและหาง หางของมันเหมือนงูและมีหัว สิ่งเหล่านี้ทำให้มันทำร้ายคนได้”

คำบรรยายของยอห์นเกี่ยวกับการสู้รบซึ่งจะทำลายมนุษย์หนึ่งในสามของโลกเหมือนกับสงครามในปัจจุบัน

เราต้องจำไว้ว่ายอห์นไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับอาวุธของสงครามสมัยใหม่ แต่ให้สังเกตว่าความตายและการทำลายที่อธิบายไว้ไม่เหมือนกับความตายและการทำลายของม้าและคนม้าในสมัยโบราณ

สิ่งที่ยอห์นเห็นเป็นการทำลายที่เกิดขึ้นจากสงครามเครื่องจักรกลสมัยใหม่ คนตายในสนามรบนั้นมีสาเหตุมาจากไฟ ควัน และกำมะถัน ซึ่งออกจากปากของม้าและจากหางของพวกมัน ช่างเป็นการบรรยายที่ดีถึงสงครามเครื่องจักรกลสมัยใหม่จริงๆ

การไม่กลับใจใหม่

9:20-21 “มนุษย์ทั้งหลายที่เหลืออยู่ ที่มีได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ยังไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากงานที่มือเขาได้กระทำ ไม่ได้เลิกบูชาผี บูชารูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้ รูปเคารพเหล่านั้น จะดู หรือฟัง หรือเดินก็ไม่ได้ และเขาก็มิได้สำนึกผิดในการฆ่าฟันกัน และการเชื่อเวทมนตร์ การล่องประเวณี และการลักขโมย”

ผลลัพธ์ที่น่าเศร้าของภัยพิบัติในการพิพากษานี้คือว่ามนุษย์ที่ไม่ถูกฆ่าไม่หันมาหาพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่ยังมีศรัทธาต่อไป

บางคนรู้ลึกว่าวิธีที่ใดอย่างหนึ่งในการหันใจของมนุษย์มาหาพระเจ้าคือให้พวกเขาถูกพระเจ้าเจียนตี แต่มักจะไม่เป็นเช่นนั้น เหมือนเช่นมนุษย์ที่ต่ำช้าเหล่านี้ซึ่งยอห์นบรรยายไว้ มีแนวโน้มว่ามนุษย์ที่ถูกพิพากษาจะโทษพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พวกเขานำมาสู่ตนเอง และไม่กลับใจจากการกระทำชั่วของตน

บทที่สิบ

ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มาก

10:1-2 “ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆล้อมรอบตัวท่านและมีรุ่งเหนือศีรษะท่าน และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ และขาของท่านเหมือนเสาไฟ

ท่านถือหนังสือเล็กๆ ม้วนหนึ่งซึ่งค้ำอยู่ในมือของท่าน เท้าซ้ายของท่านยืนอยู่บนทะเล เท้าขวาของท่านยืนอยู่บนบก”

ตอนนี้ ยอห์นนำเรากลับมาที่สวรรค์เพื่อดูภาพเหตุการณ์ซึ่งเล็งถึงปลายยุค

ในตอนนี้ ทูตสวรรค์ซึ่งมีฤทธิ์มากมาจากสวรรค์ ลักษณะของทูตสวรรค์นี้ไม่เหมือนกับลักษณะของทูตสวรรค์ที่ทรงสร้างขึ้นใดๆ

ฤทธิ์ที่เป็นของทูตสวรรค์นั้นและลักษณะของทูตสวรรค์ชี้ให้เห็นว่าทูตสวรรค์นี้ไม่ใช่คนอื่นใด แต่เป็นองค์พระเยซูคริสต์เจ้า การที่พระองค์ถูกเรียกว่าเป็นทูตสวรรค์นั้นไม่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของพระองค์ พระคัมภีร์เก่ามีตัวอย่างมากมายที่พระเจ้าพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏเป็นมนุษย์ในฐานะ “ทูตของพระเจ้า” (ดูปฐมกาล 16:1-13; 22:11-16; 31:11-13; อพยพ 3:2-4)

คำว่า “ทูตสวรรค์” หมายถึงผู้ส่งสาร รูปร่างของผู้ส่งสารนั้นไม่สำคัญ แต่ฤทธิ์อำนาจของท่านนั้นสำคัญ

ขอให้สังเกตลักษณะของผู้ส่งสารนั้นว่า

ท่านมี “เมฆล้อมรอบตัวท่าน”

ท่านมี “รู้งเห็นอิศระท่าน”

“หน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์” และ

“ขาท่านเหมือนเสาไฟ”

นอกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราแล้ว จะมีใครที่มีลักษณะที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้

ท่านมีตำแหน่งที่สามารถสั่งโลกและทะเลให้อยู่ใต้เท้าของท่านได้

ความล้าลึกซึ่งเปิดเผยออกของเสียงฟ้าร้องทั้ง 7

10:3-4 “ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงห์คำราม เมื่อท่านร้อง เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น

เมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงมือจะเขียน แต่ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสว่า ‘จงประทับตราปิดข้อความซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ร้องนั้น จงอย่าเขียนข้อความเหล่านั้น’ ”

ในเวลานี้ ทูตสวรรค์ร้องออกมาด้วยเสียงอันดัง เสียงนี้เหมือนกับเสียงของสิ่งที่มีกำลัง (ข้อสังเกต พระลักษณะอย่างหนึ่งของพระเยซูคริสต์คือ “สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์”)

ใครที่ได้ยินอยู่ใกล้และได้ยินเสียงคำรามซึ่งมีกำลังของสิ่งใดที่หิวจะไม่ล้มพลังที่ทำให้แผ่นดินสั่นสะเทือนแห่งเสียงคำรามของมันได้ เสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราออกมาด้วยเสียงเหมือนสิงห์คำรามและสวรรค์สั่นสะเทือนด้วยเสียงนั้น

จากนั้น มีเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดตอบสนองเสียงร้องนี้

ตามจริงแล้ว เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเป็นเสียงสะท้อนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและผู้ช่วยให้รอดเดียวกันนี้ ลักษณะเสียงของพระองค์เป็นเหมือนเสียงดังกังวานที่มีกำลังของเสียงฟ้าร้อง ซึ่งเป็นเสียงบอกเหตุถึงการพิพากษาที่น่ากลัวซึ่งใกล้เข้ามา

ยอห์นกำลังจะเขียนถ้อยคำที่เขาได้ยิน แต่เป็นความลับที่ไม่ให้มนุษย์ได้รู้ เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสว่า ‘จงประทับตราปิดข้อความซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ร้องนั้น จงอย่าเขียนข้อความเหล่านั้น’ ”

ข้อความนี้เป็นข้อความสำหรับยอห์นเท่านั้น และความลับที่เขาได้ยินยังคงถูกซ่อนเอาไว้จากยุคของเรา

ทั้งดาเนียลและอัครสาวกเปาโลได้ยินความลับคล้ายคลึงกัน ซึ่งพวกเขาไม่อาจถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นให้กับเราได้ (ดาเนียล

12:4, 9; 2โครินธ์ 12:2-4)

เรามองผ่านกระจกอย่างคลุมเครือ พระเจ้าทรงมีความลับที่มีค่าสำหรับเราเพื่อให้เห็นและรู้จักเป็นครั้งแรกเมื่อถึงชีวิตหน้า

เวลาหมดลงแล้ว

10:5-7 “ฝ่ายทูตสวรรค์องค์ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ที่บนทะเลและบนบกนั้น ได้ชูมือขวาขึ้นสู่อังฟ้า

และสาบานโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเลกับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น ว่าจะไม่มีการเนิ่นช้าอีกต่อไปแล้ว

แต่ว่าในวันที่ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดจะเป่าแตรนั้น ความล้าลึกของพระเจ้าที่พระองค์ได้ตรัสไว้แก่พวกผู้เผยพระวจนะ ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้นก็สำเร็จ”

ทูตสวรรค์ประกาศว่าเวลานั้นสมบูรณ์แล้ว มีข้อล้าลึก 11 ประการของพระเจ้า¹¹ และทั้งหมดจะต้องสำเร็จก่อนที่ยุคนี้จะสิ้นสุดลง

ข้อล้าลึก 11 ประการของพระเจ้าเป็น “ข้อล้าลึกเกี่ยวกับการกู้สิ่งทั้งปวง” ซึ่งเป็นข้อล้าลึกที่หมายถึงในที่นี่ ในเวลานี้ ทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสด้วยปากของผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์จะเกิดขึ้นจริง

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้ซาตานหรือรัฐบาลมนุษย์ชาวต่างชาติมีอำนาจในงานของโลกอีกต่อไป

สำหรับคนธรรมดาที่ไม่เคยเชื่อพระวจนะของพระเจ้า หรือยอมให้พระเจ้าเป็นพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นความล้าลึกที่ยิ่งใหญ่ ความรู้ของพวกเขาเพราะความไม่เชื่อทำให้พระองค์ลดลงไปเป็นวิญญาณหลอกหลอนซึ่งไม่เป็นที่รู้จักหรือเป็นรูปเคารพที่มองเห็นได้

ก้าวสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อพระองค์ทรงก้าวเข้าสู่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์อีกครั้งในฐานะจอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย ผู้ทรงปกครองด้วยศกาทเหล็ก จะเป็นการสำแดงที่น่าประหลาดใจแก่โลกที่ไม่เชื่อ

การประกาศนี้คือว่า “จะไม่มีการเน้นซ้ำอีกต่อไปแล้ว” ทุกสิ่งจะสำเร็จโดยทันที

กินหนังสือม้วนเล็ก

10:8-11 “และพระสุรเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้น ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า ‘จงไปรับม้วนหนังสือที่คลี่อยู่ในมือของทูตสวรรค์องค์ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น’

ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์องค์นั้น และขอหนังสือม้วนเล็กนั้น ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า ‘เอาไปเถิด แล้วกินมันเสีย มันจะทำให้ท้องเจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้ามันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง’

ข้าพเจ้ารับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือทูตแล้วก็กินเข้าไป ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อมาถึงท้องแล้วก็ขม

และมีผู้บอกข้าพเจ้าว่า ‘เจ้าต้องพยากรณ์อีก เกี่ยวกับชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์’ ”

ยอห์นได้รับคำสั่งให้นำหนังสือมาจากมือของทูตสวรรค์ จากนั้นได้รับคำสั่งให้กินหนังสือนั้น ประสบการณ์นี้อาจเปรียบได้กับประสบการณ์ที่คล้ายกันของผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เก่า หนังสือที่ทุกคนได้รับคำสั่งให้กินนั้นเป็นพระวจนะของพระเจ้า (เอเสเคียล 2:9-10; 3:1-4, 14; เยเรมีย์ 15:16-18)

พระวจนะของพระเจ้าหวานสำหรับมนุษย์ที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้า กษัตริย์ดาวิดทรงแสดงความยิ่งใหญ่ของพระวจนะของพระเจ้าในสดุดี 19:9-10 ไว้ว่า

“ความยำเกรงพระเจ้านั้นสะอาดหมดจด ถาวรเป็นนิรันดร์ กฎหมายของพระเจื่อก็สัตย์จริง และชอบธรรมทั้งสิ้น

น่าปรารถนามากกว่าทองคำ ยิ่งกว่าทองคำหนัก หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้งที่หยดลงจากรวง”

¹¹ ELEVEN MYSTERIES OF GOD, Dugas Paul D. Apostolic Book Publishers

พระวอจะนั้นก็มีรสชาติหวานสำหรับวิญญาณของมนุษย์ แต่ขมสำหรับเนื้อหนัง เนื้อหนังของมนุษย์ไม่ต้องการยอมต่อ
หลักการทางศีลธรรมในการดำเนินชีวิตที่ชอบพระทัยพระเจ้า และปฏิบัติตนต่อต้านสิ่งที่จะฆ่าความต้องการที่ชั่วร้าย
ผู้ที่ชอบธรรมรักที่จะได้ยื่นการเทศนาเรื่องความบริสุทธิ์ แต่เนื้อหนังสิ้นเทาเพราะระสขมของยาจากสวรรค์ที่จะทำให้งาน
ของเนื้อหนังอ่อนแอและตายไป

บทที่สิบเอ็ด

บทนำ

บทนี้เป็นบทที่ตีความยากที่สุดบทหนึ่งในหนังสือวิวรณ์ แต่เมื่อเวลาใกล้จะสิ้นสุด แสงสว่างที่ส่องมายังพระวาระของพระเจ้าก็นั้นก็มีมากขึ้นๆ ข้อความที่ในอดีตถูกซ่อนเอาไว้ในความมืดได้เป็นที่รู้จักกันในปัจจุบันเมื่อความจริงเกี่ยวกับการพยากรณ์เรื่องเวลาสุดท้ายนั้นกำลังจะสำเร็จ

วิหารที่สร้างขึ้นใหม่

11:1-2 “ท่านผู้หนึ่งจึงเอาไม้ธูปท่อนหนึ่งให้ข้าพเจ้ารูปร่างเหมือนไม้วัด แล้วสั่งข้าพเจ้าว่า ‘จงลุกขึ้นไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชาและค่านวนคนทั้งหลายซึ่งนมัสการในนั้น

แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระวิหารนั้น เพราะว่าที่นั่นได้มอบให้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำวิสุทธิชน คริสตีสองเดือน”

ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล มีการสร้างพระวิหารขึ้นมาสามครั้งเพื่อการนมัสการพระเยโฮวาห์

พระวิหารแรกนั้นซาโลมอนสร้างขึ้นที่เยรูซาเล็ม พระวิหารของซาโลมอนถูกทำลายโดยกองทัพของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์เมื่อยูดาห์ถูกจับไปเป็นเชลยที่บาบิโลน (2พงศกษัตริย์ 24-25) เราทราบจาก 2พงศวดาร 36:19 ว่าพระวิหารนี้ถูกไฟไหม้ทำลายลงอย่างสิ้นเชิง

พระวิหารที่สองนั้นสร้างขึ้นใหม่ ณ สถานที่เดิม โดยชาวยิวที่กลับสู่ปาเลสไตน์ในตอนปลายของช่วงเวลา 70 ปีของการถูกจับไปเป็นเชลยที่บาบิโลน ผู้นำในการสร้างวิหารขึ้นใหม่ก็คือ เศรุบบาเบล พระวิหารของเศรุบบาเบลถูกดูหมิ่นและทำลายลงโดยแอนต็อกัส เอฟิปานีส ชายคนนี้เป็นแบบและผู้เบิกทางของปฏิปักษ์ของพระคริสต์

พระวิหารที่สามถูกสร้างขึ้นใหม่อีกครั้ง ณ สถานที่เดิม โดยกษัตริย์เฮโรด พระวิหารนี้ตั้งอยู่เมื่อพระเยซูประสูติ พระเยซูไม่เพียงแต่ได้ถวายตัวที่นั่น แต่ชีวิตและพระราชกิจของพระองค์มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่พระนิเวศแห่งการนมัสการนี้ พระวิหารของเฮโรดถูกทำลายลงในปี ค.ศ. 70 โดยติตัส แม่ทัพโรม

ข้อพระคัมภีร์แสดงไว้อย่างชัดเจนว่าพระวิหารที่จะถูกสร้างขึ้นโดยชาวยิว (เอเสเคียล 40:3; เศคาริยาห์ 2:1)

พระวิหารนี้จะถูกสร้างขึ้นบนสถานที่เดียวกันกับพระวิหารสามหลังแรกในเมืองเยรูซาเล็ม

ในเวลานี้ มีอุปสรรคสำคัญที่ต่อสู่กับความพยายามในการสร้างพระวิหารที่สี่ขึ้นใหม่ เพราะสุเหร่าโอมาร์ ซึ่งเป็นสถานที่บูชามุสลิมศักดิ์สิทธิ์ ตั้งอยู่ที่บนที่ตั้งของพระวิหาร สถานที่บูชานี้ไม่เพียงแต่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่อชาวอาหรับเท่านั้น แต่ชาวมุสลิมของชาติทั้งปวงทั่วโลกด้วย ชาวมุสลิมซึ่งนำโดยชาติอาหรับจะต่อสู้กับความพยายามของชาวยิวในการครอบครองสถานที่นี้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับพระวิหารหลังที่สี่เป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม มีวันหนึ่งที่จะมาถึงเมื่อสุเหร่านี้จะถูกกวาดออกไปและในเวลานั้น จะมีวิหารของชาวยิวขึ้นมา วิหารของชาวยิวหลังสุดท้ายนี้จะแตกต่างอย่างมากจากวิหารที่สร้างขึ้นก่อนหน้านั้น วิหารสามหลังแรกสร้างขึ้นด้วยความเชื่อโดยชาวยิวที่เชื่อ แต่วิหารสุดท้ายนี้จะสร้างขึ้นด้วยความไม่เชื่อโดยชาวยิวผู้ปฏิเสธพระเยโฮวาห์ พระเมสสิยาห์ของพวกเขา ชาวยิวเหล่านี้จะสร้างให้กับศาสนาที่ตายแล้วเมื่อพวกเขาเกลือกกลิ้งอยู่ในความมืดบอดทางฝ่ายวิญญาณ (โรม 11:25) นานแล้วที่พระเมสสิยาห์เสด็จมาเพื่อจะยกเลิกการนมัสการที่วิหารและการบูชาสัตว์

เนื่องจากวิหารหลังที่สี่นี้สร้างขึ้นด้วยความไม่เชื่อ วิหารนี้จึงจะเป็นเวทีสำหรับปฏิปักษ์ของพระคริสต์ที่จะยกย่องตนเองราวกับว่ามันเป็นพระเมสสิยาห์

“ผู้ใดกั้นขัดขวางและยกตัวขึ้นต่อผู้อะไรก็ได้ชื่อว่าเป็นพระ หรืออะไรก็ตามที่เขาให้อำนาจนั้น แล้วมันก็นั่งในพระวิหารของพระเจ้า ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า” (2 เธสะโลนิกา 2:4)

วิหารที่สี่ปกครองโดยชาวต่างชาติ

11:2 “แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระวิหารนั้น เพราะว่าที่นั่นได้มอบให้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำวิสุทธิชน คริสตจักร ตลอดสี่สิบสองเดือน”

ในช่วงครึ่งหลังของความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ เมืองเยรูซาเล็มจะอยู่ภายใต้การปกครองของชาวต่างชาติ

ชาวต่างชาติจะกดขี่เมืองเยรูซาเล็มเป็นเวลา 3½ ปี ในช่วง 3½ ปีนี้ พระวิหารจะถูกควบคุมโดยชาวต่างชาติด้วยการนมัสการที่ให้แก่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์ทำให้เราทราบว่าปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะปกครองจากวิหารนี้เองในระหว่างความทุกข์เวทนาหรือรูปปั้นของมันจะตั้งอยู่ที่นั่น (วิวรณ์ 13:14-15; ดาเนียล 9:27; 12:11)

ชาวต่างชาติและชาวยิวที่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายจะมีส่วนร่วมในการนมัสการพระคริสต์ของชาตานั้น

ชาวยิวที่แท้จริงจะไม่ทำตามสัญญาที่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์เมื่อมันตั้งตนเองราวกับว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาจะไม่หันกลับไปนมัสการรูปเคารพ

เวลา 3½ ปีแห่งความทุกข์เวทนา

เหตุการณ์ต่างๆ จนถึงช่วงกลางของความทุกข์เวทนาสรุปได้ดังนี้

1. มีการสร้างพระวิหารขึ้น
2. ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ปกครองด้วยสันติสุข โดยมีสัญญากับอิสราเอล
3. ในกลางสัปดาห์ (ช่วงเวลาเจ็ดปี) อิสราเอลไม่ปฏิบัติตามสัญญาและหันไปจากปฏิปักษ์ของพระคริสต์ ผู้ซึ่งตั้งตนเองขึ้นในพระวิหารเพื่อที่จะได้รับการนมัสการเหมือนพระเจ้า
4. วันเวลาที่เลวร้ายเมื่อเครื่องหมายของสัตว์ร้ายจะถูกกำหนดให้มีขึ้น และไม่มีผู้ใดสามารถซื้อหรือขายได้โดยปราศจากเครื่องหมายนั้น
5. เมืองเยรูซาเล็มอยู่ภายใต้อำนาจของชนต่างชาติเป็นเวลา 48 เดือน หรือ 3½ ปีสุดท้ายของความทุกข์เวทนา (ดูดาเนียล 9 และ 12 สำหรับคำพยากรณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านี้)

ควรสังเกตว่าพระเยซูทรงปฏิบัติพระราชกิจบนโลกเป็นเวลา 3½ ปี

“พระองค์ได้เสด็จมายังบ้านเมืองของพระองค์ และชาวบ้านชาวเมืองของพระองค์ไม่ได้ต้อนรับพระองค์” (ยอห์น 1:11)

ตอนนี้ ในเวลาสุดท้าย ชาวยิวจะถูกนำไปสู่การทดสอบอีกอย่างหนึ่ง เวลานี้ ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะทำให้การปกครอง 3½ ปีสำเร็จในฐานะผู้ทำให้เกิดสันติสุข มันจะก้าวขึ้นไปสู่พระวิหารราวกับว่ามันเป็นพระเจ้า และชาวยิวเหล่านี้จะต้องตัดสินใจเลือก พระเยซูตรัสว่า “เราได้มาในพระนามพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายมิได้รับเรา ถ้าผู้อื่นมาในนามของเขาเอง ท่านทั้งหลายก็จะรับผู้นั้น” (ยอห์น 5:43)

คำพยานของพยานสองคน

ของโมเสสไปบนสวรรค์โดยไม่ต้องสงสัย (ยูดา 1:9) เรามีบันทึกที่ทำให้ทราบว่าไม่มีใครพบศพของโมเสสบนโลก (เฉลยธรรมบัญญัติ 34:6)

3. ชายทั้งสองคนนี้ปรากฏตัวในเหตุการณ์อัศจรรย์ที่เล็งถึงการวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และงานที่พระองค์จะกระทำให้สำเร็จ เพราะพวกเขาปรากฏบนโลกที่ภูเขาคาไมเอลเพื่อพูดคุยกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านี้เป็นการส่วนตัว (มัทธิว 17:37) เหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นที่ภูเขาคาไมเอลเป็นแบบของการครอบครองหนึ่งพันปีของประชากรแห่งสวรรค์บนโลก เปโตรปรารภว่าจะสร้างพลับพลาสามหลังสำหรับคนเหล่านี้เพื่ออาศัยอยู่บนโลกในเวลานั้น แต่เวลาในการครอบครองบนโลกนี้นั้นยังไม่มาถึง เทศกาลพลับพลาในพระคัมภีร์เล็งถึงการครอบครองหนึ่งพันปีที่เปโตร ยกอบและยอห์นได้เห็นช่วงหนึ่งซึ่งภูเขาคาไมเอล

ทำไมจึงเป็นโมเสสและเอลียาห์

โมเสส แสดงถึงบทบัญญัติ

เอลียาห์ แสดงถึงผู้เผยพระวจนะ

ชาวยิวจะรู้จักชายทั้งสองนี้ในทันที และพวกเขาจะได้รับเกียรติและความเคารพอย่างสูงโดยชาวยิวทุกคน

ข้อพระคัมภีร์ประกาศว่าเอลียาห์จะกลับมาบนโลกก่อนหน้าที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาจะเป็นครั้งที่สอง “ดูเถิด เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมายังเจ้าก่อนวันแห่งพระเจ้า คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพรึงกลัวมาถึง” (มาลาคีย์ 4:5)

“พยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดท้องฟ้าได้ เพื่อไม่ให้ฝนตกในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังเผยพระวจนะ และมีฤทธิ์ทำให้น้ำกลายเป็นเลือดได้ และมีฤทธิ์บันดาลในภัยพิบัติต่างๆ กระหน่ำโลกก็ครั้งก็ได้ตามความปรารถนา”

เอลียาห์เป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าผู้ปิดสวรรค์เพื่อที่ฝนจะไม่ตก อิสราเอลจะรู้จักและยอมรับว่าเขาเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเมื่อเขาเริ่มแสดงถึงฤทธิ์เดชการอัศจรรย์เหนือธรรมชาตินี้

ด้วยฤทธิ์เดชของไม้เท้าอัศจรรย์ โมเสสเปลี่ยนน้ำเป็นเลือดและตีพื้นดินด้วยภัยพิบัติที่นำอิสราเอลออกจากความเป็นทาสของอียิปต์ การกระทำการอัศจรรย์เหล่านี้ก็จะหันอิสราเอลจากใจที่แข็งกระด้างและความไม่เชื่อ

แทบไม่ต้องสงสัยเลยว่าชายทั้งสองคนนี้ คือ เอลียาห์และโมเสส เป็นพยานทั้งสองที่จะปรากฏแก่อิสราเอลในข้อพระคัมภีร์นี้

การเทศนาเรื่องความชอบธรรม

ทรมาณคนบาปที่ปฏิญาณตน

11:7-10 “และเมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่าเขาเสีย

และศพของเขาจะอยู่ที่ถนนในมหานครนั้น ซึ่งตามอุปมาเรียกว่า เมืองไซโดม และเมืองอียิปต์ อันเป็นเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาถูกตรึง

คนหลายชาติ หลายเผ่า หลายภาษา หลายประชาชาติ จะเพ่งดูศพเขาตลอดสามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้เอาศพนั้นใส่อุโมงค์เลย

คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขาและจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมาณคนเหล่านั้นที่อยู่ในโลก ”

พยานทั้งสองเทศนาการกลับใจใหม่และการหันไปสู่ความชอบธรรมในกลุ่มชาวยิวเป็นเวลาเกือบ 3 ½ ปี ในระหว่างเวลานี้ ปฏิบัติของพระคริสต์วุ่นอยู่กับการนำรัฐบาลของโลกให้อยู่ภายใต้การควบคุมของมัน มันอดทนกับการเทศนาของพวกเขาเพื่อประโยชน์ทางการเมือง แต่ตอนนี้มันได้ตั้งตนเองเป็นผู้เผด็จการของโลก มันหันความโกรธของมันหาสองคนนี้ และให้ฆ่าพวกเขา

ประชากรที่ไม่ชอบธรรมของโลกจะเห็นศพของชายสองคนนี้เมื่อพวกเขาถูกทิ้งอยู่บนถนน ที่เป็นเช่นนั้นได้เพราะสัญญาณโทรทัศน์ดาวเทียม

คนบาปดีใจที่การเทศนาเรื่องความชอบธรรมหยุดลงและงานของพระเจ้าถูกต่อต้านอย่างสำเร็จ การเทศนาพระวจนะเป็นการทรมาณพวกเขา พวกเขาเฉลิมฉลองที่ผู้ทรมาณนั้นตายแล้ว

การอัศจรรย์สุดท้าย

11:11-14 “เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่ง ลมปราณจากพระเจ้ก็เข้าสู่ศพของเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก

คนทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ตรัสแก่เขาว่า ‘จงขึ้นมาที่นี่เถิด’ และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมู่เมฆหมู่สวรรค์

และในเวลานั้นก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ และเมื่อนั้นก็ถล่มลงเสียหนึ่งในสิบส่วน มีคนตายเพราะแผ่นดินไหวเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่ก็มีความหวาดกลัวยิ่ง และได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์

วิบัติอย่างที่สองก็ผ่านไปแล้ว ดูเถิด วิบัติอย่างที่สามก็จะมาถึงในไม่ช้านี้แหละ”

ศพของพยานทั้งสองถูกทิ้งไว้บนถนนเป็นเวลา 3 ½ วัน เพื่อให้ผู้ที่กล้ายืนหยัดเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ถอยลง องค์พระผู้เป็นเจ้าให้ลมปราณกลับคืนสู่ร่างกายของพวกเขา และเมื่อฝูงชนเห็นพวกเขาก็มีชีวิตและยืนขึ้น เสียงยินดีของพวกเขากลายเป็นความหวาดกลัวยิ่ง

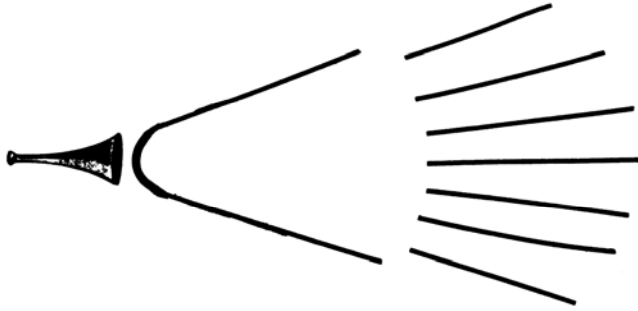
เสียงเรียกมาจากสวรรค์ว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด” และพยานทั้งสองก็ได้รับขึ้นสู่สวรรค์

วิบัติอย่างที่สาม

11:13 แผ่นดินไหวร้ายแรงทำให้เมืองเยรูซาเล็มสิ้นสะเทือน คนบาปร้องออกมาด้วยความกลัว แต่คนที่เหลือซึ่งหนีไปหาพระเจ้าถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์แม้ว่าจะรู้สึกตื่นตระหนก ความน่ากลัวของแผ่นดินไหวยากที่จะอธิบายแต่เป็นประสบการณ์ที่น่ากลัวมาก เมื่อรากฐานของโลกเคลื่อนออกจากใต้เท้าของมนุษย์

นี่เป็นวิบัติอย่างที่สาม ยังมีวิบัติอีกอย่างหนึ่งที่น่ากลัวมากกว่าจะตามมา

แตรคันที่เจ็ด

11:15-18 “และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงหลายๆ เสียงกล่าวขึ้นดังๆ ในสวรรค์ว่า ‘ราชอาณาจักรแห่งพิภพนี้’ ได้กลับเป็นราชอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์

และผู้อาวูโลยี่สิบสี่คนซึ่งนั่งในที่นั่งของตน เบื้องหน้าพระเจ้าก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้า

และทูลว่า ‘ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน ข้าพระองค์ทั้งหลายรำลึกในพระคุณของพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ ทรงเริ่มครอบครองแผ่นดินโลก

เหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระนิเคาะห์ของพระองค์ก็มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว และถึงเวลาประทอนบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้เผยพระวจนะและธรรมิกชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้ใหญ่น้อยและถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำลายคนที่ทำลายแผ่นดินโลก’ ”

เสียงแตรแห่งการพิพากษาสุดท้ายดังขึ้น และผู้อยู่ในสวรรค์ประกาศว่าอาณาจักรของโลกนี้กลายเป็นอาณาจักรของพระเยซูคริสต์

องค์พระผู้เป็นเจ้ายังไม่ได้เสด็จมาเอาชัยขณะที่ทูตสวรรค์ประกาศ แต่ชัดเจนว่าการต่อสู้ทางฝ่ายวิญญาณนั้นทรงชนะแล้ว ใจของผู้ที่เหลือชาวอิสราเอลได้หันไปจากความไม่เชื่อ และแม้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะยังไม่ได้ครอบครองโลก หรือทรงเริ่มการพิพากษาชาติต่างๆ แต่ก็ได้รับการประกาศอย่างเหมาะสมว่าเสร็จสิ้นแล้ว

พระวิหารอันเป็นที่มาของพระพิโรธของพระเจ้า

11:19 “แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิด ในพระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์ แล้วก็มีสายฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก”

ชาติต่างๆ รอคอยการเทพะพิโรธอันเลวร้ายของพระเจ้าซึ่งกำลังจะเทลงบนโลก การเทนั้นเกิดขึ้นโดยตรงจากพระวิหารแห่งพลับพลาในสวรรค์ (ดูวิวรณ์ 15:5-7)

โลกสิ้นสะเทือนอีกครั้งเพราะเสียงฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว เพราะการพิพากษาคนมากมายซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักนั้นกำลังจะเกิดขึ้น

บทที่สิบสอง

ผู้หญิงและบุตรชาย

เรามาชพบกับหัวข้อที่มีการโต้เถียงกันมาก แต่คำตอบที่ถูกต้องว่าผู้หญิงและบุตรชายเป็นใครนั้นมีเพียงคำตอบเดียว วิธีเดียวที่เป็นไปได้ในการหาว่าคนเหล่านี้เป็นใครคือโดยการศึกษาพระคัมภีร์อย่างละเอียด

ผู้หญิง

12:1-2 “มีหมายสำคัญใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ

ผู้หญิงนั้นมีครรภ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด”

ผู้หญิงนี้คือใคร

ประการแรก ผู้หญิงนี้ไม่ใช่บุคคล แต่เป็นสัญลักษณ์ที่ชาติอิสราเอลเข้าใจได้ง่าย ซึ่งคือชาติอิสราเอลที่ได้รับการช่วยกู้หรือคนอิสราเอลที่จะกลับไปปาเลสไตน์ในช่วงสัปดาห์ที่เจ็ดสิบในคำพยากรณ์ของดาเนียล (เรียกกันว่าความทุกข์เวทนา 7 ปี ดูโยเอล 3; เศคาริยาห์ 9:10-16; มัทธิว 24:15-26; ดาเนียล 9:27)

ชาวยิวในแผ่นดินอื่นๆ จะคงเป็นเหมือนเช่นเดิมจนกระทั่งการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ และการกู้อิสราเอลทั้งหมดอย่างแท้จริง (ดูอิสยาห์ 11:11; เอเสเคียล 37:1-28; มัทธิว 24:31)

เหตุผลสำคัญสองประการว่าทำไมผู้หญิงจึงเป็นสัญลักษณ์ของชาติอิสราเอล คือ

1. ในพระคัมภีร์เก่า มักจะกล่าวถึงอิสราเอลว่าเป็นหญิงที่แต่งงานแล้ว อิสยาห์ 54:1-6; เยเรมีย์ 3:1-14
  2. หนังสือโฮเซยาที่ใช้โฮเซยาและโกเมอร์ภรรยาไม่ซื่อสัตย์ของเขาทำให้เห็นภาพอิสราเอลที่ล่วงประเวณี โฮเซยา 2:14-23
- สัญลักษณ์ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และมงกุฏดวงดาวทั้ง 12 ที่อยู่ในวิวรณ์ 12:1 เป็นเหมือนเช่นสัญลักษณ์ในปฐมกาล 37:9-11 ซึ่งความฝันของโยเซฟหมายถึงชาติอิสราเอล โดยโยเซฟเป็นหนึ่งในดวงดาวเหล่านั้น

ความเจ็บปวดของผู้หญิง

ความเจ็บปวดของอิสราเอลในอดีตเป็นแบบของเวลาแห่งการทดลองที่ร้ายแรงซึ่งจะเกิดขึ้นกับอิสราเอลในความทุกข์เวทนา ซึ่งเป็นเวลาที่เลวร้ายที่สุดของอิสราเอล (ดาเนียล 12:1; มัทธิว 24:15-26) ความเจ็บปวดในช่วงเวลาแห่งความลำบากของอิสราเอลนี้มีผลสองประการด้วยกัน

ประการแรก

การคลอดบุตรชายในกลางสัปดาห์ (วิวรณ์ 12:2-5)

เยเรมีย์ 30:6-9 เมื่อศึกษาภาพคำพยากรณ์นี้ จะเห็นว่าผู้หญิงเป็นเพียงสัญลักษณ์เพราะในที่นี้ คนทั้งหลายคร่ำครวญไปอิสราเอลเนื่องจากการเกิดบุตรคนหนึ่ง (ดาเนียล 12:1; อิสยาห์ 66:7-8)

ความเจ็บปวดจะเป็นผลของความกลัวอันเลวร้ายและความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นเมื่อปฏิบัติของพระคริสต์ทำลายสัญญาของตนกับอิสราเอลในกลางสัปดาห์ ผลลัพธ์ของความเจ็บปวดที่เลวร้ายนี้คือว่าบุตรชายที่เกิดจากหญิงนี้จะถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์

พระเจ้าทรงปกป้องผู้หญิงในถิ่นทุรกันดาร

ประการที่สอง

ความเจ็บปวดของผู้หญิงจะนำมาซึ่งการคลอดในเวลาท้ายสัปดาห์

สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเสด็จกลับมาตั้งอาณาจักรของพระองค์และกู้อิสราเอลพ้นจากมือของปฏิปักษ์ของพระคริสต์ในการต่อสู้ที่อาร์มาเกดโดน
อาณาจักรจะถูกตั้งขึ้น (โรม 11:26, 27; วิวรรณ์ 19:11-20; 2 เธสะโลนิกา 1:7-10)

พญานาคถูกทิ้งลงบนโลก

12:3-4 “และมีหมายสำคัญอีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่งมีเจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเจ็ดหัวนั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน

หางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว”

วัตถุประสงค์แรกของซาตาน พญานาคเก่าแก่นั้นคือทำลายบุตรชายเมื่อบุตรนั้นเกิดมา (วิวรณ์ 12:4)

สิ่งที่ไม่สำเร็จเมื่อบุตรชายนั้นได้รับขึ้นไปและมันหันมาหาผู้หญิงผู้คลอดบุตรชายนั้น และนำการข่มเหงที่ร้ายแรงมายังอิสราเอล (ในระหว่างการข่มเหง อิสราเอลหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร) อิสยาห์ 16:1-5; มัทธิว 24:15-22

บุตรชายคือใคร

12:5-6 “หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก แต่เขานำบุตรนั้นขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า ยังพระที่นั่งของพระองค์

และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสำนักซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน”

บางคนเข้าใจว่าบุตรชายนี้คือพระเยซูคริสต์

ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ลำดับที่ต่อเนื่องของหนังสือวิวรณ์ก็จะหายไปหมด เพราะเหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่แทรกเข้ามาในสิ่งที่เป็นการพยากรณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งจะหมายความว่าตอนนี้เรากลับไปเหตุการณ์ที่อยู่นอกบริบทของส่วนนี้ของหนังสือ เพราะตอนนี้เราอยู่ใน “เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้า”

ถ้าหมายถึงพระเยซูคริสต์จริง ก็หมายความว่าเหตุการณ์ทั้งหมดจากวิวรณ์ 1:1-2 ต้องสำเร็จก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จขึ้นไป แต่เหตุการณ์แวลด์อมวิวรณ์ 12 ไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์แวลด์อมการประสูติของพระเยซูคริสต์ โดยมารีย์หญิงพรหมจารี

ข้อเท็จจริงว่าบุตรนั้นได้รับขึ้นไปเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่หลายคนใช้เพื่อกล่าวว่าบุตรชายหมายถึงพระเยซูคริสต์

แต่พระเยซูคริสต์ไม่ได้รับขึ้นไปเมื่อบังเกิด หรือเมื่อเป็นเด็ก แต่มีชีวิตรอยู่ 33 ปี วายพระชนม์และจากนั้น ได้ทรงรับขึ้นไปซึ่งไม่สอดคล้องกับวิวรณ์ 12 นอกจากนี้ ยอห์นไม่จำเป็นต้องให้ทูตสวรรค์มาแสดงให้เขาเห็นการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์ซึ่งเกิดขึ้นแล้ว เพราะเขาเห็นด้วยตนเองในเวลา 60 ปีก่อนเวลานี้

“ผู้จะครอบครองด้วยคทาเหล็ก” หลายคนกล่าวว่าหมายถึงพระเยซูได้เท่านั้น คำว่า “คทาเหล็ก” หมายถึงอำนาจเหนือประชาชาติ แต่ผู้ที่ได้รับขึ้นไปทุกคนมีอำนาจนี้กับพระคริสต์

ธรรมิกชนในพระคัมภีร์เก่า (สดุดี 149:6-9; มัทธิว 8:11, 12)

คริสตจักร (มัทธิว 19:28; 1 โครินธ์ 4:8; 2 ทิโมธี 2:12)

144,000 คน (วิวรณ์ 7:1-8; วิวรณ์ 14:1-5)

ธรรมิกชนระหว่างความทุกข์เวทนา (วิวรณ์ 20:4-6)

บางคนเข้าใจว่าบุตรชายคือคริสตจักร

ผู้ที่เข้าใจว่าบุตรชายคือคริสตจักรยึดตามทฤษฎีนี้เพราะรู้สึกว่าการค้นที่เจ็ดของวิวรณ์ 11:13-14, 18 เป็นบุตรสุดท้ายที่เป่าเมื่อคริสตจักรได้ทรงรับขึ้นไป

วิวรณ์ของพระคัมภีร์เกี่ยวกับตรศันที่เจ็ดคืออะไร

ประการแรก ตรศันที่เจ็ดไม่ใช่ตรศันสุดท้าย จะมีตรศันอื่นๆ ที่ตั้งขึ้นในความทุกข์เวทนา (อิสยาห์ 27:12; เศฟันยาห์ 1:16-19; เศคาริยาห์ 9:14, 15)

ความแตกต่างระหว่างตรศันของพระเจ้าที่รับคริสตจักรขึ้นไปกับตรศันที่เจ็ดคืออะไร

ตรศันหนึ่งเป็นตรศันของพระเจ้า

อีกตรศันหนึ่งเป็นตรศันของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด

ตรศันหนึ่งเพื่อประกาศเหตุการณ์เดียวที่เกิดขึ้นในพริบตาเดียว (1/40 ของวินาที) (1โครินธ์ 15:51-58)

อีกตรศันหนึ่งเพื่อประกาศเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเวลาหลายวัน (วิวรณ์ 10:7)

ตรศันหนึ่งเป็นตรศันแห่งการอวยพร

อีกตรศันหนึ่งเป็นตรศันแห่งวิบัติ (วิวรณ์ 8:3; 12:12)

ตรศันหนึ่งนำเราไปสู่การเริ่มต้นของความทุกข์เวทนา

อีกตรศันหนึ่งอยู่ระหว่างกลางของความทุกข์เวทนา

ตรศันหนึ่งอยู่ก่อนหน้าธรรมิกชน (มีตัวแทนคือผู้อาวุโส 24 คน) จะถูกรับขึ้นไป (วิวรณ์ 4:1)

อีกตรศันหนึ่งหลังจากผู้อาวุโสอยู่ในสวรรค์ (วิวรณ์ 14:3)

ตรศันหนึ่งอยู่ก่อนหน้าตราประทับเจ็ดดวงและตรศันแรกจะตั้งขึ้น (วิวรณ์ 6:1-9, 21)

อีกตรศันหนึ่งหลังจากสิ่งเหล่านั้น

มีการทรงรับขึ้นไปมากกว่าหนึ่งครั้ง

บางคนเข้าใจว่ามีการทรงรับขึ้นไปเพียงครั้งเดียวในการฟื้นขึ้นมาครั้งแรก ดังนั้นการทรงรับขึ้นไปนี้จะต้องเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์

ความจริงคือว่าเจ้าสาวของพระคริสต์เป็นการทรงรับขึ้นไปครั้งแรก (1เธสะโลนิกา 4:13-18; วิวรณ์ 4:1)

การทรงรับขึ้นไปนี้เป็นตรศันครั้งแรกในหลายๆ ครั้งที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการฟื้นจากความตายเป็นครั้งแรก

นอกจากการทรงรับนี้ จะมีการทรงรับบุตรชายขึ้นไป (วิวรณ์ 7:1-3; 12:5; 14:1-5)

การทรงรับธรรมิกชนระหว่างความทุกข์เวทนา (วิวรณ์ 6:9-11; 7:9-17; 15:2-4; 20:4)

การทรงรับพยานทั้งสอง (วิวรณ์ 11:3-13)

ข้อความข้างต้นนั้นสอนและกล่าวว่ามีการทรงรับขึ้นไปมากกว่าหนึ่งครั้ง ซึ่งจำเป็นต่อการทำให้เข้าใจได้ชัดว่าเปาโลหมายความว่าอย่างไรเมื่อกล่าวว่า “ทุกคนจะเป็นไปตามลำดับ” (1โครินธ์ 15:20-23)

ภาษากรีกสำหรับคำว่า “ลำดับ” คือ “ทากมา” (tagma) และปรากฏเพียงครั้งเดียวในที่นี้ เป็นคำที่ใช้ในศัพท์พจนานุกรมเพื่อหมายถึงกลุ่มทหารและกองทัพ (กันดารวิถี 2:2; 2ซามูเอล 23:13)

คำนี้หมายถึงกลุ่มหรือคณะบุคคล ในการที่ทุกคนจะได้รับการทรงรับขึ้นไป “ตามลำดับ” หรือกลุ่มของตนได้ จะต้องมีการกลุ่มผู้ที่ได้รับการไถ่ต่างๆ ที่รอดและได้ทรงรับขึ้นไปในเวลาที่แตกต่างกัน

ลักษณะที่แท้จริงของบุตรชาย

พระเจ้าทรงเรียกชนชาติอิสราเอลออกมาไม่ใช่เพื่อเป็นผู้ได้รับวางใจในบทบัญญัติและสายโลหิตของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น แต่ก่อให้เกิดชาติที่กล้าใจใหม่ทางพระเยซูคริสต์ซึ่งสามารถปกครองโลกนี้ได้

อิสราเอลไร้ผลทางฝ่ายวิญญาณในช่วงประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา แต่ในตอนปลายยุคใกล้เข้ามา ความไร้ผลนั้นสิ้นสุดลง (อิสยาห์ 54:1-7; กิจการ 15:16-18; อิสยาห์ 66:7-10)

เวลานี้เป็นเวลาที่ยิสราเอลจะให้ผลแรกทางฝ่ายวิญญาณแก่พระเจ้า

บุตรชายเป็นผลแรกนั้นและเป็น 144,000 คนที่ได้รับตราประทับเป็นของพระเจ้า

หลักฐานตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนี้คืออะไร

1. มีชื่อพระคัมภีร์มากมายที่พิสูจน์ว่าผู้หญิงหมายถึงอิสราเอล อิสราเอลไม่อาจให้กำเนิดกลุ่มชาวต่างชาติได้ เธอไม่สามารถให้กำเนิดบุคคลหนึ่งได้ มีเพียงบุคคลเท่านั้นที่สามารถทำได้

เนื่องจากผู้หญิงเป็นตัวแทนของกลุ่มคน เธอจึงต้องให้กำเนิดกลุ่มคนหนึ่งออกมา

คน 144,000 เป็นกลุ่มคนนี้ตามที่บรรยายและประทับตราไว้ในวิวรณ์ 7

2. มีกลุ่มธรรมิกชนแห่งสวรรค์ที่ได้รับการไถ่สี่กลุ่มนับจากอาดัมจนถึงการฟื้นจากความตายครั้งแรก เมื่อกลุ่มหนึ่งครบถ้วน การรวบรวมกลุ่มถัดมาก็เริ่มต้นขึ้น

1. ธรรมิกชนในพระคัมภีร์เก่า (มัทธิว 11:1-2)

2. ธรรมิกชนในคริสตจักร (1โครินธ์ 12:27-28; เอเฟซัส 1:20-23)

3. ชาว ยิว 144,000 คน กลุ่ม แยก จาก กลุ่ม อื่น ๆ (วิวรณ์ 7:1-8; 14:5)

4. ธรรมิกชนระหว่างความทุกข์เวทนาจำนวนมาก กลุ่มที่แตกต่างจากทั้งสามกลุ่มข้างต้น (วิวรณ์ 7:9-17; 14:13; 15:2-4; 20:4)

คนทั้ง 144,000 นี้เป็นผลแรกของผู้ที่รับขึ้นไปออกจากความทุกข์เวทนาและเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นขึ้นจากความตายเป็นครั้งแรก

3. บุตรชายเป็นตัวแทนของกลุ่มธรรมิกชนที่มีชีวิตอยู่เท่านั้น ดังนั้นจึงไม่อาจเป็นเจ้าของซึ่งประกอบด้วยคนตายและคนเป็น พยานาคมาบุตรชายได้อย่างไรถ้าบุตรชายนั้นประกอบด้วยคนที่ตายแล้ว หรือแม้แต่คนที่ฟื้นขึ้นจากความตาย เป็นไปไม่ได้เลย จึงพิสูจน์ได้ว่าบุตรชายเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่มีชีวิตอยู่เท่านั้น ผู้ซึ่งยังอยู่ในกายธรรมชาติซึ่งมีโอกาสที่จะถูกฆ่าได้

ดังนั้น จึงตัดธรรมิกชนในพระคัมภีร์เก่า ธรรมิกชนในคริสตจักร และธรรมิกชนระหว่างความทุกข์เวทนาออกไปได้

มีกลุ่มคนที่ได้รับการไถ่อีกกลุ่มเดียวเหลืออยู่ และกลุ่มเดียวที่ประกอบไปด้วยธรรมิกชนที่มีชีวิตอยู่อย่างแท้จริงคือชาวยิว 144,000 คนซึ่งจะได้รับประทับตราให้ผ่านพันธนาการพิพากษาของแตรหกคันแรก และผู้จะได้รับขึ้นไปเมื่อเป่าแตรคันที่เจ็ดในฐานะบุตรชาย

เราเห็นพวกเขาอยู่ในสวรรค์ตลอดสามปีครึ่งหลัง ดังนั้น พวกเขาต้องถูกรับขึ้นไปในตอนกลางสัปดาห์ (วิวรณ์ 14:1-5)

พระเจ้าจะปกป้องบุตรชายคือชาวยิวอิสราเอล 144,000 คนนี้อย่างอัศจรรย์จากพยานาคและปฏิปักษ์ของพระคริสต์ เมื่อปฏิปักษ์ของพระคริสต์ละเมิดสัญญาของมัดกับอิสราเอล ในตอนกลางสัปดาห์ โดยจับมันขึ้นไปยังพระที่นั่งของพระองค์

ถ้าคน 144,000 คนไม่ได้รับขึ้นไปในฐานะบุตรชาย เช่นนั้นพวกเขาจะได้รับการทรงรับขึ้นไปได้อย่างไรและเมื่อไร

วิหารหินในเพตรา ในดินแดนเอโดม

รูปภาพจากห้องสมุด Forbes เมืองนอร์ธแรมตัน เมืองแมสซาชูเซตส์ และนำมาใช้โดยได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

เพทราซ่อนอยู่ในหุบเขาหินของเอโดม เป็นเมืองที่แปลกและน่าพิศวงที่สุดในโลกเมืองหนึ่ง ยังไม่ได้รับการสำรวจอย่างที่ถ้วน วิหาร และหลุมฝังศพแกะสลักขึ้นจากหินแข็ง

ถ้าคนทั้ง 144,000 ไม่ใช่บุตรชายแล้ว ประวัติศาสตร์ของบุตรชายก็ไม่สมบูรณ์ และถ้าการรับบุตรชายขึ้นไปไม่ใช่การทรงรับคนทั้ง 144,000 ขึ้นไปแล้ว ข้อล้าลึกก็ซ่อนเร้นการทรงรับคนทั้ง 144,000 รวมทั้งจุดหมายและตำแหน่งบุตรชายที่พระที่นั่งด้วย

เมื่อเราเชื่อว่า 144,000 คนเป็นบุตรชาย และยอห์นเห็น 144,000 คนได้รับขึ้นสู่สวรรค์ในฐานะบุตรชายในวิวรณ์ 12:5 และประวัติศาสตร์ของบุตรชายสำเร็จในวิวรณ์ 14:1-5 ก็จะไม่มีความลึกซึ้งและคำถามใดๆ อีก

144,000 คนเป็นผลแรกของพระเจ้าและพระเมษโปดก

วิวรณ์ 14:4

คนทั้ง 144,000 จะเป็นผลแรกของพระเจ้าจากอิสราเอลในขณะที่การเก็บเกี่ยวที่แท้จริงของอิสราเอลจะเกิดขึ้นในตอนปลายของความทุกข์เวทนาเมื่อชนชาติจะเกิดขึ้นในเวลาเดียว (อิสยาห์ 66:7, 8; โรม 11:26, 27)

เนื่องจากผลแรกของการเก็บเกี่ยวในพระคัมภีร์เก่าเป็นของพระเจ้าและใช้ตามการพิจารณาของพระองค์ ดังนั้นผลแรกเหล่านี้ของอิสราเอลทั้งปวงจึงอุทิศให้เป็นพิเศษแก่พระเจ้าและการรับใช้พระองค์

การเก็บเกี่ยวหลังจากรวบรวมผลแรก ถูกทิ้งไว้เพื่อค้ำจุนชีวิตทางธรรมชาติเพื่อที่พระเจ้าจะทรงทำการเก็บเกี่ยวอิสราเอลในฐานะประชากรบนโลกเพื่อรับใช้ เพื่อเป็นปัจจัยในการค้ำจุนชีวิตทางธรรมชาติของโลก (อิสยาห์ 9:6, 7; ลูกา 1:32-35; วิวรณ์ 21, 22)

สงครามในสวรรค์

12:7-12 “ขณะนั้นเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล กับเทพบริวารของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับบริวารของมันก็ต่อสู้”

แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย

พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่ามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลกก็ถูกผลักทิ้งลงไป พญานาคและบริวารของมันถูกผลักทิ้งลงไปบนแผ่นดินโลก

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า 'บัดนี้ความรอดและฤทธิ์เดชและราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงไปแล้ว'

เขาเหล่านั้นขณะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และเพราะคำพยานของพวกเขาเอง เพราะเขาไม่ได้เสียสละที่จะพลีชีพของตน

ฉะนั้นสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์จึงรื่นเริงยินดีเกิด แต่วิบัติจะมีแก่แผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่ามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย"

บางคนคิดว่าที่ตั้งใหญ่ของซาตานอยู่ในนรก แต่มันไม่เคยอยู่ที่นั่น พระคัมภีร์เพียงแต่บอกถึงสถานที่และตำแหน่งของมัน มันเป็นเจ้าของยานอากาศ (เอเฟซัส 2:2; 6:12)

มันมาหอคัมภีร์ผู้เป็นเจ้าในฐานะผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้อง แต่เวลาของมันมาถึง และมันเผชิญหน้ากับกองทัพทูตสวรรค์แห่งสวรรค์ซึ่งนำโดยอัครทูตอัครบิดรมีคาเอล

ในการต่อสู้สุดท้ายเพื่ออำนาจสูงสุดของสวรรค์ ซาตานผู้หลอกลวงร้ายกาจถูกทิ้งลงมาในโลก สวรรค์ได้รับการชำระและสงครามสุดท้ายที่จะชำระโลกกำลังจะเกิดขึ้น

วิบัติแก่โลก

ข้อ 12 มารมายังโลกด้วยความโกรธ และวิบัติแก่ผู้ที่อยู่ในโลกเมื่อมันแก้แค้นมนุษย์ทั้งปวง มันรู้ว่ามันกำลังจะถูกขังในบึงไฟและมันมีใจต้องการทำลายทุกคนที่สามารถทำได้ในเวลาที่มีเหลืออยู่

การข่มเหงของอิสราเอล

12:13-17 "เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกผลักทิ้งลงไปบนแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ไล่ตามหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น

แต่พระเจ้าทรงประทานปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงนั้น เพื่อให้นางบินหนีพญานาคเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดูตลอดวาระหนึ่งและสองวาระและครึ่งวาระ

งูนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนแม่น้ำไหลตามหญิงนั้น เพื่อจะให้พัดหญิงนั้นไป

แต่แผ่นดินก็ได้ช่วยหญิงนั้นไว้ได้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วสูบน้ำที่พ่นออกจากปากพญานาคนั้นลงไป

พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู และมันก็ได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล"

เราได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่บรรยายไว้ที่นี้เมื่อซาตานในความโกรธของมันพยายามที่จะทำลายอิสราเอล
ซาตานรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งเพื่อปกครองโลกทางผู้ที่เหลือซึ่งกลับใจใหม่ มันจึงแสวงหาคนเหล่านั้น
องค์พระผู้เป็นเจ้านำอิสราเอลเข้าสู่การซ่อนตัวเหมือนพระองค์ทรงนำอิสราเอลออกจากการข่มเหงของฟาโรห์บนปีกนก
อินทรีหลายพันปีก่อน (อพยพ 19:4; เฉลธรรมบัญญัติ 32:11, 12)

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปกป้องอิสราเอลในเวลาที่คุณที่เหลือหนีไปสู่โมอับและการปกป้องในถ้ำของเพทรา
ปฏิบัติของพระคริสต์ต้องหยุดการดำเนินการของมันเมื่อมีข่าวมาว่ากองทัพที่ยิ่งใหญ่กำลังจะต่อสู้มัน (ดาเนียล 11:44,

45)

การขึ้นมาของอาณาจักรสัตว์ร้าย

13:1-2 “และข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทพระเจ้าจาร์กไว้ที่หัวของมัน

สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น ตัวเหมือนเสือดาว และตีนเหมือนตีนหมี และปากเหมือนปากสิงห์ และพญานาคได้ให้ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และที่มั่งของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น”

ข้อพระคัมภีร์นี้เป็นการสำเร็จสุดท้ายของนิมิตของดาเนียลตามที่อธิบายไว้ในดาเนียล 7:1-8 ในการที่จะเข้าใจข้อความนี้ได้อย่างแท้จริง จะต้องเปรียบเทียบข้อความนี้กับคำพยากรณ์เหล่านี้ของดาเนียล

“ในปีต้นแห่งรัชกาลเบลชัสซาร์กษัตริย์เมืองบาบิโลน ดาเนียลมีความฝันและนิมิตผุดขึ้นในศีรษะของท่าน เมื่อท่านนอนอยู่ในที่นอนของท่าน ท่านจึงบันทึกความฝันนั้นไว้ และบรรยายเนื้อเรื่องนั้น

ดาเนียลกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตเวลากลางคืน และดูเกิด ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้ปลุกปั่นทะเลใหญ่นั้น

และสัตว์มหึมาสี่ตัวได้ออกมาจากทะเล ต่างตัวต่างกัน

ตัวแรกเหมือนสิงห์มีปีกนกอินทรี เมื่อข้าพเจ้ามองดูนั้น ขนปีกก็ถูกถอนออกไป และมันถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน และให้ยืนสองเท้าเหมือนคน และมอบใจของมนุษย์ให้แก่มัน

และดูเกิด มีสัตว์อีกตัวหนึ่งเป็นตัวของสองเหมือนหมี มันขยับตัวข้างหนึ่ง มีกระดูกซี่โครงสามซี่อยู่ในปากของมันระหว่างซี่ฟัน มีเสียงบอกมันว่า ‘จงลุกขึ้นกินเนื้อให้มากๆ’

ต่อจากนี้ไป ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตกลางคืน และดูเกิด สัตว์ตัวที่สี่มันร้ายกาจและเป็นที่น่ากลัวและแข็งแรงยิ่งนัก มันมีฟันเหล็กมหึมา มันกินและหักเป็นชิ้นๆ และกระเทิบสิ่งที่เหลือกินนั้นเสีย มันต่างกับสัตว์อื่นทั้งหมดที่อยู่ก่อนมัน มันมีเขาสิบเขา

แต่กระนั้น นั่นไม่ใช่จุดจบ เราได้อ่านในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ว่าในตอนสิ้นยุค อาณาจักรโรมที่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ปกครองนั้นจะปกครองโลกอีกครั้ง

บริเวณดินแดนเดิมขยายจากแม่น้ำยูเฟรติสที่ไหลไปทั่วยุโรปตอนใต้ ประเทศต่างๆ 10 ประเทศจะเกิดขึ้นมาอีกครั้งจากบริเวณนี้เพื่อตั้งอาณาจักรโรมที่ฟื้นฟูขึ้นมา

ขอให้เราทบทวนอีกครั้งเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของแผ่นดินของปฏิปักษ์ของพระคริสต์นี้ อาณาจักรนี้จะผ่านสามขั้นตอนหลักเพื่อไปยังสถานที่ของอำนาจสูงสุดของโลก

1. สหภาพของแผ่นดินทั้ง 10 คือเท้าและนิ้วเท้าของภาพเนบูคัดเนสซาร์ (ดาเนียล 2:41; 7:17-27)
ลักษณะของรัฐบาลต่างชาติสุดท้ายนี้จะอ่อนแอ เป็นเหล็กผสมกับโคลน ธาตุทั้งสองนี้ผสมกันแต่ไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
2. รัฐบาลรวมกันเป็นหนึ่งเมื่อปฏิปักษ์ของพระคริสต์เข้าแทนที่กษัตริย์สามองค์ ผู้เผยพระวจนะปลอมซึ่งเป็นผู้นำที่หันไปจากความจริงของคริสตจักรของโลก รวมทั้งคริสตจักรที่หันไปจากความจริงจะจงรักภักดีแก่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ ซึ่งจะทำให้มันมีอำนาจควบคุมทางศาสนาและทางการเมืองของโลก (ดาเนียล 7; วิวรณ์ 13:11-18)
3. ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ซึ่งเป็นผู้เผด็จการที่สูงสุดของอาณาจักรโรมที่ฟื้นฟูขึ้นมาจะปกครองทั้งโลก (ดาเนียล 7:23; วิวรณ์ 13:7-8)

ลักษณะการปกครองของปฏิปักษ์ของพระคริสต์

13:2 “สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น ตัวเหมือนเสือดาว และตีนเหมือนตีนหมี และปากเหมือนปากสิงห์ และพญานาคได้ให้ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น”

บางคนคาดการณ์ว่าสัตว์ร้ายเหล่านี้หมายถึงรัฐบาลโลกในเวลาสุดท้าย อันได้แก่ สหรัฐฯ เกาหลีเหนือ รัสเซีย ฯลฯ แต่การคาดการณ์เช่นนี้ไม่มีข้อสนับสนุนจากพระคัมภีร์เลย จึงไม่มีมูลความจริง

นี่เป็นการบรรยายถึงอำนาจที่ยิ่งใหญ่และความมั่งร่ำรวยของอาณาจักรโรมที่ฟื้นฟูขึ้นมา

สัตว์ร้ายเหล่านี้เป็นสัตว์ร้ายที่อยู่ในนิมิตในเวลากลางคืนที่ดาเนียลเห็นในดาเนียล บทที่ 7 ในที่นี้ ดาเนียลเห็นลักษณะสัตว์ร้ายของอาณาจักรต่างๆ ที่จะมีอำนาจปกครองโลกในระหว่าง “เวลากำหนดของคนต่างชาติ” โลกนี้มองว่าอาณาจักรโลกเป็นเหมือนภาพของเนบูคัดเนสซาร์ คือประเทศแห่งทอง เงิน ทองแดง เหล็ก ประเทศต่างๆ ที่มีลักษณะภายนอกเป็นประเทศที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ แต่ดาเนียลในนิมิตเวลากลางคืนเห็นประเทศเหล่านี้ตามที่เป็นจริงๆ คือ เป็นสัตว์ร้ายที่ไร้ความปราณี โหดร้าย เป็นมือสังหารเหยื่อ

ข้อความของข้อพระคัมภีร์ที่เรากำลังศึกษาคือแผ่นดินโลกสุดท้ายนี้โหดเหี้ยมยิ่งใหญ่มากกว่าแผ่นดินก่อนๆ ที่ผ่านมา แผ่นดินโลกนี้จะถูกปกครองโดยสัตว์ร้ายที่มีลักษณะประกอบกันขึ้นจากสัตว์ร้ายอื่นๆ ก่อนหน้านั้น วิบัติจึงมีแก่คนเหล่านั้นที่อยู่ภายใต้ความโกรธที่ไร้ความปราณีของมัน

พระเจ้าทรงกลายเป็นกษัตริย์

วันสุดท้ายนี้ อาณาจักรโรมที่ปกครองโดยปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะเผาผลาญโลกทั้งหมดเมื่อพระเยซูเสด็จกลับสู่โลกอีกครั้ง องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาเมื่อฝูงชนชาวโรมเหยียบย่ำเยรูซาเล็ม เมื่อกองทัพของโลกเห็นการปรากฏของพระองค์ จะหันจากการทำลายเยรูซาเล็มไปสู่การทำลายองค์พระผู้เป็นเจ้าและกองทัพของพระองค์ แต่ในครั้งนี้จะต่างออกไป พระเมษโปดกของพระเจ้าจะเสด็จมาเป็นสิ่งพิสดาร พระองค์จะไม่อยู่เพียงลำพังแต่กองทัพของพระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับพระองค์ และอาณาจักรโรมจะล่ม แผ่นดินของโลกนี้จะกลายเป็นแผ่นดินของพระเจ้า (วิวรณ์ 19:11-16)

ปฏิบัติของพระคริสต์

13:3 “หัวๆ หนึ่งของมันดูเหมือนถูกฟันปาดตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์รายนั้นไปด้วยความ
อัศจรรย์ใจ

หลายคนเข้าใจว่าข้อความนี้หมายถึงข้อเท็จจริงว่าปฏิบัติของพระคริสต์คือผู้นำโลกที่ฟื้นขึ้นมาจากอดีต เช่น นิโร ดิโอ คลีเซียน ฯลฯ ซึ่งไม่ใช่การแปลความที่ชัดเจนของข้อความนี้ ดูเหมือนว่าการอ้างนี้เกี่ยวข้องกับกับการฟื้นขึ้นมาของอาณาจักรโรมเก่ามากกว่า ไม่ใช่กษัตริย์ของอาณาจักรดังกล่าว อาณาจักรโรมมีอยู่เสมอมาในประเทศต่างๆ แต่รูปแบบอาณาจักรนั้นเสื่อมหายไป หรืออีกนัยหนึ่งคือ “หัวๆ หนึ่งของมันดูเหมือนถูกฟันปาดตาย” เป็นการอัศจรรย์ที่แท้จริงที่ “หัว” กลับคืนมา และมีผู้ปกครองอาณาจักรโรมอีกครั้ง นั่นคือ สัตว์ร้าย ผู้ซึ่งจะก่อกำเนิดของโรมมาสู่การปกครองโลกอีกครั้ง

การนมัสการสัตว์ร้าย

13:4-10 “เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคเพราะพญานาคได้ให้อำนาจแก่สัตว์รายนั้น เขาได้บูชาสัตว์รายนั้น กล่าวว่า ‘ใครจะเปรียบ
ปานสัตว์นี้ได้ และใครสามารถจะสู้รบกับสัตว์นี้ได้’

สัตว์รายนั้นมีปากที่พูดคำจาบจ้วงและหมิ่นประมาทพระเจ้า และทรงยอมให้มันใช้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน

มันกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า ต่อพระนามของพระองค์ ต่อสถานที่สถิตของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์

ทรงยอมให้มันทำสงครามกับธรรมิกชน และชนะเขา ทรงประทานให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกเผ่า ทุกชาติ ทุกภาษา และทุก
ประชาชาติ

และคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์รายนั้น เว้นแต่คนทั้งปวงที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลง
พระชนม์ ซึ่งบันทึกไว้ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก

ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด

ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเชลย ผู้นั้นก็ต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดฆ่าเขาด้วยดาบ ผู้นั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความ
อดทนและความเชื่อที่พวกธรรมิกชนจะต้องมี”

ขั้นสุดท้ายของการที่มนุษย์หันไปจากความจริงคือการยอมรับปฏิบัติของพระคริสต์ว่าเป็นพระเจ้าของตนโดยการให้
เกียรติปฏิบัติของพระคริสต์ด้วยการนมัสการ

จุดนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการที่พระพิโรธของพระเจ้าจะเทลงมาในความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่หรือเวลา 3 ½ ปีสุดท้ายของ
ความทุกข์ใจของยาโคบ (เยเรมีย์ 30:7)

ตอนนี้ ปฏิบัติของพระคริสต์ขึ้นเป็นผู้นำทางการเมืองของโลก การแสดงอำนาจเผด็จการเปิดเผยให้เห็นลักษณะที่
แท้จริงของมัน

เหมือนเช่นผู้นำอาณาจักรของโรมในสมัยก่อน ปฏิบัติของพระคริสต์จะเป็นทราชาย์ที่ปกครองด้วยกำปั้นเหล็ก

ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะข่มเหงและทำลายธรรมิกชนในสมัยความทุกข์เวทนา
มันไม่เพียงต้องการให้คนส่วนใหญ่มีสสารตนเช่นพระเจ้าเท่านั้น แต่ต้องการให้ทุกคนล้มลง และนมัสการมันและรูปปั้น
ของมัน

ตอนนี้ปฏิปักษ์ของพระเจ้าเริ่มสงครามอย่างมุ่งมั่นที่จะกำจัดธรรมิกชนของพระเจ้าทั้งหมด

สัตว์ร้ายออกจากโลก

13:11-15 “แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินมีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค

มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนและต่อหน้า มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มี
แผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว

สัตว์ร้ายนี้แสดงหมายสำคัญใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย

มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยหมายสำคัญนั้น ซึ่งทรงยอมให้มันกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้คน
ทั้งหลายที่แผ่นดินโลก สร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้ายที่ถูกฟันด้วยดาบแต่ยังไม่ตายนั้น

ทรงยอมให้มันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์นั้นพูดได้ และให้มันอำนาจที่จะกระทำให้บรรดาคนที่
ไม่ยอมบูชารูปสัตว์นั้น ถึงแก่ความตายได้”

ซาตานมีมนุษย์อีกคนหนึ่งใช้อำนาจของมันซึ่งตอนนี้ได้เปิดเผยออกมาแล้ว สัตว์ร้ายตัวที่สองนี้คือผู้เผยพระวจนะปลอม
โลกตื่นตะลึงเพราะการอัศจรรย์และหมายสำคัญต่างๆ ที่มันกระทำ แม้กระทั่งการเรียกไฟให้ตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโล
ต่อสายตาของมนุษย์ทั้งหลาย

ลักษณะของมันเหมือนแกะ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามันเป็นผู้นำในทางศาสนา มันล่อเลียนพระเมสสิยาห์ที่แท้จริงของพระเจ้า
แต่ในความเป็นจริงแล้ว มันเป็นทูตของซาตาน

คริสตจักรของโลก

ผู้เผยพระวจนะปลอมแสดงตนเป็นจริงตามชื่อเรียกของมัน ในฐานะหัวหน้าระบบคริสตจักรของโลก มันให้การสนับสนุน
พระเมสสิยาห์ปลอม ซึ่งเป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์ อย่างเต็มที่

ด้วยการอัศจรรย์อันมาจากซาตานของมัน มันชักจูงชายและหญิงที่ได้รับการสถาปนาจากพระเจ้า และให้อำนาจของตน
กับปฏิปักษ์ของพระคริสต์อย่างเปิดเผย

ก้าวสุดท้ายของมันในการสนับสนุนสัตว์ร้ายตัวแรกคือมันชักจูงคนทั้งหลายให้สร้างรูปจำลองของผู้ปฏิปักษ์ของพระคริสต์

ด้วยอำนาจอันมาจากซาตาน ผู้เผยพระวจนะปลอมทำให้ทั้งโลกตื่นตะลึงเมื่อมันให้อำนาจแก่รูปนั้นเพื่อที่มันจะมีชีวิตและพูดได้ การนี้เป็นหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่บันทึกไว้เกี่ยวกับอำนาจของซาตาน รูปจำลองนี้ถูกทำให้มีชีวิตขึ้นมา มนุษย์ทุกคนจึงก้มลงและนมัสการรูปเคารพนี้ซึ่งมีอำนาจที่จะมีชีวิตและพูดได้ ผู้ที่ปฏิเสธที่จะนมัสการรูปเคารพจะถูกฆ่าด้วยดาบ

เครื่องหมายของสัตว์ร้าย

ก้าวสุดท้ายของการแสวงหาของผู้ปฏิบัติของพระคริสต์ที่จะมีอำนาจเหนือมนุษย์ทั้งปวงมีกล่าวถึงอยู่ในคำประกาศนี้ 13:16-17 “และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมี และคนจน ไทและทาสให้รับเครื่องหมาย ไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา

เพื่อให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น ซึ่งเป็นชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน

ด้วยคำประกาศที่สำคัญนี้ ทั้งโลกจะไปถึงจุดที่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของปฏิปักษ์ของพระคริสต์

666

13:18 “ในเรื่องนี้ จงใช้สติปัญญาให้ดี ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก”

ด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ โลกนี้ดูเหมือนว่าจะพร้อมต่อการทำให้แผนการยิ่งใหญ่ของซาตานที่จะควบคุมโลกนี้สำเร็จ ด้วยการควบคุมการค้าทั้งหมด มันยกเลิกระบบเงินตรา มีแต่ผู้ที่ยอมที่จะมีเครื่องหมายของมันเท่านั้นที่จะซื้อหรือขายได้

บทที่สิบสี่

พระเมษโปดก และ 144,000 คน

14:1-5 “ข้าพเจ้าได้แลเห็น และคูเอ็ด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีพระนามของพระองค์ และพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากสวรรค์ ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น เสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินนั้น เหมือนเสียงพวง ดิดพิณกำลังเล่นพิณอยู่

คนเหล่านั้นร้องเพลงบทใหม่ หน้าพระที่นั่งหน้าสวรรค์ทั้งสี่นั้นและหน้าพวกผู้อาวุโสไม่มีใครสามารถร้องเพลงบทนั้นได้ นอกจาก คนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ที่ได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก

คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ติดตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงไถ่จากมวลมนุษย์ เพื่อเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก

ปากเขาไม่กล่าวคำมุสาเลย เพราะเขาไม่ต่างพร้อยเลย”

ภาพเหตุการณ์ที่ยอห์นเห็นในเวลานั้นอยู่ในสวรรค์ ผู้ที่เขาเห็นคือพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ซึ่งเป็นพระเมษโปดกของพระเจ้า และมีคน 144,000 คนอยู่กับพระองค์

บางคนสอนว่าเป็นข้อพระคัมภีร์ซึ่งพยากรณ์ถึงช่วงเวลาการครอบครองหนึ่งพันปี พวกเขาบอกว่าเหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นชัยชนะสุดท้ายของพระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์จะเสด็จกลับมาบนโลก และประทับที่ภูเขาศิโยน ในเวลานั้น คน 144,000 คนจะเข้าร่วมกับพระองค์ แต่เหตุการณ์นี้ไม่ได้สอดคล้องกับเนื้อหาของข้อพระคัมภีร์นี้

วิธีว่า “ภูเขาศิโยน” เมื่อพบอยู่ในพระคัมภีร์แสดงถึงเยรูซาเล็มใหม่เสมอคำว่า “ศิโยน” คำเดียวหมายถึงเยรูซาเล็มบนโลก ฮีบรู 12:18-22 แสดงภาพบรรยายถึงภูเขาศิโยนแห่งสวรรค์ ข้อ 22 กล่าวว่า

“แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาศิโยน และมาถึงนครของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์คือเทพนครเยรูซาเล็ม และมาถึงที่ชุมนุมทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้”

ในข้อพระคัมภีร์ที่เราศึกษาอยู่นี้ แสดงให้เห็นพระเมษโปดก และคน 144,000 คนในภูเขาศิโยนแห่งสวรรค์

คนทั้ง 144,000

เราพบในบทที่ 7 ว่า คน 144,000 คนเป็นกายที่ได้รับการไถ่ซึ่งนำออกจากชนอิสราเอล 12 เผ่า

ในบทที่ 12 เราเห็นว่าการไถ่ของพวกเขาเกิดจากผู้หญิงซึ่งคืออิสราเอล (อิสยาห์ 66:7-8)

วิวรณ์ 12:5 กล่าวว่า “...เขานำบุตรนั้นขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า ยังพระที่นั่งของพระองค์” การนำคน 144,000 นี้ขึ้นไปเป็นผลแรกของการเก็บเกี่ยววิญญาณที่จะได้รับการไถ่ออกจากคนชาวอิสราเอลที่เหลือ (โรม 11)

คนเหล่านี้ได้รับการประทับด้วยพระนามของพระบิดา พระนามนี้คือพระนามพระเยซูคริสต์นั่นเอง (ลูกา 1:31 และอิสยาห์ 9:6)

พระเยซูทรงเป็นผู้ที่ตรัสว่า “เราได้มาในพระนามพระบิดาของเรา...” (ยอห์น 5:43) มีนามเดียวที่เป็นจุดสูงสุดของการ
สำแดงของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ และพระนามนั้นคือพระเยซู (ดูเศคาริยาห์ 14:9)

บทเพลงของผู้ได้รับการไถ่

14:2 “และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากสวรรค์ ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น เสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินนั้น เหมือนเสียง
พวกดีดพิณกำลังเล่นพิณอยู่”

ในเวลาในชีวิตหนึ่งเป็นอิสระจากความบาป ก็จะพบเพลงแห่งความปิติยินดีในชีวิตนั้น เราสังเกตว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้า
ร้องเพลงและปิติยินดีอยู่รอบพระบัลลังก์ของพระเจ้าอยู่เสมอ ความบาปไม่ได้ทำลายพวกทูตสวรรค์และนำความปิติยินดีที่แท้จริง
ไปจากพวกเขา ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่ได้รับการไถ่จากโลกนี้ก็มิมีเพลงที่เกิดขึ้นจากความปิติยินดีของการไถ่ที่เกิดขึ้นจากภายใน
วิญญาณของพวกเขา

บทเพลงของผู้ได้รับการไถ่ต่างขึ้นจากคำพยานที่แสดงว่าพวกเขาเป็นใครและตำแหน่งของพวกเขาในระบบของพระเจ้าผู้
ทรงฤทธานุภาพคืออะไร

บทเพลงของคริสตจักรเป็นเพลงบทใหม่ในสวรรค์ บทเพลงแห่งคำพยานของพวกเขาคือ “...เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลง
พระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงไถ่คนทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกชาติและทุกประเทศเพื่อถวายแด่พระ
เจ้า พระองค์ได้ทรงโปรดให้เขาเป็นราชอาณาจักร [กษัตริย์] และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และพวกเขาจะได้ครอบครอง
แผ่นดินโลก” (5:9-10)

ในตอนนั้นคน 144,000 คนร้องเพลงอีกเพลงหนึ่งที่ผู้อาวุโส 24 คน (คริสตจักร) ไม่สามารถร้องได้ แม้ว่าบทเพลงจะไม่ได้
บันทึกไว้สำหรับพวกเขา เราสามารถเข้าใจได้ว่าเหตุใดคริสตจักรจึงไม่สามารถร้องเพลงนี้ได้

ในบทที่ 15:2-4 เราได้ยินอีกเพลงหนึ่งที่มาจากกลุ่มผู้ได้รับการไถ่อีกกลุ่มหนึ่ง บทเพลงของพวกเขาเป็นของโมเสสและ
พระเมษโปดก คนเหล่านี้เป็นคนอิสราเอลและไม่ใช่คนต่างชาติเพราะพวกเขาเท่านั้นที่สามารถร้องเพลงของโมเสสเป็นเพลงคำ
พยานของตนได้

คนทั้ง 144,000 มีคำพยานที่แตกต่างไปแต่ร้องเพลงของกลุ่มนี้โดยไม่ต้องสงสัย เพราะพวกเขาเป็นผู้ได้รับการไถ่ออก
จากความทุกข์เวทนา และเป็นพวกยิว ซึ่งเป็นผลแรกของอิสราเอล

หญิงพรหมจารี

ตลอดทั้งพระวจนะของพระเจ้า ผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยรู้จักพระเจ้าและหันไปนมัสการรูปเคารพ หรือที่ติดตามผู้ที่ได้ปฏิเสธความ
จริง จัดเป็นผู้ที่ได้กระทำการล่วงประเวณีทางฝ่ายวิญญาณ

มีการกล่าวถึงคน 144,000 คนว่าเป็นหญิงพรหมจารี พวกเขาได้รักษาตนเองให้บริสุทธิ์ในทางฝ่ายวิญญาณ ใน
ท่ามกลางการนมัสการของหญิงโสเภณีของบาบิโลนและรูปของผู้ปฏิบัติของพระคริสต์ พวกเขาได้ปฏิเสธที่จะคุกเข่าลงหรือก้ม
กราบความสกปรกแห่งการล่วงประเวณีทางฝ่ายวิญญาณ (17:2-5)

ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ

14:6-7 “แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่ชนชาวโลกทั้งปวง
ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา

ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า ‘จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษา
แล้ว และจงนมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย’ ”

ข่าวประเสริฐที่เรียกว่าเป็นข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนั้นได้รับการเทศนาเมื่อความทุกข์เวทนาใกล้จะจบลง

ดูเหมือนว่าข่าวนั้นไม่ใช่ข่าวแห่งความรอดแต่เป็นข่าวแห่งการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา คำว่า “ข่าวประเสริฐ” หมายถึง “ข่าว
ดี” และข้อความที่ทูตสวรรค์นี้เทศนาเป็นข่าวดีสำหรับอิสราเอลและสำหรับชนกรีกในระหว่างความทุกข์เวทนาอย่างแน่นอน
พวกเขาจะทราบจากข่าวนี้ว่าพวกเขากำลังจะได้เป็นอิสระจากผู้ทรมานพวกเขา

บาบิโลนล่ม

14:8 “ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเป็นองค์ที่สองตามไปประกาศว่า ‘บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว นครนั้นที่ทำให้
ประชาชาติทั้งปวง ตีมีเหล้าองุ่นแห่งความกำหนัดของเธอในการลวงประเวณี’ ”

บาบิโลนเป็นชื่อที่ให้กับคริสตจักรซึ่งหันไปจากพระเจ้า การนมัสการของคริสตจักรนั้นเปรียบได้กับการนมัสการของหญิง
โสเภณี

เราได้รับการเตือนอีกครั้งว่าเกียรติและสง่าราศีของการนมัสการนั้นจะต้องสงวนไว้สำหรับผู้ที่สมควร ซึ่งคือองค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าของเรา การนมัสการทั้งหมดที่ขึ้นไปและผู้อื่นนั้นเป็นการบูชารูปเคารพ และถือเป็นการลวงประเวณีทางฝ่ายวิญญาณ
(การล่มของบาบิโลนมีกล่าวถึงในบทที่ 17-18)

เครื่องหมายของสัตว์ร้าย

14:9-12 “และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเป็นองค์ที่สามตามไป ประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และมี
เครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ

ผู้นั้นจักต้องตีมีเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ไ้ระคนกับสิ่งใดที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์ และเขา
จะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิทั้งหลายและต่อพระพักตร์พระเมษโปดก

และควันแห่งการทรมานของเขาพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ และคนทั้งหลายที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และที่รับเครื่องหมาย
ชื่อของมัน จะไม่มีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน”

นี่แหละความอดทนซึ่งพวกชนกรีกคือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู
จะต้องมี”

การพิพากษาที่เลวร้ายของพระเจ้าซึ่งจะเกิดขึ้นกับผู้ที่ยอมรับปฏิปักษ์ของพระคริสต์ และรับเอาเครื่องหมายของมันได้เปิดเผยขึ้นในตอนนี้

การพิพากษาที่มีการเปิดเผยในที่นี้ไม่ได้เกิดขึ้นด้วยมือของมนุษย์ แต่เป็นผลของการกระทำของพวกเขา

ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่

14:10-11 “ผู้นั้นจักต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ได้ระคนกับสิ่งใด ที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์ และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายและต่อพระพักตร์พระเมษโปดก

และควันแห่งการทรมานของเขาพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ และคนทั้งหลายที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และที่รับเครื่องหมายชื่อของมัน จะไม่มีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน”

ในตอนนี้ มีการอธิบายว่าความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่เป็นความเดือดดาลอย่างเต็มที่ของพระพิโรธของพระเจ้าที่เทลงบนโลกที่ไม่กลับใจใหม่

หนังสือวิวรณ์ไม่ใช่แหล่งที่มาทั้งหมดของคำบรรยายเกี่ยวกับเวลาแห่งความน่ากลัวที่จะเกิดขึ้นบนโลกนี้ แต่ให้คำบรรยายที่แสดงภาพได้ชัดเจนที่สุดในพระคัมภีร์ในเรื่องเวลาแห่งความลำบากนี้ บัจจุบันที่ประกอบเป็นการพิพากษาเกิดจากความหายนะสุดท้ายเจ็ดอย่าง และขั้นหรือถ้วยแห่งการพิพากษาที่เราจะศึกษาในบทที่ 15-16

ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่คืออะไร

ประการแรก ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่คือพระพิโรธของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดที่เทลงบนมนุษย์โดยไร้ความเมตตา

หมายเหตุในข้อที่ 10 “เหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ได้ระคนกับสิ่งใดที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์”

เนื่องจากพระพิโรธของเจ้านี้จะไม่ถูกผสมกับพระเมตตา การพิพากษานี้ไม่สามารถเลื่อนออกไปด้วยเสียงร้องขอความช่วยเหลืออย่างสิ้นหวัง ยุคแห่งพระเมตตาของพระเจ้าในการพิพากษาได้ผ่านพ้นไปแล้ว จะมีการเทชั้นพระพิโรธเจ็ดอย่างของพระเจ้าลงบนโลกในระหว่างความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่

การเทซึ่งแสดงถึงความเดือดดาลของพระพิโรธของพระเจ้าจะมาจาก “พระวิหารของเต็นท์แห่งสักขีพยานในสวรรค์” (15:5)

เราจึงสามารถแน่ใจได้ว่าการพิพากษาเหล่านี้เป็นพระพิโรธที่เที่ยงธรรมของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ

เราจะศึกษาลักษณะของการพิพากษาแต่ละอย่างในข้อพระคัมภีร์ต่อมา แต่ตอนนี้เราต้องศึกษาอีกด้านของการเทพระพิโรธนี้ก่อน นั่นคือ ด้านของมนุษย์

พระพิโรธแห่งความทุกข์เวทนามีที่มาจากที่ใด

หลายคนถามคำถามว่า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรักและยังคงนำความทรมานและการทำลายมายังมนุษย์ในพระพิโรธของพระองค์ได้อย่างไร

ในการที่จะเข้าใจเรื่องนี้ เราต้องกลับไปจุดเริ่มต้นของพระคุณและการตายของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน การตายบนไม้กางเขนไม่ได้กวนพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้อุทธรณ์การพิพากษาแต่เป็นการสำแดงว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่มีความรักเมื่อพระองค์ร้องออกมาว่า “โอพระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขาเพราะว่า เขาไม่รู้ว่า เขาทำอะไร”

สิ่งที่กวนองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้พิโรธคือความไม่เชื่อฟังของผู้ที่พระองค์ทรงซื้อด้วยการตาย การฝังและการฟื้นจากความตายของพระองค์ ราคาที่ซื้อความรอดของเรานั้นหาว่ามีได้เลย

ในฐานะผู้รับใช้ที่ทรงชื่อมาด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ มนุษย์ทุกคนได้รับคำสั่งจากอัครสาวกเปาโลว่า “พระเจ้าทรงชื่อท่านด้วยราคาสูง **อย่าเข้าเป็นทาสของมนุษย์เลย**” (1โครินธ์ 7:23)

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเจ้าของเราทุกคน มนุษย์มีหน้าที่รับใช้และเชื่อฟังองค์พระผู้ช่วยให้รอดและองค์เจ้านาย

แต่มนุษย์ซึ่งเป็นเหมือนเช่นสุนัขที่ไร้การขอบคุณ รับเอาสิ่งดีทุกอย่างที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานให้กับเขา นั่นคืออาหาร ที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม แสงอาทิตย์ สุขภาพที่ดี แต่ไม่ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านาย มนุษย์ไม่ใส่ใจเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกพวกเขา เหมือนเช่นสุนัขที่ไม่มีผู้ควบคุมได้ มันหันหน้าของตนไปและวิ่งจากไปจนกว่าจะมีความจำเป็นอีกอย่างจากมือของเจ้านาย เมื่อนั้นเขาจะหันไปหาพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่ไม่ยอมจำนนตนเองต่อคำสั่ง และน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและองค์เจ้านาย มนุษย์ที่ไม่เชื่อฟังทราบดีเกี่ยวกับปัญหาที่ตนเองสร้างขึ้นให้กับตัวเองเพียงเล็กน้อย

การกระทำที่ไม่เชื่อฟังทุกอย่างของมนุษย์ ความบาปที่สกปรกทุกอย่าง และรูปเคารพทุกอย่าง รวมทั้งถ้อยคำสวดทวนพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อความบาปเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพระเจ้าทรงมีความเมตตาและอดทนนาน พระองค์ไม่ได้ทรงพิพากษาความบาปอย่างรวดเร็ว แต่ทรงเก็บการพิพากษาไว้เบื้องหลังเขียนที่สร้างขึ้นด้วยพระคุณและการอดทนนานของพระองค์ ดังนั้น ตะกอนในถ้วยแห่งความไร้ศีลธรรมของมนุษย์ถูกเก็บไว้เพื่อต่อต้านตัวเขาเองจนถึงวันพิพากษา

ชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าจะได้รับการเติมเต็มจากบ่อแห่งความไร้ศีลธรรมของมนุษย์อันเน่าเปื่อยและสกปรก ที่เก็บไว้เบื้องหลังเขียนแห่งพระคุณและพระเมตตาของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนเราเกี่ยวกับเวลาที่จะเกิดขึ้น “ในสมัยของโนอาห์ เหตุการณ์ได้เป็นมาแล้วอย่างไร...ก็จะเป็นไปอย่างนั้นเลย”

เขียนแตก

เนื้อหาจากพระคัมภีร์ที่เราศึกษาตอนนี้ นำเราไปสู่สถานที่ที่ความไร้ศีลธรรมของมนุษย์ทะลุทุกอย่างไป องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าพอแล้ว ทูตสวรรค์เริ่มต้นเป่าแตรเมื่อสวรรค์มองไปในความยำเกรงและความประหลาดใจ วันแห่งการพิพากษามาถึงแล้ว

ประตูเขียนแห่งความเมตตาของพระเจ้าได้เปิดออกแล้ว ชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าเติมไปด้วยตะกอนแห่งความไร้ศีลธรรมของมนุษย์ที่สกปรก ซึ่งตกลงบนศีรษะของเขาเองโดยปราศจากเมตตา

ในโลก มนุษย์ที่ทนทุกข์หรือออกมาด้วยความเจ็บปวดเมื่อพวกเขาตีตะกอนของถ้วยแห่งความไร้ศีลธรรมที่เพิ่มพูนนับพันเท่าผ่านทางพระพิโรธที่ชอบธรรมของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพที่เก็บไว้ถึงวันแห่งการพิพากษา

องค์พระผู้เป็นเจ้าเริ่มเก็บเกี่ยวชั่ววณะมานที่ชั่วร้ายจากทุ่งของมนุษย์บนโลก

วัลเวิร์ดกล่าวว่า “ผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสูงแล้ว” เป็นภาพของผลหรือพืชผักที่สุกมากจนเริ่มที่จะแห้งหรือเหี่ยวเฉา

ความหมายคือว่าโลกของพวกเขาเน่าเปื่อยในความไร้ศีลธรรมอย่างแท้จริง

ฤดูเก็บเกี่ยวที่เกิดขึ้นทั่วโลกนี้บรรลุผลในส่วนใหญ่ด้วยสงครามอารมาเกดโดน โดยจะกล่าวถึงต่อไปอย่างละเอียดในบทต่อไป

นี่เป็นบ่ออย่างงุ่นของพระพิโรธของพระเจ้าที่อธิบายในคำพยากรณ์อิสยาห์ 63:1-6

“นี่ใครหนอที่มาจากเมือง เอโดม สวมเสื้อฝ้ายอมสีแดงจากเมืองโบสราห์ พระองค์ผู้ซึ่งโอ้อำนาจในเครื่องทรงของพระองค์ เสด็จมาด้วยกำลังยิ่งใหญ่ของพระองค์ “นี่เราเองร้องประกาศการช่วยกู้ และมีอำนาจที่จะช่วยให้รอด”

ทำไมเครื่องทรงของพระองค์จึงสีแดง และเสื้อฝ้ายของพระองค์เหมือนกับ ของคนที่ฆ่าในบ่ออย่างงุ่น

“เราได้ย่ำปอบองุ่นแต่ลำพัง และไม่มีใครจากชนชาติทั้งหลายอยู่กับเราเลย เราอย่ามั่นด้วยความโกรธของเรา เราเหยียบมันด้วยความพิโรธของเรา โลกิตของเขาพรมอยู่บนเสื้อผ้าของเรา และเราได้ทำให้เสื้อผ้าของเราเปื้อนหมด

เพราะวันแก่แค้นอยู่ในใจของเรา และปีแห่งการไถของเราได้มาถึง

เรามอง แต่ไม่มีผู้ใดหนุนมา เราประหลาดใจ แต่ไม่มีผู้ชูไว้ มือของเราเองจึงนำชัยมาให้เรา และความพิโรธของเราชูเราไว้

เราย่ำชนชาติทั้งหลายลงด้วยความโกรธของเรา เราได้ทำให้เขาเมาด้วยความพิโรธของเรา และเราได้เทโลกิตของเขาบนแผ่นดินโลก”

ความสุขของผู้ที่ตายอย่างบริสุทธิ์

วิวรณ์ 14:13 “และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์สั่งว่า ‘จงเขียนไว้เถิดว่าตั้งแต่บัดนี้ต่อไป คนทั้งหลายที่ตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข’ และพระวิญญาณตรัสว่า ‘จริงอย่างนั้น เขาได้หยุดพักจากการงานของเขา เพราะการงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป’ ”

เป็นความสุขเสมอที่จะได้ตายเพราะความเชื่อเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ในวันแห่งความทุกข์เวทนามครั้งใหญ่ที่เลวร้าย การตายเช่นนั้นจะเป็นประตูแห่งความหวังพิเศษสำหรับผู้ที่รักพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนยันกับทุกคนที่จะสละชีวิตและรักษาคำสั่งของพระองค์จนถึงความตายว่าจะได้รับความสุขเป็นรางวัลของตน

สิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับคนเหล่านี้คือ “ดีกว่าที่เจ้าทั้งหลายจะเสียชีวิตด้วยมือของปฏิปักษ์ของพระคริสต์ แทนที่จะเป็นที่ขอบพอกของมันด้วยการนมัสการมัน”

ผู้ที่ตายเพราะความเชื่อเพื่อพระเจ้าในระหว่างเวลาแห่งความมืดนี้จะมีความสุขที่มาจากพระองค์

อารมาเกตโดน - การเก็บเกี่ยวมนุษย์ที่เต็มไปด้วยบาป

วิวรณ์ 14:14-20 “ข้าพเจ้าได้เห็น และดูเถิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่งประทับบนเมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์ สวมมงกุฏทองคำ บนพระเศียร และพระหัตถ์ถือเกี่ยวอันคม

และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง ออกมาจากพระวิหาร ร้องทูลพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้นด้วยเสียงอันดังว่า ‘จงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวไปเถิด เพราะว่าถึงเวลาเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว’

และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้น ได้ทรงหวัดเกี่ยวนั้นบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารบนสวรรค์ ถือเกี่ยวอันคมเช่นเดียวกัน

และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งมีฤทธิ์เหนือไฟได้ออกมาจากแท่นบูชา และร้องบอกท่านที่ถือเกี่ยวอันคมนั้นด้วยเสียงอันดังว่า ‘ท่านจงใช้เคียวคมของท่านเกี่ยวเก็บพวงองุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกองุ่นนั้นสุกดีแล้ว’

ทูตสวรรค์นั้นก็ตัวเดียวบนแผ่นดินโลก และเก็บเกี่ยวผลองุ่นแห่งแผ่นดินโลก และเทลงไปในบ่อย่ำองุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโร
ของพระเจ้า

บ่อย่ำองุ่นอยู่ภายนอกเมือง และโลหิตไหลออกจากบ่อย่ำองุ่นนั้น สูงถึงบังเหียนม้าไหลนองไปประมาณสามร้อยกิโลเมตร
(คำเดิมว่า หนึ่งพันหกร้อย สทาดิโอน)”

ตอนนี้เราเห็นพระเยซูคริสต์ทรงกำลังจะเก็บเกี่ยวการพิพากษาบนโลก ทูตสวรรค์ที่ร้องออกหาคู่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเริ่มการ
เก็บเกี่ยวที่นั่นแล้วนี้ก้าวออกจากพระวิหารของพระเจ้า เป็นการแสดงถึงการพิพากษาที่กำลังจะเกิดขึ้นกับโลกเป็นการพิพากษาที่
ชอบธรรมของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพซึ่งเริ่มขึ้นต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า

บทที่สิบห้า

ภัยพิบัติ 7 อย่างสุดท้าย

15:1-2 “ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์อีกประการหนึ่ง ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด คือมีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือภัยพิบัติเจ็ดอย่าง อันเป็นภัยพิบัติครั้งสุดท้าย เพราะว่าพระพิโรธของพระเจ้าสิ้นสุดลงด้วยภัยพิบัติเหล่านั้น

ข้าพเจ้าเห็นเป็นเหมือนทะเลแก้วปนไฟ และบรรดาคนที่มียี่ต้อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และเลขประจำชื่อของมัน ยืนอยู่ริมทะเลแก้วนั้น พวกเขาถือพิณของพระเจ้า”

“ภัยพิบัติเจ็ดอย่าง อันเป็นภัยพิบัติครั้งสุดท้าย” เป็นการพิพากษาของพระเจ้าครั้งสุดท้ายที่ประกอบด้วยพระพิโรธของพระเจ้าที่จะเทลงบนโลก ภัยพิบัติเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมายังโลกนี้

การพิพากษาของพระเจ้าในระหว่างความทุกข์เวทนาจัดออกเป็นสามกลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่หนึ่ง ตราบประทับเจ็ดดวง

กลุ่มที่สอง แตรเจ็ดตัว

กลุ่มที่สาม ภัยพิบัติเจ็ดอย่าง

พระพิโรธของพระเจ้าที่บรรยายให้เห็นในบทนี้แสดงให้เห็นลักษณะของพระองค์เดี่ยวด้านเดียว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการพิพากษาแต่พระองค์ยังทรงเป็นพระเจ้าแห่งความเมตตาอีกด้วย

พระเมตตาของพระองค์

หมายเหตุ: พระเจ้าทรงมีความสัสดีชื่อในพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงประทานข่าวประเสริฐแห่งการกลับใจใหม่ตลอดช่วงเวลาแห่งความทุกข์เวทนาให้กับคนทั้งปวงที่จะรับ

ในระหว่างการพิพากษาศาตราประทับทั้ง 7 พระองค์ทรงไล่และส่งคน 144,000 คนออกไปเป็นพยานในการไถ่ จากนั้นเสียงแตรทั้งเจ็ดดังขึ้นและตามด้วยคำพยานของพยานสองคน สุดท้าย ก่อนหน้าที่ภัยพิบัติจะเกิดขึ้น ทูตสวรรค์ถูกส่งออกไปเทศนาข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะยังมนุษย์ทั้งปวง

เห็นได้ชัดเจนว่ามีคนมากมายที่พบว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่หลง ในเวลาทุกยุค พระเจ้าได้พยายามที่จะกำหนดหนทางไปสู่นรก เราเห็นในที่นี้ว่าพระคุณของพระองค์อันนำไปสู่การไถ่ก็มีอยู่ในเวลาระหว่างความทุกข์เวทนา

ธรรมชาติในช่วงความทุกข์เวทนา

15:3-4 “เขาร้องเพลงของโมเสส ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดก ว่า ‘ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งปวง วิธีการทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการพระองค์ เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เริ่มขึ้นแล้ว’ ”

เมื่อยืนอยู่ที่ทะเลกระจกที่ผสมไปด้วยไฟ เราจะเห็นธรรมชาติที่ถูกฆ่าตายจำนวนมากมาย

ธรรมิกชนเหล่านี้คือใคร

พวกเขาคือคนอิสราเอลที่เสียชีวิตของตนเพราะความเชื่อในระหว่างความทุกข์เวทนา ผู้ที่จะไม่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายหรือนมัสการสัตว์ร้ายนั้น

บทเพลงของโมเสส

บทเพลงของพวกเขาแสดงว่าพวกเขาเป็นคนอิสราเอล คริสตจักรไม่ทราบบทเพลงนี้

ครั้งแรกที่มีการกล่าวคำว่า “เพลง” ในพระคัมภีร์คือในอพยพ 15 หลังจากอิสราเอลข้ามทะเลแดงไป มิเรียมนำผู้หญิงร้องเพลงและเต้นรำในเพลงแห่งการไถ่เพลงแรก เพลงแห่งการไถ่เพลงสุดท้ายอยู่ในวิวรณ์ 15:3 ในระหว่างสองเพลงนี้ มีเรื่องราวแห่งพระเมตตาของพระเจ้าในการไถ่มนุษย์จากการเป็นทาสของความบาป

ข้อเท็จจริงที่ว่าธรรมิกชนในช่วงความทุกข์เวทนายร้องเพลงของโมเสสแสดงว่าพวกเขาเป็นชาวอิสราเอล เพลงของพวกเขา น่าจะเป็นถ้อยคำที่โมเสสกล่าวในเฉลยธรรมบัญญัติ 32 ในข้อพระคัมภีร์นี้ โมเสสกล่าวถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้าต่ออิสราเอล และพระสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่จะเอาชนะศัตรู อิสราเอลทุกคนรับเอาเพลงนี้เป็นความหวังของตนและตอนนี้เป็นบทเพลงแห่งชัยชนะ

บทเพลงของพระเมสโปดกแสดงให้เราเห็นว่าคนอิสราเอลเหล่านี้ยอมรับพระโลหิตของพระเยซูที่ไหลออกว่าเป็นการไถ่ความบาปของตน พระเยซูคริสต์ได้กลายเป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขา

พระพิโรธอันชอบธรรมของพระเจ้า

วิวรณ์ 15:5-6 “ต่อจากนี้ข้าพเจ้าก็ได้แลเห็นพระวิหารของเต็นท์แห่งสักขีพยานในสวรรค์เปิดออก

และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ถือถ้วยพิบัติทั้งเจ็ด ได้ออกมาจากพระวิหารนั้น นุ่งห่มผ้าป่านสะอาดสุกใส และคาดรัดประคดทองคำ”

ภาพเหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่าการพิพากษาที่กำลังจะเทลงมาเป็นการแสดงถึงพระพิโรธอันชอบธรรมของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

ทูตสวรรค์ทั้ง 7 พร้อมด้วยถ้วยพิบัติทั้ง 7 ออกจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งพระวิหาร นั่นคือออกจากสถานที่บริสุทธิ์

ทูตสวรรค์เหล่านี้สวมเสื้อผ้าขาวบริสุทธิ์ และรัดประคดทองคำเป็นสัญลักษณ์ของความชอบธรรมของพระเจ้า ทั้งหมดนี้เป็นพยานถึงข้อเท็จจริงที่ว่าถ้วยพิบัติเป็นการสำแดงพระพิโรธอันชอบธรรมของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

มนุษย์จะได้รับตะกอนของถ้วยแห่งความไร้ศีลธรรมของตนเองที่เกิดขึ้นจากความบาปและการกบฏต่อพระเจ้ากลับคืนมา

ชั้นเจ็ดใบ

วิวรณ์ 15:7-8 “และสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้น ได้อาخذขันทองคำเจ็ดใบ เต็มด้วยพระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ส่งให้แก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น

และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันซึ่งมาจากพระสิริของพระเจ้า และจากฤทธานุภาพของพระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนกว่าถ้วยพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะได้สิ้นสุดลง”

ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดที่ถือถ้วยพิบัติ 7 อย่างตอนนี้ได้รับขามหรือขัน 7 ใบที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้า

ขอให้ระลึกว่าพระพิโรธนี้เป็นความเดือดดาลอันชอบธรรมของพระพิโรธของพระเจ้าเหนือความบาปที่มนุษย์ชอบธรรมได้กระทำ สิ่งซึ่งกำลังจะถูกเทลงบนมนุษย์ที่ชอบธรรมเป็นเพียงการตอบแทนการกระทำชั่วของพวกเขาเท่านั้น

ส่วนที่น่าเศร้าที่สุดเกี่ยวกับการพิพากษากำลังจะเกิดขึ้นคือการพิพากษาเหล่านี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของความพิโรธนิรันดร์ของไฟนรกที่รอคอยคนบาปที่ชอบธรรม ในข้อ 7 นี้ เราได้รับการเตือนว่าพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ตลอดไป และชื่อพระคัมภีร์ที่อธิบายถึงความเจ็บปวดในบึงไฟเตือนเราเกี่ยวกับความเจ็บปวดจะดำเนินต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ตลอดไปและตลอดไป (14:11; 20:10; มาระโก 9:44, 46, 48)

ควันทึ่มอยู่ในวิหารเป็นหมายสำคัญของภัยพิบัติที่ใกล้เข้ามาซึ่งจะเกิดขึ้นคนทั้งหลายที่ดำเนินชีวิตอยู่ในความชั่วร้ายโดยไม่สนใจเลยว่าพระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิทรงเป็นพระเจ้า ในระหว่างเวลาที่เลวร้ายนี้ เมื่อมีการเตรียมชั้นและเทลงบนโลก ผู้ที่ได้รับการไถ่แห่งสวรรค์ถูกห้ามไม่ให้เข้าสู่พระวิหารของพระเจ้า

ชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า

บทนี้กล่าวถึงชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า 7 ใบ

ชั้นเหล่านี้มีภัยพิบัติ 7 อย่างและเป็น "เจ็ด" อย่างสุดท้ายในการเทการพิพากษาของพระเจ้าที่เริ่มต้นขึ้นในบทที่ 6 ชั้นทั้ง 7 เพิ่มความรุนแรงของการพิพากษาบนโลก และทำให้พระคำของพระเยซูสมบูรณ์ดังนี้

"ด้วยว่าในคราวนั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มโลกมาจนถึงทุกวันนี้ และในเบื้องหน้าจะไม่ มีต่อไปอีก" (มัทธิว 24:21)

คำสั่งให้เทศน์

16:1 "แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า 'จงไปเถิด เอาชั้นทั้งเจ็ดใบที่เติมไปด้วยพระ พิโรธของพระเจ้าเทลงบนแผ่นดินโลก'"

การพิพากษาด้วยชั้น 7 ใบเริ่มต้นเมื่อ "เสียงดัง" ออกจากพระวิหาร สิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ที่มีเสียงอันดังเหมือนเช่นเสียง คำรามของสิงโตเรียกให้ทูตสวรรค์ของพระองค์เริ่มการเดินทางของตนเพื่อทำงานที่น่ากลัวมากจนไม่สามารถอธิบายได้น่ากลัว เพียงใด

ภัยพิบัติแห่งการพิพากษาจากชั้นสี่ใบมีความคล้ายคลึงกับภัยพิบัติที่พระเจ้าทรงทำให้เกิดขึ้นกับอียิปต์ในการนำ อิสราเอลออกจากความเป็นทาสของอียิปต์ แต่ชั้นเหล่านี้จะส่งผลมากยิ่งขึ้นกว่านั้น เพราะอิสราเอลจะกลับสู่การกลับใจใหม่อย่าง แท้จริง และมีใจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งได้รับการช่วยกู้จากการเป็นทาสในแผ่นดินของชาติตน

ความเดือดดาลของพระเจ้าและชนชาติต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากพระพิโรธของพระองค์มีบรรยายอยู่ในเยเรมีย์ 25:15-

ชั้นใบแรก - หนอง

วิวรณ์ 16:2 “ทูตสวรรค์องค์แรกจึงออกไป และเทขันของตนลงบนแผ่นดินโลก และคนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และบูชารูปของมันก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองทั่วตัว”

ภัยพิบัติแรกเป็นเหมือนเช่นภัยพิบัติในอพยพ 9:8-12

ภัยพิบัตินี้เป็นเหมือนเช่นภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะตามมา คือไม่ใช่ภัยพิบัติที่เกิดจากธรรมชาติ แต่เป็นเพราะความพิโรธของพระเจ้าที่ทำให้เกิดขึ้น

ความเจ็บปวดอันเกินกว่าจะทนได้เกิดขึ้นเมื่อหนองแตก และทุกการเคลื่อนไหวทำให้เกิดความเจ็บปวดอย่างไม่สามารถจะบรรยายได้ โยบทราบว่าคุณเจ็บปวดนี้เป็นอย่างไร (โยบ 3:1-26)

เห็นได้ชัดว่าภัยพิบัตินี้เกิดขึ้นกับผู้ที่มีสักรูปของสัตว์ร้าย และรับเอาเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นมา

ขันใบที่สอง - ทะเลกลายเป็นเลือด

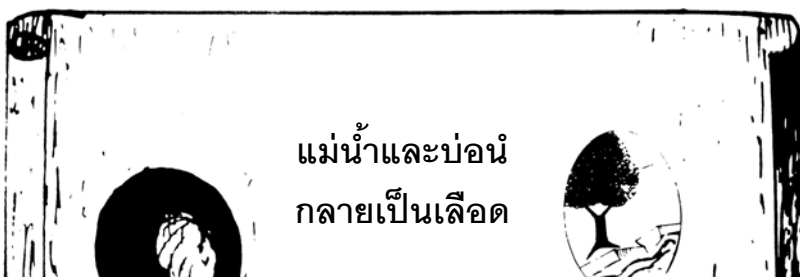
16:3 “ทูตสวรรค์องค์ที่สองก็เทขันของตนลงในทะเล และทะเลก็กลายเป็นเลือดเหมือนเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น”

การพิพากษานี้เปรียบเหมือนกับแตรคันที่สอง (วิวรณ์ 8:8-9) ความแตกต่างคือว่าในเวลาของแตรคันที่สอง หนึ่งในสามของทะเลกลายเป็นเลือด แต่ตอนนี้ เมื่อขันใบที่สองเทออกทะเลทั้งหมดกลายเป็นเลือด

ผลที่เลวร้ายของการพิพากษานี้คือการทำลายชีวิตในทะเลทั้งหมด กลิ่นเหม็นของความตายเป็นสิ่งที่ยากจะนึกภาพได้

สภาพที่น่าเศร้าของมนุษย์เมื่อกลิ่นเหม็นของซากสัตว์ที่เน่าพัดไปอยู่บนดิน เป็นสิ่งเลวร้ายที่สุดซึ่งเราในตอนนี้อำนาจได้เพียงแคจินตนาการเอาเท่านั้น

ขันใบที่สาม - แม่น้ำและบ่อน้ำพุกลายเป็นเลือด

[picture 124]

16:4-7 “ทูตสวรรค์องค์ที่สามเข็นของตลงที่แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งปวง และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด

และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำร้องว่า ‘พระองค์ผู้บริสุทธิ์เจ้าข้า ผู้ดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรมในการทรงพิพากษาเหตุการณ์เหล่านั้น

เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำโลหิตของพวกธรรมิกชนและของผู้เผยพระวจนะไหลออก และพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่ม สมควรแก่กรรมของเขาแล้ว’

และข้าพเจ้าได้ยินแท่นบูชาร้องว่า ‘จริงอย่างนั้น พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและยุติธรรมแล้ว’ ”

ภัยพิบัตินี้เหมือนกับภัยพิบัติแรกที่เกิดขึ้นกับอียิปต์ในอพยพ 7:19-24

ผู้ที่ถูกพิพากษาคือผู้ที่ทำให้โลหิตของคนบริสุทธิ์ตก ตอนนี่การแก้แค้นคือฝนแห่งโลหิตที่ตกลงบนคนที่มีความผิด

ขันใบที่สี่ – ภัยพิบัติแห่งความร้อนที่แรงกล้า

16:8-9 “ทูตสวรรค์องค์ที่สี่เข็นของตลงที่ดวงอาทิตย์ และให้ดวงอาทิตย์คลอกมนุษย์ด้วยไฟ

ความร้อนแรงกล้าได้คลอกคนทั้งหลาย และพวกเขาสาปแช่งพระนามพระเจ้าผู้ทรงฤทธิเหนือภัยพิบัติเหล่านั้น และพวกเขาไม่ได้

กลับใจและไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์”

การพิพากษานี้เทียบได้กับแตรตัวที่สี่ (วิวรณ์ 8:12) ความแตกต่างคือว่าแตรตัวที่สี่ส่งผลต่อหนึ่งส่วนสามของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาว แต่ชั้นใบที่สี่ส่งผลต่อกำลังของดวงอาทิตย์

ความร้อนที่คลอกของดวงอาทิตย์เข้มข้นขึ้นจนกระทั่งมนุษย์ถูกคลอกราวกับเสื้อผ้าที่อยู่ในเครื่องอบผ้านานเกินไป แม้ว่ามนุษย์จะตระหนักว่าภัยพิบัติเป็นพระหัตถ์ของพระเจ้า แต่พวกเขาจะไม่กลับใจใหม่

ใจที่แข็งกระด้างของพวกเขาเป็นเหมือนใจที่แข็งกระด้างของฟาโรห์ในระหว่างภัยพิบัติที่อียิปต์

คนที่ไม่ชอบธรรมจะทำใจของตนให้แข็งกระด้าง

มนุษย์ที่เต็มใจไปด้วยบาปควรพิจารณาตัวเอง และเมื่อเห็นชีวิตที่ชั่วช้าของตนต่อหน้าพระเจ้า ควรจะกลับใจใหม่และร้องขอความเมตตา แต่ความแข็งกระด้างในใจที่อยู่ในมนุษย์ที่บาปและเสื่อมทรามทำให้มนุษย์โทษพระเจ้าเนื่องจากสภาพที่เลวร้ายของตนเอง และในกรณีนี้ ดูหมิ่นความหวังใจแห่งความเมตตา

ชั้นใบที่ห้า – ภัยพิบัติแห่งความมืด

16:10-11 “ทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเทชั้นของตนลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็มืดไป คนเหล่านั้นได้กัดลิ้นของตนด้วยความระทม

และสาปแช่งพระเจ้าแห่งสวรรค์เพราะความเจ็บปวด และเพราะผลตามตัวของเขา แต่เขาไม่ได้สำนึกในการประทุพผิตของตน”

ภัยพิบัตินี้เหมือนกับภัยพิบัติใน

อพยพ 10:21-22

เมื่อชั้นเทออก มีการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่เกิดขึ้น แสงสว่างที่เจิดจ้าของดวงอาทิตย์นั้นกลายเป็นความดำมืดตรงกลางของภัยพิบัตินั้นเป็นที่นั่งของสัตว์ร้าย

ชั้นใบที่หก – แม่น้ำยูเฟรติสแห้ง

16:12 “ทูตสวรรค์องค์ที่หกเทชั้นของตนลงที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติสทำให้แม่น้ำนั้นแห้งเพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก”

การพิพากษานี้เทียบได้กับแตรคันที่หก (วิวรณ์ 9:13-21)

ในระหว่างแตรที่หก กองทัพมนุษย์ 200 ล้านคนถูกปล่อยเพื่อฆ่ามนุษย์ส่วนนี้

สาม

แม่น้ำยูเฟรติสเป็นเส้นเขตแดนทางตะวันออกของแผ่นดินปาเลสไตน์ที่ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัมและพงศ์พันธุ์ของเขา พระสัญญาเกี่ยวกับเขตแดนนี้ทรงให้ไว้ในพระคัมภีร์หลายข้อ ได้แก่ ปฐมกาล 15:18; เฉลยธรรมบัญญัติ 1:7; 11:24; โยชูวา 1:4

วัตถุประสงค์ของการทำให้แม่น้ำยูเฟรติสแห้งคือเพื่อเตรียมหนทางให้กับกองทัพของกษัตริย์แห่งตะวันออกที่บุกรุกดินแดนการบุกรุกที่บรรยายไว้ในวิวรณ์ 9:13-21 การบุกรุกนี้ถึงจุดสูงสุดในการต่อสู้ที่อารมาเกตโดน

กษัตริย์ของตะวันออกเป็นชนชาติตะวันออก กองทัพที่บุกรุกอาจมีผู้นำเป็นยักษ์ใหญ่แห่งตะวันออก ซึ่งคือ จินคอมมิวนิสต์

ภาพที่แทรกเข้ามา – ผีโศโครกสามตน

16:13-16 “และข้าพเจ้าเห็นผีโศโครกสามตน รูปร่างคล้ายกบ ออกมาจากปากพญานาค ออกจากปากสัตว์ร้ายนั้น และออกจากปากคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะ

ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำหมายสำคัญ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงคราม ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด

(นี่แน่ะ เราจะแอบย่อลงมาเหมือนขโมย ผู้ที่ตื่นอยู่และรักษาเสื้อผ้าของตนไว้อย่างดีจะเป็นสุข เพราะว่าเขาไม่ต้องเดินเปลือยกายให้คนทั้งหลายเห็น)

และมันทั้งสามได้ชุมนุมพวกกษัตริย์ที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่าอารมาเกตโดน”

นี่เป็นภาพที่แทรกเข้ามาอย่างที่เจ็ดในหนังสือวิวรณ์และเกิดขึ้นตามลำดับของการพิพากษาในอดีต ในกลุ่มการพิพากษาก่อนหน้านี้ (ตราประทับและตรา) มีภาพเช่นนี้เกิดขึ้นในระหว่างการพิพากษาครั้งที่ 6 และ 7 ในแต่ละกลุ่ม

“ผีโศโครกสามตน” ในร่างของกบออกมาจากปากของพญานาค สัตว์ร้ายและคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะ

วิญญาณชั่วเหล่านี้ออกไปเพื่อทำการอัครชัยที่หลอกลวงและเพื่อหลอกกษัตริย์ของโลกนี้โดยนำพวกเขาไปสู่การต่อสู้ที่อารมาเกตโดน

การรวบรวมชาติต่างๆ นี่เป็นสิ่งที่พระเยซูได้ตรัสบอกไว้ล่วงหน้าในมัทธิว 24:15-20 ว่า

“เหตุฉะนั้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียน ซึ่งกระทำให้เกิดความวิบัติ ตามพระวจนะที่ตรัสโดยดาเนียลผู้เผยพระวจนะนั้นตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ (ให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเถิด)

เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา

ผู้ที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาตึก อย่าให้ลงมาเก็บข้าวของออกจากตึกของตน

ผู้ที่อยู่ตามทุ่งนา อย่าให้กลับไปเอาเสื้อผ้าของตน

แต่ในวันเหล่านั้น อนิจจาน่าสงสารหญิงที่ครรภ์หรือมีลูกอ่อนกินนมอยู่

จงอธิษฐานขอเพื่อการที่ท่านต้องหานั้นจะไม่ตกในฤดูหนาว หรือในวันสะบาโต”

ชั้นใบที่เจ็ด – ภัยพิบัติของแผ่นดินไหวและลูกเห็บ

16:17-21 “ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทชั้นของ
ตนลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมา
จากพระที่นั่งในพระวิหารนั้นว่า ‘สำเร็จแล้ว’

และเกิดฟ้าแลบ มีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง และ
เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์
เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหว
ร้ายแรงเช่นนี้เลย

มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และ
บ้านเมืองของนานาชาติก็ล่มจม พระ
เจ้ามิได้ทรงลี้มมหานครบาบิโลน พระองค์

ทรงให้นครนั้นเต็มไปด้วยแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์

และบรรดาเกาะต่างๆ ก็หนีหายไปและภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดพบ

และมีลูกเห็บใหญ่ ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงสาปแช่งพระเจ้า
เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก”

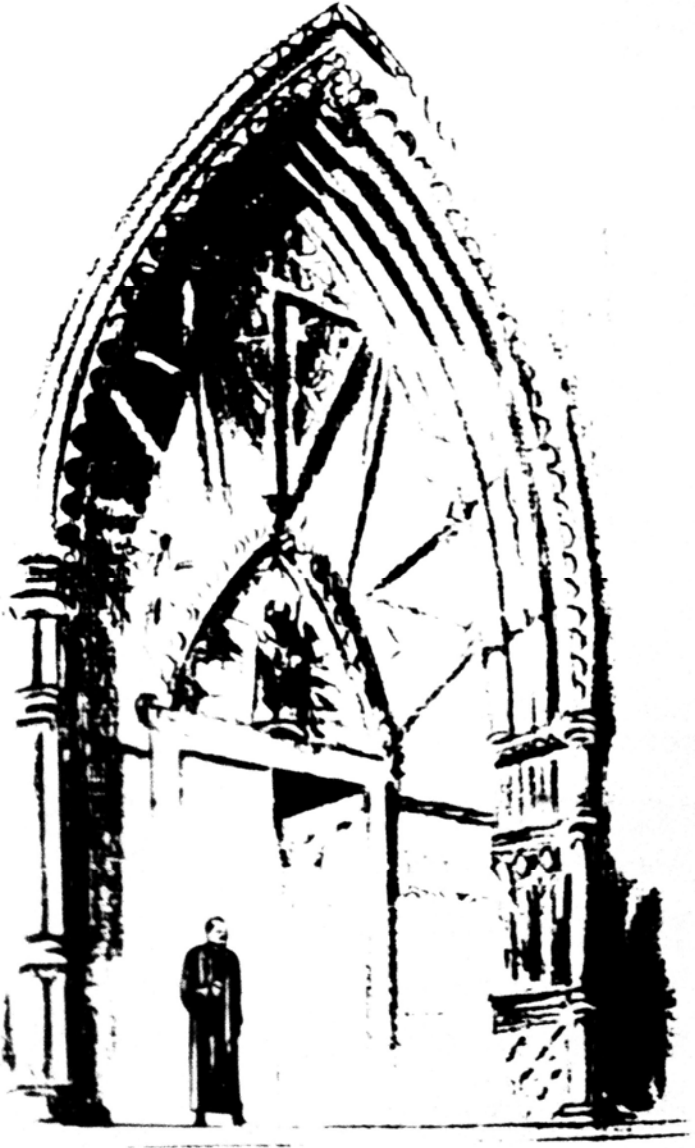
การพิพากษาของลูกเห็บเหมือนกับภัยพิบัติอย่างเจ็ดในอียิปต์ (อพยพ 9:13-36)

อย่างไรก็ตาม การทำลายของการพิพากษานี้ไม่เหมือนสิ่งใดที่เคยเกิดขึ้นบนโลกก่อนเวลานี้ แผ่นดินไหวเป็นแผ่นดินไหว
ร้ายแรงจนพื้นผิวโลกทั้งหมดเปลี่ยนแปลงไป เกาะหนีไปและภูเขาหายไปตลอดกาล ลูกเห็บแต่ละลูกหนักประมาณ 100 ปอนด์ ชั้น
นี้ทำให้พระพิโรธของพระเจ้าบนโลกนี้สมบูรณ์

ภูมิประเทศของทั้งโลกเปลี่ยนแปลงไปมากจนต้องเลิกใช้แผนที่ทุกแบบในเวลาข้ามคืน ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะพบสถานที่
สำคัญที่ตนคุ้นเคย มนุษย์จะเป็นคนแปลกหน้าในแผ่นดินของตนเอง

เหตุการณ์สุดท้ายที่จะเกิดขึ้นหลังจากภัยพิบัติสุดท้ายคือการกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้ายังโลกนี้ ซึ่งจะใช้เวลาของ
สัปดาห์ที่ 70 ของดาเนียล (ความทุกข์เวทนา) สิ้นสุดลง และนำเราสู่การครองราชย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะกษัตริย์เหนือ
กษัตริย์ และเจ้านายเหนือเจ้านายบนโลกปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์ทั้งหมดของเหตุการณ์เหล่านี้ถูกขัดจังหวะด้วยภาพที่แทรกเข้ามาในบทที่ 17 ซึ่งจะสมบูรณ์ในบทที่ 18

บาบิโลนทางศาสนา - คริสตจักรของโลกนี้

17:1-2 “ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบนั้น มาหาข้าพเจ้าและพูดว่า ‘เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูการพิพากษา
ลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย

คือหญิงที่บรรดากษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลกได้ลวงประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินโลก ก็ได้มัวเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่ง
การลวงประเวณีกับหญิงนั้น’ ”

บาบิโลนซึ่งหมายถึง “ความสับสน” เป็นสัญลักษณ์ของความชั่ว ระบบการเมืองของเมืองบาบิโลนในปฐมกาลบทที่ 11
ไม่เพียงแต่เสื่อมทรามและต่อต้านพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งกำเนิดของศาสนาของชาตานอีกด้วย

เราจะต้องทราบความแตกต่างของบาบิโลนสองแห่งในหนังสือวิวรณ์

แห่งแรก เป็นบาบิโลนทางศาสนา “หญิงแพศยาคนสำคัญ” ซึ่งเป็นเครื่องมือในการนำปฏิบัติของพระคริสต์มาสู่อำนาจ
เป็นคริสตจักรของโลกในเวลาสุดท้ายซึ่งสร้างขึ้นบนคำสั่งสอนของคริสตจักรโรมันคาทอลิก

แห่งที่สอง เป็นบาบิโลนทางการเมือง อาณาจักรทั่วโลกนี้ขึ้นมาอำนาจด้วยการสนับสนุนของคริสตจักรของโลก พันธมิตรทางการเมืองและศาสนาระหว่างสองแห่งนี้มีอยู่นานพอที่ผู้ปฏิบัติของพระคริสต์จะรวบรวมอำนาจของตน จากนั้น มันก็หันไปจากบาบิโลนทางศาสนาซึ่งนำมันมาสู่อำนาจ มันเพียงแต่ใช้หญิงแพศยานั้น เป็นแบบของความรักที่ให้กับหญิงโสเภณี เมื่อเธอไม่มีประโยชน์อีกต่อไป มันก็ทำลายหญิงนั้น

คริสตจักรของโลกนี้ - หญิงแพศยาคนสำคัญ

ในบทที่ 17 ยอห์นเห็นนิมิตการทำลาย “หญิงแพศยาคนสำคัญ” ซึ่งนั่งอยู่บนน้ำมาหลาย “น้ำ” มากหลายเป็นสัญลักษณ์ หมายถึงประเทศมากมาย หญิงแพศยาหมายถึงคริสตจักรโลกในเวลาสุดท้ายซึ่งแสดงภาพเป็นหญิงโสเภณี

หญิงแพศยาคนสำคัญเป็นผู้หญิงหนึ่งในสี่คนในหนังสือวิวรณ์ ซึ่งทุกคนแสดงถึงการนมัสการทางศาสนา

เยเซเบล - การบูชารูปเคารพของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า 2:20

หญิงที่มีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ - อิสราเอล 12:1

เจ้าสาวของพระเมษโปดก - คริสตจักรที่แท้จริง 19:7

หญิงแพศยา - คริสตจักรของโลกนี้ 17:4

ลักษณะของคริสตจักรของโลกเป็นลักษณะของหญิงโสเภณี เป็นคริสตจักรให้เช่า เสี่ยงร้องของเธอคือ “มาร่วมกับเรา” เป็นคริสตจักรที่ไม่มีหลักความเชื่อถือหรือคำสั่งสอน คริสตจักรที่ไม่มีศีลธรรม เธอไม่ได้เป็นเจ้าสาวที่แท้จริง แต่เข้าร่วมกับใครก็ได้ เธอมีตัวตนอยู่ไม่ใช่เพื่ออวยพรชีวิตทั้งหลาย แต่เพื่อเงิน อำนาจ ชื่อเสียง และประโยชน์ทางการเมืองที่ได้มาอย่างไม่ถูกต้อง

คริสตจักรนี้เชื่อเชิญและเอาชนะกษัตริย์ของโลกนี้ และนำพวกเขาเข้าสู่การปกครองของเธอ เธอรับเอาศาสนาที่ดีที่สุดๆ ทั้งปวง และอำนาจทางการเมืองทำให้เธอมีเสน่ห์ นักการเมืองต้องการมีเป็นหนึ่งกับเธอในทางหนึ่งทางใดเพื่อให้ประชาชนทั้งหลายจงรักภักดีต่อพวกตน

อำนาจของคริสตจักรของโลก

17:3-4 “ทูตสวรรค์องค์นั้น ได้นำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญูญาณ และข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่ง นั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง ซึ่งมีชื่อหลายชื่อ เป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปทั่วตัว มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา หญิงนั้นนั่งห่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยเครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆ และไข่มุก หญิงนั้นถือถ้วยทองคำที่เต็มด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียน และของโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของตน”

ยอห์นถูกนำไปยังถิ่นทุรกันดารและเห็นหญิงแพศยาคนสำคัญนี้ นั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง

สัตว์ร้ายสีแดงเข้มซึ่งหญิงแพศยานั่งอยู่คืออาณาจักรโรมที่ฟื้นฟูขึ้นมาซึ่งปรากฏขึ้นเป็นรัฐบาลโลกรัฐบาลสุดท้าย (วิวรณ์ 13:1)

อาณาจักรโรมที่ฟื้นฟูขึ้นมาจะนำ “หญิง” (คริสตจักรของโลก) ไปสู่ตำแหน่งสุดท้ายของอาณาจักรในฐานะคริสตจักรที่มีความร่ำรวย ชื่อเสียงและความแข็งแกร่งทางการเมืองท่ามกลางชนชาติทั้งปวง ข้อเท็จจริงที่ว่าคริสตจักรนี้จะเลื่อนไปสู่จุดสิ้นสุดของยุคนี้ “วิญญูญาณของคริสตจักรเลาตีเซีย” ที่ซึ่งสมาชิกปกครองศิษยาภิบาล นำคริสตจักรไปสู่สภาพที่น่าเศร้านี้

หญิงที่สวมใส่เครื่องประดับตนมากมายนี้มีลักษณะเหมือนกับคริสตจักรโรมันคาทอลิก ผ้าสีแดงเข้ม ทองคำ เพชรพลอยต่างๆ ทั้งหมดนี้เป็นชุดของหญิงแพศยา

การแต่งกายภายนอกนี้เป็นสิ่งทดแทนอันไร้ค่าและจอมปลอมสำหรับความบริสุทธิ์ที่เจ้าสาวที่แท้จริงจะสวมใส่ (1ทิโมธี 2:9-10)

“ฝ่ายพวกผู้หญิงก็เหมือนกัน ให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย ไม่ใช่ถักผมหรือประดับกายด้วยเครื่องทองและไข่มุก หรือเสื้อผ้าราคาแพง

แต่ให้ประดับด้วยการกระทำดี ซึ่งสมกับหญิงที่ประกาศตัวว่าถือพระเจ้า”

เมื่อคริสตจักรเริ่มอยู่ในแนวเดียวกับโลก คริสตจักรจะแสดงท่าทีโอ้อวด เช่น เสื้อผ้าที่หรูหรา เครื่องประดับราคาแพง อาคารคริสตจักรที่หรูหรา ในขณะที่การยื่นหยัดเพื่อคำสั่งสอนตามพระคัมภีร์และการดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ลดลง

คริสตจักรของโลก – วิวรรณ์ 17:3-4

สะอิดสะเอียน และของโสโครกแห่งการ ล่วงประเวณีของตน“ เห็นได้ชัดเจนว่าตลอดทั้งพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงเกลียดชังการเล่นชู้และการล่วงประเวณีทางเนื้อหนังทั้งหมด พระคัมภีร์เก่าสั่งให้ขว้างหินคนที่เล่นชู้จนตาย

โลกได้กระทำการล่วงประเวณีทางฝ่ายวิญญาณกับหญิงแพศยานี้และตอนนี้องค์พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพตรัสบรรยาย ถึงความโสโครกของการล่วงประเวณีทางฝ่ายวิญญาณว่าเป็นความบาปสูงสุด และเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจของพระเจ้า

บาบิโลนที่ลึกลับ

17:5 “และที่หน้าผากของหญิงนั้นเขียนชื่อไว้ว่า ‘ความลึกลับ บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก” พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์

บาบิโลนที่ลึกลับเป็นคำที่ทำให้เราย้อนกลับไปทำการก่อตั้งเมืองบาบิโลนโบราณ คอนสแตนตินนำการนมัสการมารดาและบุตร รวมทั้งความลึกลับน้อยใหญ่ของศาสนาที่เชื่อมเข้ามายังคริสต์จักรโรมันคาทอลิก

การสมรสของโลกกับคริสต์จักรนี้มีการกล่าวถึงโดยเชื่อมโยงกับคริสต์จักรเปอร์แกมม

การกระทำของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าแห่งศาสนาโบราณนี้ได้ส่งผลกระทบต่อคริสตจักรในปัจจุบัน ดังนั้น เราต้องย้อนกลับไปดูที่คำสั่งสอนของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าซึ่งคริสต์จักรโรมันคาทอลิกทำให้กลายเป็นของคริสเตียน

วัลเวิร์ดสรุปประวัติศาสตร์บางส่วนให้กับเราว่า

“นอกไปจากเนื้อหาที่อยู่ในพระคัมภีร์แล้ว บันทึกรบโบราณแสดงว่าภรรยาของนิมโรดซึ่งก่อตั้งเมืองบาบิโลน กลายเป็นหัวหน้าของสิ่งที่เรียกว่าความลึกลับของบาบิโลนอันประกอบด้วยพิธีกรรมทางศาสนาที่ลึกลับซึ่งพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการรูปเคารพในบาบิโลน เธอรู้จักกันในนามของเซมิรามิส และเป็นมหาปุโรหิตหญิงของการนมัสการรูปเคารพ ตามบันทึกอื่นๆ นอกไปพระคัมภีร์ซึ่งมีการเก็บรักษาไว้ ทำให้ทราบว่ามีเซมิรามิส ให้กำเนิดลูกชายที่เธออ้างว่าปฏิสนธิขึ้นอย่างอัศจรรย์ ลูกชายคนนี้มีชื่อว่า ทัมมูส ซึ่งถือว่าเป็นผู้ช่วยให้รอดของประชากรของเขา แต่ในความเป็นจริงแล้ว คือพระเมสสิยาห์ปลอมซึ่งอ้างว่าเป็นการทำให้สัญญาที่ให้แก่เอวาสมบูรณ ตำนานของแม่และเด็กถูกรวมเข้าด้วยกันเป็นพิธีทางศาสนาและมีการกล่าวซ้ำในศาสนาของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้ายากมาย รูปเคารพแสดงภาพของแม่เป็นเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ซึ่งอุ้มเด็กทารกอยู่มืออยู่เท้าไปในโลกสมัยโบราณ และมีการแนะนำพิธีกรรมทางศาสนามากมายที่อ้างว่าจะชำระจากความบาป แม้ว่าพิธีกรรมที่ปฏิบัติกันในศาสนาที่ผิดๆ ของบาบิโลนจะแตกต่างกันมากมายในสถานที่หลายแห่ง มีลำดับปุโรหิตซึ่งเพิ่มเติมไปจากการนมัสการของแม่และเด็ก มีการพรมน้ำบริสุทธิ์ และตั้งหญิงพรหมจารีให้เป็นโสเภณีในทางศาสนา กล่าวกันว่า ทัมมูส ซึ่งเป็นลูกชายถูกสัตว์ป่าฆ่าตาย และหลังจากนั้นกลับมามีชีวิตใหม่ เห็นชัดว่าเป็นการทำนายของชาตานเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพของพระคริสต์

“ในข้อพระคัมภีร์เอง แม้ว่าจะไม่มีการกล่าวถึงข้อเท็จจริงเหล่านี้มากมาย แต่มีการกล่าวถึงความขัดแย้งระหว่างความเชื่อที่แท้จริงกับศาสนาปลอม เอเสเคียลปฏิเสธพิธีกรรมการร้องไห้ให้กับทัมมูส ในเอเสเคียล 8:14 เยเรมีย์กล่าวถึงการกระทำของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าเกี่ยวกับการทำขนมให้กับเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ (เยเรมีย์ 7:18) และถวายเครื่องหอมแด่เจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ (เยเรมีย์ 44:17-19, 25) การนมัสการบาอัล ลักษณะของศาสนาที่ไม่เชื่อพระเจ้าในคานาอัน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของศาสนาที่ลึกลับเดียวกันนี้ซึ่งมีกำเนิดในบาบิโลน บาอัลถือว่ามีลักษณะเดียวกับทัมมูส คำสั่งสอนเกี่ยวกับศาสนาที่ลึกลับของบาบิโลนดูเหมือนว่าจะแทรกซึมเข้าไปในโลกในสมัยโบราณ ซึ่งทำให้เกิดศาสนาที่ลึกลับมากมาย แต่ละศาสนามีลัทธิและความเชื่อส่วนเฉพาะอันทำให้เกิดศาสนาปลอมและพระเจ้าปลอมในทางตรงข้ามกับพระเจ้าเที่ยงแท้ตามที่สำแดงในพระคัมภีร์ มีการพรรณนาถึงบาบิโลนในฐานะหญิงแพศยาในคำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ 5:1-11 ซึ่งหญิงในข้อ 7 ได้แสดงถึงความชั่วในข้อ 8

“ในที่สุด ลัทธิของบาบิโลนไปถึงเมืองอื่นๆ รวมทั้งเปอร์แกมม สถานที่ตั้งของหนึ่งในคริสต์จักรเจ็ดแห่งของเอเชีย หัวหน้าปุโรหิตของลัทธิบาบิโลนสวมมงกุฎรูปหัวปลา อันหมายถึงดาโกน พระเจ้าแห่งปลา โดยมีคำว่า ‘คนเฝ้าสะพาน’ ซึ่งคือ ‘สะพาน’ ระหว่างมนุษย์และชาตาน เป็นรอยประทับอยู่บนมงกุฎ คำดังกล่าวนี้มีความหมายเดียวกันในภาษาของโรมว่า pontifex maximus ซึ่งซีซาร์และจักรพรรดิของโรมในเวลาต่อๆ มานำมาใช้ และยังใช้เป็นตำแหน่งของบิชอปของโรมอีกด้วย ในช่วงศตวรรษแรกๆ ของคริสต์จักรในโรม มีความสับสนที่เหลือเชื่อเกิดขึ้น และมีความพยายามที่จะรวมลักษณะบางอย่างของศาสนาที่ลึกลับของบาบิโลนกับความเชื่อคริสเตียน ซึ่งเป็นความสับสนที่ส่งต่อมายังปัจจุบัน ในบทนี้ในวิวรณ์ ขั้นสุดท้ายของศาสนาปลอมถูกสำแดงว่ามีอยู่ในช่วงเวลาก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมายังโลก

“เป็นข้อคิดเห็นที่น่าเศร้าเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ในปัจจุบันซึ่งแสดงความปรารถนาที่หยิ่งยโสที่จะกลับไปยังโรมแม้ว่าโรมจะมีการหันไปจากศาสนาคริสต์ที่เชื่อพระคัมภีร์อย่างแท้จริงก็ตาม ตามจริงแล้ว เสรีภาพสมัยใหม่เบี่ยงเบนออกไปจากหลักศาสนาของของคริสต์จักรในยุคแรกมากยิ่งกว่าโรม จึงไม่มีอะไรจะต้องเสียในการกลับไปสู่การเป็นโรม การหันไปจากพระเจ้าซึ่งเห็นใน

รูปแบบที่แฝงอยู่ในปัจจุบัน จะเติบโตขึ้นในรูปแบบสุดท้ายในคริสตจักรที่ตีเลิศในอนาคตที่จะกลืนศาสนาคริสต์ในระยะเวลาหลังจากคริสตจักรได้ทรงรับขึ้นไป”*1

17:6 “และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกธรรมิกชน และโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพ เพื่อเป็นพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อัศจรรย์ใจยิ่งนัก”

“หญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกธรรมิกชน” คำอธิบายนี้ตรงกับคริสตจักรหนึ่งในอดีต คือ คริสตจักรโรมันคาทอลิก ในระหว่างการบุกคุกของสเปน คนนับพันๆ ถูกทรมานและฆ่าโดยคริสตจักรที่แพศยานี้ ประมาณกันว่าคริสตจักรฆ่าชาวโปรแตสแตนต์ในพระนามของพระคริสต์มากถึง 35,000 คนในคืนเดียวเพื่อทำลายการนมัสการที่นอกเหนือไปจากการควบคุมของตน

ยอห์นตื่นตะลึงกับงานที่เลวร้ายของคริสตจักรที่หันไปจากพระเจ้านี้

ผู้หญิงและสัตว์ร้าย

17:7-15 “ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า เหตุไฉนท่านจึงอัศจรรย์ใจ ข้าพเจ้าจะบอกให้ท่านรู้ความหมายที่แฝงอยู่ของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดหัวและสิบเขาที่เป็นพาหนะของหญิงนั้น

สัตว์ร้ายที่ท่านได้เห็นนั้นเป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และมันจวนจะขึ้นมาจากบาดาล เพื่อไปสู่ความพิพากษาแล้ว และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่งไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลกนั้นก็ประหลาดใจ เมื่อเขาเห็นสัตว์ร้ายซึ่งได้เป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และกำลังจะเป็น

นี่ต้องใช้สติปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือเนินเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่

คือกษัตริย์เจ็ดองค์ ซึ่งห้าองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งนั้นยังมิได้เป็นขึ้น และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว จะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง

สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้มิได้เป็นนั้นก็เป็นที่แปด แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะไปสู่ความพิพากษา

เขาทั้งสิบเขาที่ท่านได้เห็นนั้น คือกษัตริย์สิบองค์ ที่ยังมิได้เสวยราชสมบัติ แต่จะรับอำนาจกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้นหนึ่งชั่วโมง

กษัตริย์ทั้งหลายนั้นมีน้ำพระทัยอย่างเดียวกัน และทรงมอบฤทธิ์และอำนาจของตนไว้แก่สัตว์ร้ายนั้น

กษัตริย์เหล่านี้จะกระทำสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงมีชัยชนะ เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นจอมเจ้านาย และทรงเป็นจอมกษัตริย์ และผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้น เป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกและทรงเลือกไว้ และเป็นผู้ที่ชื่อสัตย์ก็จะมีชัยด้วย”

และทูตสวรรค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “น้ำมากหลายที่ท่านได้เห็นหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น ก็คือชนชาติมวลชนประชาชาติ และภาษาต่างๆ ”

ผู้หญิงนั้นคือคริสตจักรโลกในเวลาสุดท้าย

ลักษณะของสัตว์ร้ายเป็นภาพประกอบของอาณาจักรโรมที่ฟื้นฟูขึ้นมาในเวลาสุดท้าย และมีปฏิปักษ์ของพระคริสต์เป็นผู้ปกครองอาณาจักร

ภูเขาเจ็ดแห่งและสี่ระยะทั้งเจ็ดมีความหมายสองประการ ประการแรกคือตำแหน่งของเมืองจริงของ “บาบิโลน” ไม่ใช่เรื่องน่าสงสัยเลยเพราะโรมอยู่บนภูเขาเจ็ดลูก แต่นอกจากนั้นแล้ว ภูเขาทั้งเจ็ดนี้ยังหมายถึงอาณาจักรโรมเจ็ดช่วงดังปรากฏในผู้ปกครองสำคัญของโรม

17:10 กล่าววว่า

“ห้าองค์ได้ล่องไปแล้ว”

“องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่”

“และอีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่ได้เป็นขึ้น”

ตอนนี้ให้สังเกตใน 17:11 “สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็นนั้นก็เป็นที่แปด แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น”

ตอนนี้ถ้าสัตว์ร้ายเป็นผู้ปกครองที่แปดในรัฐบาลการเมือง หัวหรือหัวหน้าทั้งเจ็ดต้องมาก่อนหน้าสัตว์ร้ายนั้น ซึ่งทำให้ข้อพระคัมภีร์สมบูรณ์ จะเป็นหนึ่งในเจ็ดผู้ปกครองโรมในอดีตหรือเป็นหนึ่งที่ยังไม่ครองบัลลังก์ในสมัยของยอห์น ต้องเดาที่จะพยายามบอกชื่อคนนั้น เพราะคนนี้มีลักษณะของซาตานและลึกลับไร้ศีลธรรม

สัตว์ร้ายต่อสู้กับคริสตจักรโลก

17:16-18 “เขาสิบเขาที่ท่านได้เห็นและสัตว์ร้ายจะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น จะทำให้นางไร้มิตรและเปลือยกาย และจะกินเนื้อของหญิงนั้น และเอาไฟเผานางเสีย

เพราะว่าพระเจ้าทรงดลใจเขาให้กระทำตามพระทัยของพระองค์ โดยการทรงทำให้พวกมันมีความคิดอย่างเดียวกัน และมอบอาณาจักรของเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึงจะสำเร็จตามพระวาทะของพระเจ้า

และผู้หญิงที่ท่านเห็นนั้นก็คือนครใหญ่ ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก”

ม่านสุดท้ายจะปล่อยลงมาบนคริสตจักรโลกเมื่อปฏิปักษ์ของพระคริสต์ไม่สามารถใช้คริสตจักรเพื่อประโยชน์ทางการเมืองได้อีกต่อไป มันจะแสดงความเกลียดชังเธอเมื่อเธอถูกปลดออกจากการไต่สวนและอำนาจ และโครงสร้างคริสตจักรทั้งหมดของเธอถูกทำให้ล้มลงและทำลายลง แม้แต่เมืองที่ยิ่งใหญ่ที่เป็นแหล่งอำนาจของเธอก็ถูกเผาและทำลาย

บทที่สิบแปด

บาบิโลนล่ม

18:1-3 “ต่อจากนี้ข้าพเจ้าก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง ลงมาจากสวรรค์ ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่าง

ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงก็ยกมือว่า ‘บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปีศาจ เป็นที่สิงอยู่ของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นที่อยู่ของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด

เพราะว่าประชาชาติทั้งปวงได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกำหนัด ในการล่องประเวณีของนครนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลกได้ล่องประเวณีกับนครนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้น ด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น”

บทที่ 18 กล่าวถึงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเสื่อมทรามของคริสตจักรที่เรียกว่า “บาบิโลน มารดาของหญิงแพศยา”

ข้อ 2-3 แสดงภาพการล่มของกายทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ซึ่งได้ตั้งตนขึ้นเป็นราชินีของโลก เมื่อเธอล้มลง ทำให้เกิดการทำลายเมืองยิ่งใหญ่ คือ “บาบิโลน” (โรม)

ตำแหน่งที่เธอล้มลงกลายเป็นที่อาศัยของวิญญาณชั่วร้ายและสกปรกทั้งปวง ชาตานยังคงรักษาที่นั่งแห่งอำนาจของตนบนพื้นดินที่สกปรกนี้ คำอธิบายถึงวิญญาณชั่วเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับนกที่อยู่ในกรง

พระเยซูทรงแสดงภาพการทำนายเกี่ยวกับวิญญาณสกปรกเหล่านี้ในอุปมาเกี่ยวกับเมล็ดมัสตาร์ด (มัทธิว 13:31-32) ภาพในอุปมาเป็นภาพของเมล็ดมัสตาร์ดที่เมื่อปลูกแล้วควรจะเติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ลำต้นอ่อน แต่กลับโตอย่างผิดปกติเป็นต้นไม้ที่ใหญ่มีกิ่งสาขาให้นกมาทำรัง อุปมานี้แสดงถึงการเติบโตอย่างมากของคริสตจักรบาบิโลนของโลก ไม่ใช่คริสตจักรที่แท้จริง แต่เป็นที่อาศัยของนกที่ชั่วร้าย ผู้พยากรณ์อิสยาห์กล่าวถึงคำอธิบายอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับนกเหล่านี้ที่อาศัยอยู่ในสถานที่ไร้ผู้คนเป็นเมืองที่ล่มลงในอิสยาห์ 34:11-15

คริสตจักรโรมมีสำนักงานใหญ่ในเมืองโรม ซึ่งเรียกว่าเป็น “Holy See” (หมายถึงนครวาติกัน) แต่ในความเป็นจริงเป็นสถานที่แห่งความไร้ศีลธรรม กษัตริย์ทั้งหลายเสด็จมาที่วาติกันเพื่อขายวิญญาณของตน พ่อค้าปล้นและขโมยภายใต้อำนาจของเธอ ฆาตกรรม การปล้นและฆ่าผู้รับใช้ที่บริสุทธิ์ของพระเจ้ากระทำภายใต้การปกป้องของเธอและด้วยการปลอมตัวเป็นศาสนา ความมั่งคั่งที่ผิดศีลธรรมนั้นทำให้เธอร่ำรวยในท่ามกลางชาติต่างๆ แต่ตอนนี้เธอได้รับสิ่งที่ควรได้รับ คือ “บาบิโลนล่ม”

ออกมาจากนคร

18:4-8 “และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า ‘ดูก่อน ประชาชาติของเราจงออกมาจากนครนั้นเถิดเพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น

เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจำการทุจริตแห่งนครนั้นได้

นครนั้นได้ให้ผลอย่างไร ก็จงให้ผลแก่นครนั้นอย่างนั้น และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ ก็จงผสมลงในถ้วยนั้นเป็นสองเท่าให้นครนั้น

นครบาบิโลนได้เยื้องหวัดของห้องและเสเพลมากเท่าใด ก็จงให้คนนั้นได้รับการทรมาน และความระทมทุกข์มากเท่านั้น เพราะว่ามันทะนงใจว่า 'เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย'

เหตุฉะนั้นภัยพิบัติต่างๆ ของคนนั้นจะเกิดขึ้นในวันเดียว คือโรคระบาด ความระทมทุกข์ การกันดารอาหาร และไฟจะเผาคนนั้นให้พินาศหมดสิ้น เพราะว่าพระเจ้าผู้ทรงพิพากษามนุษย์ทรงอำนาจยิ่งใหญ่”

เสียงร้องจากสวรรค์คือ “ดูก่อนชนชาติของเรา จงออกมาจากคนนั้นเถิด”

วิญญาณของคริสตจักรของโลกนี้เห็นได้ชัดในวิญญาณของการประนีประนอมผ่านทางความรัก คำวิงวอนของหญิงแพศยาคือ “มาเถิด และอยู่กับเรา ท่านเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าและดำเนินชีวิตในความบาปมัวเมาในโลกก็ได้” เสียงเรียกอันนุ่มนวลนี้ล่อลวงธรรมิกชนที่บริสุทธิของพระเจ้าซึ่งบังเกิดใหม่แล้วจำนวนมากให้ทั้งคำส่งสอนตามพระคัมภีร์เพื่อคำส่งสอนของมาร เปาโลเตือนทิโมธีเกี่ยวกับวิญญาณของหญิงแพศยานี้เมื่อเขากล่าวว่า

“พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดแจ้งว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกผีปีศาจ” 1ทิโมธี 4:1

เสียงร้องของหญิงแพศยาในปัจจุบันคือ “ไม่มีกฎ มีแต่ความรัก ไม่มีหลักความเชื่อถือ มีแต่พระคริสต์”

ในความเป็นจริง เสียงเรียกนี้เป็นเพลงรักแห่งความตาย ความรักที่แท้จริงเป็นการเรียกจากเบื้องบน ไม่ใช่ทำให้ต่ำลงหรือทำให้เสื่อมทรามแต่เป็นสิ่งสะอาด ชอบธรรมและบริสุทธิ์ เป็นการยกขึ้นไปยังที่สูงขึ้น เสียงร้องของคริสตจักรที่แท้จริงคือ “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”

มุมมองของคนบาปเกี่ยวกับบาบิโลน

18:9-19 “บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ที่ได้ล่องประเวณีกับคนนั้นและได้เสเพลร่วมกันนั้น เมื่อได้เห็นควันไฟที่ไหม้คนนั้นก็จะพิลาปรำให้คร่ำครวญ

พวกกษัตริย์จะยืนอยู่แต่ห่างๆ เพราะกลัวภัยแห่งการทรมานของคนนั้น และจะกล่าวว่า 'วิบัติแล้ว วิบัติแล้วบาบิโลนมหานครที่ยิ่งใหญ่ เจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น'

บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลกจะรำไห้คร่ำครวญเพราะคนนั้น เพราะว่าไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว

สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำ เงิน เพชรพลอยต่างๆ ไข่มุก ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด เครื่องที่ทำด้วยงา เครื่องไม้ที่มีราคาแพง เครื่องทองสัมฤทธิ์ เครื่องเหล็ก เครื่องศิลาลาย

อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม มดยอบ กายาน เหล้าองุ่น น้ำมัน ยอดแป้ง ข้าวสาลี โค แกะ ม้า รถรบ และทาส และชีวิตมนุษย์

ผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็ล่องพ้นไปจากเจ้าแล้ว สิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและหรูหราที่พินาศไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบอีกเลย

บรรดาพ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของเหล่านั้น จนเป็นคนมั่งมีเพราะนครบาบิโลนนั้น จะยืนอยู่แต่ไกล เพราะกลัวภัยจากการทรمان
ของนครนั้น พวกเขาจะร้องให้คร่ำครวญด้วยเสียงดัง

ว่า วิบัติแล้ว วิบัติแล้วมหานครนั้น ที่ได้นุ่งห่มผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วงและผ้าสีแดงเข้ม ที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชร
พลอยต่างๆ และไข่มุกนั้น

เพียงในชั่วโงมเดียว ทรัพย์สมบัติเหล่านั้นก็พินาศสูญไปสิ้น' และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลาย
ที่มีอาชีพทางทะเลก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ

และเมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้นก็ร้องว่า 'นครใดเล่าจะเป็นเหมือนมหานครนี้'

และเขาก็โปรยผงคลั่งบนศีรษะของตน พลางร้องให้คร่ำครวญ ว่า 'วิบัติแล้ว วิบัติแล้วมหานครนี้อันเป็นที่ซึ่งคนทั้งปวงที่มีเรือ
กำปั่นเดินทะเลได้เป็นคนมั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์สมบัติของนครนั้น ภายในชั่วโงมเดียวนครนี้ก็เป็นที่ร้างเปล่า' "

การเผาเมืองบาบิโลนทำให้เกิดเสียงคร่ำครวญแห่งการสำนึกผิดของผู้ที่มีสักรูปเคารพและได้รับประโยชน์จากการค้
ภายใต้อำนาจของนครนั้น

ตอนนี้ ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเคลิบเคลิ้มกับความดึงดูดใจของนครและได้รับความสุขเพราะนครนั้น ยืนอยู่ไกลด้วยความกลัว
พวกเขากลัวว่าการพิพากษาจะเกิดขึ้นกับตัว แต่ไม่พยายามที่จะทำตัวให้ถูกต้องต่อพระเจ้า

รายการของสินค้าที่ซื้อขายมีมากมาย แต่มีสิ่งหนึ่งเป็นความบาปที่เลวร้ายที่สุด ข้อ 13 กล่าวว่า **"และทาส และชีวิต
มนุษย์"**

คริสตจักรโรมันคาทอลิกมีความผิดในการขายกายและวิญญาณของมนุษย์

มีวิธีการอย่างไร

คริสตจักรได้กำหนดที่พักรั่วคราว (ที่ชำระ) สำหรับวิญญาณของมนุษย์ที่ผ่านจากชีวิตนี้ไปสู่นิรันดร์ สถานที่ชำระเป็นการ
เลียนแบบความเชื่อพื้นบ้านของกรีก¹² ไม่มีหลักฐานตามพระคัมภีร์เลย แต่คริสตจักรนั้นขายวิญญาณของมนุษย์

บาทหลวงคาทอลิกหาเงินได้นับล้านๆ เหรียญในแต่ละสัปดาห์โดยการขายเทียนและพิธีศีลระลึกที่มีการอธิษฐานเพื่อนำ
วิญญาณออกจากคุกที่สมมติขึ้นมา ซึ่งเรียกว่า ที่ชำระ ไม่น่าสงสัยว่าคริสตจักรคาทอลิกมีชื่อว่าเป็นมารดาของหญิงแพศยาและ
สิ่งน่ารังเกียจของโลก

ความร่ำรวยของโลกนี้เป็นเพียงชั่วครวและในชั่วโงมเดียว สิ่งทั้งหมดที่คริสตจักรแพศยาได้สะสมก็ไม่มีความหมายอะไร
เลย ค่าทางโลกของโลกปัจจุบันนี้ช่างน่าหลอกลวงเสียจริง

¹² ชาวกรีกโบราณจะวางเหรียญไว้ใต้ลิ้นของผู้ที่เสียชีวิต เมื่อไปถึงโลกของคนตายแล้ว วิญญาณที่จากไปจะพบกับแม่น้ำใหญ่ เรียกว่า แม่น้ำ สติคซ์ (Styx) ซึ่งแยกพวกเขาออกจาก
แดนสุชาวดีของเทพพลูโต (Pluto)

วิธีเดียวที่จะข้ามแม่น้ำที่ใหญ่นี้ได้คือในเรือที่พายโดยชาวอน ถ้าวิญญาณที่จากไปไม่มีเหรียญทองเพื่อจ่ายค่าข้ามแม่น้ำไปยังแผ่นดินของพลูโต เขาต้องเดินไปเดินมา
ฝั่งตรงข้ามเป็นเวลา 1,000 ปีก่อนที่จะข้ามไปแดนสุชาวดีได้

สำหรับคริสตจักรโรมันคาทอลิก ใช้เงินเพียงเล็กน้อยก็ทำให้มีสถานที่สำหรับวิญญาณที่จากไปได้ คือ ที่ชำระ และเปลี่ยนวิถีทางหลบหนีไปสู่แดนสุชาวดีโดยใส่ไว้ในมือ
ของบาทหลวงของโลกนี้

มุมมองของทูตสวรรค์เกี่ยวกับบาบิโลน

18:20-24 “แน่ะเมืองสวรรค์ บรรดาธรรมิกชน อัครทูตและพวกผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย จงรำเริงยินดีเพราะนครนั้นเกิดเพราะพระเจ้าได้ทรงพิพากษาลงโทษนครนั้นให้ท่านทั้งหลายแล้ว

แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก ก็ได้ยกหินก้อนหนึ่งเหมือนหินไม่ใหญ่ทุ่มลงไปในทะเล แล้วว่า ‘บาบิโลนมหานครนั้นจะถูกทุ่มลงโดยแรงอย่างนี้แหละ และจะไม่มีใครเห็นนครนั้นอีกต่อไปเลย

และจะไม่มีใครได้ยินเสียงนักคิดพิณ นักเล่นมโหรี นักเป่าขลุ่ยและนักเป่าแตรในเจ้าอีกต่อไปและในเจ้าจะไม่มีช่างในวิชาช่างต่างๆ อีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงไม้แป้ในเจ้าอีกต่อไป

และในเจ้าจะไม่มีแสงประกายที่เปล่งสว่างอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในเจ้าอีกต่อไป เพราะว่าบรรดาพ่อค้าของเจ้าได้เป็นคนใหญ่โตแห่งแผ่นดินโลกแล้ว และวิหยาคมของเจ้าได้ล่อลวงบรรดาประชาชาติให้ลุ่มหลง

และในนครนั้นเขาได้พบโลหิตของผู้เผยพระวจนะและพวกธรรมิกชนและบรรดาคนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก’ ”

มีเสียงปีติยินดีดังก้องไปทั่วสวรรค์เพราะคริสตจักรแพศยาที่ได้ข้ามแห่งผู้พยากรณ์และธรรมิกชนที่แท้จริงของพระเจ้าเป็นเวลานานนั้นไม่มีอยู่อีกต่อไป

ภัยอันตรายที่เลวร้ายที่สุดสำหรับคริสตจักรเที่ยงแท้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่คือศาสนาปลอม

มารรู้ว่าธรรมิกชนที่แท้จริงของพระเจ้าจะไม่ติดตามการกระทำชั่วของมันในอาณาจักรที่มันควบคุมอยู่อย่างเปิดเผย ไม่มีวิญญาณที่แท้จริงใดที่จะอยู่ในบารหรือห้องเต้นรำ ดังนั้นมันจึงจัดการประชุมคริสตจักรเพื่อวางกับดักผู้ที่ไม่ระมัดระวัง

หลายครั้ง กลยุทธ์ที่หลอกลวงของซาตานอาจดูเหมือนจริง มารเสนอเรื่องประหลาดมหัศจรรย์แทนพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการนมัสการด้วยเนื้อหนังเหมือนหุ่นยนต์แทนการดำเนินงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มารใช้การมองและความรู้สึกด้วยการอัครจริยปลอมและการอ้างอย่างผิดๆ เกี่ยวกับการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ ด้วยเหตุนี้และการเลียนแบบอื่นๆ ผู้ชนจึงทิ้งความจริงตามพระคัมภีร์ไปเพื่อรับเอาคำโกหก “วิหยาคมของเจ้าได้ล่อลวงบรรดาประชาชาติให้ลุ่มหลง”

ภายนอก เธอเข้าไปด้วยความชอบธรรมของตนเอง และยังคงหลอกลวงคนนับล้านๆ แต่เมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยเธอและดึงผ้าคลุมที่ผิดๆ ซึ่งปิดบังไว้ จะพบว่า “โลหิตแห่งผู้พยากรณ์และธรรมิกชน”

บทที่สิบเก้า

การเฉลิมฉลองบนสวรรค์

19:1-6 “ต่อจากนี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกึกก้องดุจเสียงฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า ‘อาเลลูยา (แปลว่าสรรเสริญพระเจ้าเกิด) ความรอด พระสิริและฤทธิ์เดชจงมีแด่พระเจ้าของเรา

เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและยุติธรรม พระองค์ได้ทรงพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้นที่ได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการลวงประเวณีของนาง และพระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่งผู้รับใช้ของพระองค์’

คนเหล่านั้นร้องอีกเป็นครั้งที่สองว่า ‘อาเลลู ยาควันไฟที่เกิดจากนครนั้นพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์’

และพวกผู้ปกครองทั้งยี่สิบสี่คนกับสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็ได้ทูลดวลลงนมัสการพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และร้องว่า ‘อาเมน อาเลลูยา’

และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า ‘ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ที่ยำเกรงพระองค์ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อยจงสรรเสริญพระเจ้าของเรา’

แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจเสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่นว่า ‘อาเลลูยาเพราะว่าพระเจ้าของเราผู้ทรงฤทธิ์านุภาพสูงสุดทรงครอบครองอยู่”

ความทุกข์เวทนาจบสิ้นลงแล้ว และสวรรค์ดังไปด้วยเสียงการประชุมเฉลิมฉลองของชาวพื้นเทอดสต์ที่ยิ่งใหญ่ ธรรมิกชน และทูตสวรรค์ทั้งหมดร่วมกันในการสรรเสริญพระเจ้าผู้ได้พิพากษาและทำลายคริสตจักรแพศยา

ความเจ็บปวดใจและความหายนะที่คริสตจักรนี้ได้นำมาสู่สถานที่แท้จริงของพระเจ้าไม่อาจที่จะวัดได้ แต่คริสตจักรนี้ได้รับการพิพากษาเป็นการตอบแทนที่เหมาะสม

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับการสรรเสริญเพราะการแก้แค้นโลหิตของธรรมิกชนมากมายที่ไหลออกด้วยศาสนาที่ไม่ชอบธรรมนี้

เราเห็นผู้อาวุโสทั้ง 24 ในสวรรค์นมัสการต่อหน้าพระเจ้าที่ทรงประทับอยู่บนบัลลังก์ เราสังเกตในการศึกษาของเราว่ามีบัลลังก์เดียว การสำแดงเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธิ์านุภาพสูงสุดผู้ทรงประทับบนบัลลังก์นั้น (วิวรณ์ 1:7, 8; 11:17; 21: 5-7)

การทรงเชิญมาในการมงคล

สมรสของพระเมษโปดก

19:7-8 “ขอให้เราทั้งหลายว่าเจริงยินดีและเต้นโลดถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และเจ้าสาวของพระองค์ได้เตรียมพร้อมแล้ว

ทรงโปรดให้เจ้าสาวสวมผ้าป่านเนื้อละเอียดใสบริสุทธิ์ เพราะผ้าป่านเนื้อดีนั้น ได้แก่ การประพฤติอันชอบธรรมของพวกธรรมิกชน”

เจ้าสาวปลอมถูกพิพากษาเพราะการกระทำชั่วที่เป็นมลทินของเธอ และเตรียมตัวสำหรับการมรดกสมรสของพระเมษโปดก เจ้าสาวที่แท้จริงแต่งกายในชุดขาวที่ไร้ตำหนิ ได้รับเกียรติร่วมกับเจ้าบ่าวในการเลี้ยงแห่งสวรรค์นี้

“เจ้าสาวได้เตรียมพร้อมแล้ว” เธอได้รับชุด “ผ้าป่านเนื้อละเอียดบริสุทธิ์” ที่เธอสวมใส่นั้นได้อย่างไร บริบทข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะผ้าป่านเนื้อดีนั้น ได้แก่ การประพฤติอันชอบธรรมของพวกธรรมิกชน” สิ่งที่เราเห็นคือความจริงที่เรียบง่ายเกี่ยวกับวิถีทางของการทำให้ความบริสุทธิ์สมบูรณ์ “การประพฤติอันชอบธรรม” คือการกระทำสิ่งที่ถูกต้อง คำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมวิถีทางสำหรับการชำระ เอเฟซัส 5:25-26 กล่าวว่า

“ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่เราคริสตจักรรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร

เพื่อจะได้ทรงทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์ โดยการทรงชำระด้วยน้ำและพระวจนะ”

บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์

เจ้าสาวจะไม่ได้รับการเชิญไปงานสมรสจนกว่าจะได้รับการพิพากษาที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ มีการกล่าวถึงบัลลังก์พิพากษานี้ในโรม 14:10 ที่ซึ่งเปาโลบอกกับคริสตจักรว่า “...เพราะว่าเราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า”

ใน 2โครินธ์ 5:10 เปาโลอธิบายเหตุผลชัดเจนยิ่งขึ้นสำหรับการพิพากษานี้ว่า

“เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์ของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว”

เจ้าสาวจะไม่พร้อมที่จะปกครองและครอบครองกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจนกว่าจะได้รับรางวัลสำหรับการที่กระทำในกายคุณสมบัติในการปกครองของเธอจะถูกตรวจสอบ ผู้ที่เป็นเจ้าสาวของพระคริสต์มีงานต้องทำในขณะที่อยู่บนโลก และจะได้รับการกำหนดตามการที่กระทำในกาย

ในขณะที่อยู่บนโลก เจ้าสาวไม่ได้เพียงแค่ “ค้าขาย” อยู่เท่านั้น ธรรมิกชนทุกคนที่ก่อกำเนิดขึ้นเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์จะถูกพิพากษาสำหรับงานแห่งความชอบธรรมของตน มีงานในการเตรียมตัวก่อนการพิพากษา “เจ้าสาวได้เตรียมพร้อมแล้ว”

ผู้ได้รับเชิญมาในการมรดกสมรส

19:9-10 “และทูตสวรรค์องค์นั้นสั่งข้าพเจ้าว่า ‘จงเขียนไว้เถิดว่า ความเจริญสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมรดกสมรสของพระเมษโปดก’ และท่านบอกข้าพเจ้าว่า ‘ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นพระวจนะแท้ของพระเจ้า’

แล้วข้าพเจ้าได้ทูลดั่งดวงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่านแต่ท่านได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘อย่าเลยข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่านและพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยากรณ์ของพระเยซูจนนมัสการพระเจ้าเถิด’ เพราะว่าคำพยากรณ์กล่าวถึงพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ”

คำเชิญส่งออกไปยังผู้ได้รับเชิญมาในการมรดกสมรส เจ้าสาวไม่ใช่คนเหล่านั้น เพราะเจ้าสาวเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดงาน

เลี้ยง

ผู้ได้รับเชิญเหล่านี้คือใคร

มีการคาดเดากันมากมายว่าคนเหล่านี้คือใคร บางคนกล่าวว่าเป็นพวกเพ็นเทคอสต์ที่เชื่อพระเจ้าสามองค์ที่ไม่รับนามพระเยซู บางคนกล่าวว่าเป็นสมาชิกคริสตจักรที่ดีซึ่งไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฯลฯ การคาดเดาเหล่านี้ไม่น่าจะใช้ แต่มีธรรมิกชนของพระเจ้าในยุคอื่นๆ ที่จะมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับคำเชิญ

ความคิดที่ว่าพระเจ้าทรงปฏิบัติกับธรรมิกชนทุกยุคเหมือนกันไม่มีหลักตามพระคัมภีร์ วัตถุประสงค์ของพระเจ้าสำหรับอิสราเอลไม่เหมือนกับวัตถุประสงค์ของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อที่เป็นชาวต่างชาติ ดาเนียลมีความปรารถนาที่จะทราบความลึกซึ้งของความจริงที่เขาได้รับการสำแดงเกี่ยวกับยุคของเรา แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขาว่า

“แต่เจ้าจงไปจนวาระที่สุดเกิดและเจ้าจะได้หยุดพักสงบและจะยืนขึ้นในสวนที่กำหนดให้เจ้าเมื่อสิ้นสุดวันทั้งหลายนั้น”

มีกลุ่มคนที่แตกต่างกันมากมายในระบบของพระเจ้า ยอห์นผู้ให้บัพติศมาจัดตนเองอยู่ในพวกสหายของเจ้าป่าว (ยอห์น 3:27-30)

แน่นอนว่า ยอห์นผู้ให้บัพติศมาจะเป็นผู้ที่ได้รับเชิญไปในการมงคลสมรส ในกลุ่มคนนั้น จะมีโนอาห์ อับราฮัม อิสอัค ยาโคบ โมเสส และผู้พยากรณ์ทุกคนของอิสราเอล เราไม่สามารถทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับฝูงชนจากอิสราเอลซึ่งจะอยู่ในรายชื่อผู้ที่ได้รับเชิญ ยังมีผู้ที่อยู่ในความทุกข์เวทนาที่จะมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับเชิญ

ไม่มีพื้นฐานใดในข้อพระคัมภีร์ที่จะทำให้เชื่อว่าบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามแผนการแห่งความรอดของพระเจ้าในยุคของตนจะสามารถเข้าไปสู่สวรรค์ได้ในฐานะผู้ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรส

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

19:11-16 “แล้วข้าพเจ้าก็ได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงม้านั้นมีพระนามว่า ‘สัตย์ซื่อและสัตย์จริง’ พระองค์พิพากษาและทรงกระทำสงครามด้วยความเป็นธรรม

พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอันและพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง

พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือดและพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ ‘พระวาตะของพระเจ้า’

เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าป่านเนื้อละเอียดขาวบริสุทธิ์ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป

มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันพาดบรรดานานาประชาชาติ ด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่อเย่าอุ่นแห่งพระพิโรธอันเจียบขาดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด

พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า ‘จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย’ ”

ในวิวรณ์ 4:1 ประตูลงสวรรค์เปิดและคริสตจักรได้รับการทรงเรียกขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ในตอนท้ายของการทุกข์เวทนา ประตูลงสวรรค์เปิดอีกครั้งและธรรมิกชนออกมาทางด้านหลังของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา

ไม่อาจมีข้อผิดพลาดเลยว่าผู้ที่ขึ้นม้าขาวคือใคร ผู้นั้นคือพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสง่าราศี ซึ่งเสด็จลงมาในโลกนี้ อีกครั้ง ในครั้งนี้พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อทนทุกข์และวายพระชนม์แต่เพื่อตั้งอาณาจักรที่ขอบรรรมของพระองค์ขึ้นบนโลก

ในยุคต่างๆ ชาตานได้ทำลายวิญญาณของมนุษย์อยู่เสมอโดยนำพวกเขาให้เป็นเชลยอยู่ในนรกนิรันดร์ ในหลายยุค มารดูเหมือนว่าจะเป็นผู้ที่ได้ชัยชนะ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น

ในแผนการของพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดได้ทรงช่วยวิญญาณของมนุษย์ไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ทุกคนที่ได้เชื่อฟัง น้ำพระทัยของพระองค์ในแต่ละยุคมีชีวิตอยู่และพร้อมสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเวลาผ่านไปอย่างช้าๆ กองทัพที่มีชีวิตที่ยิ่งใหญ่และมีอำนาจนี้ซึ่งเป็นอิสระจากการเป็นเชลยได้ก่อตัวขึ้นด้านหลังของพระองค์

ในนิมิตที่เป็นคำทำนายที่สำคัญ เอน็อคเห็นผลลัพธ์ของงานแห่งการไถ่ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้านี้

“คนเหล่านี้แหละที่เอน็อคซึ่งเป็นคนชิวอายุที่เจ็ดนับจากอาดัมได้พยากรณ์ไว้ว่า นี่แน่ะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เป็นหมื่นๆ

เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุกคนทั้งปวงรู้สึกตัวถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่วและรู้สึกตัวถึงการหยาบช้าทั้งหมด ที่ทุกคนคนบาปเหล่านั้นได้กล่าวร้ายต่อพระองค์” ยูดา 14, 15

ในเวลาที่ยังมีองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมา พรรคพวกของชาตานจะถูกทำลายให้เหลือเพียงเล็กน้อยเพราะการทุกข์เวทนา ชาตานจะต้องประหลาดใจเมื่อมองขึ้นไปบนสวรรค์แล้วเห็นกองทัพใหญ่ที่กำลังมาเพื่อยึดครองอาณาจักรของมัน กองทัพของมันจะเล็กเหมือนกับฝูงแพะ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะมีชัยชนะเหนือศัตรูของพระองค์และจะควบคุมการครอบครองของรัฐบาลบนโลกนี้ ตำแหน่งของพระองค์จะเป็นจอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย

มีกษัตริย์และเจ้านายผู้ยิ่งใหญ่มากมาย แต่พระเยซูคริสต์จะบังคับรัชสมัยของกษัตริย์และเจ้านายเหล่านั้นทั้งหมด พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง

สงครามอารมาเกดโดน

19:17-19 “แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศแก่นกทั้งปวงที่บินอยู่ในท้องฟ้า ด้วยเสียงอันดังว่า ‘จงมาประชุมกันในการเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้า

เพื่อจะได้กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อชายฉกรรจ์ เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชน ทั้งไทและทาส ทั้งผู้ใหญ่และผู้ nhỏ’

และข้าพเจ้าเห็นสัตว์นั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งพลรบของกษัตริย์เหล่านั้นมาประชุมกันจะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้า และกับพลโยธาของพระองค์”

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาบนโลก สงครามอารมาเกดโดนกำลังเดินทางไป

กองทัพของโลกนี้ได้เบียดอัดกันภายในประตูของเมืองเยรูซาเล็มและความหายนะอันเลวร้ายเกิดขึ้น

“เพราะเราจะรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นให้ทำศึกกับเยรูซาเล็ม เมืองนั้นจะถูกยึดเขาจะปลดเอาทรัพย์ในเรือนและขมขื่นผู้หญิง พลเมืองครึ่งหนึ่งจะตกไปเป็นเชลย ประชาชนส่วนที่เหลืออยู่จะไม่ถูกตัดออกเสียจากเมือง

แล้วพระเจ้าจะเสด็จออกไปต่อสู้กับประชาชาติเหล่านั้น เหมือนเมื่อพระองค์ทรงต่อสู้ในวันสงคราม

ในวันนั้นพระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ..." (เศคาริยาห์ 14:2-4)

ในเวลานี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำลายอาณาจักรของปฏิปักษ์ของพระคริสต์และเอาชนะชนชาติที่ปวง (เอเสเคียล 39:1-4; เศคาริยาห์ 14:9-21)

หายนะของสัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จ

19:20-21 "สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะ ที่ได้กระทำความหมายสำคัญต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้หมายสำคัญนั้นล่อลวงคนทั้งหลาย ที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบุขารูปของมัน สัตว์ร้ายและคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะถูกทิ้งทั้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน

และคนที่เหลืออยู่นั้น ก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงมานั้นเสีย และนกที่ปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิ่ม"

หายนะสุดท้ายเป็นเนื่องจากอำนาจของซาตาน ปฏิปักษ์ของพระคริสต์และผู้เผยพระวจนะเท็จถูกทิ้งลงในบึงไฟ

ตัวแทนทั้งสองของซาตานซึ่งช่วยมันจัดตั้งอาณาจักรบนโลกถูกทิ้งลงในที่สุดท้ายแห่งการลงโทษตลอดนิรันดร์ ซาตานเองจะถูกทิ้งลงในไฟนรันดร์อีก 1000 ปีต่อมา (20:10)

กองทัพของปฏิปักษ์ของพระคริสต์ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงด้วยพระแสงของพระเยซูคริสต์และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงควบคุมโลก

องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดด้วยอำนาจสูงสุดของพระองค์ ในเวลาเพียงชั่วขณะเดียว ทรงล้มล้างชาวต่างชาติในการเป็นเจ้านายของโลกนี้

โลกจะตื่นตะลึงและประหลาดใจด้วยเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างกะทันหันนี้เพราะปฏิปักษ์ของพระคริสต์มีอำนาจสูงและหนึ่งในสามของเยรูซาเล็มเท่านั้นที่ยืนอยู่ระหว่างมันและความยิ่งใหญ่อย่างแท้จริงของโลกที่ปวง

การล่มของอาณาจักรโรมที่ฟื้นฟูขึ้นและปกครองโดยปฏิปักษ์ของพระคริสต์เป็นจุดสิ้นสุดของ "เวลากำหนดของคนต่างชาติ" ช่วงเวลานี้เริ่มต้นขึ้นในปี 606 ก่อนคริสตกาล เมื่อเยรูซาเล็มถูกบุกรุกโดยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ และชนชาวต่างชาติครอบครองการเป็นผู้นำของโลก

เหตุการณ์สุดท้ายในข้อพระคัมภีร์นี้เป็นชะตากรรมของผู้ที่ดำเนินชีวิตทางเนื้อหนังในการกบฏต่อพระเจ้า "นกที่ปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิ่ม" ความตายเป็นชะตากรรมที่น่าเศร้าสำหรับคนเหล่านั้นที่มีความหวังเพียงแค่นี้ในชีวิตทางโลกในเนื้อหนัง

บทที่สี่สิบ

ยุคอาณาจักร

บทนี้แสดงให้เห็นให้เราเห็นสงครามแห่งการครอบครองหนึ่งพันปีของพระเยซูคริสต์ เหตุการณ์ที่บรรยายไว้ในข้อความนี้นำไปสู่ความสำเร็จของคำพยากรณ์หลายร้อยคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เก่าเกี่ยวกับยุคอาณาจักร คำพยากรณ์ซึ่งเป็นที่รู้จักกันมากที่สุดคืออิสยาห์ บทที่ 11 อาณาจักรของพระเจ้าบนโลกเป็นการสำเร็จของพระสัญญาที่ทรงให้ไว้ในพันธสัญญาของพระเจ้ากับอิสราเอล พันธสัญญากับดาวิดมีพื้นฐานคือพระสัญญาที่ทรงประทานให้กับกษัตริย์ดาวิดเกี่ยวกับ “บัลลังก์” และ “ราชอาณาจักร...ให้อยู่เป็นนิรันดร์” (2ซามูเอล 7:8-17)

ในเวลานี้ อาณาจักรพันปีขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า นูตรที่ยิ่งใหญ่กว่าของดาวิด ทรงปกครองในฐานะกษัตริย์เหนือกษัตริย์ซึ่งปกครองพลับพลาของดาวิด

ซาตานถูกผูกมัด

20:1-3 “แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของบาดาลนั้น และถือโซ่ใหญ่

และท่านได้จับพญานาคซึ่งเป็นงูศึกดำบรรพบุรุษซึ่งเป็นพญามารและซาตานและมัดมันไว้พันปี

แล้วทิ้งมันลงไปในบาดาลนั้น แล้วได้ลั่นกุญแจประตูปะทรา เพื่อไม่ให้มันล่องลงบรรดาประชาชนได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้วจึงจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง”

เหตุการณ์ในโลกนี้ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็นอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ โดยการวายพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีอำนาจควบคุมกุญแจแห่งความตายและแดนคนตายอย่างแท้จริง แดนคนตายอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ (1:18)

ในตอนนี ทูตสวรรค์ลงจากสวรรค์พร้อมด้วยกุญแจสู่รอกที่เป็นเหล็กและโซ่ใหญ่ ทูตสวรรค์ได้ถูกส่งออกมาเพื่อทำหน้าที่ซึ่งธรรมิกชนของทุกยุคได้อธิษฐานให้เกิดขึ้น

ทูตสวรรค์นี้คือมีคาเอล อัครทูตลำดับที่ ซึ่งควบคุมกองทัพทูตสวรรค์แห่งสวรรค์ เราอ่านเกี่ยวกับการเผชิญหน้าที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีคาเอลเผชิญหน้ากับซาตานในยูดา 9

“ฝ่ายอัครทูตลำดับที่ มีคาเอล ครั้นเมื่อ ท่านได้เถียงกับมารเรื่องศพของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจกล่าวก้าวร้าวต่อมารเลย เป็นแต่เพียงกล่าว ว่า ‘ให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชนาบเจ้าเถิด’ ”

เวลานี้ไม่ใช่เวลาได้เถียงและทะเลาะกัน แต่ทูตสวรรค์จับกุมซาตานไว้ มัดมันและทิ้งมันลงในเหวอันลึก ซาตานถูกมัดอยู่เป็นเวลา 1000 ปี คือเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงครอบครอง

บัลลังก์ในสวรรค์

20:4 “ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น เป็นผู้ที่จะพิพากษาและข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซูและเพราะพระวาทะของพระเจ้า และผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของ

มัน และไม่ได้ติดเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตรุ่งขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี”

ในตอนนี้อยู่เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์และปกครองจากบัลลังก์เหล่านี้ เพราะพวกเขามีอำนาจในการพิพากษา

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นคริสตจักรนั่นเอง เพราะอำนาจในการพิพากษาเป็นอำนาจแห่งพระสัญญาที่ทรงประทานให้แก่คริสตจักร

อัครสาวกเปาโลประกาศไว้ใน 1 โครินธ์ 6:1 ว่า “ท่านไม่รู้หรือว่าธรรมิกชนจะพิพากษาโลก”

วิญญาณของกลุ่มธรรมิกชนที่กล่าวถึงเป็นครั้งแรกใน 6:9,10 ได้กลับมาอยู่กับกายที่ฟื้นขึ้นมาของพวกเขา และพวกเขาร่วมปกครองและครอบครองกับพระคริสต์ การครอบครองนี้จะใช้เวลา 1,000 ปี

การฟื้นจากความตาย

20:5-6 “นอกจากคนเหล่านี้ คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตรุ่งอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก

ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี”

ความรอดของเราขึ้นอยู่กับ การฟื้นจากความตายอย่างแท้จริง (1 โครินธ์ 15:12-19)

เกิดอะไรขึ้นเมื่อเราตาย

เมื่อเราตาย ร่างกายจะลงไปอยู่ในหลุมเพื่อรอการฟื้นขึ้นของร่างกาย “มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าตายครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็มีการพิพากษาชั้นใด” วิญญาณของมนุษย์ กายทางฝ่ายวิญญาณของเขา จะไปที่ดินแดนบรมสุขเกษมหรือนรก ในที่หนึ่งที่ใดนั้น วิญญาณจะรอการฟื้นขึ้นของร่างกายและการพิพากษาครั้งสุดท้าย

การฟื้นจากความตายทั้งสองครั้งยังเป็นเหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งรวมถึงทุกคนที่อยู่ในหลุมฝังศพ พระเยซูทรงอธิบายเกี่ยวกับการฟื้นจากความตายทั้งสองครั้งให้กับเราอย่างชัดเจนว่า

“อย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และจะได้ออกมา บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติดี ก็ฟื้นขึ้นสู่ชีวิต บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติชั่ว ก็ฟื้นขึ้นสู่การพิพากษา” (ยอห์น 5:28-29)

การฟื้นจากความตายทั้งสองครั้งนี้เป็น

1. การฟื้นจากความตายสู่ชีวิต

1 โครินธ์ 5:22-23; 1 เธสะโลนิกา 4:14-17; วิวรรณ์ 20:4

2. การฟื้นขึ้นจากความตายสู่ความตายครั้งที่สอง

การฟื้นจากความตายสองครั้งนี้แยกออกจากกันด้วยการครอบครอง 1000 ปีของพระเยซูคริสต์ในอาณาจักรหนึ่งพันปี

การฟื้นจากความตายครั้งแรก

การฟื้นขึ้นจากความตายครั้งแรกไม่ใช่เหตุการณ์ครั้งเดียวเหมือนเช่นที่หลายคนคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการทรงเรียกคริสตจักรขึ้นไประหว่างการทุกข์เวทนามีพื้นฐานอยู่บนการคาดเดาที่ไม่ถูกต้องนี้ ผู้ที่มีความเชื่อนี้เห็นว่าข้อ 4 ของบทนี้แสดงถึงการฟื้นขึ้นจากความตายเดียวในยุคคริสตจักร และจึงเป็นเวลาการทรงเรียกคริสตจักรขึ้นไป

อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าคำว่า “นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก” มีความหมายโดยนัยว่า เหตุการณ์นี้แสดงถึงการสิ้นสุดของการฟื้นจากความตายครั้งแรก อีกนัยหนึ่ง ทุกคนที่เป็นขึ้นในเวลานี้เป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นขึ้น เป็นการแบ่งระหว่างกลุ่มคนสองกลุ่มที่ฟื้นขึ้นจากหลุมฝังศพ

การฟื้นจากความตายครั้งแรกมีลำดับที่ต่างกันสามระดับ เปาโล กล่าวถึงเรื่องนี้เมื่อกล่าววว่า

“เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวกับพระคริสต์ฉันนั้น แต่ว่าจะเป็นไปตามลำดับ” (1 โครินธ์ 15:22-24)

คำว่า ลำดับ เป็นคำพูดในทางทหาร ที่ใช้เพื่อกำหนดกลุ่ม กองพลหรือกองทัพ ลำดับหรือกลุ่มคนสามอย่างนี้ในการฟื้นจากความตาย ได้แก่

1. ผลแรกของการเก็บเกี่ยว คือ พระเยซูคริสต์และบรรดามิชนในพระคัมภีร์เก่าที่ได้ฟื้นขึ้นมากับพระองค์ตั้งเป็นผลแรกของผู้ที่ตายไปแล้ว
2. การเก็บเกี่ยวหลัก คือ คริสตจักรที่ได้รับการทรงเรียก “คนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ ในเมื่อพระองค์เสด็จมา”
3. การเก็บสิ่งที่ล่วงหล่น คือ บรรดามิชนจากความทุกข์เวทนา หลายคนถูกฆ่าตายเพราะความเชื่อของตน การฟื้นจากความตายครั้งที่สองเป็นกลุ่มที่สี่ คือ
4. ชาวละมาน นั่นคือ ลำดับของพระคัมภีร์ในการฟื้นจากความตายซึ่งทำให้ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดสมบูรณ์ในเรื่องนี้¹³

สงครามโลกและมาโกก

20:7-9 “ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะมีสงครามออกจากคูที่ซังมันไว้

และมันจะออกไปล่อลวงบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นที่คชของแผ่นดินโลก คือโลกและมาโกก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล

และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกบรรดามิชนและนครอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้น”

การครอบครองที่ชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ดำเนินต่อไปบนโลกเป็นเวลา 1,000 ปี โลกมีประชากรอยู่เต็มอีกครั้งและคนนับล้านๆ รับใช้ของค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คนเหล่านั้นไม่เคยถูกทดลองเพื่อพิสูจน์ความภักดีของพวกเขาต่อพระองค์

¹³ สำหรับคำอธิบายเพิ่มเติม ดู “Where Are The Dead” สำนักพิมพ์ Apostolic Book Publishers. 9643 N. Ivanhoe, Portland, OR 97203

องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังจะเปลี่ยนระบบของโลกโดยการตั้งฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ที่มีความชอบธรรม มนุษย์ทุกคน ต้องพิสูจน์ว่าตนเองมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเข้าไปในโลกใหม่นี้ แต่ประชากรของแผ่นดินหนึ่งพันปีไม่เคยถูกล่อลวงหรือทดลองในเรื่องความรักที่แท้จริงของพวกเขาต่อพระเยซูคริสต์ ความบาปซ่อนตัวอยู่และไม่ถูกทดสอบ

ซาตานถูกล่อลวงออกมาและ มันแสดงเจตนาที่จะทำลายงานของพระเจ้าเหมือนเช่นในสวนเอเดน

เหมือนเช่นที่เอวาถูกล่อลวงในสวน คนมากมายในช่วงหนึ่งพันปีเพื่อค่าโกหกของซาตานและกองทัพก้าวไปเพื่อครอบครองเยรูซาเล็ม

แต่ผลสุดท้ายนั้นแตกต่างจากเอเดน ในครั้งนี้พระเจ้าทรงเข้ามาต่อสู้ และส่งไฟจากสวรรค์ลงมาทำลายกองทัพของซาตาน

หายนะสุดท้ายของซาตาน

20:10 “ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในปีไฟและกำมะถันที่สดวิริยและคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะตกอยู่ในนั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์”

ซาตาน ผู้ซึ่งล่อลวงเก่าแก่ ได้ใช้การหลอกลวงของตนครั้งสุดท้าย ตอนนี้มันถูกทิ้งลงไปในปีไฟ ตริเอกานุภาพของซาตานกลายเป็นหนึ่งในการทรมานเมื่อซาตานเข้าร่วมกับสดวิริย และผู้เผยพระวจนะปลอมซึ่งถูกทิ้งลงในแหวนแห่งการทรมานที่ไม่สิ้นสุดในเวลา 1,000 ปีก่อนหน้านั้น

ผู้ที่ติดตามซาตานและพรรคพวกของมัน รวมทั้งคนเหล่านั้นที่ถูกทำลายในสงครามโลกและมาโกไม่ได้ถูกทิ้งลงในแหวน แต่ถูกเก็บไว้จนวันพิพากษา มนุษย์ทุกคนจะถูกไต่สวนอย่างยุติธรรมต่อหน้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดเพื่อรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

พระที่นั่งใหญ่สีขาว

20:11-15 “ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาวและเห็นท่านผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น เมื่อพระองค์ทรงปรากฏแผ่นดินโลกและท้องฟ้าก็หายไป และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและท้องฟ้าเลย

ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้เยาว์ยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และหนังสือต่างๆ ก็เปิดออก หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือชีวิตและผู้ที่ยังมีชีวิตและผู้ที่ตายไปแล้วทั้งหมด ก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น และตามที่เขาได้กระทำ

ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและแดนมรณาก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในแดนนั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน

แล้วความตาย และแดนมรณาก็ถูกผลักทิ้งลงไปในปีไฟ ปีไฟนี้แหละเป็นความตายครั้งที่สอง

และถ้าผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงในปีไฟ”

ในตอนนี้อันเห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาวและผู้ซึ่งประทับบนพระที่นั่งมีอาณาจักมากจนแม้แต่วรรคและแผ่นดินโลกก็หนีไปจากพระองค์

ผู้นั้นคือ พระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูทรงตรัสถ้อยคำนี้เกี่ยวกับพระองค์เองว่า “อุทยานาทุกสิ่งในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” (มัทธิว 28:18)

ยอห์น 5:22 กล่าวว่า “เพราะว่า พระบิดามีได้ทรงพิพากษาผู้ใด แต่พระองค์ได้ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร”

ในตอนนี้อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทำลายฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และการพิพากษาจะถูกจัดออกให้แก่ฝูงชนที่ฟื้นขึ้นสู่การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สี่ขาว

“การฟื้นจากความตายครั้งที่สอง” เป็นการพิพากษาแห่งพระพิโรธ ผู้ที่ชั่วร้ายจะถูกเรียกขึ้นมาต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการพิพากษาสำหรับการกระทำที่ไม่ชอบธรรมของตน การพิพากษาสุดท้ายนี้จะนำคนบาปออกจากห้องขังในนรกไปสู่ห้องพิพากษา และจากนั้น ตอนจบของพวกเขาอยู่ที่บึงไฟ ในพระราชกิจของพระองค์ พระเยซูทรงเตือนเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงสถานที่แห่งการทรมานนี้ “ในทีนั้น ตัวหนอนก็ไม่ตายและไฟก็ไม่ดับเลย” (มาระโก 9:46)

การสร้างจักรวาลใหม่

“สิ่งสารพัดจะตั้งขึ้นใหม่”

บทที่ยี่สิบเอ็ด

นครเยรูซาเล็มใหม่

21:1-2 “ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว

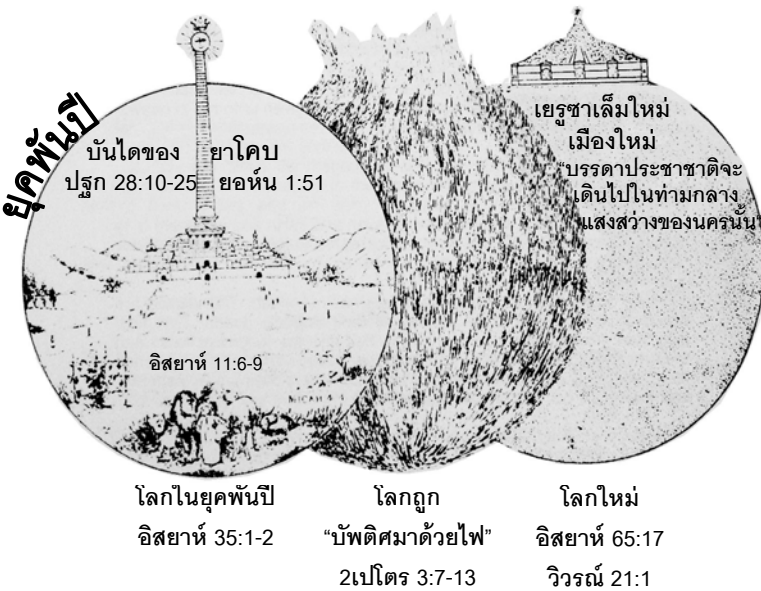
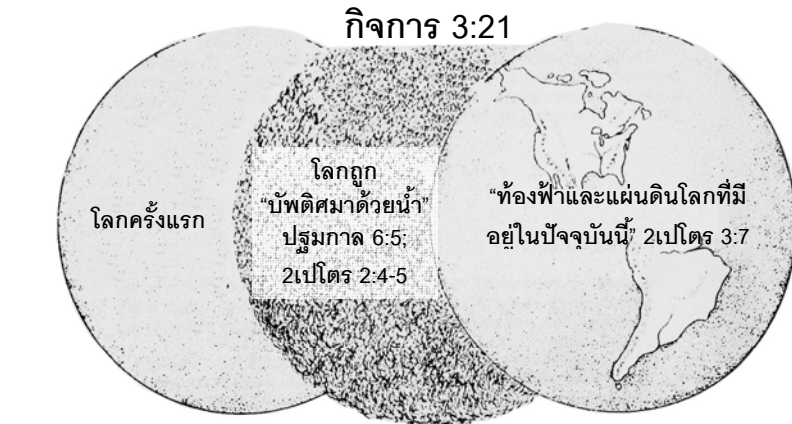
ข้าพเจ้าได้เห็นวิสุทธินคร คือนครเยรูซาเล็มใหม่เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า นครนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี”

ในตอนนี เราได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่อันเป็นสถานที่ซึ่งมีความชอบธรรม

อัครสาวกเปโตรกล่าวว่า โลกในปัจจุบันจะละลายไปด้วยความร้อนและฟ้าใหม่จะเกิดขึ้นพร้อมกับเสียงดัง และงานทั้งหมดของโลกจะถูกเผาไป (2เปโตร 3:12, 13)

ฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่เกิดจากประสบการณ์ที่คล้ายคลึงอย่างมากกับประสบการณ์การบังเกิดใหม่ของธรรมิกชนของพระเจ้า

โลกที่สมบูรณ์แบบในการสร้างครั้ง

แรกของพระเจ้าถูกซาตานโค่นไปเพราะการกบฏและความบาป แต่โลกนี้ได้รับการชำระจากความบาปของอดีตเมื่อพระเจ้ากลับพระทัยและบัพติศมาโลกนั้นด้วยน้ำท่วมในสมัยของโนอาห์

ในตอนนี โลกรอก้าวสุดท้ายที่จะมีประสบการณ์การบังเกิดใหม่เมื่อได้รับการชำระโดยการบัพติศมาด้วยไฟ สิ่งเก่าๆ จะถูกทำลายไปทั้งหมด กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอย่างหนึ่งในแผ่นดินโลกใหม่คือจะไม่มีทะเลอีกต่อไป พื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกปัจจุบันนี้ปกคลุมไปด้วยน้ำ และอุปสรรคสำคัญเหล่านี้แยกคนและชนชาติของโลกในปัจจุบัน

แผ่นดินโลกใหม่จะมีพื้นที่ที่อยู่อาศัยขนาดใหญ่กว่าโลกปัจจุบันถึงสองเท่า โดยมีอุปสรรคในการอพยพคนและชนชาติต่างๆ น้อย

นครเยรูซาเล็มใหม่ลอยลงมา

ข้อ 2 อัครอัครเดินทางท่องเที่ยวไปและเป็นคนแปลกถิ่นบนโลก “เฝ้ารอคอยนครที่ตั้งบนรากฐาน ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นนายช่างและทรงเป็นผู้สร้าง” (ฮีบรู 11:10)

เมืองที่ยอห์นเห็นลอยลงมาจากสวรรค์เป็นเมืองที่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทรงตั้งใจไว้สำหรับอัครปีศาจอับราฮัม และสำหรับธรรมิกชนทุกคนของพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเตรียมเมืองนี้ให้เป็นบ้านสำหรับเจ้าสาวของพระองค์ ซึ่งคือ คริสตจักร การตกแต่งของคริสตจักร นั้นมีความสวยงามยิ่ง สวยงามยิ่งกว่าสิ่งใดๆ ที่เคยมีการสร้างมาก่อน

สิ่งสารพัดใหม่

21:3-5 “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า ‘ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา

พระเจ้าจะทรงเข็นน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่อีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว’

พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า ‘ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่’ และพระองค์ตรัสอีกว่า ‘จงเขียนไว้เถิด เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง’ ”

พระสัญญาที่สำคัญเกี่ยวกับการพักผ่อนที่ประทานให้กับผู้เหน็ดเหนื่อย สันติสุขที่ประทานให้กับผู้ที่เศร้า และความปีติยินดีที่ประทานให้กับผู้ที่โศกเศร้าเป็นจริงขึ้นมาแล้วในตอนนี้

ไม่มีน้ำตาอีกต่อไป

ไม่มีความตายอีกต่อไป

ไม่มีความโศกเศร้าอีกต่อไป

ไม่มีความเจ็บปวดอีกต่อไป

จะเป็นวันที่มีสง่าราศีเมื่อสิ่งเก่าๆ ทั้งหมดล่องไป และกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

รางวัลของผู้มีชัยชนะ

21:6-8 “พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘สำเร็จแล้ว เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดย ไม่ต้องเสียอะไรเลย

ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา

แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าเกลียดน่าชัง คนที่ฆ่ามนุษย์ คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พดมุสนั้น มรดกของเขาอยู่ที่ในบึงไฟและกำมะถันที่กำลังไหม้อยู่ นั่นคือความตายครั้งที่สอง’ ”

น้ำแห่งชีวิตซึ่งกล่าวถึงในที่นี่เป็นแบบของน้ำที่ได้รับทางการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 7:37-39)

ธรรมิกชนของพระเจ้าได้รับมรดกของตนในฐานะ “ทนายและทนายทว่ร่วมกับพระคริสต์” ธรรมิกชนซึ่งบังเกิดใหม่และดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมของพระเจ้าจะรับแผ่นดินโลกเป็นมรดก พระเยซูตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ในการเทศนาเรื่อง “ผู้เป็นสุข” ด้วยวลีสั้นๆ ว่า “ผู้ใดมีใจอ่อนโยนจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก”

คำเชื่อนี้เป็นคำเชื่อสำหรับทุกคนที่กระหายที่จะดื่มจากพระพรแห่งชีวิตนิรันดร์

ผู้พยากรณ์อิสยาห์กล่าวถึงพระพรเหล่านี้เป็นครั้งแรกในอิสยาห์ 55:1 ว่า

“เชิญทุกคนที่กระหาย จงมาถึงน้ำ และผู้ที่ไม่มีเงินมาซื้อกินเถิด มาซื้อเหล้าองุ่นและน้ำนมเถิด โดยไม่ต้องเสียเงิน เสียค่า”

พระเยซูคริสต์ยังได้ประกาศเช่นนี้ในยอห์น 4:10, 13-14 แต่ตอนนี้ น้ำพุนี้ไหลหรือทะลักออกมาอย่างแท้จริงเพื่อที่ทุกคนที่กระหายจะสามารถดื่มได้

สภาพของผู้ที่ไม่เชื่อ

21:8 “แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าเกลียดน่าชัง คนที่ข่ามมนุษย์ คนล่องประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พูดมูสานั้น มรดกของเขาอยู่ในบึงไฟและกำมะถันที่กำลังไหม้อยู่ นั่นคือความตายครั้งที่สอง”

สภาพที่น่าเศร้าของผู้ที่ไม่เชื่อถูกเปิดเผยให้เห็นในทางตรงกันข้ามกับพระพรนิรันดรอันยิ่งใหญ่ที่ทรงประทานให้แก่ผู้มีชัยชนะ

รายการความบาปที่ยอห์นได้รับเป็นคำเตือนสำคัญกับบรรณิกชนที่มีชีวิตอยู่ของพระเจ้า [พวกเขาจะต้องระวัง] มิฉะนั้นแล้ว พวกเขาจะพบว่าตนเองมีความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด

บางคนหลงไปจากพระคุณของพระเจ้าโดยการจัดกลุ่มความบาปว่าเป็นความบาปน้อยและความบาปมาก แต่ให้สังเกตว่าคนขลาด และคนไม่เชื่ออยู่ในกลุ่มเดียวกับคนบาปซึ่งเป็นคนที่ข่ามมนุษย์และคนล่องประเวณี มีคนที่จัดกลุ่มคำโกหกว่าเป็นคำโกหกเล็กๆ น้อยๆ และคำโกหกร้ายแรง แต่ยอห์นเขียนว่า “คนทั้งปวงที่พูดมูสานั้น มรดกของเขาอยู่ในบึงไฟและกำมะถันที่กำลังไหม้อยู่ นั่น”

นครเยรูซาเล็มใหม่ บ้านของเจ้าสาว

21:9-14 “ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาทูตสวรรค์เจ็ดองค์ ที่ถือขันเจ็ดใบอันเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดประการนั้น ได้พูดกับข้าพเจ้าว่า ‘เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก’

ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิ คือเยรูซาเล็ม ซึ่งกำลังลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า

นครนั้นประกอบด้วยพระสิริของพระเจ้า ใสสว่างดุจแก้วมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับแก้วมณีโชติอันสุกใสและเป็นผลึก

นครนั้นมีกำแพงสูงใหญ่ มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูมีทูตสวรรค์สิบสององค์ และที่ประตูนั้นจารึกเป็นชื่อเฝ้าของพวกเขา อิสราเอลสิบสองเผ่า

ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู ทางด้านใต้มีสามประตู และทางด้านตะวันตกมีสามประตู

และกำแพงนครนั้นมีฐานศิลาสิบสองฐาน และที่ฐานศิลานั้นจารึกชื่ออัครทูตสิบสองคนของพระเมษโปดก”

เรากลับไปที่การบรรยายถึงนครเยรูซาเล็มใหม่อีกครั้ง ความยิ่งใหญ่และความงดงามของนครนี้เหนือความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์

เมื่อมนุษย์คำนวณหน่วยวัดของพระคัมภีร์เป็นหน่วยวัดมาตรฐานในปัจจุบัน ทำให้ได้ภาพที่เหลือเชื่อ
นครเป็นทองคำบริสุทธิ์

ความหนาของกำแพงคือ 216 ฟุต [ประมาณ 65.8 เมตร]

นครมีความกว้าง ยาว และสูง 1500 ไมล์ [ประมาณ 2,414 กิโลเมตร]

ระยะห่างระหว่างแต่ละชั้นคือ 125 ไมล์ [ประมาณ 201.1 กิโลเมตร]

ถ้าแบ่งพื้นที่เป็นห้องขนาดตารางไมล์ จะมีห้องถึง 3,375,000,000 ห้อง

ถ้าใช้เวลาหนึ่งวันในแต่ละห้องจากเวลาของอับราฮัมจนถึงปัจจุบัน เราจะได้เข้าไปในห้อง 52,560,000 ห้อง ทำให้เหลืออีก
3,322,440,000 ห้องที่ยังไม่ได้เข้าไป

กำแพงของนคร

ข้อ 12-14 บรรยายลักษณะของนครนี้ที่ละเอียดลงไป

กำแพงสูงใหญ่ของนครแสดงให้เห็นว่าเราจะต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเข้าไป กำแพงและประตูใหญ่เป็น
สัญลักษณ์ของคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ของเมือง

ไม่ใช่เรื่องแปลกที่มนุษย์จะกล่าวถึงคริสตจักรว่า “เราต้องลดกำแพงที่เป็นอุปสรรคที่จะเข้าถึงโลก” แต่คำตอบจะต้องเป็น
“ไม่ใช่เลย กำแพงไม่ใช่อุปสรรคในการเข้าถึงโลกของเรา เราเข้าถึงคนหลายล้านและพวกเขาได้เข้ามาทาง ‘ประตูแคบ’”

นครของพระเจ้ามีกำแพงอยู่เสมอเพื่อกันความสกปรกของความบาปไว้ภายนอก ในพันธสัญญาเก่า อิสราเอลได้รับคำสั่ง
ให้สร้างกำแพงขึ้น เจ้าสาวของพระคริสต์จะดำเนินชีวิตแยกออกมาภายหลังกำแพงที่บริสุทธิ์ คริสตจักรแพศยาเป็นคริสตจักรที่
อาศัยอยู่ใน “ถิ่นทุรกันดาร” ที่ซึ่งทุกคนสามารถเข้ามาและอาศัยอยู่กับคริสตจักรได้

ชนอิสราเอลสิบสองเผ่ามีชื่อของตนเขียนอยู่บนประตู ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ถึงข้อเท็จจริงว่าอิสราเอลเป็นประตูที่นำโลกไปสู่
พระเจ้าผู้ไถ่ของตน ชนอิสราเอลที่ได้รับการไถ่จะเป็นส่วนหนึ่งของการครอบครองนครใหญ่นี้

ชื่อของอัครสาวกสิบสองคนเขียนอยู่บนฐานของนคร ไม่น่าประหลาดใจเลยว่าชื่อของคนเหล่านี้ซึ่งเป็นฐานของคริสตจักร
ควรจะเป็นชื่อที่เป็นฐานของนครของเจ้าสาว (เอเฟซัส 2:20)

เราไม่ทราบว่าคุณเหล่านี้จะมีตำแหน่งใดในนครเยรูซาเล็มใหม่ แต่ในฐานะผู้นำของคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่
บทบาทการเป็นผู้นำของพวกเขาจะขยายออกไปในการปกครองนครนี้อย่างแน่นอน

ด้านเท่าของนคร

21:15-21 “ทูตสวรรค์องค์ที่พูดกับข้าพเจ้านั้นถือไม้วัดทองคำเพื่อจะวัดนคร และวัดประตู และกำแพงของนครนั้น

นครนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้างยาวเท่ากัน และท่านเอาไม้วัดนครนั้นได้สองพันกว่ากิโลเมตร กว้างยาวและสูงเท่ากัน

ท่านวัดกำแพงนครนั้นได้ร้อยสี่สิบสี่ศอกตามมาตรฐานของมนุษย์ ซึ่งเหมือนกันกับของทูตสวรรค์

กำแพงนครนั้นก่อด้วยแก้วมณีโชติ และนครนั้นสร้างด้วยทองคำเนื้อบริสุทธิ์สุกใสดุจแก้ว

ฐานของกำแพงนครนั้นประดับด้วยเพชรนิลจินดาทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นแก้วมณีโชติ ที่สองไพฑูรย์ ที่สามมรกต

ที่ห้าโกเมน ที่หกทับทิม ที่เจ็ดบุษราคัมน้ำแ่ก ที่แปดเพทาย ที่เก้าบุษราคัมน้ำอ่อน ที่สิบหยก ที่สิบเอ็ดนิล ที่สิบสองเป็นพลอย
ม่วง

ประตูทั้งสองประตูนั้นทำด้วยไข่มุกสีสองเม็ด ประตูละเม็ด และถนนในนครนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ ไสรวางกับแก้ว”

[ทูตสวรรค์] วัดนครนั้นและนครมีขนาดที่เป็นสี่เหลี่ยมด้านเท่า โดยมีด้านละประมาณ 1500 ไมล์ ขนาดที่ใหญ่นี้เกือบจะเกินความเข้าใจของมนุษย์

นครมีความงามจนมนุษย์ไม่ต้องกลัวว่าจะไม่มีที่พอสําหรับตน เราได้กล่าวถึงตัวเลขซึ่งให้ภาพคร่าวๆ เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของนครที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้กับประชากรของพระองค์ไปแล้ว นครนี้มีความงดงามมาก ไม่มีตาหรือหูใดเคยได้ยินถึงความอัศจรรย์เช่นนี้มาก่อน ตั้งแต่ถนนทองคำไปจนถึงกำแพงแก้วมณีโชติ ไม่มีอะไรเทียบได้กับคำบรรยายถึงบ้านที่สวยงามของผู้ที่ได้รับการไถ่เลย

นี่เป็นรางวัลของผู้ซึ่งเต็มใจที่จะเป็นผู้ที่ท่องเที่ยวไปและเป็นคนแปลกหน้าของโลก นี่เป็นบ้านของคนยากไร้และยากจนของโลก ผู้ซึ่งเป็นทนายทนายในความรํารวยของพระเจ้าในนครเยรูซาเล็มใหม่

พระวิหารใหม่

21:22 “ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในนครนั้นเลย เพราะพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษโปดกทรงเป็นพระวิหารในนครนั้น”

จะไม่จำเป็นต้องมีพระวิหารหรืออาคารคริสตจักรอีกต่อไป องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสง่าราศีจะทรงประทับอยู่ในนคร พระองค์จะทรงเป็นพระวิหารและไม่ต้องมีอาคารหรรษาเพื่อที่จะแสดงพระสิริของพระองค์

ช่างเป็นการเปลี่ยนแปลงสำหรับบรรณิกชนของพระเจ้าจริงๆ เราซึ่งไม่มีทางที่จะได้เห็นโลกฝ่ายวิญญาณ ได้นมัสการตลอดทั้งชีวิตของเราในอาคารที่ว่างเปล่า สรรเสริญพระเจ้าที่เราไม่สามารถมองเห็นได้

แต่ตอนนี้ เรายืนอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการนมัสการของเราจะอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์

แสงของนคร

21:23-24 “นครนั้นไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าพระสิริของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของนครนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นดวงประทีปของนครนั้น

บรรดาประชาชาติจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของนครนั้น และบรรดาภักษัตริย์ในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรีของตนเข้ามาในนครนั้น”

พระเยซูคริสต์เสด็จมาบนโลกเป็น “แสงสว่างของโลก” โลกไม่ยอมรับพระองค์และหลงไปสู่ความมืดไปอย่างมาก แต่ผู้ที่ยอมรับพระเยซูคริสต์ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดจะอยู่ในนครที่พระเมษโปดกทรงเป็นแสงสว่าง

วันและคืนจะเหมือนกัน พระสิริของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพจะส่องสว่างนครที่ยิ่งใหญ่นี้

แม้แต่ภักษัตริย์และชนชาติทั้งหลายจะเห็นสง่าราศีนี้ และให้เกียรติแก่ภักษัตริย์ของเรา

ผู้ที่สามารถเข้าไปในนคร

21:25-27 “ประตูนครทุกประตูจะไม่ปิดเลยในเวลากลางวัน และจะไม่มีเวลากลางคืนในนครนั้นเลย

และคนทั้งหลายจะนำศักดิ์ศรีและเกียรติของบรรดาประชาชาติเข้ามาในนครนั้น

สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดที่ประพฤติเป็นที่น่าสะอิดสะเอียน หรือพุดมูสาจะเข้าไปในนครไม่ได้เลย เฉพาะคนที่มียี่ห้อไว้ในหนังสือชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้”

“ผู้ที่มีชื่ออยู่ในหนังสือชีวิตของพระเมษโปดก” สามารถเข้าไปในนครของพระเจ้าได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ข้อความนี้เตือนทุกคนว่าการเป็นคนจริงใจหรือเป็นคริสเตียนแต่เพียงในนามแต่ไม่ปฏิบัติตาม ไม่ได้ให้สิทธิ์ที่จะมีชีวิตนิรันดร์ เรามีรายการเกี่ยวกับการละเมิดที่จะกั้นมนุษย์ไม่ให้มีชื่อของตนอยู่ในหนังสือชีวิต ซึ่งจะขัดขวางเขาไม่ให้เข้าสู่นครนิรันดร์ของพระเจ้าได้

บทที่ยี่สิบสอง

ดินแดนบรมสุขเกษมแห่งสวรรค์

22:1-2 “ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และพระที่นั่งของเมษโปดก

ไหลไปตามกลางถนนในนครนั้น และริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุกๆ เดือนและในของต้นไม้สำหรับรักษา บรรดาประชาชาติให้หาย”

ในภาพสุดท้ายเหล่านี้เมื่อพระคัมภีร์มาใกล้จุดสิ้นสุด องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เอาชนชาติและทำลายระบบโลกของมัน รวมทั้งทุกสิ่งที่เป็นของโลก เมืองบรมสุขเกษมที่มนุษย์เสียไปเพราะความบาปของอาดัมและเอวาได้รับการกู้มาแล้ว

พระเยซูไม่เพียงแต่ทรงทรมานและวายพระชนม์เพื่อไถ่ส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเท่านั้น แต่ทรงกู้ทุกสิ่งกลับมาสู่สภาพเดิมแห่งความสมบูรณ์แบบ ชัยชนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำเร็จในเวลานี้ และเราเห็นว่าเป็นผลของสง่าราศีที่เมืองบรมสุขเกษมได้รับการกู้คืนกลับมายิ่งใหญ่กว่าสง่าราศีของเอเดน

น้ำแห่งชีวิตนิรันดร์ไหลเป็นแม่น้ำบริสุทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ ทางเข้าสู่ต้นไม้แห่งชีวิตไม่ได้ถูกปกป้องด้วยโดยทูตสวรรค์และดาบอีกต่อไป แต่กึ่งกันของต้นไม้ขยายออกไปปกคลุมแม่น้ำแห่งชีวิตที่ให้ทุกคนดื่มได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ

แทบไม่ต้องสงสัยเลยว่าต้นไม้คือต้นไม้ที่กล่าวถึงในปฐมกาล 3:22, 24

บัลลังก์ซึ่งอยู่ตลอดไป

22:3-5 “จะไม่มีสิ่งใดถูกสถาปนาอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ที่นั่น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะนมัสการพระองค์

เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และพระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา

กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป เขาไม่ต้องการแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขา และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์”

เราเห็นภาพบัลลังก์ซึ่งอยู่ตลอดไปของดาวิดกับพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงปกครองและครอบครองบนบัลลังก์นี้

คนเหล่านั้นที่รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประกอบไปด้วยเจ้าสาวของพระคริสต์ผู้ที่ใช้ในการปกครอง และธรรมิกชนในการทุกขเวทนาครั้งใหญ่ผู้มีค่าซึ่งจะเป็นผู้รับใช้ต่อหน้าพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ช่วงเป็นสิทธิพิเศษที่จะได้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดชั่วชีวิต บางคนในโลกจะยืนด้วยความตื่นตะลึงต่อหน้าผู้มีเกียรติของโลก แต่เหตุการณ์เช่นนั้นจะไม่สำคัญเลยเมื่อเทียบกับสิทธิพิเศษที่จะยืนอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของกษัตริย์ของทุกยุคในฐานะสหายและผู้รับใช้ที่ไว้ใจได้

ข้อ 4 วลีที่ว่า “เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์” แสดงให้เห็นถึงการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักผู้รับใช้พระองค์เป็นการส่วนตัว ประธานาธิบดีของสหรัฐฯ รู้จักกับผู้ที่รับใช้เขาเป็นการส่วนตัวและจดจำเขาได้ในทางใดทางหนึ่งเพียงไม่กี่คนเท่านั้น แต่ธรรมิกชนของพระเจ้าจะพูดคุยกับพระเจ้าของเราโดยเป็นการส่วนตัว “เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า”

สัมพันธภาพของธรรมิกชนกับองค์พระผู้เป็นเจ้าขึ้นอยู่กับหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่ซึ่งทำให้ผู้ที่เชื่อแท้จริงทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน หมายสำคัญนี้คือการยอมรับพระนามของพระเยซูคริสต์ ไม่มีผู้ที่เชื่อพระเจ้าสามภาคในเหตุการณ์นี้ มีเพียงผู้เชื่อพระเจ้า

องค์เดียวเหมือนกับอัครสาวกที่ได้เห็นว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ**องค์เดียว**และได้รับพระนามของพระองค์บนพวกเขาเป็นเครื่องหมายของการเข้าสู่หนัดในพันธสัญญาใหม่ ผ่านทางการบัพติศมาด้วยน้ำในพระนามของพระเยซู (โคโลสี 2:11)

ธรรมิกชนแห่งพันธสัญญาเก่าที่ยังอยู่รอบๆ บัลลังก์จะเป็นผู้ที่ได้รับพระเยซูฮอวาห์เป็นพระเจ้าของตน คือผู้ที่เชื่อ “อิสราเอล พังเกิด พระเยซูฮอวาห์พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าเดียว” พวกเขามีพระนามที่ช่วยให้รอดของทุกคนเพราะพระเยซูคริสต์คือพระเยซูฮอวาห์เจ้าแห่งพันธสัญญาเก่า (ยอห์น 18:5 และอพยพ 3:14)

ข้อ 5 เราเห็นภาพของพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งเป็น “แสงสว่างของโลก” (ลูกา 2:32; ยอห์น 1:8; 5:35; 8:12; 9:5) อีกครั้งหนึ่ง การปกครองแผ่นดินนี้จะยาวนานไม่มีที่สิ้นสุด

สิ่งประกันความหวัง

22:6-7 “และทูตสวรรค์องค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า ‘ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าแห่งจิตวิญญาณของผู้เผยพระวจนะ ได้ทรงใช้ให้ทูตสวรรค์ของพระองค์สีแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อให้รู้เหตุการณ์ที่ปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า

และดูเถิด เราจะมาในเร็ววัน นี้’ ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็มีความสุข”

ทุกคนที่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงปฏิบัติตามพระวจนะของพระองค์มีความเชื่อมั่น เพราะ “พระองค์ทรงสัตย์ซื่อ”

ในตอนนี้อยู่ได้รับการยืนยันโดยทูตสวรรค์ผู้ซึ่งเปิดเผยคำพยากรณ์เหล่านี้ต่อเขา ว่าข้อความที่ให้กับเขานี้มาจากพระเจ้าแห่งสวรรค์ นอกจากนี้ เขายังได้ทราบพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดทรงประทานคำพยากรณ์เดียวกันนี้ให้กับผู้เผยพระวจนะบิริสุทธิแห่งพระคัมภีร์เก่า

เราต้องจำว่าสิ่งที่ยอห์นบันทึกให้เราในหนังสือวิวรณ์ไม่ใช่สิ่งใหม่ที่ลึกลับ เขานำบันทึกถึงการกลับสู่สภาพเดิมของทุกสิ่งที่กล่าวไว้โดยปากของผู้เผยพระวจนะบิริสุทธิ (กิจการ 3:21)

สิ่งที่ทำให้บันทึกของยอห์นมีความพิเศษมากคือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยกับเขาถึงลำดับที่คำพยากรณ์เหล่านี้จะสำเร็จ ดังนั้น ธรรมิกชนในพันธสัญญาใหม่จึงได้รับการอวยพรที่ได้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะไม่สามารถเข้าใจได้อย่างแท้จริง

นมัสการพระเจ้า

22:8-9 “ข้าพเจ้าคือยอห์นเป็นผู้ได้ยินและได้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้ และครั้นข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงจะนมัสการแทบเท้าทูตสวรรค์ ที่ได้สีแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ข้าพเจ้า

แต่ท่านห้ามข้าพเจ้าว่า ‘อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่านและพวกพี่น้องของท่าน ซึ่งเป็นพวกผู้เผยพระวจนะ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ ท่านจงนมัสการพระเจ้าเถิด’ ”

ในเรื่องความสัมพันธ์ของ “สิ่งที่มีชีวิต” กับความสัมพันธ์ของผู้อาดูโส 24 คนในบทที่ 5 เราเห็นว่าทูตสวรรค์เหล่านั้นจัดกลุ่มตนเองอยู่กับผู้อาดูโสทั้ง 24 ซึ่งเป็นธรรมิกชนของพระเจ้าซึ่งได้รับการไถ่ออกจากโลก ในที่นี้ เราเห็นว่าทูตสวรรค์กับคนเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ทูตสวรรค์ที่ยอห์นทรุดตัวลงจะนมัสการอย่างไม่ถูกต้องนั้นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่านและพวกพี่น้องของท่าน ซึ่งเป็นพวกผู้เผยพระวจนะ” ทูตสวรรค์และคนเหล่านี้จึงมีความใกล้ชิดกัน

คำสั่งที่ยอห์นได้รับนั้นเป็นคำสั่งที่ให้กับมนุษย์ทุกคนเหมือนกัน นั่นคือ นมัสการพระเจ้า การนมัสการจะต้องนมัสการด้วยความรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด จึงจะเป็นการนมัสการที่มีผล

“เหตุฉะนั้น ให้พงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งปวงทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขนนั้น ทรงตั้งขึ้นให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์” กิจการ 2:36

22:10-12 “และท่านบอกข้าพเจ้าว่า ‘อย่าประทับใจตราไว้ปิดคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว

ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาประพาศธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขากระทำการชอบธรรมต่อไปและผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป’

‘ดูเถิด เราจะมาในเร็วๆ นี้ และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน’

เราจะต้องประกาศข้อความของหนังสือนี้ให้กับโลกที่หลงและกำลังจะตาย

เราได้รับคำเตือนในที่นี้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่าเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกมนุษย์กลับบ้าน เขาก็ไม่มีโอกาสที่จะเตรียมตัวสำหรับนิรันดร์ “มัน [ต้นไม้] ล้มลงตรงไหนมันก็นอนอยู่ตรงนั้น” (ปัญญาจารย์ 11:3)

“ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาประพาศธรรมต่อไป” ไม่มีมนุษย์คนใดมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพของตนเมื่อเขาหมดลมหายใจ

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเรียกมนุษย์ออกมาสู่นิรันดร์ตามที่พระองค์ทรงเลือก แม้จะดีที่สุดแล้ว ชีวิตก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว ชีวิตเป็นเหมือนกับไอน้ำ รางวัลแห่งนิรันดร์มีค่าแก่ผู้ที่ใช้เวลาของตนบนโลกนี้ในการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า

กฤษฎาแห่งพระพร

22:13-16 “เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย เป็นปฐมและเป็นอวสาน’

คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในนครนั้นโดยทางประตู

ภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนตร์ คนล่วงประเวณี คนฆ่ามนุษย์ คนไหวรูปเคารพ ทุกคนที่รักการมูสาและประพฤติตาม

‘เราคือเยซูผู้ซึ่งให้ทูตสวรรค์ของเรา ไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่าน เพื่อคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจักษ์อันสุกใส’ ”

พระเยซูทรงเรียกพระองค์เองว่าเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้และทรงพระชนม์อยู่เพียงองค์เดียว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ไม่ประจักษ์แก่ตาในอดีต ทรงปรากฏเป็นเนื้อหนัง ไม่ใช่บุคคลที่สอง แต่บุคคลแรก พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งจักรวาลเพียงองค์เดียวและองค์เดียวเท่านั้น (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4; เลฟเชส 4:5)

ข้อ 14 ในตอนนี้ มีการมอบกฤษฎาเข้าสู่ศักราชนิรันดร์ กฤษฎานี้คือพระสัญญาที่น่าตื่นเต้นที่สุดที่มนุษย์เคยได้รับมา กฤษฎาเข้าสู่ศักราชนิรันดร์ของพระเจ้าไม่ใช่พิธีกรรมที่ซับซ้อนบางอย่าง

กฎแห่ง คือ “คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต”

ในตอนนี้ เราได้รับคำเตือนอีกครั้งเกี่ยวกับความบาปที่จะขัดขวางมนุษย์ไม่ให้เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ มนุษย์ทุกคนต้องใส่ใจคำเตือนมากมายเหล่านี้ซึ่งมีการกล่าวถึงซ้ำแล้วซ้ำอีกในหนังสือเล่มนี้ มิฉะนั้นพวกเขาจะตกอยู่ในนรก

คำเชิญให้รับความรอด

22:16-18 “เราคือเยซูผู้ใช้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่าน เพื่อคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส

พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า ‘เชิญมาเถิด’ และให้ผู้ที่ได้ยินคำกล่าววว่า ‘เชิญมาเถิด’ และให้ผู้ทีกระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิต โดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่ผู้นั้น”

ในที่นี้ เราเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งโลก และเป็นดาวที่ส่องสว่างสดใสแห่งสวรรค์ คำเชิญที่ดีเลิศและสง่างามสำหรับมนุษย์ทุกคนทุกแห่ง ให้มาและรับความรอดเป็นการทรงเรียกของพระวิญญาณของพระเจ้าและเจ้าสาวของพระองค์คำเชิญให้รับความรอดนี้มีลักษณะสี่ประการ

1. การทรงเรียกที่ไม่มี การพูดซึ่งเรียกทุกคนในโลก การทรงเรียกง่าย ๆ นั่นคือ “จงมาเถิด” และเป็นการดึงที่มองไม่เห็นของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการเป็นพยานส่วนตัวของเจ้าสาว
2. การทรงเรียกผู้ที่ได้ยินการเทศนาพระวจนะ “ให้ผู้ที่ได้ยินคำกล่าว...เข้ามา” เป็นการดึงที่แทนบูชา
3. การเรียกของความกระหายภายในของวิญญาณ “ให้ผู้ทีกระหายเข้ามา” เป็นการเรียกของวิญญาณให้มารับน้ำแห่งชีวิต
4. สุดท้าย การทรงเรียกทุกคน ทุกชนชาติ “ผู้ใดมีใจปรารถนา” เป็นการทรงเรียกที่ยืนยันว่าไม่มีคนใดบาปเกินไป ประตูแห่งความรอดมีไว้สำหรับทุกคนที่จะเข้ามา

วิบัติแก่มนุษย์ที่แก้ไขพระวจนะของพระเจ้า

22:18-21 “ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่ผู้นั้น

และถ้าผู้ใดตัดข้อความออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้นที่มีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิตและที่มีอยู่ในวิสุทธิชนครนั้น ซึ่งบรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย

พระองค์ผู้ทรงเป็นพยาน ในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ ตรัสว่า ‘เราจะมาในเร็ว ๆ นี้แน่นอน’ อาเมน พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด

ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูเจ้าจงดำรงอยู่กับธรรมิกชนทั้งหลายเถิด อาเมน”

คำเตือนที่จริงจังนี้ให้ไว้กับทุกคนที่จะกล้าเปลี่ยนแปลงพระวจนะของพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงเนื้อหาหรือความหมายที่ได้บันทึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้าเป็นการกระทำผิดที่ร้ายแรงที่สุดอย่างหนึ่ง

คำเตือนแรกไม่ให้กระทำการดังกล่าวอยู่ในตอนต้นของพระคัมภีร์ของเรา เฉลยธรรมบัญญัติ 4:2 กล่าวว่า

“ท่านทั้งหลายอย่าเสริมเติมคำที่ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้ และอย่าตัดออกเพื่อท่านทั้งหลายจะรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน”

ในตอนกลางของพระคัมภีร์ เราอ่านจากสุภาษิต 30:6 ว่า

“อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระวณะของพระองค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงชนาบเจ้าและเขาจะเห็นว่าเจ้าเป็นคนมูสา”

ในข้อท้ายๆ ของหนังสือที่สำคัญนี้ เรามีคำเตือนที่น่ากลัวสองอย่าง

“ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือ...พระเจาก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้ที่มีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิต” การเปลี่ยนพระวณะของพระเจ้าคือการเสียวิญญาณของตนไป

ถ้อยคำสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้ามีความชัดเจนว่า “ดูเถิด เราจะมาในเร็วๆ นี้” คำตอบของเราก็เหมือนกับของยอห์นว่า

“อาเมน พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด”

จบ